

⟨Prologus primus⟩

- ⟨1⟩ Duszę wielbi, usta czyści.
- ⟨2⟩ Sierce wiesieli, wieżę wysoką stawi na niebiesiech.
- ⟨3⟩ Człowieka oświeca, rozum otwarza.
- ⟨4⟩ Wszystko złe zabija, stateczności naucza.
- ⟨5⟩ Wysoka pokazuje, żądzą krolewstwa niebieskiego daje.
- ⟨6⟩ Mir między ciałem i duszą czyni, ogień duchowny w sercu podżega.
- ⟨7⟩ Ode wszech grzechow troska jest, swar dobry powszedni jest.
- ⟨8⟩ Korzenie wszech złych wypędza, jako pancierz obłoczy.
- ⟨9⟩ Jako hełm zaszczyca, nadzieja zbawienia jest.
- ⟨10⟩ Uciecha boleści jest, poznanie wiernej światłości jest.
- ⟨11⟩ Studnia świętości jest, człowieka młodego karze.
- ⟨12⟩ Krolewstwo boże na ziemi daje, tszczycę dusze zgładza.
- ⟨13⟩ Trąba okropna jest, kto miłuje pienie psalmowe ustawicznie, nie może grzecha strojić.
- ⟨14⟩ Kto ima chwałę bożą w sercu swoim, na końcu u Boga będzie sie wiesielić i duszę swą na niebie dziwnie usadzi. Amen.
- ⟨15⟩ Tu sie dokonawa prolog łaciński, polski i niemiecki, a poczyna sie drugi takiż łaciński, polski i niemiecki.

8: *wypędza*: T: *wypądz*. — **12:** *zgładza*: T: *sgładza*. — **14:** *ima*: T: *jima*. — **15:** *niemiecki*: T: *niemieczski* (dwukrotnie).

⟨Prologus secundus⟩

- ⟨1⟩ Malutki jeśm był między bracią moją i młodszy jeśm był w domu oćca mego.
- ⟨2⟩ Pasł jeśm owce oćca mego. Ręce moje uczyniły są organy a palce moje strojily są żałtarz.
- ⟨3⟩ Kto swiastował Bogu memu, ten Gospodzin wszech wysłuszca jest. On posłał anjela swego i wziął mie od owiec oćca mego, i pomazał mie w miłosierdziu pomazania swego.
- ⟨4⟩ Bracia moja mali i wielicy, a ninie lubo było w nich Gospodnu. Wyszedeł jeśm przeciwno cudzoziemcowi i mołwił mi złe w bogoch swoich.
- ⟨5⟩ Ale ja wyjąw od niego jego miecz, uciał jeśm głowę jego i odjął jeśm przekorę od synow israhelskich.
- ⟨6⟩ Tu sie dokonawają dwa prologi łaciński, polski i niemiecki, a poczyna sie żałtarz.

3: *swiastował*: T: *zwiastował*; — *anjela*: T: *angiela*. — **4:** *swoich*: T: *swojich*. — **5:** *israhelskich*: T: *izrahelskich* (tak dalej w całym tekście). — **6:** *niemiecki*: T: *niemieczski*.

⟨Psalm 1⟩

- ⟨1⟩ Błogosławiony mąż, jen jest nie szedł po radzie niemiłościwych i na drodze grzesznych nie stał jest, i na stolcu nagłego spadnienia nie siedział jest,
- ⟨2⟩ ale w zakonie bożem wola jego i w zakonie jego będzie myśleć we dnie i w nocy.
- ⟨3⟩ A będzie jako drzewo, jeż szczepiono jest podług ciekących wod, jeż owoc swoj da w swoj czas,
- ⟨4⟩ a list jego nie spadnie, i wszystko, csokoli uczyni, prześpieje.
- ⟨5⟩ Nie tako niemiłościwi, nie tako, ale jako proch, jenże rzuca wiatr od oblicza ziemie.
- ⟨6⟩ Prz(e)to nie wstają niemiłościwi w sędzie ani grzesznicy w radzie prawych,
- ⟨7⟩ bo znaje Gospodzin drogę prawych, a droga złych zginie.
- ⟨8⟩ Sława Oćcu i Synowi, i Świętemu Duchu,
- ⟨9⟩ jako była z początku i ninie, i wźda, i na wieki wiekom.

1 – 2: *nie siedział jest, ale:* T: *nie siedział jest. Ale.* — **4:** *csokoli:* T: *czsokoli* (tak dalej w całym tekście). — **6 – 7:** *w radzie prawych, bo:* T: *w radzie prawych. Bo.*

⟨Psalm 2⟩

- ⟨1⟩ Przecz skrzytało pogaństwo a ludzie myśleli są prozność?
⟨2⟩ Przystajali są krowie ziemsczy a książęta seszły są sie na gromadę przeciwu Gospodnu i przeciwu jego pomazańcu.
⟨3⟩ Roztargajmy jich przekowy i szrucimy s nas jarzmo jich.
⟨4⟩ Jen przebywa na niebiesiech, pośmieje sie jim, i Gospodzin zwala śmiech w nich.
⟨5⟩ Tegdy mołwić będzie k nim w gniewie swoim i w rosierdziu swoim zamąci je.
⟨6⟩ Ale ja postawion jeśm krol od niego na Syjon, gorze świętej jego, przepowiadaję kaźń jego.
⟨7⟩ Gospodzin rzekł ku mnie: Syn moj jeś ty, ja dzisia porodził jeśm cie.
⟨8⟩ Pożędaj ote mnie, i dam ci pogany w dziedzicstwo twoje i w trzymanie twoje kraje ziemskie.
⟨9⟩ Włodać będziesz nad nimi w mietle żelaznej a jako sąd zdunowy rozbijesz je.
⟨10⟩ A już, krowie, rozumiejcie, nauczcie sie, cso sądzicie ziemię!
⟨11⟩ Służycie Bogu w strasze i wiesielcie sie jemu se drzenim!
⟨12⟩ Przyjmicie pokażnienie, bo snadź rozgniewa sie Gospodzin, i zginiecie z drogi prawej.
⟨13⟩ Gdy *rozżgą na krotce gniew jego, błogosławieni wszyscy, jiz imają w niem pwę.

1: *prozność*: T: *prozność* (dalej w całym tekście *proż-*). — **2:** *ziemsczy*: T: *ziemscy*; — *seszły są sie*: T: *seszli są sie*. — **3:** *s nas*: T: *z nas*. — **9:** *sąd*: T: *ssąd*. — **10:** *cso*: T: *czso* (tak w całym tekście). — **13:** *rozżgą*: T: *ro(z)żgą*, niejasna forma 3. pl., V: (cum) *exarserit*, Puł: (*gdy*) *się rozżże*, Kr: (*gdyby*) *się rozpałił*; — *imają*: T: *jimają*.

⟨Psalm 3⟩

- ⟨1⟩ Gospodnie, przecz są sie rozplodzili, jiz to mie maca? Wiele jich wstaje przeciwko mnie.
- ⟨2⟩ Wiele jich molwi mojej duszy: Nie jest zbawienie jej w jej[o] Gospodnie.
- ⟨3⟩ Ale ty, Gospodnie, przyjemca moj jes, slawa moja i powyszaje glowe moje.
- ⟨4⟩ Glosem mojim ku Gospodnu wolal jesm i wysluszal mie z gory swietej swojej.
- ⟨5⟩ Ja jesm spał i naspał jesm sie, i wstał jesm, bo Gospodzin przyjal mie.
- ⟨6⟩ Nie bede sie bac tysiacu luda ostapajacych mnie. Wstań, Gospodnie, zbawiona mie uczyni,
Boze moj!
- ⟨7⟩ Bo jes ty pobil wszystkie przeciwiajace sie mienie przez winy, zęby grzesznikow starł jes.
- ⟨8⟩ Boze jest zbawienie i nad ludem twojim pozegnanie twoje.

⟨Psalm 4⟩

- ⟨1⟩ Gdy jeśm wezwa(ł), wysłuszał mie Bog prawdy mojej, i w zamętce rozszerzył jeś mie.
- ⟨2⟩ Smiłuj sie nade mną i wysłuchaj modlitwę moję.
- ⟨3⟩ Synowie człowiekow, dokąd to ciężkim sercem? Przecz miłujecie prozność i szukacie łże?
- ⟨4⟩ I wiedzcie, iż dziwna uczynił Gospodzin świętego swego; Gospodzin wysłucha mie, gdy wołać będę k niemu.
- ⟨5⟩ Gniewajcie sie a nie zgrzeszajcie; *jż mółwicie w waszem sercu, *i w przebytcach waszych skruszajcie sie.
- ⟨6⟩ Wzdawajcie obietnice prawdy i imiejcie nadzieję w Bodze. Wiele jich mółwi: Kto pokazuje nam dobra?
- ⟨7⟩ Znamionana jest na nas świeca oblicza twego, Gospodnie; dał jeś wiesiele w serce moje.
- ⟨8⟩ Od owoca żyta, wina i oleja swego rozplodzili są sie.
- ⟨9⟩ W pokoju w tem istem spać będę i odpoczynę,
- ⟨10⟩ bo ty, Gospodnie, osobnie w nadzieji postawił jeś mie.

1: rozszerzył: T: ro(z)szyrzył. — **5:** jż (Puł: poprawnie jeż) mółwicie... i... skruszajcie sie: sens niejasny, V: quae dicitis..., compungimini, ale FL: qui dicitis... et... compungimini, Vintr: což řiekáte... a... žělejte. — **6:** imiejcie: T: jimiejcie; — pokazuje: V: ostendit, Kr: ukazuje, ale Puł: ukazał, Vintr: pokázal. — **9:** istem: T: jistem. — **9–10:** odpoczynę, bo: T: odpoczynę; Bo.

⟨Psalm 5⟩

- ⟨1⟩ Słowa moja uszyma wzwiedz, Gospodnie, urozumiej wołanie moje!
- ⟨2⟩ Posłuszaj głosa prośby mojej, krolu moj i Boże moj!
- ⟨3⟩ Bo ciebie prosić będę, Gospodnie, z zarania usłysz głos moj.
- ⟨4⟩ Z zarania będę stać przed tobą i uźrzę, iż Bog nie chcący złego ty jeś.
- ⟨5⟩ Ani przebywać będzie przy tobie zgłobliwy, ani przebywać będą nieprawi przed oczyma twyma.
- ⟨6⟩ Nienawidział jeś wszech, cso czynią lichotę, zgubisz wsz⟨y⟩stki, jżiż mołwią łże.
- ⟨7⟩ Meża krwawego i zgłobliwego żadać sie będzie Gospodzin. Ale ja w mnożstwie miłosierdzia twego
- ⟨8⟩ wnidę w dom twój, pokłonię sie u kościoła świętego twego w bojaźni twojej.
- ⟨9⟩ Gospodnie, odprowadź mie w prawdzie twojej, prze moje wrogi uczyń w obeźrzeniu twojem drogę moję.
- ⟨10⟩ Bo nie w jich uściech prawdy, sierce jich prozne jest.
- ⟨11⟩ Grob otworzony jest jich gardło, językami swymi lżywie są czynili; sędzi je, Boże!
- ⟨12⟩ Spadńcie od myśli swych, podług mnożstwa zgłob jich wyżeni je, bo rozdrażnili są ciebie, Gospodnie.
- ⟨13⟩ I wiesielić sie będą wszytscy, jżiż imają nadzieję w tobie, na wieki wiesielić sie będą i przebywać będiesz w nich.
- ⟨14⟩ I sławić sie będą ⟨w tobie⟩ wszytscy, jżiż miłują imię twoje, bo ty pożegnasz prawemu,
- ⟨15⟩ Gospodnie, jako szczytem dobrej wolej twojej koronował jeś nas.

4: *iz Bog nie chcący złego ty jeś:* V: quoniam non Deus volens iniquitatem tu es, Puł i Kr: *iz nie Bog chcący złości ty jeś.* — **9:** *uczyń w obeźrzeniu twojem drogę moję:* V: dirige in conspectu tuo viam meam, T: *uczyń prostą w obeźrzeniu twojem drogę moję.* — **13:** *imają:* T: *jimają.* — **14:** *w tobie:* V: (gloriabuntur) in te, Puł i Kr: (*wielbić sie będą*) w tobie.

⟨Psalm 6⟩

- ⟨1⟩ Gospodnie, w twojem roszerdziu nie swarz mie ani w twojem gniewie kaźni mie.
- ⟨2⟩ Smiħuj sie nade mną, Gospodnie, bo niemocen jeħm, uzdrow mie, Gospodnie, bo zamącony są wszystkie kości moje
- ⟨3⟩ i dusza moja zamącona jest barzo. Ale ty, Gospodnie, dokąd?
- ⟨4⟩ Obroci sie, Gospodnie, i wytargni duszę moję, zbawiona mie uczyni prze miłosierdzie twoje.
- ⟨5⟩ Bo nie jest we śmierci, jenże by ciebie pomniał, ale w piekle kto sie będzie kajać (tobie)?
- ⟨6⟩ Usiłowal jeħm w mojem płaczu, myć [sie] będę po wszystkie nocy łozę moje, se sĺzami moжими łozę moje smoczę.
- ⟨7⟩ Zamąciło sie jest od roszerdzia oko moje, postarzał jeħm sie miedzy wszemi nieprzyjacioły moжими.
- ⟨8⟩ Odstępcie ode mnie wszyscy, jiz czynicie lichotę, bo wysłuszał Gospodzin glosa płaczu mego.
- ⟨9⟩ Wysłuszał Gospodzin prośbę moję, Gospodzin modlitwę moję przyjął.
- ⟨10⟩ Zapalajcie sie i zamąceni bądźcie silno wszyscy nieprzyjaciele moji, obroceni i zapłonęli bądźcie barzo rychło.

2 – 3: *kości moje i dusza: T: kości moje. I dusza.*

⟨Psalm 7⟩

- ⟨1⟩ Gospodnie, Boże moj, w tobie jeśm imiał nadzieję, zbawiona mie uczyń ode wszech, cso mie nienaźrzą, i wyba⟨w⟩i mie,
- ⟨2⟩ aby niekiedy nie ułapił jako lew dusze mojej, gdy nie jest, kto by odkupił ani jenże by zbawiona uczynił.
- ⟨3⟩ Gospodnie, Boże moj, acz jeśm uczynił to, acz jest lichota w moju rękę,
- ⟨4⟩ acz jeśm sewracał odplacającym mnie zła, dostojno jest, bych spadł od mojih nieprzyj⟨a⟩cioł proznych.
- ⟨5⟩ Goń moję duszę nieprzyjacieli i ułap, i potłocz w ziemię żywot moj, i sławę moję w proch wwiedzi.
- ⟨6⟩ Wstań, Gospodnie, w twojem gniewie i powyszon bądź w krajoch nieprzyjacielow mojih.
- ⟨7⟩ I wstań, Gospodnie, Boże moj, w kaźni, jaż jeśm kazał, a zbor ludzski ogarnie cie
- ⟨8⟩ i przeń w wysokość odydzi. Gospodzin sądzi ludzi.
- ⟨9⟩ Sędzi mie, Gospodnie, podług prawdy mojej i podług bezwiństwa mego na mię.
- ⟨10⟩ Skończaj sie zgłoba grzesznikow i uczynisz prześpiech prawemu, badając serca i pokrątki, Boże.
- ⟨11⟩ Prawa pomoc moja od Boga, jenże zbawione czyni imające prawa serca.
- ⟨12⟩ Bog sędzia prawy, mocny i śmierny; a iza sie będzie gniewać po wszytki dni?
- ⟨13⟩ Acz sie nie obrociecie, miecz swoj zaniosł jest, łączysko swe nawiodł jest i nagotował je
- ⟨14⟩ a w tem uczynił jest sędy śmiertne, strzały swe gorającymi uczynił jest.
- ⟨15⟩ Owa porodził nieprawdę i poczał jest boleść, i porodził lichotę.
- ⟨16⟩ Jezioro otworzył i wykopał je, i wpadł w doł, jenże jest uczynił.
- ⟨17⟩ *Obroć sie bol jego w głowę jego i w wirzech jego zgłoba jego zstąpi.
- ⟨18⟩ Spowiadać sie będę Gospodnu podług prawdy jego i piał będę imieniu Gospodna najwyszszego.

1: *imiał*: T: *jimiał*. — **1 – 2:** *wyba⟨w⟩i mie, aby... nie ułapił*: T: *wybawi mie. A by... nie ułapił*. — **4:** *acz jeśm sewracał...*, *dostojno jest*: T: *Acz jeśm sewracał...*; *dostojno jest*. — **11:** *imające*: T: *jimające*. — **17:** *obroć sie* (Puł tak samo): V: *convertetur*, co tłumacz bł. odczytał jako *convertatur*, Kr: *nawroci się*.

⟨Psalm 8⟩

- ⟨1⟩ Gospodnie, Boże nasz, kako dziwne jest imię twoje we wszelikiej ziemi!
- ⟨2⟩ Bo powyszono jest wielmnożstwo twoje na niebiosa.
- ⟨3⟩ Z ust dzieckich i ssących swirzchował jeś chwałę prze nieprzyjaci(e)le twoje, aby skaził nieprzyjaciela i pomściciela.
- ⟨4⟩ Bo uźrzę niebiosą twoją, działa palców twojich, miesiąc i gwiazdy, jeż jeś ty uczynił.
- ⟨5⟩ Cso jest człowiek, iż ji pomnisz, albo syn człowieczy, iże ji nawiedzasz?
- ⟨6⟩ Uczynił jeś ji małym mniej wszęch anjełow, sławą i czią koronował jeś ji i postawił jeś ji nad działa ręku twoju.
- ⟨7⟩ Wszystko podbił jeś pod nogi jego, owce i skot wszęstek, i nadto wszęstek żwierz polny,
- ⟨8⟩ ptaki niebieskie i ryby morskie, jeż przechodzą stdze morskie.
- ⟨9⟩ Gospodnie, Boże nasz, kako dziwne jest imię twoje we wszej ziemi!

3: *swirzchował jeś..., aby skaził*: T: *swirzchował jeś...; a by skaził*. — **6:** *wszęch*: dodatek tłumacza, FL, Puł i Kr brak; — *anjełow*: T: *angiełow*.

⟨Psalm 9⟩

- ⟨1⟩ Spowiadać się będę tobie, Gospodnie, we wszem sercu mojem, prawić będę wszytki dziwy twoje.
- ⟨2⟩ Radować i wiesielić się będę w tobie, i piał będę imieniu twemu *barzo *wyoce.
- ⟨3⟩ W obroceniu nieprzyjaciela mego opak rozboleją się i zginą od oblicza twego,
- ⟨4⟩ bo jeś uczynił sąd moj i przą moję, siadł jeś na stolcu, jenże sądzisz prawdę.
- ⟨5⟩ Nagabał jeś lud i zginą(ł) niemiłościwy, imię jich zgładził jeś na wieki i na wieki wiekom.
- ⟨6⟩ Nieprzyjaciele zginęli są mieczem do końca i miasta jich skaził jeś.
- ⟨7⟩ Zginęła jest pamięć jich se żwiąkiem, a Gospodzin na wieki przebywa.
- ⟨8⟩ Nagotował jest w sądzie stolec swoj a on będzie sędzić świat w prawie i sędzić będzie lud w prawdzie.
- ⟨9⟩ I uczynił się jest Gospodzin utoka ubogiemu, pomocnik w przygodach i w zamętce.
- ⟨10⟩ I nadziewać (sie) będę w tobie ci, cso znają imię twoje, bo ty nie został jeś szukających ciebie, Gospodnie.
- ⟨11⟩ Śpiewajcie Gospodnu, jenże przebywa w Syjon, powiadajcie miedzy ludem naukę jego.
- ⟨12⟩ ⟨Bo zyskuję krwie jich wspomienął jest, nie zapomienął jest wołania ubogich⟩.
- ⟨13⟩ Smiłuj się nade mną, Gospodnie, widz moję śmiarę od nieprzyjacielow mojih,
- ⟨14⟩ jenże powyszasz mie z wrot śmie(r)tnych, bych wypowiedział wszytko chwalenie twoje w wierzejach cory Syjon.
- ⟨15⟩ Wiesielić się będę we zbawieniu twojem; pogrążeni są ludzie w upaści, jaż są uczynili.
- ⟨16⟩ W sidle w tem, jeż są skryli, ułapiona jest noga jich.
- ⟨17⟩ Poznan będzie Gospodzin czynię sądy; w uczynkoch ręku swoju połapion jest grzesznik.
- ⟨18⟩ Obroceni bądźcie grzeszni we pkieł, wszytky ludzie, jiz zapominają Boga.
- ⟨19⟩ Bo nie do końca zapomnienie będzie ubogiego, śmiara ubogich nie zginie do końca.
- ⟨20⟩ Wstań, Gospodnie, nie postrobion bądź człowiek, sądzoni *będą ludzie przed obliczym twojim.
- ⟨21⟩ Postaw, Gospodnie, zakonaność nad nimi, iżbychą wiedzieli pogani, eż ludzie są.
- ⟨22⟩ I przecz jeś, Gospodnie, odszedł daleko? Nienażrżysz styskujących w zamętce?
- ⟨23⟩ Kiedy się powysza zły, zażega się ubogi; łapają je w radach, jimiż myślą.
- ⟨24⟩ Bo się chwali grzesznik w żądach dusze swojej i zgłobliwy błogosławion jest.
- ⟨25⟩ Rozgniewał jest Boga grzeszny, podług mnożstwa gniewu swego nie szukać będzie.
- ⟨26⟩ Nie Boga przed obliczym jego, pobrudzony są drogi jego we wszeliki czas.
- ⟨27⟩ Odjęty będą sądowie twoji od oblicza jego, wszem nieprzyjacielom swoim będzie panać.
- ⟨28⟩ Rzekł wiem jest w sercu swoim: Nie poruszon będę od pokolenia w pokolenie przeze zła.
- ⟨29⟩ Jegoż pokłęcia usta pełna są i gorzkości, i łści, pod językiem jego robota i *leść.
- ⟨30⟩ Siedzi we skryci z bogatymi w tajnicach, by ubił przezwinnego.
- ⟨31⟩ Oczy jego na ubogiego żrzyta, godzi we skryci jako lew w ja.skini swojej.
- ⟨32⟩ Godzi, by ułapił ubogiego, ułapić ubogiego, gdy przyciąga ji.
- ⟨33⟩ W sidle swoim uśmierzył ji, nakłoni się i padnie, gdy panować będzie ubogim.
- ⟨34⟩ Rzekł wiem jest w sercu swoim: Zapomniał jest Bog, odwrócił lice swoje, by nie widział do końca.
- ⟨35⟩ Wstań, Gospodnie, Boże, i powyszona bądź ręka twoja, by nie z(a)pomniał ubogich.

- ⟨36⟩ Przecz jest rozgniewał grzeszny Boga? Rzekł wiem jest na sercu swoim: Nie będzie zyskować.
- ⟨37⟩ Widzisz, bo ty trud i boleści znamionujesz, iżby dał je w ręce twoje.
- ⟨38⟩ Tobie jest zostawion ubogi, sirocie ty będziesz pomocnik.
- ⟨39⟩ Zetrzy ramię grzesznego i zgłobliwego; szukany będzie grzech jego, a nie nalezion będzie.
- ⟨40⟩ Gospodzin *krolewał na wieki i na wieki wiekom; zginiecie pogani z ziemie jego.
- ⟨41⟩ Żądzą ubogich wysłyszał Gospodzin, nastroszenie jich serca słyszało jest ucho twoje.
- ⟨42⟩ Sędzi sirocie i cichemu, iżby więcej nie śmiał wyszyć się człowiek na ziemi.

2: *barzo wysoce* (Puł: *barzo wysoko*, Kr: *nawyszej*), tłumacz bł. rozumiał *altissime* jako przysłówek stopnia najwyższego od *alte*, zam. voc. sg. od przymiotnika *altus* w stopniu najwyższym. — **3:** *W obroceniu... opak rozboleją sie*: T: *W obroceniu... opak; rozboleją sie*. — **3 – 4:** *zginą..., bo jeś uczynił*: T: *zginą... Bo jeś uczynił*. — **12:** tego wersetu brak w Fl, uzupełnienie za Puł. — **13 – 14:** *od nieprzyjacielow mojih, jenże powyszasz*: T: *od nieprzyjacielow mojih; Jenże powyszasz*. — **20:** *sądzoni będą*: V: *iudicuntur*, co tłumacz bł. rozumiał jako *iudicuntur*, Puł: *każ sędzić*, Kr: *niechaj sądzeni będą*. — **22:** *styskujących*: V: *in opportunitatibus*, Puł: *w potrzebiznach*, Kr: *w potrzebach*. — **23:** *łapają je*: ale V: *comprehenduntur*, Puł: *zjmani będą*, Kr: *ułapieni bywają*. — **29:** *leść*: bł. odczytanie *dolor* jako *dolus*, Puł: *boleść*. — **40:** *krolewał*: V: *regnabit*, ale FL: *regnavit*, Puł: *będzie krolował*, Kr: *krolować będzie*. — **42:** *Sędzi..., iżby*: T: *Sędzi...; iż by*.

⟨Psalm 10⟩

- ⟨1⟩ W Bodze imam nadzieję. Kako mołwicie mojej duszy: Przeniesi sie na gorę jako wrobl?
- ⟨2⟩ Bo owa grzesznicy naciągnęli są łączyszcze swoje, nagotowali są strzały swoje w tule, iżbychą strzelali we ćmach imające prawa sierca.
- ⟨3⟩ Bo, cso jeś skonał, skazili są; ale prawy cso uczynił?
- ⟨4⟩ Gospodzin w kościele świętem swoim, Gospodzin, na niebiesiech stolec jego.
- ⟨5⟩ Oczy jego na ubogiego wzglądają, powieki jego pytają synow ludzkich.
- ⟨6⟩ Gospodzin pyta prawego i niemiłościwego, jenże wiem miłuje lichotę, nienawidzi swojej dusze.
- ⟨7⟩ Płynie na grzeszne sidła; ogień, siara i duch wełn część męki jich.
- ⟨8⟩ Bo prawy Gospodzin i prawdy miłował jest, prawotę widziało lice jego.

1: *imam*: T: *jimam*. — **2:** *imające*: T: *jimające*. — **7:** *płynie*: V: *pluet* (sc. Dominus), FL: *pluit*, T: *dźdżyć będzie* nietrafnie (za Puł), por. kom. do ps 77, 28.

⟨Psalm 11⟩

- ⟨1⟩ Zbawiona mnie uczyni, Gospodnie, bo niestaczył święty, bo zmalily są sie prawdy od synow ludzkich.
- ⟨2⟩ Prozności mówili są każdy ku swemu bliźniemu, wargi łściwe, w siercy i sercem mówili są.
- ⟨3⟩ Zgładzi Gospodzin wszystka usta łściwa i język wielkie rzeczy mówiący.
- ⟨4⟩ Ktorzy są mówili: Język nasz będziemy wielbić, wargi nasze od nas są, kto nasz Gospodzin jest?
- ⟨5⟩ Prze nędzę nieimających i prze łkanie ubogich ninie wstanę, mówi Gospodzin.
- ⟨6⟩ Położę we zbawieniu twojem, pewnie będę czynić w niem.
- ⟨7⟩ Mówy gospodnowy mówy csne, srebro ogniem wypławiono, trzykroć skuszono, oczyszczono siedmkroć.
- ⟨8⟩ Ty, Gospodnie, chować będziesz nas i strzec będziesz nas od pokolenia aż na wieki.
- ⟨9⟩ W okole niemiłościwi chodzą; podług wysokości rozmnożył jeś syny ludzkie.

1: *niestaczył*: T: *nie statczył*. — **5:** *nieimających*: T: *niejimających*. — **6:** *(we zbawieniu) twojem*: FL: (in salutari) tuo, ale V, Puł i Kr brak. — **7:** *Mówy... mówy csne*: T: *Mówy..., mówy czsne*.

⟨Psalm 12⟩

- ⟨1⟩ Bo dokąd, Gospodnie, za(po)minasz mie do końca? Dokąd odwracasz lice twe ote mnie?
- ⟨2⟩ Kako długo kłaść będę rady w duszy mojej a boleść w sercu mojem przez dzień?
- ⟨3⟩ Bo dokąd powyszon będzie nieprzyjaciel moj nade mną? Weźrzy i usłysz mie, Gospodnie, Boże moj!
- ⟨4⟩ Oświeci oczy moje, bych nigda nie usnął we śmierci, by niegdy nie rzekł nieprzyjaciel moj: Przemogł jeśm przeciw jemu.
- ⟨5⟩ Jiż mącą mnie, wiesielić sie będą, acz poruszon będę, ale ja w miłosierdziu twojem imiał jeśm nadzieję.
- ⟨6⟩ Wiesielić sie będzie serce moje we zbawieniu twojem, piał będę Gospodnu, jenże dobroty dał jest mnie, i piał będę imieniu gospodnowemu *barzo *wysokiemu.

1: *bo* (Puł tak samo): V i Kr brak. — **3:** *bo*: Kr: *ize*, ale V i Puł brak. — **4:** *nigda*: V: *umquam*, Puł: *niegda*, Kr: *niegdy*. — **5:** *imiał*: T: *jimiał*. — **6:** *barzo wysokiemu*: bł. zam. *barzo wysokiego*, V: (Domini) *altissimi*.

⟨Psalm 13⟩

- ⟨1⟩ Rzekł jest szalony na sercu swoim: Nie Boga!
- ⟨2⟩ Skażeni są i żądający są się czynili w naukach swoich; nie jest, kto by uczynił dobrego, nie jest aż do jednego.
- ⟨3⟩ Gospodzin z nieba weźrzał jest na syny ludzkie, by widział, jest-li rozumny albo szukający Boga.
- ⟨4⟩ Wszyscy odchyliłi są się, w jedno pospołu nieużyteczni są się uczynili; nie jest, jenże by uczynił dobre, nie jest aż do jednego.
- ⟨5⟩ Grob otworzony gardło jich jest, języki swymi łściwie są czynili, jad źmijowy pod wargami jich.
- ⟨6⟩ Jichże usta zlorzeczenia i gorzkości pełna są, rychłe nogi jich ku przeliciu krwi.
- ⟨7⟩ Skruszenie i niezbożstwo w drogach jich i drogi pokoja nie poznali są; nie jest strach boży przed oczyma jich.
- ⟨8⟩ Czyli nie poznają wszyscy, cso stroją lichotę, jż to żrą lud moj jako karmią chleba?
- ⟨9⟩ Boga są nie zwywali, tam są drżeli strachem, gdzie to nie był strach.
- ⟨10⟩ Bo Gospodzin w pokoleniu prawem jest; radę ubogiego skaził jeś, bo Gospodzin nadzieja jego jest.
- ⟨11⟩ Kto da z Syjon zbawienie Israhel? Kiedy otewroci Gospodzin jęcstwo [Syjon] luda swego, radować się będzie Jakob i wiesielić się będzie Israhel.

10: *skaził jeś*: FL: confudisti, ale V: confudistis, Puł: *skaziliście*, Kr: *poharǫbiliście*. — **11:** *jęcstwo [Syjon]*: T: *jęcstwo Syjon*.

⟨Psalm 14⟩

- ⟨1⟩ Gospodnie, kto będzie przebywać w przebytku twojem albo kto będzie stać na gorze świętej twojej?
- ⟨2⟩ Jenże wchodzi przez winy i czyni prawdę,
- ⟨3⟩ jenże mówi prawdę w sercu swoim, jenże nie uczynił łści w języce swoim
- ⟨4⟩ ani uczynił bliźniemu swemu złego, ani przekorzyzny wziął jest przeciw bliźnim swoim,
- ⟨5⟩ ku niczemu przewidzion jest w obeźrzeniu jego zły, ale bojące się Boga chwali,
- ⟨6⟩ jenże przysięga bliźniemu, a nie zdradza, jenże dobra swego nie dał jest na lichwę i darow na przewinnych nie brał jest,
- ⟨7⟩ jenże czyni to, nie będzie poruszony na wieki.

3 – 4: *w języce swoim ani uczynił: T: w języce swoim. Ani uczynił. — 4 – 5:* *bliźnim swoim, ku niczemu: T: bliźnim swoim. Ku niczemu. — 5 – 6:* *chwali, jenże przysięga: T: chwali. Jenże przysięga. — 6 – 7:* *nie brał jest, jenże: T: nie brał jest. Jenże.*

⟨Psalm 15⟩

- ⟨1⟩ Schowaj mnie, Gospodnie, bo jeśm pwał w cię. Rzekł jeśm Gospodnu: Bog moj jeś ty, bo dobr mojih nie potrzebujesz.
- ⟨2⟩ Świętym, cso są w ziemi jego, dziwne czynił wszytki wole moje w nich.
- ⟨3⟩ Rozmnożyły się są niemocy jich, potem się pośpieszyli.
- ⟨4⟩ Nie zbiorę sebrania jich ze krwi ani pomnieć będę imion jich przez wargi moje.
- ⟨5⟩ Gospodzin część dziedziny mojej i kielicha mego; ty jeś, jenże wrocisz dziedzinę moję mnie.
- ⟨6⟩ Uwrozy spadły są mnie w światłych, bowiem dziedzicstwo moje światło jest mnie.
- ⟨7⟩ Błogosławić będę Gospodnu, jenże mi dał rozum, i nadto aliż do nocy nagabały są mie pokrątki moje.
- ⟨8⟩ Przyglądał ⟨jeśm⟩ Gospodna w obeźrzeniu mojem wszegdy, bo na prawicy mnie jest, bych nie poruszon był.
- ⟨9⟩ Przetoż wiesieliło się jest sierce moje i radował się jest język moj, i nadto ciało moje odpoczynie w nadzieji.
- ⟨10⟩ Bo nie ostawisz dusze mojej w piekle i ⟨nie⟩ dasz świętemu twemu widzieć zgnicia.
- ⟨11⟩ Jawny jeś mi uczynił drogi żywota, napełnisz mie wiesiela z twojim obliczym, rozkoszy w prawicy twojej aż do końca.

8: *przyglądał jeśm:* uzupełnienie wg V: providebam, Puł: *przyzirał jeśm*, Kr: *opatrzałem*. — **10:** *nie dasz:* uzupełnienie wg V: neque dabis, Puł: *nie dasz*, Kr: *ani dasz*.

⟨Psalm 16⟩

- ⟨1⟩ Wysłuszaj, Gospodnie, prawdę moję, posłuszaj prośby mojej.
- ⟨2⟩ Uszyma usłysz modlitwę moję, nie w wargach łściwych.
- ⟨3⟩ *Ot oblicza twego sąd* moj wynidzi, oczy twoji widzcie prawdę.
- ⟨4⟩ Skusił jeś sierce moje i nawiedził jeś w nocy, ogniem jeś mie pokusił, a nie należiona jest we mnie lichota.
- ⟨5⟩ Bychą nie mołwiła usta moja skutkow ludzkich, prze słowa warg twych ja jeśm strzegł drog twardych.
- ⟨6⟩ Dokonaj chodzenia moja we *sdzach* twojich, iżbychą sie nie poruszyli śladowie moji.
- ⟨7⟩ Ja jeśm wołał, bo jeś mie wysłuszał, Boże, nakłoń ucho twoje mnie i wysłuszaj słowa moja.
- ⟨8⟩ Dziwna uczyn miłosierdzia twoja, jenże zbawione czynisz pważące w cię.
- ⟨9⟩ Od przeciwiających sie prawicy twojej strzeży mie jako źrzenice oka.
- ⟨10⟩ Pod cieniem skrzydł twojich zaszczyci mie od oblicza niemiłościwych, jiz mie trudzili.
- ⟨11⟩ Nieprzyjaciele moji duszę moję są ogarnęli, tuk swoj są zgromadzili, usta jich m⟨oł⟩wiła pych.
- ⟨12⟩ Porzuciwszy mie, tegdy obstępili są mie, oczy swe ustawili schylić w ziemię.
- ⟨13⟩ Wzięli są mie jako lew gotowy ku łupowi a jako szczenię lwowo przebywające w jaskiniach.
- ⟨14⟩ Wstań, Gospodnie, przejdzi ji i obłudzi ji, wytargń duszę moję od niemiłościwego, gniew twoj od nieprzyjacielow ręki twojej.
- ⟨15⟩ Gospodnie, od mała z ziemie rozdziel je w żywocie jich, od tajemnic twojich napełnion jest żywot jich.
- ⟨16⟩ Nasyчени są *synowie i rozdzielili są ostatki swoje malutkim swoim.
- ⟨17⟩ Ale ja w prawdzie pokażę sie w obeźrzeniu twojem, nasycon będę, gdy sie pokaże sława twoja.

3: *ot oblicza:* T: *od oblicza*; — *prawdę:* FL: *aequitatem*, Kr: *sprawiedliwość*, ale V: *aequitates*, Puł: *prawdy*. — **6:** *Dokonaj...*, *iżbychą:* T: *Dokonaj...*; *iż bychą:* — *we sdzach:* T: *we śdżach*. — **12:** *Porzuciwszy mie, tegdy obstępili są mie:* T: *Porzuciwszy mie tegdy, obstępili są mie*. — **14:** *wytargń...* *gniew twój,* V: *eripe...* *frameam tuam*, Puł: *wytargń...* *szablę twoję*, Kr: *wyrwi...* *szablę twoję*. — **16:** *synowie:* bł. zam. *synow*, tak Puł i Kr, bł. już w FL, gdzie filii zam. filiiis, T: *synowie*.

⟨Psalm 17⟩

- ⟨1⟩ Miłować cie będę, Gospodnie, mocy moja. Gospodzin ścwiardenie moje i utoka moja, i zbawiciel moj.
- ⟨2⟩ Bog moj [i] pomocnik moj i nadzieję będę mieć w niem.
- ⟨3⟩ Zaszczytca moj i rog zbawienia mego, i przyjemca moj.
- ⟨4⟩ Chwaląc wzowę Gospodna a od nieprzyjacielow mojih zbawion będę.
- ⟨5⟩ Ogarnęły są mnie boleści śmiertne i strumienie lichot zamąciły są mie.
- ⟨6⟩ Boleści pkielne ogarnęły mnie, zastąpiła są mie sidła śmiertna.
- ⟨7⟩ W zamętce mojem wezwał jeśm Gospodna i Bogu memu wołał jeśm.
- ⟨8⟩ I wysłuszał z kościoła świętego swego głos moj, i wołanie moje ⟨w obeźrzeniu jego⟩ weszło jest w uszy [moje] ⟨jego⟩.
- ⟨9⟩ Poruszyła sie jest i wezdrzała ziemia, założenia gor zamącona są i poruszona są, bo rozgniewał sie jest na nie.
- ⟨10⟩ Wszczedł jest dym w gniewie jego a ogień od oblicza jego zażegł sie jest, węgle rozżgło sie jest od niego.
- ⟨11⟩ Nakłonił niebiosa i zstąpił jest a ciemność pod nogami jego.
- ⟨12⟩ I wstąpił jest na cherubin i latał, latał jest na pierzu wiatrow.
- ⟨13⟩ I położył jest ćmy *szyrokość swoję, w okrędze jego stan jego, woda ciemna w obłoczech powietrznych.
- ⟨14⟩ Przed blaskiem w obeźrzeniu jego obłocy są szli, grad i węgle ogniowe.
- ⟨15⟩ I pogrzmiał jest z nieba Gospodzin, i wszech Najwyszszy dał jest głos swoj, grad i węgle ogniowe.
- ⟨16⟩ Posłał strzały swoje i rozproszył jest je, błyskawice rozmnożył i zamącił je.
- ⟨17⟩ I pokazały są sie stu[n]dnie wod i zjawiona są założenia ziem
- ⟨18⟩ od karania twego, Gospodnie, od wetchnienia ducha gniewu twego.
- ⟨19⟩ Posłał z wysokości i wziął jest mie, i wyjął mie z wod wiela.
- ⟨20⟩ Wytargł mie z nieprzyjacielow mojih silno mocnych i od tych, cso mie nienawidzieli, bo są sie wzmogli na mię.
- ⟨21⟩ Przeszli są mie w dzień udręczenia mego i uczynił sie jest Gospodzin zaszczytca moj.
- ⟨22⟩ I wywiódł mie jest na szerokość, zbawiona mie uczynił, bo chciał mie.
- ⟨23⟩ I opłaci mi Gospodzin podług prawdy mojej i podług czystości moju rękę opłaci mnie,
- ⟨24⟩ bo strzegł jeśm drog bożych ani jeśm źle nosił od Boga mego.
- ⟨25⟩ Bo wszystkie sądy jego w obeźrzeniu mojem a prawd jego nie odpędził jeśm ote mnie.
- ⟨26⟩ I będę niepokalan s nim, i chować sie będę od lichoty mojej.
- ⟨27⟩ I odpłaci mnie Gospodzin podług prawdy mojej i podług czystoty rękę moju w obeźrzeniu oczu jego.
- ⟨28⟩ Z świętym święt będziesz a s mężem bezwinnym bezwinni będziesz
- ⟨29⟩ i z wybranym wybrany będziesz a z przewrotnym przewrocon będziesz.
- ⟨30⟩ Bo ty lud śmierny zbawion uczynisz a oczy pysznych uśmierzysz.
- ⟨31⟩ Bo ty oświecasz świecę moję, Gospodnie; Boże moj, oświeci ćmy moje!
- ⟨32⟩ Bo w tobie wytargnion będę od pokusy i w Bodze mojem przejdę przez mur.
- ⟨33⟩ Bog moj, niepokalana droga jego, wymołwy boże ogniem skuszony, zaszczytca jest wszech pwających weń.

- ⟨34⟩ Bo kto bogiem przez Gospodna albo kto bogiem kromia Boga naszego?
 ⟨35⟩ Bog, jenże przepasał mie mocą i położył jest niepokalaną drogę moję,
 ⟨36⟩ jenże swirzchował nogi moje jako jeleniow i na wysokościach postawiaję mie,
 ⟨37⟩ jenże uczy ręce moje ku bojowi i położył jest jako łączyszczce mosiąd(z)owe ramiona moja.
 ⟨38⟩ I dał jeś mi zaszczytowanie zbawienia twego, i prawica twoja przyjęła mie.
 ⟨39⟩ I kaźń twoja poprawiła jest mie do końca, i kaźń twoja, ta mie nauczy.
 ⟨40⟩ Rozszerzył jeś chody moje pode mną i nie są pomdlony śladowie moji.
 ⟨41⟩ Gonić będę nieprzyjaciele moje i połapię je, ani sie obrocę, aliż zginą.
 ⟨42⟩ Złamię je ni będą mogli stać, padną pod nogi moje.
 ⟨43⟩ I przepasał jeś mie mocą ku bojowi, i podbił jeś wstające na mię pod mię.
 ⟨44⟩ I nieprzyjaciele moje dał jeś mnie tyłem, i nienawidzące mnie zagładził jeś.
 ⟨45⟩ Wołali są ani był, jenż by zbawiony uczynił, ku Gospodnu, ani wysłuszał jich.
 ⟨46⟩ I smniejszję je jako proch przed obliczym wiatrowym, jako błoto ulic zgładzję je.
 ⟨47⟩ Wyjmiesz mie od przeciwołwiącego luda, ustawisz mie w głowę pogańską.
 ⟨48⟩ Lud, jegoz jeśm nie znał, służył mi, w słusze ucha posłuszał mie.
 ⟨49⟩ Synowie cudzy sełgali są mnie, synowie cudzy przestarzeli są sie i chramali są od swoich drog.
 ⟨50⟩ Żyw jest Gospodzin i błogosławiony Bog moj, i powyszon bądź Bog zbawienia mego.
 ⟨51⟩ Boże, jenże m[u]ścisz mie i poddawas lud pod mię, zbawicielu moj od nieprzyjacielow mojih gniewliwych
 ⟨52⟩ i ode wstających na mię powyszysz mie, i od męża lichego wytargniesz mie.
 ⟨53⟩ Przeto spowiadać sie będę tobie w ludzioch, Gospodnie, i twemu imieniu psalm będę mołwić,
 ⟨54⟩ wielikoczyniąc zbawienia krola jego i czynię miłosierdzie pomazańcu swemu Dawidowi i płodu jego aż na wieki.

2: *Bog moj* [i] *pomocnik moj*: T: *Bog moj, i pomocnik moj*; — *imieć*: T: *jimieć*. — **8:** *w obeźrzeniu jego*: uzup. wg V: *in conspectu eius*, Puł i Kr: *w obliczności jego*. — **13:** *szyrokość*: bł. odczytanie łac. *latibulum* jako *latitudinem* na skutek bł. rozwiązania skrótu, T: *szyrokość*. — **17–18:** *zjawiona są... od karania twego*; T: *zjawiona są...; Od karania twego*. — **21:** *udręczenia*: T: *udrączenia*. — **23:** *opłaci* (dwukrotnie): T: *odpłaci*. — **24:** *źle*: T: *złe*, V: *impie*, Puł: *źle*, Kr: *niemiłościwie*. — **25:** *odpędził jeśm*: T: *odpądził jeśm*. — **40:** *pomdlony*: możliwa też lekcja *pomdloni*.

⟨Psalm 18⟩

- ⟨1⟩ Niebiosa wypowiadają sławę bożą a skutki ręki jego powiada[ją] świerdzenie.
⟨2⟩ Dzień dniowi wyrzyga słowo, a noc nocy ukazuje naukę.
⟨3⟩ Nie mółw ani powieści, jichże nie słyszelibychą głosowie jich.
⟨4⟩ We wszeliką ziemię wyszedł jest żwiek jich i w końcoch okręgu ziemie słowa jich.
⟨5⟩ W słońcy położył przebytek swój, a *on jako nowożenia pochodzący z łoża swego
⟨6⟩ *wiesielił sie jako obrzym na bieżenie drogi. Od wirzchniego nieba wyście jego
⟨7⟩ i potkanie jego aż do wirzcha jego ani jest, jen by sie skrył od gorącości jego.
⟨8⟩ Zakon gospodnow przez zakała obracający dusze, świadeczstwo gospodnowo wierne, mądrość dające malutkim.
⟨9⟩ Prawdy boże[j] prawe, wiesieląc serca, każń boża światła, oświecająca oczy.
⟨10⟩ Bojaźń boża święta przebywa na wiek wiekom, sądy boże ⟨prawe⟩, sprawieny samy w sobie,
⟨11⟩ *żądniejsza nad złoto i nad kamień drogi barzo i *słodczejsza nad miód i nad stredź.
⟨12⟩ Bowiem sługa twój strzeże jich, w strzeżeni jich odpłata wielika.
⟨13⟩ Dopuszczenia kto rozumie? Od tajemnych moich oczyści mie i od cudzych odpuści słudze twemu.
⟨14⟩ Acz mnie nie będą panować, tegdy przez zakała będę i oczyszczon będę od grzecha silnego.
⟨15⟩ I będę, iż luba będę wymowienia ust moich a myślenie serca mego przed tobą zawždy,
⟨16⟩ Gospodnie, pomocniku moj i zbawicielu moj!

5 – 6: *a on... wiesielił sie* (Puł i Kr, T tak samo): w bł. rozumieniu łac. et ipse... exultavit, gdzie ipse odnosi się do sol z poprzedniego zdania. — **6:** *wyście*: T: *wyszcie*. — **10:** *prawe* (Puł tak samo): uzupełnienie wg V: (iudicia) vera, Kr: *sprawiedliwe*; — *sprawienny samy*: T: *sprawienni sami*. — **11:** *żądniejsza... i słodczejsza*: bł. zam. *żądniejsze... i słodczejsze*, kopista odniósł obydwie przymiotniki do *bojaźń boża* zam. do *sądy boże*, V: (timor... sanctus)..., iudicia... desiderabilia... et dulciora, T: *żądniejsza... i słodczejsza*. — **15:** *myślenie*: T: *myszlenie* (dalej tak w całym tekście).

⟨Psalm 19⟩

- ⟨1⟩ Wysłuszaj cie Gospodzin w dzień zamętka, uchowaj cie imię Boga Jakob.
- ⟨2⟩ Pošli tobie pomoc z świętego i od Syjon uchowaj cie.
- ⟨3⟩ Pamięcien bądź wszem obietam twojim a obiata twoja tuczna bądź.
- ⟨4⟩ Daj ci podług serca twego i wszystkie radę twoję stwirdzi.
- ⟨5⟩ Wiesielić sie będziem we zbawieniu twojem i w imieniu Boga naszego wieliczyć sie będziem.
- ⟨6⟩ Napełni Gospodzin wszystkie prośby twoje. Ninie poznał jeśm, bo zbawiona uczynił Gospodzin pomazańca swego.
- ⟨7⟩ Wysłusza onego z nieba świętego swego, w mocach zbawienie prawice jego.
- ⟨8⟩ Ci na wozoch, a ci na konioch, ale my w imieniu gospodnowie wzwiemy.
- ⟨9⟩ Oni obiązali są sie i padli, ale my wstali jesmy i wskłonilismy sie.
- ⟨10⟩ Gospodnie, zbawiona uczyń krola i wysłuszaj nas w dzień, w jenże wzwiem cie.

2: *pošli:* T: *poszli.*

⟨Psalm 20⟩

- ⟨1⟩ Gospodnie, w mocy twojej wiesielić się będzie król i nad zbawieniem twoim radować się będzie barzo.
- ⟨2⟩ Żądzą serca jego dał jeś jemu a wolej jego warg nie *zdradził jeś jego.
- ⟨3⟩ Bo przeszedł jeś ji w błogosławieństwach słodkości, wstawił jeś na głowę jego koronę od kamienia drogiego.
- ⟨4⟩ Żywota prosił jest od ciebie i dał jeś jemu długość dniów na wieki i na wieki wiekom.
- ⟨5⟩ Wielika jest sława jego we zbawieniu twojem, sławę i wieliką krasę włożył jeś nań.
- ⟨6⟩ Bo dasz ji w błogosławienie na wieki wiekom, uwiesielisz ji w radości z twojim obliczym.
- ⟨7⟩ Bo król pwa w Gospodna a *miłosierdzie Najwyższego nie będzie *poruszono.
- ⟨8⟩ Naleziona bądź ręka twoja wszem nieprzyjacielom twojim, prawica twoja najdzi wszystkie, już cie nienazrą.
- ⟨9⟩ Położysz je jako ognienny piec w brzemieniu oblicza twego; Gospodzin w gniewie swoim zamąci je i pożrze je ogień.
- ⟨10⟩ Owoc jich z ziemi zagubisz i sienie jich od synów ludzkich.
- ⟨11⟩ Bo skłonili są [sie] w cię zła, myśleli są rady, jichże nie mogli ustanowić.
- ⟨12⟩ Bo położysz je wznak, w ostatkach twojich nagotujesz oblicze jich.
- ⟨13⟩ Powyżon bądź, Gospodnie, we csnosci twojej, pisać będziem i śpiewać csnoty twoje.

1: *twoim*: T: *twojim*. — **2:** *nie zdradził jeś*: Kr: *nie zdradziłeś*, V: *non fraudasti*, co tłumacz bł. rozumiał jako ‘oszukać’ zam. ‘odebrać’, Puł: *nie odjąłeś*. — **7:** *miłosierdzie... nie będzie poruszono*: w bł. rozumieniu V: *miseriordia... non commovebitur*, por. Kr: *w miłosierdziu... nie poruszono będzie*. — **13:** *csn(-)*: T (dalej tak w całym tekście): *csn(-)*.

⟨Psalm 21⟩

- ⟨1⟩ Gospodnie, Boże moj, weźrzy na mię! Czemu jeś mie został? Daleko od zbawienia mego słowa zgrzeszenia mego.
- ⟨2⟩ Boże moj, wołać będę przez dzień, a nie wysłuszasz, i w nocy, a nie na szaleństwo mnie.
- ⟨3⟩ Ty wiem w świętem przebywasz, sława Israhel.
- ⟨4⟩ W cię są pwali oćcowie naszy, pwali są i zbawił jeś je.
- ⟨5⟩ Ku tobie wołali i zbawieni są, w cię pwali i nie są osromoceni.
- ⟨6⟩ Ale ja czyrw jeśm, a nie człowiek, przekora ludzka i odrzucenie ludzkie.
- ⟨7⟩ Wszyscy widząc mie naśmiewali sie mnie, mołwili są usta i chwiejali głową.
- ⟨8⟩ Pwał jest w Gospodna, *wytargnie ji, zbawiona *uczyni ji, bo chce jego.
- ⟨9⟩ Bo ty jeś, jenżeś wytargł mnie z brzucha, nadzieja moja od piersi macierze mojej, w cię porzucon jeśm z żywota.
- ⟨10⟩ Z brzucha matki mojej Bog moj jeś ty; nie odchodzi ote mnie,
- ⟨11⟩ bo zamętek blizu jest a nie jest, jenże by pomogł.
- ⟨12⟩ Ogarnęły mie cieląt wiele i juńcowie tłuści osiedli mie.
- ⟨13⟩ Otworzyli są na mię usta swoja jako lew chwatający i ryczący.
- ⟨14⟩ Jako woda wylił jeśm sie i rozproszony są wszytki kości moje.
- ⟨15⟩ Uczyniło sie jest serce moje jako wosk rozskwirający sie weśrzod sierca mego.
- ⟨16⟩ Zeschła jest jako skorupina moc moja i język moj przylnął jest ku czeluściam mojim a w proch śmierci wwiódł jeś mie.
- ⟨17⟩ Bo ogarnęli mie psow wiele, rada złych osiadła jest mie.
- ⟨18⟩ Kopali są ręce moje i nogi moje, zliczyli są wszytki kości moje.
- ⟨19⟩ Oni zaprawdę wzglądali są i znamionali są mie, rozdzielili sobie odzienie moje i na odziew moj puścili los.
- ⟨20⟩ Ale ty, Gospodnie, nie oddalaj pomocy twojej ote mnie, na odjimanie moje weźrzy.
- ⟨21⟩ Wytargń od gniewu, Boże, duszę moję i z ręki psiej jedzinaczkę moję.
- ⟨22⟩ Zbaw mie z ust lwowych i od rogow jednoroźcow śmiarę moję.
- ⟨23⟩ Powiadać będę imię tve braci mojej, pośrzod cerekwie chwalić cie będę.
- ⟨24⟩ Jiż sie bojicie Boga, chwalcie ji, proknie siemię Jakobowo, sławicie ji!
- ⟨25⟩ Boj sie jego wszytko siemię Israhel, bo nie wzgardził ani potępił jest prośby ubogiego,
- ⟨26⟩ ani otwrocił jest oblicza swego ote mnie, a gdy jeśm wołał, wysłuszał jest mie.
- ⟨27⟩ U ciebie chwała moja w kościele wielikim, obietnice moje sewrocę w obeźrzeniu, cso sie jego boją.
- ⟨28⟩ Jeść będą ubodzy i syci będą [będą], i chwalić będą Gospodna, jiż to szukają jego, żywa będą sierca jich na wieki wiekom.
- ⟨29⟩ Wspomioną i nawrocą się ku Gospodnu wszytcy krajowie ziemie,
- ⟨30⟩ i prosić będą w obeźrzeniu jego proknia czeladź ludzka,
- ⟨32⟩ Jedli są i pochwalali są wszytcy tłuści ziemszczy, w obeźrzeniu jego padną wszytcy, jiż sie spuszczaą w ziemie.
- ⟨31⟩ bo gospodnowo jest krolewstwo a on panać będzie ludziom.
- ⟨33⟩ A dusza moja żywa będzie jemu i siemię moje służyć będzie jemu.
- ⟨34⟩ Zwiastowano będzie Gospodnu pokolenie imające przyć i zwiastować będą niebiosa sprawiedlność jego ludu, jenże sie narodzi, jenże uczynił Gospodzin.

8: *wytargnie ji, zbawiona uczyni ji*: V: eripiat eum, salvum faciat eum, ale FL: eripiet eum, salvum faciet eum, za czym poszedł tłumacz, zob. kom. do FL, Kr: *niechaj wybawi ji, niechaj zbawionego uczyni ji*. — **19:** *wzglądali są i znamionali są*: zob. kom. do FL, Puł i Kr: *znamienowali i patrzyli*. — **21:** *wytargni od gniewu*: V: erue a framea, Puł: *wytargni od szable*, Kr: *wyrwi od szable*. — **24:** *proknie*: T: *prokne*. — **25:** *ani potępił jest*: T: *ani potąpił jest*. — **26:** *ani otwrocił jest*: T: *ani otwrocił jest*. — **30:** *proknia*: T: *prokna*. — **32 i 31:** w rkpsie przestawiony właściwy szyk wersetów. — **32:** *ziemszczy*: T: *ziemscy*. — **34:** *imające*: T: *jimające*.

⟨Psalm 22⟩

- ⟨1⟩ Gospodzin oprawia mnie a nics mi niedostanie, na mieście pastwy tamo mnie postawił.
⟨2⟩ Na wodzie postrobieństwa wsch⟨o⟩wał mnie, duszę moję obrocił.
⟨3⟩ Odwiodł mnie po stdzach sprawiedności prze imię swoje.
⟨4⟩ Bo aczbych chodził pośrzod cienia śmierci, nie będę sie bać zła, bo ty se mną jeś.
⟨5⟩ Pręt twój i dębiec twój, ta jesta mnie ucieszyła.
⟨6⟩ Ugotował jeś w obeźrzeniu mojem stoł przeciwu tym, již mącą ⟨mie⟩.
⟨7⟩ Utuczył jeś w oleju głowę moję, a kielich moj upawający kako światły jest!
⟨8⟩ A miłosierdzie tve będzie naśladować mnie wszelikich dniow żywota mego,
⟨9⟩ abych przebywał w domu bożem na długie dni.

6: *mie:* V: me, Puł: *mie.* — **8 – 9:** *będzie naśladować mie..., abych przebywał:* T: *będzie naśladować mie...; A bych przebywał.*

⟨Psalm 23⟩

- ⟨1⟩ Boża jest ziemia i pełność jej, okrąg ziem i ⟨wszytcy⟩, jż przebywają w niem.
- ⟨2⟩ Bo on na wodach założył jest ją i na rzekach nagotował jest ją.
- ⟨3⟩ Kto wstąpi na górę bożą albo kto stanie na mieście świętem jego?
- ⟨4⟩ Niewinowaty rękama i czystego serca, jenże nie wziął w prożność dusze swojej ani przysiąął jest w zdradzie bliźniemu swemu,
- ⟨5⟩ ten isty weźmie błogosławienie od Gospodna a miłosierdzie od Boga, zbawiciela *swego*.
- ⟨6⟩ To jest pokolenie szukające Gospodna, szukające oblicza Boga Jakubowa.
- ⟨7⟩ Podnieście wrota, książęta, wasza i podźwignicie sie wrota wiekują, a wnidzie krol sławy.
- ⟨8⟩ Który jest ten krol sławy? Gospodzin mocny i mogący, Gospodzin mogący w boju.
- ⟨9⟩ Podnieście wrota, książęta, wasza i podźwignicie sie wrota wiekują, a wnidzie krol sławy.
- ⟨10⟩ Który jest ten krol sławy? Gospodzin mocy, on jest krol sławy.

1: *ziemia*: T: *ziema*; — *wszytcy*: V: *universi*, Puł: *wszystcy*, T: brak. — **5:** *ten isty*: T: *ten jisty*.
— **6:** *Gospodna*: FL: *Dominum*, ale V: *eum*, Puł i Kr: *jego*.

⟨Psalm 24⟩

- ⟨1⟩ K tobie, Gospodnie, podźwignął jeśm duszę moje; Boże moj, w cię pwam, nie zapłonę sie.
- ⟨2⟩ Ani pośmiewajcie sie mnie nieprzyjaciele moi, bo wszyscy, již *proszą cie, nie będą osromoceni.
- ⟨3⟩ Osromoceni bądźcie wszytcy zła czyniący na prozność.
- ⟨4⟩ Drogi twoje, Gospodnie, ukaży mnie i stdzam twojim naucz mie.
- ⟨5⟩ Powiedzi mie w prawdzie twojej i naucz mie, bo ty jeś Bog, zbawiciel moj, a ciebie cirzpiął jeśm wszystek dzień.
- ⟨6⟩ Wspomień miłosierdzia twoja, Gospodnie, i slutowania *twoja*, jaż od wieka są.
- ⟨7⟩ Grzechow młodości mojej a nieumieństwa mego nie pomni.
- ⟨8⟩ Podług miłosierdzia twego pomni mie ty prze dobrotę twoję, Gospodnie.
- ⟨9⟩ Słodki i prawy Gospodzin, przeto zakon da *zostającym na drodze.
- ⟨10⟩ Prześpieje śmierne w sądzie, naucz ciche drogam swym.
- ⟨11⟩ Proknie drogi boże miłosierdzie i prawda szukającym obrzęda jego i świadecztwa jego.
- ⟨12⟩ Prze imię twoje, Gospodnie, smiłujesz sie grzechowi memu, wiele wiem jest.
- ⟨13⟩ Który jest człowiek, jen sie boji Gospodna? Zakon ustawił jest jemu na drodze, jaż jest wybrał.
- ⟨14⟩ Dusza jego w dobrze przebywać będzie a siemię jego osiędzie ziemię.
- ⟨15⟩ Twardość jest Gospodzin tym, již to sie jego boją, a obrząd jego by zjawiony był jim.
- ⟨16⟩ Oczy moi weźdy do Gospodna, bo on wytargnie z sidła nogi moje.
- ⟨17⟩ Weźrzy na mię i smiłuj sie nade mną, bo jedzinak i ubogi jeśm ja.
- ⟨18⟩ Zamętkowie serca mego rozplodzili sie są, od potrzebizn mojih wytargń mie.
- ⟨19⟩ Widz śmiarę moję i robotę moję i odpuści wszelika dopuszczenia moja.
- ⟨20⟩ Weźrzy na nieprzyjaciele moje, bo rozplodzili sie są a zazrością złą nienaźrzeni są mie.
- ⟨21⟩ Strzeży dusze mojej i wyjmi mie; nie zapłonę sie, bo jeśm pwał w cię.
- ⟨22⟩ Niewinowaci i prawi przystali są mnie, bo jeśm cirzpiął ciebie.
- ⟨23⟩ Zbaw, Boże, Israhel ze wszech smętkow jego!

1: *Gospodnie* (Puł tak samo): Kr: *Panie*, ale zob. kom. do FL. — **2:** *proszą*: ale V: *sustinent*, Puł: *cirpią*, Kr: *cierpią*. — **9:** *zostającym*: w bł. odczytaniu łac. *delinquentibus* jako *derelinquentibus*, Puł: *zgrzeszającym*, Kr: *grzeszącym*, T: *zostającym*. — **11:** *proknie*: T: *prokne*. — **12:** *wiele*: niejasna końcówka, V: *multum* (sc. *peccatum*), Puł: *bo go wiele jest*, Kr: *iże wieliki jest*, T: *wiele*, Vintr: *nebo veliký jest*. — **15:** *a obrząd jego by zjawiony był jim*: T: *a obrząd jego, by zjawiony był jim*.

⟨Psalm 25⟩

- ⟨1⟩ Sędzi mnie, Gospodnie, bo ja w przewiństwie mojem wszedł jeśm a w Gospodna pwając nie pomdlon będę.
- ⟨2⟩ Skusi mnie, Gospodnie, i pokusi mnie, zażży pokrątki moje i sierce moje.
- ⟨3⟩ Bo miłosierdzie tve przed oczyma myma jest i ulubił jeśm sie w prawdzie twojej.
- ⟨4⟩ Nie siedział jeśm s radą prozności i se zło noszącymi nie wnidę.
- ⟨5⟩ Nienażrzał jeśm kościoła zgłobliwych i se złymi nie będę siedzieć.
- ⟨6⟩ Umyję miedzy niewinowatymi ręce moje i ogarnę ołtarz twój, Gospodnie,
- ⟨7⟩ abych słyszał głos chwały twojej i *wypowiem wszelikie dziwy twoje.
- ⟨8⟩ Gospodnie, miłował jeśm krasę domu twego i miasto przebywania sławy twojej.
- ⟨9⟩ Nie zgubiaj s niemiłościwymi, Boże, dusze mojej a s mężmi krwi żywota mego,
- ⟨10⟩ w jichże ręku lichoty są, prawica jich napełniona jest darow.
- ⟨11⟩ Ale ja w niewinowacstwie mojem wszedł jeśm; odkupi mnie i smiłuj sie nade mną!
- ⟨12⟩ Noga wiem moja stała jest na prawem; w cerekwiach chwalić ciebie będę, Gospodnie.
- ⟨13⟩ Sława Oćcu i Synowi, i Świętemu Duchu.

6 – 7: *ogarnę ołtarz twój..., abych słyszał:* T: *ogarnę ołtarz twój... A bych słyszał.* — **7:** *wypowiem:* zam. *wypowiedział*, w bł. tłumaczeniu łac. ut... enarrem; tłumacz zapewne miał w pamięci ps 9, 2: *narrabo* (omnia mirabilia tua), Puł: *abych... wypowiedział*, Kr: *abych wymowił.* — **9 – 10:** *s mężmi krwi..., w jichże ręku:* T: *smężmi krwi... W jichże ręku.*

⟨Psalm 26⟩

- ⟨1⟩ Gospodzin oświecenie moje i zbawienie moje, jegoż się będę bać.
⟨2⟩ Gospodzin odjımca żywota mego, przed nimże będę drzeć.
⟨3⟩ Gdy się bliżą ku mnie zawadce, bychą jedli mięso moje,
⟨4⟩ już mącą mie, nieprzyjaciele moi, ci się rozniemogli są i spadli są.
⟨5⟩ Acz ustawią przeciwko mnie grody, nie będzie się bać serce moje.
⟨6⟩ Acz wstanie przeciwko mnie boj, w ten ja będę pwać.
⟨7⟩ Jednej prosił jeśm od Gospodna, tej będę dobywać, bych przebywał w domu bożem po wszystkie dni żywota mego,
⟨8⟩ abych widzia(ł) wolą bożą, bych nawiedził kościół jego.
⟨9⟩ Bo skrył mie w przebytku swoim, w dzień złych zaszczycił mie we skryciu przebytku swego.
⟨10⟩ W opoce powyszył mie, a ninie powyszył głowę moję nad nieprzyjacioły mojimi.
⟨11⟩ Obszedł jeśm i oferował jeśm w przebytku jego ofierę głośną, piąć będę i psalm mołwić będę Gospodnu.
⟨12⟩ Wysłuszaj, Gospodnie, głos moj, jimże jeśm wołał ku tobie, smiłuj się nade mną i wysłuchaj mie!
⟨13⟩ Tobie rzekło jest serce moje, szukało jest ciebie oblicze moje, oblicza twego, Gospodnie, będę dobywać.
⟨14⟩ Nie odwracaj oblicza twego ote mnie, nie odchylaj się w gniewie od sługi twego.
⟨15⟩ Pomocnik moj jeś ty, nie ostawiaj mie ni wzgardzaj mie, Boże, zbawicielu moj.
⟨16⟩ Bo ociec moj i mać moja ostawili są mie, ale Gospodzin przyjął jest mie.
⟨17⟩ Zakon położ mi, Gospodnie, na drodze twej i nawiedzi mie na stdzę prawą prze nieprzyjaciele moje.
⟨18⟩ Nie dawaj mie w dusze zamącające mie, bo wstali są przeciwko mnie świadkowie krzywi i sełgała jest lichota sobie.
⟨19⟩ Wierzę widzieć dobra boża w ziemi żywących.
⟨20⟩ Czakaj Gospodna, mężnie czyn i postrobi się serce twoje, i cirzpi Gospodna!

3 – 4: *bychą jedli...*, *jiz mącą*: T: *bychą jedli... Jiz mącą*. — **5:** *acz ustawią... grody* (Puł tak samo): ale V: *si consistant... castra*, Kr: *acz powstaną... grody*. — **7 – 8:** *bych przebywał...*, *abych widzia(ł)*: T: *bych przebywał...; Abych widział*.

⟨Psalm 27⟩

- ⟨1⟩ Ku tobie, Gospodnie, wołać będę, Boże moj, nie milczy ote mnie, by nigdy nie milczał ote mnie, i przypodoban będę zstapającym w otchłań.
- ⟨2⟩ Wysłuszaj, Gospodnie, głos mojej prośby, gdy proszę ku tobie, gdy podnaszają ręce moje ku kościołu świętemu twemu.
- ⟨3⟩ By pospołu nie dał ⟨mie⟩ z grzesznymi a z czyniącymi lichotę nie zgubiaj mie,
- ⟨4⟩ już to mówią pokój z bliźnim swoim, ale zła w siercoch jich.
- ⟨5⟩ Daj jim podług skutkow jich i podług lichoty nalezienia jich.
- ⟨6⟩ Podług skutkow ręku jich daj jim, wroć odpłacenie jich jim.
- ⟨7⟩ Bo nie urozumieli są skutkow bożych i we skutki ręku jego, rozproszysz je a nie usiedlisz jich.
- ⟨8⟩ Błogosławiony Gospodzin, bo wysłuszał jest głos prośby mojej.
- ⟨9⟩ Gospodzin pomocnik moj i odjimca moj a weń pwało jest sierce moje i pomożono mi.
- ⟨10⟩ I weskwłto jest ciało moje i z wolej mojej spowiadać sie będę jemu.
- ⟨11⟩ Gospodzin moc luda swego i odjimca zbawienia pomazańca swego.
- ⟨12⟩ Zbawion uczyni lud twój, Gospodnie, i pożegnaj dziedzinie twojej, i oprawiaj je, i powyszy je aż na wieki.

1: *zstapającym:* T: *(s)stapającym.* — **3:** *mie:* V: *me,* Puł i Kr: *mie.* — **3–4:** *z czyniącymi lichotę nie zgubiaj mie, już to mówią:* T: *s czyniącymi lichotę nie zgubiaj mie. Już to mówią.* — **7:** *we skutki ręku jego, rozproszysz je:* T: *we skutki ręku jich rozproszysz je.* — **9:** *pomożono mi:* ale V: *adjutus sum,* Puł: *upomożon jeśm,* Kr: *wspomożon jestem.*

⟨Psalm 28⟩

- ⟨1⟩ Przynieście Gospodnu, *syny *boże, przynieście Gospodnu syny baranie!
- ⟨2⟩ Przynieście Gospodnu sławę i cześć, przynieście Gospodnu sławę imieniu jego, prosicie Gospodna w domu świętem jego.
- ⟨3⟩ Głos boży nad wodami, Bog wielmnożstwa zagrział jest, Gospo[spo]dzin na wodach wielkich.
- ⟨4⟩ Głos boży we czci, głos boży w wielebności,
- ⟨5⟩ głos boży połamający cedry i złamie Gospodzin cedry libańskie,
- ⟨6⟩ i pomniejszy je jako cielca libańskiego, a miły jakoby syn[owie] jednoroźców.
- ⟨7⟩ Głos boży rozkrawający płomień ognienny, głos boży zbijający puszcza, i poruszy Gospodzin puszcza Kades.
- ⟨8⟩ Głos boży gotujący jelenie i zjawi łomy a w kościele jego wszytcy mówić będą sławę.
- ⟨9⟩ Gospodzin w powodziu bydlić (każe) i siedzie Gospodzin krol na wieki.
- ⟨10⟩ Gospodzin cześć ludu swemu da, Gospodzin błogosławić będzie ludu swemu w pokoju.

5: *głos boży połamający cedry* (Puł tak samo): V: vox domini confringentis cedros, Kr: *głos gospodynów łamiącego cedry*. — **7:** *głos boży rozkrawający płomień* (Puł i Kr podobnie): V: vox Domini intercidentis flammam; — *głos boży zbijający puszcza*: V: vox domini concutientis desertum, Puł: *głos boży zbijającego puszcza*, Kr: *głos Gospodynów rozbijającego puszcza*. — **8:** *głos boży gotujący jelenie*: V: vox domini praeparantis cervos, Puł: *głos boży gotującego jelenia*, Kr: *głos Pana gotującego jelenie*. — **8:** *(zjawi) łomy*: V: (revelabit) condens, Puł: *(wzjawi) puszcze*, Kr: *(wzjawi i odkryje) gąszcze*. — **9:** *każe*: V: (diluvium inhabitare) facit, Puł: *(w powodziu bydlić) każe*, ale Kr: *(powodzi przebywać) każe*.

⟨Psalm 29⟩

- ⟨1⟩ Powyszę cie, Gospodnie, bo jeś przyjął mie ani jeś ucieszył nieprzyjacioł mojih nade mną.
- ⟨2⟩ Gospodnie, Boże ⟨moj⟩, wołał jeśm k tobie i uzdrowił jeś mie.
- ⟨3⟩ Gospodnie, wywiodł jeś od piekła duszę moję, zbawił jeś mie od zstępujących w doł.
- ⟨4⟩ Śpiewajcie Bogu, wszyscy święci jego, i spowiadaście się pamięci świętości jego,
- ⟨5⟩ bo gniew w rozgniewaniu jego, a żywot w woli jego.
- ⟨6⟩ Do wieczora przebędzie płacz, a do jutrznie wiesiele.
- ⟨7⟩ Ale ja rzekł jeśm w opłwitości mojej: Nie poruszon będę na wieki.
- ⟨8⟩ Gospodnie, w woli twojej dał jeś krasie mojej cześć.
- ⟨9⟩ Odwrocił jeś oblicze twoje ote mnie i uczynił jeśm sie smęcien.
- ⟨10⟩ K tobie, Gospodnie, wołać będę i Boga mego prosić będę.
- ⟨11⟩ Który użytek we krwi mojej, gdy zstąpię we skazę?
- ⟨12⟩ Aza spowiadać sie będzie tobie proch alboż zjawi prawdę twoję?
- ⟨13⟩ Usłyszał Gospodzin i slutował sie nade mną, Gospodzin sie uczynił pomocnik moj.
- ⟨14⟩ Obrocil jeś płacz moj w wiesiele mnie, skrajał jeś wor moj i ogarnał jeś mie wiesielim,
- ⟨15⟩ aby piała tobie sława moja a bych nie skruszon. Gospodnie, Boże moj, na wieki spowiadać sie będę tobie.

2: *moj*: V: *meus*, Puł i Kr: *moj*.

⟨Psalm 30⟩

- ⟨1⟩ W cię, Gospodnie, pwał jeśm, nie będę posroman na wieki, w prawdzie twojej zbaw mie.
⟨2⟩ Nakłoń ku mnie ucho twe, pośpieszy, by mie odjął.
⟨3⟩ Bądź mi w Boga odjmającego i w miasto utoki, iżby mie zbawiona uczynił.
⟨4⟩ Bo moc moja i utoka moja jeś ty i prze imię twoje wywiedziesz mie i ukarmisz mie.
⟨5⟩ Wywiedziesz mie z sidła, jeż są mi skryli, bo ty jeś zaszczytca moj.
⟨6⟩ W ręce twoji, Gospodnie, polecam duch moj; zbawił jeś mie, Gospodnie, Boże prawdy.
⟨7⟩ Nienaźrzał jeś chowające prozności na prozność,
⟨8⟩ ale ja w Gospodna pwał ⟨jeśm⟩. Wiesielić i radow⟨a⟩ć sie będę w miłosierdziu twojem,
⟨9⟩ bo weźrzał jeś na śmiarę moje, zbawił jeś od potrzebizn duszę moje
⟨10⟩ ani jeś ścisnął mie w ręku nieprzyjaciela, postawił jeś na szyrokiem mieście nogi moje.
⟨11⟩ Smiłuj sie nade mną, Gospodnie, bo sie mące, zamąciło sie jest w gniewie oko moje, dusza moja i brzuch moj.
⟨12⟩ Bo zszedł jest w boleniu żywot moj a lata moja w płaczoch.
⟨13⟩ Rozniemogła sie jest w ubożstwie cześć moja i kości moje zamąciły są sie.
⟨14⟩ Nade wszemi nieprzyjaciołmi mojim uczynion jeśm przekora sąsiadom mojim barzo a bojaźń znanym mojim.
⟨15⟩ Jiż są widzieli mie, na dwor są uciekli ote mnie, zapomnieniu dan jeśm jako umarły od sierca.
⟨16⟩ Uczynił jeśm sie jako sąd zgubieny, bo jeśm słyssał łajanie wiela przebywających w okrędze,
⟨17⟩ wtem gdy są sie seszli pospołu przeciwu mnie, wziąć duszę moje radzili są sie.
⟨18⟩ Ale ja w cię pwał jeśm, Gospodnie, rzekł jeśm: Bog moj jeś ty, w ręku twoju szczęście moje.
⟨19⟩ Wytargń mie z ręku nieprzyjacielow mojih i ot tych, cso mie gonia.
⟨20⟩ Oświeci oblicze twoje nad twojim sługą, zbawiona mie uczyni w miłosierdziu twojem, Gospodnie; nie będę osromocon, bo jeśm wezwał ⟨cie⟩.
⟨21⟩ Zapłońcie sie niemiłościwi i wwiedzieni bądźcie we piek, niema bądźcie usta łściwa,
⟨22⟩ iże mowią przeciwu prawemu lichotę w pyszności i nie-w-rzqdości.
⟨23⟩ Kako wielkie mnożstwo słodkości twojej, Gospodnie, jaż jeś skrył bojącym sie ciebie,
⟨24⟩ nagotował jeś tym, jiż pwają w cię, w obeźrzeniu synow ludzkich.
⟨25⟩ Skryjesz je we skryciu oblicza twego od zamącania ludzkiego,
⟨26⟩ zaszczycisz je w przebytcie twojem od przeciwmowiących językow.
⟨27⟩ Błogosławiony Gospodzin, bo dziwno uczynił miłosierdzie swoje se mną w mieście murowanem.
⟨28⟩ Ale ja ⟨rzekł jeśm⟩ w wystąpieniu myśli mojej: Odrzucon jeśm od oblicza oczu twoju.
⟨29⟩ Tegodla wysłuszał jeś głos prośby mojej, gdy jeśm wołał k tobie.
⟨30⟩ Miłujcie Gospodna, wszytcy święci jego, bo prawdy *szuka Gospodzin i odpłaci optwicie czyniącym pych.
⟨31⟩ Mężnie czyńcie i pokrzepi sie sierce wasze, wszytcy, jiż pwacie w Gospodna.

6: *Gospodnie*¹: FL: Domine, ale V, Puł i Kr brak. — **7 – 8:** *Nienaźrzał jeś...*, *ale ja... pwał jeśm*: T: *Nienaźrzał jeś... Ale ja... pwał jeśm*. — **8 – 9:** *wiesielić... sie będę...*, *bo weźrzał jeś*: T: *wiesielić... sie będę...* — *Bo weźrzał jeś*. — **12:** *zszedł jest*: T: *szczedł jest*. — **17:** *wtem gdy*: T: *w tem gdy*. — **20:** *cie*: V: (invocavi) te, Puł i Kr: *ciebie*. — **21:** *wwiedzeni bądźcie*: T: *wwiedzeni bądźcie*. — **22:** *iże*: FL: quia, V: quae (sc. labia), Puł: *jaż* (sc. usta), Kr: *ktore* (sc. wargi); — *nie-w-rzqdości*: T: *nie w rzqdości*. — **28:** *rzekł jeśm*: V: dixi, Puł: *rzekł jeśm*, Kr: *rzekłem*. — **30:** *szuka*: V: requirit, codd.: requirit, Puł: *zyskować będzie*, Kr: *pytać będzie*.

⟨Psalm 31⟩

- ⟨1⟩ Błogosławieni, jichże są odpuszczony lichoty i jichże pokryty są grzechy.
⟨2⟩ Błogosławiony mąż, jemuż nie położył Bog grzecha ani jest w jego dusze zgłoba.
⟨3⟩ Bo jeśm milczał, zastarzały są sie kości moje, gdy jeśm wołał cały dzień.
⟨4⟩ Bo we dnie i w nocy uciążyła sie jest nade mną ręka twoja, obrocił jeśm sie w ubożstwie mojem, gdy sie syjdzie tarn.
⟨5⟩ Grzech moj znan ci jeśm uczynił a nieprawdy mojej nie skrył jeśm.
⟨6⟩ Rzekł jeśm: Spowiadać [sie] będę przeciwu mnie samemu nieprawdę moję Gospodnu, a ty jeś opuścił lichotę grzecha mego.
⟨7⟩ Za to prosić cie będzie wszeliki święty w czas potrzebizny,
⟨8⟩ ale zaprawdę w powodź wod wiewa ku *Bogu sie snadź nie przybliżą.
⟨9⟩ Ty jeś utoka moja od zamętka mego, jeż ogarnał[o] mie; wiesiele moje, wyjmi mie od ostąpających mie.
⟨10⟩ Rozum ci dam i nauczę cie na drodze tej, po jejże będziesz chodzić, ścwidrzę na tobie oczy moje.
⟨11⟩ Nie bądźcie jako koń a muł, w jichże nie jest rozum.
⟨12⟩ W ogłowi i w uździe czeluści jich ściśni, jiz sie nie przybliżają k tobie.
⟨13⟩ Wiele biczow grzesznego, ale pwającego w Gospodna miłosierdzie ogarnie.
⟨14⟩ Wiesielcie sie w Gospodnie i radujcie sie, prawi, i sławicie sie, wszyscy prawego sierca!

1: *pokryty są:* T: *pokryci są*, zob. kom. do translit. — **4:** *tarn:* V: spina, Vintr: (*bodú*) *tirnem*, ale Puł: *żyła chrzebtowa*, Kr: *żyła chrzybtowa*. — **7–8:** *prosić cie będzie..., ale zaprawdę... sie snadź nie przybliżą:* T: *prosić cie będzie... Ale zaprawdę... sie snadź nie przybliżą*. — **8:** *ku Bogu* (Puł tak samo): FL: *adeum*, co tłumacz bł. zrozumiał jako *ad Deum*, Kr: *k niemu*.

⟨Psalm 32⟩

- ⟨1⟩ Wiesielcie sie, prawi, w Gospodnie! Prawym słusza pofała.
- ⟨2⟩ Spowiadajcie sie Gospodnu w gęśloch, w załtarzu dziesiąci strun śpiewajcie jemu!
- ⟨3⟩ Pojcie jemu pienie nowe, dobrze śpiewajcie jemu głosem,
- ⟨4⟩ bo prawe jest słowo gospodnowo i wszytka działa jego w wierze.
- ⟨5⟩ Miłuje miłosierdzie i sąd, miłosierdzia bożego pełna jest ziemia.
- ⟨6⟩ Słowem bożym niebiososa są ścwierdzona a duchem ust jego wszytka moc jich,
- ⟨7⟩ zgromadzają jako w pęchyrz wody morskie, kładę w skarbiech głębokości.
- ⟨8⟩ Boj sie Gospodna wszelika ziemia, ale od niego *poruszają sie wszytcy przebywający na ziemi.
- ⟨9⟩ Bo on rzekł, i uczyniona są, on kazał, i stworzona są.
- ⟨10⟩ Gospodzin rozsypa radę ludzką, ale kazi myślenia ludzka i kazi rady książęce,
- ⟨11⟩ ale rada boża na wieki będzie, myślenia serca jego w pokolenie i w pokolenie.
- ⟨12⟩ Błogosławiony lud, jegoż jest Gospodzin Bog jego, lud, jenże jest wybrał w dziedzicstwo sobie.
- ⟨13⟩ S nieba weźrzał Gospodzin, widział jest wszytki syny ludzkie.
- ⟨14⟩ Z nagotowanego przebytkaswego weźrzał jest na wszytki, już przebywają na zi(e)mi.
- ⟨15⟩ Jenże jest słozył obłaszcze serca jich, jenże rozumie wszytka działa jich.
- ⟨16⟩ Nie zbawia sie krol przez wieliką cześć a obrzym nie będzie zbawion w množstwie mocy swojej.
- ⟨17⟩ Łżywy koń ku zbawieniu, ale we množstwie mocy swojej nie będzie zbawion.
- ⟨18⟩ Owa oczy boże na ty, już sie jego boją, i w tych, już pwiają na miłosierdzie jego,
- ⟨19⟩ aby wytargł ze śmierci dusze jich i karmił je w głodzie.
- ⟨20⟩ Dusza nasza cirzpi Gospodna, bo pomocnik i odjimca nasz jest,
- ⟨21⟩ bo w niem wiesielic sie będzie serce nasze i w jego święte imię pwali jesmy.
- ⟨22⟩ Bądź miłosierdzie twoje, ⟨Gospodnie⟩, nad nami, jakoż pwali jesmy w cię.

1: *Wiesielcie sie, prawi, w Gospodnie!*: T: *Wiesielcie sie prawi w Gospodnie.* — **3–4:** *śpiewajcie...*, *bo prawe jest*: T: *śpiewajcie... Bo prawe jest.* — **6–7:** *Słowem bożym... a duchem ust jego...*, *zgromadzają*: T: *Słowem Bożym...; a duchem ust jego... Sgromadzają.* — **8:** *poruszają sie*: FL: *commoveantur*, co tłumacz zapewne odczytał jako *commovebuntur*, por. Vintr: *zamútie sě*, Puł: *poruszcie sie*, Kr: *niechaj sie poruszą.* — **10–11:** *kazi rady książęce, ale rada boża na wieki będzie*: T: *kazi rady książęce. Ale rada Boża na wieki będzie.* — **18–19:** *Owa oczy boże na ty, już sie jego boją...*, *aby wytargł... dusze jich*: T: *Owa oczy Boże na ty, już sie jego boją;... A by wytargł... dusze jich.* — **22:** *Gospodnie*: V: *Domine*, Puł: *Boże*, Kr: *Panie*.

⟨Psalm 33⟩

- ⟨1⟩ Chwalić będę Gospodna w każdy czas, weźdy chwała jego w uściech moich.
- ⟨2⟩ W Gospodnie będzie chwalona dusza moja; słyszcie śmierni i wiesielcie się.
- ⟨3⟩ Wieliczajcie Gospodna se mną i powyszajmy imię jego w niem samem.
- ⟨4⟩ Szukał jeśm Gospodna i wysłusz⟨a⟩ mie jest, i ze wszech zamętkow moich wytargł mnie jest.
- ⟨5⟩ Przychodźcie k niemu i oświećcie się, a oblicza wasza nie będą zasromana.
- ⟨6⟩ Ten ubogi wołał jest, a Gospodzin wysłuszał ji i ze wszech smętkow jego zbawił ji.
- ⟨7⟩ Wpuszcza anjoł boży w okolu bojących się jego i otejmie je.
- ⟨8⟩ Ukuście i widzcie, iż słodki jest Gospodzin; błogosławiony mąż, jenże pwa weń.
- ⟨9⟩ Bojcie się Gospodna, wszyscy święci jego, bo nie ubożstwa bojącym się jego.
- ⟨10⟩ Bogaci się ubożeli i łączni byli, ale szukający Gospodna nie umniejszeni będą wszego dobrego.
- ⟨11⟩ Przydźcie, synowie, słuchajcie mnie, bojaźni bożej nauczę was.
- ⟨12⟩ Który jest człowiek, jenże chce żywota, miłuje dni widzieć dobre?
- ⟨13⟩ Odwroci język twój ote złego a wargi twoje bychą nie mołwiły łści.
- ⟨14⟩ Obroci się od złego a czyni dobre, szukaj pokoja i naśladowaj ji.
- ⟨15⟩ Oczy gospodnowy na prawe a uszy jego ku prośbie jich,
- ⟨16⟩ ale oblicze gospodnowo na czyniące zła, aby zatracił z ziemie pamięć jich.
- ⟨17⟩ Wołali są prawi a Gospodzin wysłuszał je i ze wszech smętkow jich zbawił je.
- ⟨18⟩ Podle jest Gospodzin tym, cso są zamaconego sierca, a śmierne duche(m) zbawi.
- ⟨19⟩ Wiele smętkow prawych a ze wszech tych zbawił je Gospodzin.
- ⟨20⟩ Strzeże Gospodzin wszech kości jich, jedna z nich nie będzie starta.
- ⟨21⟩ Śmierć grzesznych nagorsza, a jiz są nienaźrzeli prawego, zgrzeszą.
- ⟨22⟩ Zbawi Gospodzin dusze świętych swoich i nie *ostaną wszyscy, jiz pwiają weń.

3: w niem samem: Vintr: *v ňem samém*, ale V: in idipsum, Puł: **wiecznym *dobrem*, Kr: *pospotu*. — **7:** anjoł: T: *angioł*. — **18:** śmierne duche(m): T: *śmierne ducha*, Puł: *śmierne *dusze*. — **22:** nie ostaną: V: non delinquent, autor FL korzystał z podstawy, która zawierała bł. derelinquet, zob. kom. do FL, Puł i Kr: *nie zgrzeszą*.

⟨Psalm 34⟩

- ⟨1⟩ Sędzi, Gospodnie, wadzące mnie, wybojuj bojujące mnie!
- ⟨2⟩ Weźmi broń i szczyt i wstań na pomoc mnie!
- ⟨3⟩ *Wylej *gniew i święży przeciw tym, जिž gonią mnie! Rzeczy duszy mojej: Zbawienie twoje ja jeśm.
- ⟨4⟩ Osromoceni i zasromani bądźcie, जिž szukają duszę moję,
- ⟨5⟩ obroceni bądźcie opak i osromoceni bądźcie myśląc mnie zła.
- ⟨6⟩ Bądźcie jako proch przed obliczym wiatrowym a anjoł boży przymacając je.
- ⟨7⟩ Bądź droga jich ciemności i śliskość a anjoł gospodnow goniący je.
- ⟨8⟩ Bo za dar skryli są mi spadnienie sidła swojego, na prozność sromocili są duszę moję.
- ⟨9⟩ Przydzi jemu sidło, jegoż nie wie, i ułapienie, jeż skrył, ułapi ji a w sidło *spadnie to istne.
- ⟨10⟩ Ale dusza moja wiesielić sie będzie w Gospodnie i kochać sie będzie na zbawieni jego.
- ⟨11⟩ Wszystkie kości moje rzeką: Gospodnie, kto rowiennik tobie,
- ⟨12⟩ wytargając potrzebującego z ręku mocnych jego, nieimającego i ubogiego od chwatających ji?
- ⟨13⟩ Wstawszy świadcy źli, jegoż są nie wiedzieli, pytali są mie.
- ⟨14⟩ Odplacali są mnie złym za dobre, jałowość duszy mojej.
- ⟨15⟩ Ale ja, gdyż mi żalościwi byli, obłoczył jeśm sie w pytel
- ⟨16⟩ i uśmierzał jeśm postem duszę moję, a modlitwa moja w łono moje obroci sie.
- ⟨17⟩ Jako bliźniego i jako brata naszego tako lub jeśm był, jako płaczący i zamącony tako jeśm sie uśmierzał.
- ⟨18⟩ A przeciwu mnie wiesielili są sie i seszli są sie, zgromadzeni są na mię biczowie, a nie wiedział jeśm.
- ⟨19⟩ Rozproszeni są (an)i skruszeni są, kusili są mie, pośmiewali sie mnie pośmiewaniem, skrzytali są na mię zęby swymi.
- ⟨20⟩ Gospodnie, kiedy weźrysz? Wroci duszę moję od złości jich, ode lwow jedzinaczkę moję.
- ⟨21⟩ Spowiadać ci sie będę w cyrekwi wielkiej, w ludu ciężkiem chwalić cie będę.
- ⟨22⟩ Nie wiesielcie sie nade mną, जिž to sie przeciwiają mienie zgłobliwie, जिž nienawidzieli mie za dar i migali oczyma.
- ⟨23⟩ Bo są mnie mirnie *niektorzy mołwili a w gniewie ziemskim mołwiąc lći są myślili
- ⟨24⟩ i rozszerzyli są na mię usta swoja, rzekli: Ej! ej! widzieli są oczy nasze.
- ⟨25⟩ Widział jeś, Gospodnie; nie milczy, Gospodnie, nie odchodzi ode mnie.
- ⟨26⟩ Wstań i weźrzy na moj sąd, Boże moj i Gospodnie moj, w rzecz moję.
- ⟨27⟩ Sędzi mie podług prawdy twojej, Gospodnie, Boże moj, a bychą sie nie radowali nade mną.
- ⟨28⟩ Nie mowcie w siercoch swoich: Ej! ej! naszej duszy ani mowcie: Pożrzemy ji.
- ⟨29⟩ Zapłońcie sie i sromajcie sie pospołu, जिž sie wiesielą złemu memu.
- ⟨30⟩ Obleczeni bądźcie w gańbę i we sromotę, जिž złość na mię mołwią.
- ⟨31⟩ Radujcie sie i wiesieli bądźcie, जिž chcą prawdy mojej, i mowcie weždy: Powyszon bądź Gospodzin, जिž chcą pokoja sługi jego.
- ⟨32⟩ A język moj pomniec będzie prawdę twoję, wszystek dzień chwałę twoję.

3: *wylej gniew:* V: effunde frameam, Puł i Kr: *wyjmi szablę.* — **6:** *anjoł:* T: *angioł;* — *przymacając:* T: *przymaczając.* — **7:** *anjoł:* T: *angioł.* — **9:** *spadnie* (Puł tak samo): V: cadat, FL: cadet.

— **11** — **12**: *kto rowiennik tobie, wytargając*: T: *kto rowiennik tobie? Wytargając*. — **12**: *nieimającego*: T: *niejimającego*. — **13**: *jegoż są nie wiedzieli*: FL: *quae ignorabant*, ale V: *quae ignorabam*, Puł: *jegoż jeśćm nie wiedział*, Kr: *czegom nie wiedział*. — **18**: *zgromadzeni są*: T: *sgromadzony są*. — **19**: *(an)i skruszeni są*: T: *i skruszeni są*. — **22**: *migali* (Puł tak samo): ale V: *annuunt*, Kr: *migają*. — **23**: *niektorzy*: Puł brak, FL: *quidem*, ale Fl: *quidem*, Kr: *zaiste*. — **30**: *złość*: FL: *maligna*, Kr: *złości*, ale Puł: **niemalczycę*, V: *magna*.

⟨Psalm 35⟩

- ⟨1⟩ Rzekł jest krzywy, aby [nie] zgrzeszył, sam w sobie; nie bojaźni bożej przed oczyma jego,
⟨2⟩ bo łściwie czynił przed nim, naleziona bądź lichota jego na nienawiść.
⟨3⟩ Słowa ust jego lichota i leść, nie chciał rozumieć, aby dobrze czynił.
⟨4⟩ Zgłębę myślił jest w łożu swoim, przystał wszęj drodze niedobrej, ale złości nie jest nienawidział.
⟨5⟩ Gospodnie, na niebiesiech miłosierdzie twe a prawda twoja aż do obłoków.
⟨6⟩ Prawda twoja jako gory boże, sądowie twoji głębokości wiele,
⟨7⟩ lud i kobyły zbawisz, Gospodnie. Jakoż jeś rozplodził miłosierdzie twoje, Boże!
⟨8⟩ Ale synowie ludzszczy w pokryciu skrzydł twojich będą pwać,
⟨9⟩ upojeni będą od żyżności domu twego i strumieniem rozkoszy twojej napojisz je,
⟨10⟩ bo u ciebie jest studnia żywota a w twojej światłości użrzymy świecę.
⟨11⟩ Rozszerzy, Gospodnie, miłosierdzie twoje wiedzącym cie i sprawiedność twą tym, jż są prawego serca.
⟨12⟩ Nie przychodzi mi noga pychy a ręka grzesznego nie ruszaj mie.
⟨13⟩ Tamo upadli są, jż czynią lichotę, wygnani są ani mogli stać.

1: [nie] zgrzeszył: T: nie zgrzeszył. — **2:** naleziona bądź: V: inveniatur, Puł i Kr: aby naleziona.
— **6:** głębokości wiele: V: abyssus multa, Puł i Kr: głębokość wielika.

⟨Psalm 36⟩

- ⟨1⟩ Nie chcej miłowan być we zło czyniących ani miłuj czyniące lichotę,
- ⟨2⟩ bo jako siano rychło zwiędną i jako kapusta zioł rychło spadną.
- ⟨3⟩ Pwaj w Gospodna a czyni dobrotę, a przebywaj na ziemi, i pastwion będziesz w bogactwiech jego.
- ⟨4⟩ Kochaj się w Bodze, a da-ć prośby sierca twojego.
- ⟨5⟩ Zjaw Gospodnu drogę twoję a pwaj weń, a onci uczyni.
- ⟨6⟩ I wywiedzie jako światłość prawdę twoję a sąd twój jako południe. Poddać się Bogu i prosi jego!
- ⟨7⟩ Nie bądź miłowan w tem, jenże prześpieje na drodze swojej, w człowiece, jenże czyni krzywdy.
- ⟨8⟩ Zostań od gniewa i opuści rosierdzie, nie miłuj, aby zło płodził.
- ⟨9⟩ Bo już zło płodzą, wypędzeni będą, ale cirzpiący Gospodna, ci przebywać będą na ziemi.
- ⟨10⟩ I jeszcze malutko, eż nie będzie grzesznik, i szukać będziesz miasta jego, a nie najdziesz.
- ⟨11⟩ Ale śmierni będą dziedzicmi ziemie i kochać się będą w mnożstwie pokoja.
- ⟨12⟩ Chować będzie grzeszny prawego i skrzytać będzie nań zęby swymi.
- ⟨13⟩ Ale Gospodzin naśmiewać się będzie jemu, bo przeźrzał, iż przydą dniowie jego.
- ⟨14⟩ Miecz wyjęli są grzeszni, nawiedli łączyszcze swoje,
- ⟨15⟩ abychą zdradzili ubogiego i nieimającego, bychą umęczyli imające prawa sierca.
- ⟨16⟩ Miecz jich wnidz w sierca jich a łączyszcze jich złomiono bądź.
- ⟨17⟩ Lepiej jest malutko prawemu nad grzesznych bogactw wiela.
- ⟨18⟩ Bo ramiona grzesznych starta będą, ale prawe poćwierdza Gospodzin.
- ⟨19⟩ Znaje Gospodzin *drogę niepokalanych a dziedzina jich na wieki będzie.
- ⟨20⟩ Nie będą osromoceni we zły czas i we dni głodne nasyceni będą. ⟨Bo grzesznicy zaginę⟩,
- ⟨21⟩ nieprzyjaciele zaprawdę boży, nagle gdy będą poćcieni i powyszeni, schodząc jako dym *schodzi.
- ⟨22⟩ Zajmie grzeszny a nie zapłaci, ale prawy smiłuje się i odpłaci,
- ⟨23⟩ bo błogosławiający jemu bydlic będą na ziemi, ale źlemołwiący jemu zaginę.
- ⟨24⟩ U Gospodna chod człowieczy sprawion będzie a drogę *pokoja będzie chcieć.
- ⟨25⟩ Gdy upadnie, nie zarazi się, bo Gospodzin podkłada swoją rękę.
- ⟨26⟩ Młod jeśm ⟨był⟩, a już jeśm się zstarzał ani jeśm widział prawego odrzucona, ani siemię jego szukając chleba.
- ⟨27⟩ Wszego dnia smiłuje się i pożyczka a plemię jego w ⟨b⟩łogosławieniu będzie.
- ⟨28⟩ Odkłoń się od złego a czyni dobre i bydli na wieki wiekom,
- ⟨29⟩ bo Gospodzin miłuje sąd i nie ostawi świętych swoich, na wieki zachowani będą.
- ⟨30⟩ Krzywi pokaźnieni będą a siemię niemiłościwych zaginie,
- ⟨31⟩ ale prawi bydlic będą na ziemi i przebywać będą na wieki wiekom na niej.
- ⟨32⟩ Usta prawego myślić będą mądrość a język jego mołwić będzie sąd.
- ⟨33⟩ Zakon Boga jego w siercu ⟨jego⟩ i nie zdradzeni będą chodowie jego.
- ⟨34⟩ Znamiona grzeszny prawego i szuka umorzyć ji,
- ⟨35⟩ ale Gospodzin nie ostawi jego w rękę jego ani potępi jego, gdy będzie przysądzon onemu.
- ⟨36⟩ Czakać Gospodna a strzeży drogi jego, i powyszy cie, aby dziedzicstwem uchwacił ziemię; gdy ginąć będą grzeszni, uźrżysz.

- ⟨37⟩ Widział jeśm niemiłościwego nadpowyszzonego i podniesionego jako cedry libańskie
 ⟨38⟩ i szedł jeśm, i owa nie było go, szukał jeśm jego, a nie jest naleziono miasto jego.
 ⟨39⟩ Strzegł jeśm bezwiństwa a widział jeśm prawdę, bo są ostatkowie człowiekowi cichemu,
 ⟨40⟩ ale nieprawdziwi skażeni będą, pospołu ostatkowie niemiłościwych zginą.
 ⟨41⟩ Ale zbawienie prawych od Gospodna i zaszczytca jich jest w czas zamącenia.
 ⟨42⟩ I pomoże jim Gospodzin, i wywołi je, i wyjmie je od grzeszników, i zbawi je, bo są pwali weń.

5: *onci*: V: ipse, T: *on ci*. — **9:** *wypędzeni będą*: T: *wypędzeni będą*. — **13:** *przeźrzał*: FL: prospexit, ale V: prospicit, Puł: *patrzy*, Kr: *widzi*; — *ize przydą*: (FL: quod venient, ale V: quoniam venient, Puł: *by przyszedł*, Kr: *ize przydzie*) *dniowie jego*: V: dies eius, Puł i Kr: *dzień jego*. — **14–15:** *nawiedli..., abychą zdradzili*: T: *nawiedli... A bychą zdradzili*; — *nieimającego*: T: *niejimającego*; — *imające*: T: *jimające*. — **16:** *w sierca*: T: *w sierce*, zob. kom. do translit. — **19:** *drogę* (Puł: *drogi*): V: dies, co tłumacz bł. odczytał jako *viam* (*vias*), Kr: *dni*. — **20:** *Bo grzesznicy zaginą*: V: Quia peccatores peribunt, FL: brak, T: brak, Puł: *bo grzesznicy zaginą*, Kr: *ize grzeszni zaginą*. — **21:** *boży, nagle gdy*: T: *Boży nagle, gdy*; — *będą poćcieni*: T: *będą poczczeni*; — *schodzi*: T: *schodzi*, V: deficient, Kr: *zaginą*. — **23:** *źle motwiący*: T: *źle motwiący*. — **24:** *u Gospodna* (Kr: *u Pana*): V: apud Dominum, Puł: *od Gospodna*; — *drogę pokoja*: V: *viam eius*, FL: *viam pacis*, Puł i Kr: *drogi jego*. — **33:** *w siercu (jego)*: V: in corde ipsius, Puł i Kr: *w siercu jego*; — *nie zdradzeni będą*: T: *nie zdradzony będą*. — **35:** *potępi*: T: *potępi*. — **39:** *strzegł jeśm*: FL: custodivi, ale V: custodi, Puł i Kr: *strzeży*; — *widział jeśm*: FL: vidi, ale V: vide, Puł i Kr: *widz*.

⟨Psalm 37⟩

- ⟨1⟩ Gospodnie, w twojem roszereziu nie karzy mie ani w gniewie twojem kaźni mie.
- ⟨2⟩ Bo strzały twoje wkłoty są w mię i stwierdził jeś nade mną rękę twoję.
- ⟨3⟩ Nie jest *zbawienie w cieie mojem od oblicza gniewu twego, nie jest pokoj kościom mojim od oblicza grzechow mojih.
- ⟨4⟩ Bo lichoty moje weszły są na głowę moję a jako brzemie ciężkie uciężyły sie są nade mną.
- ⟨5⟩ Sprochniały są i skaziły sie są blizny moje od oblicza głupości mojej.
- ⟨6⟩ Nędznym jeśm sie uczynił i skłęczył jeśm sie aż do końca, wszystek dzień smęcien chodził jeśm,
- ⟨7⟩ bo lędźwie moje napełniły są sie nieczystot i nie zdrowia w mięsie mojem.
- ⟨8⟩ Udręczył jeśm sie i uśmierzył jeśm sie barzo, ryczał jeśm ode łkania sierca mego.
- ⟨9⟩ Gospodnie, przed tobą wszytko żądanie moje i stękanie moje przed tobą nie jest skryto.
- ⟨10⟩ Sierce moje zamąciło sie jest we mnie, została mie moc moja i świeca oczu moju, a ta[go] nie jest se mną.
- ⟨11⟩ Przyjaciele moji i bliźni moji przeciwko mnie przybliżyli są sie i stali są,
- ⟨12⟩ a jiz są podle mnie byli, obdal stali, i usile czynili, jiz szukali dusze mojej,
- ⟨13⟩ a jiz są szukali zła mnie, mołwili są prozności a łci wszego dnia są myślili.
- ⟨14⟩ Ale ja jako głuchy nie słyszał jeśm a jako niemy nie otwarzają ust swych.
- ⟨15⟩ I uczynił jeśm sie jako człowiek niesłyszący i nieimający w swych uściech karań,
- ⟨16⟩ bo w cie, Gospodnie, pwał jeśm; ty wysłuszasz mie, Gospodnie, Boże moj.
- ⟨17⟩ Bo jeśm rzekł: Bychą nie kiedy nadwiesielili ⟨sie⟩ mnie nieprzyjaciele moji, a gdy sie poruszają nogi moje, na mię wielikie rzeczy mołwili są.
- ⟨18⟩ Bo ja w biczu gotow jeśm a boleść moja w obeźrzeniu mojem weźdy,
- ⟨19⟩ bo lichotę mą ja zwiastuję i myślic będę za moj grzech.
- ⟨20⟩ Nieprzyjacielowie wiem moji żywi są i stwierdzili sie są na mię, i rozmnożyli sie są, jiz nienażrzeli mie źle.
- ⟨21⟩ Jiz to odpłacają źle za dobre, uwłoczyli są mnie, bo jeśm naśladował dobroty.
- ⟨22⟩ Nie ostawiaj mie, Gospodnie, Boże moj, ani odstąpaj ode mnie.
- ⟨23⟩ Rozumiej ku pomocy mojej, Gospodnie, Boże zbawienia mego.
- ⟨24⟩ Sława Oćcu i Synowi, i Świątemu Duchu.

3. *zbawienie*: V: sanitas, Puł i Kr: *zdrowie*, por. w. 7; tłumacz zapewne bł. odczytał zapisane skrótami sanitas jako salus. — **6**: *skłęczył jeśm sie*: T: *skłęczył jeśm sie*. — **6** – **7**: *smęcien chodził jeśm, bo... napełniły są sie*: T: *smęcien chodził jeśm. Bo... napełniły są sie*. — **8**: *Udręczył jeśm sie*: T: *Udręczył jeśm sie*. — **15**: *niesłyszący*: T: *nie słyszący*; — *nieimający*: T: *nie jimający*. — **22**: *odstąpaj*: T: *odstępaj*.

⟨Psalm 38⟩

- ⟨1⟩ Rzekł jeśm: Będę strzec dróg swoich, bych nie zgrzeszył w *zakonie mojem.
⟨2⟩ Położył jeśm strożą ustom mojim, gdy nastał grzeszny przeciwko mnie.
⟨3⟩ Oniemiał jeśm i uśmierzon jeśm, i milczałem od dobrych a boleść moja odnowiła sie jest.
⟨4⟩ Zgrzało sie sierce moje we mnie a w myśleniu mojem zażze sie ogień.
⟨5⟩ Mołwił jeśm w języce swojem: Zjawion uczyni mnie, Gospodnie, koniec moj
⟨6⟩ i czysło dniow mojih, ktore jest, bych wiedział, cso niedostaje mnie.
⟨7⟩ Owa mierne położył jeś dni moje a część moja jakoby nicseż przed tobą.
⟨8⟩ Ale zaprawdę wszelika prozność prokny człowiek żywący.
⟨9⟩ Ale zaprawdę w obrazie przeszedł człowiek, a za dar sie troszcze,
⟨10⟩ skarbi, a nie wie, komu zgromadzi je.
⟨11⟩ A ninie ktore jest czakanie moje? Zaprawdę Gospodzin? A część moja przed tobą jest.
⟨12⟩ Ode wszech lichot mojih wytargni mie, przekorę szalonemu dał jeś mie.
⟨13⟩ Oniemiał jeśm i nie otworzył jeśm ust mojih, bo jeś ty kazał; otejmi ote mnie plagi moje!
⟨14⟩ Od mocy ręki twojej ja jeśm szedł w strofowaniu. Prze lichotę pokaźnił jeś człowieka
⟨15⟩ i pomdleć kazał jeś jako pajak duszę *moję, a wszakoż za dar troszcze sie wszeliki człowiek.
⟨16⟩ Wysłuchaj modlitwę moję, Gospodnie, i prośbę moję, uszyma ubaczy słyzy moje.
⟨17⟩ Nie milcz, bo ja jeśm przychodca u ciebie i pątnik jako wszyscy oćcowie moji.
⟨18⟩ Oduści mi, bych sie ochłodził, drzewiej niż odydę a dalej nie będę.

1: *w zakonie mojem:* FL: in lege mea, ale V: in lingua mea, Puł i Kr: *w moim języku.* — **5–6:** *zjawion uczyni... koniec moj i czysło..., bych wiedział:* T: *zjawion uczyni... koniec moj. I czysło...; bych wiedział.* — **7:** *nicseż:* T: *niczseż* (dalej tak w całym tekście). — **9:** *za dar:* T: *zadar.* — **15:** *pomdleć* (Puł: *pomdlić*) *kazał jeś jako pajak duszę moję* (Puł: *jego*): V: *tabescere fecisti sicut araneam* (codd.: *aranea*) *animam eius* (FL: *meam*), Kr: *prochnieć przepuścicieś jako pajaka duszę jego.* — **18:** *bych sie ochłodził, drzewiej niż odydę:* T: *bych sie ochłodził drzewiej, niż odydę.*

⟨Psalm 39⟩

- ⟨1⟩ Czakając czekałem jaśnie Pana i usłyszał mnie,
⟨2⟩ i wysłuchał prośby moje, i wywodził mnie jest z jeziora błota i ze błota drożdży,
⟨3⟩ i postawił jest na opość nóg moje, i naprawił jest chodnię moje,
⟨4⟩ i wpuścił w usta moja piasek nowy, piaseczkę Panu naszemu.
⟨5⟩ Użrą mnodzy i będą się bać, i będą pisać w Pana.
⟨6⟩ Błogosławiony mąż, jegoż jest imię pańskie nadzieja jego i nie glądał jest na próżności i na wściekania krzywa.
⟨7⟩ Mnogie uczynił jeś ty, Pańskie, Boże, dziwy twoje a w myślach twoich nie jest, kto by był rowiennik tobie.
⟨8⟩ Zjawił jeśm i mówiłem jeśm; rozmnożyli są się na⟨d⟩ czysto.
⟨9⟩ Obietnice i modły ⟨nie⟩ chciał jeś, ale uszy dokonał jeś mnie.
⟨10⟩ Ofiary i za grzech nie żądał jeś, tegdy jeśm rzekł: Owam przyszedł.
⟨11⟩ W głowie ksiąg pisano jest o mnie, bych uczynił wolę twoją, Boże moj, chciał jeśm a zakon twój pośrzód serca mego.
⟨12⟩ Zjawił jeśm sprawiedność twoją w kościele wielkim, owa warg moich nie zapowiem; Pańskie, ty *wiesz.
⟨13⟩ Sprawiedności twojej nie skrył jeśm w sercu mojem, prawdę twoją i zbawienie twoje mówiłem jeśm.
⟨14⟩ Nie skrył jeśm miłosierdzia twego a prawdy twojej od rad wielu.
⟨15⟩ Ale ty, Pańskie, niedaleko czyni słutowania twego ode mnie, miłosierdzie twoje i prawda twoja weźdy przymowała jesta mnie,
⟨16⟩ bo ogarnęła są mnie zła, jimże nie czysta, połapiły są mnie lichoty moje a nie mógł jeśm, bych widział.
⟨17⟩ Rozmnożyły są się nad włosy głowy mojej i serce moje ostawiło jest mnie.
⟨18⟩ Lubo bądź tobie, Pańskie, aby wytargł mnie; Pańskie, ku pomożeniu mnie weźrzy!
⟨19⟩ Osromoceni i zasromani bądźcie pospołu, jż szukają dusze mojej, bychą odjęli ją.
⟨20⟩ Obroceni bądźcie opak i zasromani bądźcie, jż chcą mego złego.
⟨21⟩ Noście rychło gańbę swoją, jż to mówią mnie: Aj! ej!
⟨22⟩ Wieselcie się i radujcie się nad tobą wszyscy szukający ciebie i mówcie wszędy: Powyszon bądź Pańszin, jż miłują zbawienie twoje.
⟨23⟩ Ja wiem żebrak jeśm i ubogi, Pańszin *częsty jest mnie.
⟨24⟩ Pomocnik moj i zaszczytca moj ty jeś; Boże moj, nie mieszkaj.

9: ⟨nie⟩ *chciał jeś*: V: noluiti, Puł i Kr: *nie chciał jeś*, ale FL: voluiti. — **12:** *ty wiesz* (Puł i T tak samo): ale V: tu scisti, Kr: *ty wiedziałeś*. — **15:** *niedaleko*: T: *nie daleko*. — **23:** *częsty jest mnie*: niejasne, V: sollicitus est mei, Puł: *poczuję o mnie*, Kr: *pieczolujący jest o mnie*.

⟨Psalm 40⟩

- ⟨1⟩ Błogosławiony, jenże rozumie na potrzebującego i ubogiego, we zły dzień wywołał go Gospodzin.
- ⟨2⟩ Gospodzin, schował go i ożywił go, i błogosławiona uczynił go na ziemi, i nie dał go w duszę nieprzyjaciół jego.
- ⟨3⟩ Gospodzin pomoc przyniesł mu na łóżu bólesci jego, wszystkę jego pościelą przewrócił jeś w niemocy jego.
- ⟨4⟩ Ja rzekł jeśm: Gospodnie, smiuj się nade mną, uzdrow duszę moję, bo zgrzeszył jeśm tobie.
- ⟨5⟩ Nieprzyjaciele moi mówlili są zła mnie: Gdy umrze i zginie imię jego?
- ⟨6⟩ Aczli je wszedł, eżby użrzał, próżność jest mówł, serce jego zgromadzało lichotę sobie,
- ⟨7⟩ *wyszedł na dwór i mówł też iste.
- ⟨8⟩ Przeciwo mnie szeptali są wszyscy nieprzyjacielowie moi, przeciwo mnie myślili są zła mnie.
- ⟨9⟩ Słowo liche postawili są przeciwo mnie: Azaliwem jen śpi, nie przyłoży, aby wstał?
- ⟨10⟩ Bowiem człowiek pokoja mego, w jegoż jeśm pwał, jenże jadł chleby moje, uwieliczył na mię zdradę.
- ⟨11⟩ Ty wiem, Gospodnie, słutuj ⟨sie⟩ nade mną i wskrzesi mię, i odpłacę jim.
- ⟨12⟩ W tem poznał jeśm, iż jeś chciał mnie, bo nie będzie się wiesielić nieprzyjaciel moj nade mną.
- ⟨13⟩ Mnie wiem prze przezwiństwo przyjął jeś i stwirdził jeś mie w obeźrzeniu twojem na wieki.
- ⟨14⟩ Błogosławiony Gospodzin, Bog Israhel, od wieka i na wieki. Stań sie! Stań sie!

2: *schowa... i ożywi..., i uczyni... i nie da* (Puł tak samo): V: *conservet... vivificet... faciat...* (FL: *faciet*) *et non tradat*, Kr: *niechaj zachowa..., ożywi..., uczyni... i nie wyda.* — **7:** *wyszedł*: bł. part. praet. act., V: *egrediebatur*, Puł: *wychadziasze*, Kr: *wychodził*; — *iste*: T: *jiste*.

⟨Psalm 41⟩

- ⟨1⟩ Jakoż żąda jeleń ku studniom wod, tako żąda dusza moja k tobie, Boże.
- ⟨2⟩ Żądała jest dusza moja ku Bogu, studnicy żywej. Gdy przydę i pokażę się przed obliczym bożym?
- ⟨3⟩ Były mi są słzy moje chlebowie we dnie i w nocy, gdy mówią mi na każde: Gdzie jest Bog twój?
- ⟨4⟩ To wspominał jeśm i wylł jeśm w mię duszę moję, bo pojedę w miasto przebytku dziwnego aż do domu bożego
- ⟨5⟩ w głosie wiesiela i [w] spowiedzi żwięk kochającego sie.
- ⟨6⟩ Przecz smętna jeś, dusze moja, i czemu mie męcisz?
- ⟨7⟩ Pwaj w Boga, bo jeszcze spowiadać sie będę jemu, zbawienie oblicza mego i Bog moj.
- ⟨8⟩ Ku mnie samemu dusza moja smęciła sie jest, przetoż pomnieć będę ciebie z ziemie jordańskiej i od He(r)mona, malutkiej gory.
- ⟨9⟩ Głębokość głębokość wzywa w głosie okien twójich.
- ⟨10⟩ Wszystkie wysokości twe i *płynienie twoje na mię są szły.
- ⟨11⟩ We dnie kazał Gospodzin miłosierdzie swoje, a w nocy pienie jego.
- ⟨12⟩ U *ciebie modlitwa Bogu żywota mego. Rzekę Bogu: Przyjemca moj jeś.
- ⟨13⟩ Przecz jeś zapomniał mie i przecz smęcien chodzę, gdy mie mąci nieprzyjaciel?
- ⟨14⟩ Gdy złamany *będą kości moje, łajali są mnie, jż mie mącą, nieprzyjaciele moji,
- ⟨15⟩ gdy mówią mnie po wszytki dni: Gdzie jest Bog twój? Przecz jeś smętna, dusze moja, i przecz mie męcisz?
- ⟨16⟩ Pwaj w Boga, bo jeszcze spowiadać sie będę jemu, zbawienie oblicza mego i Bog moj.

4 – 5: *do domu bożego... żwięk kochającego sie* (Puł tak samo): V: ad domum Dei... sonum epulantis, Kr: *do domu bożego... żwięk godującego*. — 5: *i [w] spowiedzi* (Puł tak samo): ale V: in voce (exultationis) et confessionis, Kr: *w głosie (wesela) i chwały*. — 8: *smęciła sie jest*: T: *smęciła sie jest*. — 10: *płynienie twoje*: V: fluctus tui, Kr i Puł: *wetny twoje*. — 12: *u ciebie*: V: apud me, FL: apud te, Puł i Kr: *u mnie*. — 14: *złamany będą*: ale V: confringuntur, Puł: *ścirają sie*, Kr: *łamią sie*.

⟨Psalm 42⟩

- ⟨1⟩ Sędzi mnie, Boże, i obeźrzy rzecz moją od luda nieświętego, od człowieka złego i łciwego otejmi mnie,
- ⟨2⟩ bo ty jeś Bog, moc moja. Przecz jeś mie odpędził i przecz smęcien chodzę, gdy mie mąci nieprzyjaciel?
- ⟨3⟩ Wypuści światłość twoją i prawdę twoją, cie jesta mie przewiedle i dowiedle na gorę świętą twoją i w przebytki twoje.
- ⟨4⟩ I wnidę ku ołtarzowi bożemu, ku Bogu, jenże uwiesieli młodość moją.
- ⟨5⟩ Spowiadać ci sie będę w gęsloch, Boże, Boże moj. Przecz jeś smętna, dusze moja, i przecz mie męcisz?
- ⟨6⟩ Pwaj w Boga, boć sie jeszcze spowiadać będę ⟨jemu⟩, zbawienie oblicza mego i Bog moj.

2: *ješ... odpędził*: T: *ješ... odpędził*. — **6:** *jemu*: V: illi, Puł i Kr: *jemu*.

⟨Psalm 43⟩

- ⟨1⟩ Boże, uszyna naszyma słyszeli jesmy, óccowie naszymy zwiastowali nam
⟨2⟩ działo, jeż uczynił jeś we dniach jich i we dniach starych.
⟨3⟩ Ręka twoja rozegnała jest lud i *wzczepiła *jest je, udręczył jeś lud i wygnał jeś je.
⟨4⟩ Ani wiem w mieczu swoim są osiedli ziemię a ramię jich nie zbawiło jich,
⟨5⟩ ale prawica twoja i ramię twoje, i oświecenie oblicza twego, bo jeś lub był w nich.
⟨6⟩ Ty jeś sam krol moj i Bog moj, jenże każesz zbawienia Jakob.
⟨7⟩ W tobie nieprzyjaciele nasze rozwiejemy rogiem i w imieniu twojem wzgardzimy wstające na nas.
⟨8⟩ Bowiem nie w łączysko moje będę pwać a miecz moj nie zbawi mie.
⟨9⟩ Zbawił jeś wiem nas od udręczających nas i nienaźrzących nas osromocił jeś.
⟨10⟩ W Bodze chwaleni będziem wszego dnia i w imieniu twojem spowiadać sie będziem tobie na wieki.
⟨11⟩ Ninie wiem otegnął i osromocił jeś nas a nie wynidziesz, Boże, we czciach naszych.
⟨12⟩ Obrocił jeś ⟨nas⟩ opak po naszych nieprzyjaciela, a jiz są nienaźrzeli nas, chwatali są sobie.
⟨13⟩ Dał jeś nas jako owce karm i w lud rozproszył jeś nas.
⟨14⟩ Przedał jeś lud twój przez myta i nie było mnożstwa w mia⟨na⟩ch jich.
⟨15⟩ Położył jeś nas w przekorę sąsiadom naszym, kłam i naśmiewanie tym, cso są w okolicy naszej [są].
⟨16⟩ Położył jeś nas w podobieństwo luda, pochwiejanie głowy w ludziach.
⟨17⟩ Wszego dnia sromota moja przeciwu mnie jest i osromocenie oblicza mego pokryło jest mnie
⟨18⟩ od głosa urągającego i odmawiającego, od oblicza nieprzyjaciela i naśladowącego.
⟨19⟩ To wszystko przyszło jest na nas anismy zapomnieli ciebie i źle nie czynili jesmy w zakonie twojem.
⟨20⟩ I nie odeszło zasię sierce nasze, i odchylił jeś stdze nasze od drogi twojej,
⟨21⟩ bo uśmierzył jeś nas w mieście udręczenia i pokrył jest nas cień śmierci.
⟨22⟩ Acz zapomnieli jesmy imię Boga naszego i acz rozszerzyli jesmy ręce nasze ku bogu cudzemu,
⟨23⟩ wszako Bog szukać będzie tych? On wiem wie skrycia sierca.
⟨24⟩ Bo prze cię morzymy sie wszystek dzień, mnimani jesmy jako owce pobite.
⟨25⟩ Wstań! Czemu zasypiasz, Gospodnie? Wstań i nie odganiaj do końca.
⟨26⟩ Czemu oblicze twoje odwracasz, zapominasz ubożstwa naszego i zamętka naszego?
⟨27⟩ Bo uśmierzyła sie jest w prosze dusza nasza, smarszczył sie jest na ziemi brzuch nasz.
⟨28⟩ Wstań, Gospodnie, wspomóży nas i zbaw nas prze imię święte twoje!

3: *wzczepiła jest* (T tak samo): V: plantasti, ale FL: plantavit, Puł: *wszczepił jeś*, Kr: *szczepiłeś*; — *udręczył*: T: *udrączył*. — **9:** *udręczających*: T: *udrączających*. — **12:** *nas*: V: nos, Puł i Kr: *nas*. — **18:** *odmawiającego*: T: *obmawiającego*. — **19:** *źle*: V: inique, T: *źle*. — **20–21:** *odchylił jeś...*, *bo uśmierzył jeś*: T: *odchylił jeś...* *Bo uśmierzył jeś*; — *udręczenia*: T: *udrączenia*.

⟨Psalm 44⟩

- ⟨1⟩ Wyrzygnęło jest serce moje słowo dobre, powiadam ja dzieła moja krolowi.
- ⟨2⟩ Język moj treść pisarzowa rychło piszącego.
- ⟨3⟩ Ureżny wyobrażeniem nad syny ludzkie, rozlana jest miłość w wargach twojich, przeto błogosławił cie Bog na wieki.
- ⟨4⟩ Opaszy sie mieczem twojim na lędźwie twoje, najmocniejszy!
- ⟨5⟩ Z krasą twoją i cudnością twoją rozumiej, szczęście pojździ i kroluj
- ⟨6⟩ prze prawdę i śmiarę, i prawotę, i odwiedzie cie dziwnie prawica twoja.
- ⟨7⟩ Strzały twoje ostre, lud pod cię padnie, w serca nieprzyjacielow krolowych.
- ⟨8⟩ Stolec twój, Boże, na wieki wiekom, pręt naprawienia pręt krolewstwa twego.
- ⟨9⟩ Miłował jeś prawotę a nienawidział jeś lichoty, przeto pomazał cie Bog, Bog twój, olejem wiesiela nad towarzysze twe.
- ⟨10⟩ Mirra i gutta, i kasyja od odzienia twego i domow eburowych, z jichże kochały ciebie cory krolow we czci twojej.
- ⟨11⟩ Przystąpiła krolewna na prawicę twoję w odzieniu pozłacanem ogarniona rozliczytością.
- ⟨12⟩ Słuszaj, coró, i widz, i nachyli ucho twoje, i zapomni luda twego i domu oćca twego!
- ⟨13⟩ I pożędać będzie krol krasy twojej, bo on jest Gospodzin, Bog twój, i kłaniać sie będą jemu.
- ⟨14⟩ I cory tyrskie w daroch oblicze twe chwalić będą, wszyscy bogaci luda.
- ⟨15⟩ Wszytka sława jego cory krolowej od wnętrz, w podołcech złotych ogarniona rozliczy(to)ściami.
- ⟨16⟩ Przywiedziony będą krolowi dziewice po niej, bliźnie jej przyniesiony będą tobie.
- ⟨17⟩ Przyniesiony będą w radości i wiesielu, przywiedziony będą w kościół krolow.
- ⟨18⟩ Za oćce twoje narodzili są sie tobie synowie, ustawisz je książęty nade wszą ziemią.
- ⟨19⟩ Pomnieć będą imię twoje, Gospodnie, ode wszego pokolenia i w pokolenie.
- ⟨20⟩ Przeto lud spowiadać ci sie będą na wieki i na wieki wiekom.

5: *rozumiej:* V: intende, Puł: *idzi*, Kr: *weźrzy*. — **5–6:** *kroluj prze prawdę:* T: *kroluj*, *Prze prawdę*. — **6:** *śmiarę:* T: *świarę*. — **10:** *kasyja:* T: *kassyja*; — **10:** *od odzienia twego i domow:* V: a vestimentis tuis, a domibus, ale FL: a vestimentis tuis et domibus, Puł i Kr: *od odzienia twego, od domow*.

⟨Psalm 45⟩

- ⟨1⟩ Bog nasza utoka i cześć, pomocnik w zamętcech, już są naleźli nas barzo.
- ⟨2⟩ Przeto nie będziemy sie bać, gdy sie będzie męcić ziemia i przeniesiony będą gory w sierce morskie.
- ⟨3⟩ Wzniały są i mąciły są sie wody jich, zamąciły są sie gory w mocy jego.
- ⟨4⟩ Rzeczna bystrość wiesieli miasto boże, oświecił jest przebytek swój Nawyszszy.
- ⟨5⟩ Bog pośrzod *jej, nie poruszy sie, pomoże *jej Bog rano z zarania.
- ⟨6⟩ Zamącili są sie ludzie i nakłoniła są sie krolewstwa, dał jest głos swój, poruszyła jest sie ziemia.
- ⟨7⟩ Gospodzin czci s nami, przyjemca nasz Bog Jakubow.
- ⟨8⟩ Samo ⟨i⟩dźcie i widzcie działa boża, jaż jest położył cuda na ziemi, otejmuję boje aż do końca ziemie.
- ⟨9⟩ Łęczyszczce zetrze i złamie czyn a buklerze seżże ogniem.
- ⟨10⟩ Bąǳcie ⟨proźni⟩ i widzcie, iż ja jeśm Bog, powyszon będę w ludziach i powyszon będę na ziemi.
- ⟨11⟩ Bog czci s nami, przyjemca nasz Bog Jakob.

5: *pośrzod jej* (Puł tak samo): V: in medio eius (sc. civitatis Dei), Kr: *w pośrzodku jego*; — *pomoże jej* (Puł tak samo): V: adiuvabit eam (sc. civitatem Dei). — **8:** *samo idźcie*: V: venite, Puł: *przyǳcie*, Kr: *podźcie*. — **10:** *bąǳcie proźni*: V: vacate, Puł: *uproźnicie sie*, Kr: *prześcācie*.

⟨Psalm 46⟩

- ⟨1⟩ Wszyscy ludzie kleszczycie rękama, śpiewajcie Bogu w głosie wiesiela,
⟨2⟩ bo Gospodzin wysoki, groźny, krol wielki nade wszę ziemię.
⟨3⟩ Podał jest lud pod nas a pogany pod nogi nasze.
⟨4⟩ Wybrał jest nam dziedzinę swoją, cudność Jakob, jąż miłował.
⟨5⟩ Wstąpił jest Bog w pieniu a Gospodzin w głosie trąby.
⟨6⟩ Śpiewajcie Bogowi naszemu, śpiewajcie, śpiewajcie krolowi naszemu, śpiewajcie,
⟨7⟩ bo krol wszej ziemi Bog, śpiewajcie mądrze!
⟨8⟩ Krolewał Bog nad ludem, Bog siedzi na stolcu świętem swoim.
⟨9⟩ Książęta ludzi sebrali są sie z Bogiem Abraham, bo bogowie mocni ziemie wielmi są sie
wzniesli.

2: *nade wszę ziemię*; V: super omnem terram, Puł: *nade wszę ziemię*, Kr: *nad wszytką ziemią*. — **8:**
krolewał, FL: regnavit, ale Puł i Kr: *krolować będzie*, V: regnabit.

⟨Psalm 47⟩

- ⟨1⟩ Wielki Gospodzin i chwalny barzo w mieście Boga naszego, na gorze świętej jego.
- ⟨2⟩ Zakładana jest wiesielim wszelikiej ziemię gora Syjon, boki północy, miasto króla wielkiego.
- ⟨3⟩ Bog w domu jego poznany będzie, gdy przymie ją.
- ⟨4⟩ Bo owa królowie sebrali są się, seszli są się w jedno.
- ⟨5⟩ Oni wid(z)ąc tako, dziwowali są się, zamęcili są się i poruszyli są się, drzenie popadło je,
- ⟨6⟩ tamo boleści jako *odmładzających. W duchu silnem zetrzesz łódzie tarskie.
- ⟨7⟩ Jako jesteśmy słyszeli, tako jesteśmy widzieli w mieście gospodnowem czci, w mieście Boga naszego, on założył je na wieki.
- ⟨8⟩ Przyjęli jesteśmy, Boże, miłosierdzie twoje wśród kościoła twego.
- ⟨9⟩ Podług imienia twego, Boże, tako i chwała twoja [w kraje ziemię prawoty pełna prawica twoja] do krajów ziemię, prawoty pełna jest prawica twoja.
- ⟨10⟩ Wiesiel się gora Syjon i radujcie się cory Juda przez sądy twoje, Gospodnie.
- ⟨11⟩ Ogarńcie Syjon i obłapcie ją, powiadajcie w wieżach jej!
- ⟨12⟩ Połóżcie serca wasza we czci jej i rozdzielajcie domy jej, byście powiadali w pokoleniu jinem.
- ⟨13⟩ Bo *tu jest Bog, Bog nasz na wieki, on będzie oprowiać nas na wieki.

3: *w domu jego* (Puł: *w jego domu*): ale V: *in domibus eius*, Kr: *w domiech jego*. — **6:** *odmładzających* (T tak samo): bł. zam. *odmładzającej*, V: *parturientis*, Puł: *tej, co się omładza*, Kr: *poradzającej*. — **13:** *tu*: Vintr: *sde*, V: *hic*, co tłumacz rozumiał jako adv. zam. pron., Puł i Kr: *ten*.

⟨Psalm 48⟩

- ⟨1⟩ Słuchajcie tego, wszyscy ludzie, uszyrna poczujcie wszyscy, już przebywacie na świecie,
⟨2⟩ ktorzykoli ziemianie i synowie ludzszczy, pospołu w jedno bogaty i ubogi!
⟨3⟩ Usta moja mołwić będą mądrość, a myślenie serca mego chytróść.
⟨4⟩ Nakłonię w podobieństwo ucho moje, otworzę w żałtarzu położenie moje.
⟨5⟩ Czemu sie bać będę w dzień zły, lichota stąpania mego ogarnie mnie,
⟨6⟩ już pwają w cześć swoją i we mnożstwie bogactw swoich sławią sie?
⟨7⟩ Brat nie odkupi, odkupi człowiek i nie da Bogu łaskania swego
⟨8⟩ a myto odkupienia dusze swej, i robić będzie na wieki, i żyw będzie jeszcze do końca.
⟨9⟩ Nie będzie widzieć potępienia, gdy będzie widzieć ⟨mądre⟩ umirając. Pospołu niemądry
i szalony zginieta
⟨10⟩ i ostawią cudzym bogactwa swoja, a grobowie jich domowie jich na wieki,
⟨11⟩ przebytki jich od pokolenia aż do pokolenia, zwali są imiona swa w ziemiach swoich.
⟨12⟩ A człowiek gdy we czci był, nie rozumiał, jest przypodoban kobyłam nierozumnym i podobien
sie uczynił jest jim.
⟨13⟩ Ta droga jich szkoda jim, potem w uściech swoich ulubią sie.
⟨14⟩ Jako owce w piekle położeni są, śmierć spasio je
⟨15⟩ i panować będą jim sprawni rano, a pomoc jich zwiotszeje w piekle od sławy jich.
⟨16⟩ Zaprawdę Bog odkupi duszę moję od ręki pkielnej, gdy weźmie mnie.
⟨17⟩ Nie boj sie, gdy bogat uczynion będzie człowiek a gdy rozmnożona będzie sława domu jego,
⟨18⟩ bo gdy zaginie, nie zabierze wszego ani zstąpi s nim sława jego.
⟨19⟩ Bo dusza jego w żywocie jego błogosławiona będzie, spowiadać ci sie będzie, gdy dobrze
uczynisz jemu.
⟨20⟩ Wszedł aż do pokolenia oćcow swoich i aż na wieki nie użrzy świece.
⟨21⟩ Człowiek, gdy we czci był, nie rozumiał, przypodoban jest ku zwierzętom nierozumnym
i podobien uczynił sie jest jim.

2: *ludzszczy:* T: *ludzscy.* — **5:** *ogarnie mnie:* T: *ogarnia mie.* — **5 – 6:** *lichota stąpania mego...*, *jiż pwają:* T: *lichota stąpania mego... Jiż pwają,* w dosłownym tłumaczeniu V: *iniquitas calcanei mei...*, *qui confidunt,* Puł: *lichota nogi mej...*, *jiż pwają,* Kr: *złość nogi mojej...*, *ktorzy dowierzają.* — **9:** *potępienia:* T: *potąpienia;* — *mądre:* V: *sapientes,* Puł i Kr: *mądre.* — **12:** *nie rozumiał, jest przypodoban:* T: *nie rozumiał jest; przypodoban.* — **20:** *wszedł:* FL: *introivit,* ale V: *introibit,* Puł i Kr: *wnidzie.*

⟨Psalm 49⟩

- ⟨1⟩ Bog bogow, Gospodzin, mołwił jest i wezwał ziemię
- ⟨2⟩ od słuńca wschoda aż do zachoda. Od Syjon wielebność krasy jego.
- ⟨3⟩ Bog nasz jawnie przydzie, Bog nasz, i nie będzie milczeć.
- ⟨4⟩ Ogień w obeźrzeniu jego sie zażę a w okrędze jego burza groźna.
- ⟨5⟩ I przyzwał niebo s wirzchu i ziemię obeźrzyć lud swój.
- ⟨6⟩ Zgromadzajcie jemu święte jego, jż obrządzają zakon ⟨jego⟩ na ofierę.
- ⟨7⟩ I wzwiastują niebiosa sprawiedność jego, bo Bog sędzią jest.
- ⟨8⟩ Słuchaj, lud moj, a będę-ć mołwić, Israhel, i świadczyć będę tobie: Bog, Bog twój ja jeśm.
- ⟨9⟩ Nie w ofierze twojej karać będę cie, bo ofertorzyje twoje w obeźrzeniu mojem są zawždy.
- ⟨10⟩ Nie wezmę z domu twego cieląt ani z stad twych kozłow,
- ⟨11⟩ bo moja są wszystka źwierzęta lasow, kobyły na gorach i wołowie.
- ⟨12⟩ Poznał jeśm wszystkie ptaki niebiesskie i cudność rolej se mną jest.
- ⟨13⟩ Acz mi będzie chcieć sie jeść, nie powiem tobie, bo moj jest okrąg świata i pełność jego.
- ⟨14⟩ Aza jeść będę mięso bykow albo krew kozłową pić będę?
- ⟨15⟩ Oferuj Bogu ofierę chwały i wracaj Wirzchniemu obietnice twoje,
- ⟨16⟩ i wzwi mie w dzień zamęta, a wytargnę ciebie i poćcisz mnie.
- ⟨17⟩ Ale grzesznemu rzekł Bog: Czemu ty wypowiadasz sprawiedności moje ⟨i bierzesz⟩ obrząd moj prze usta twoja?
- ⟨18⟩ Ty zaprawdę nienażrzał jeś czci i porzucił jeś mołwy moje zasię.
- ⟨19⟩ Gdy jeś widział złodzieja, bieżał jeś s nim i z cu⟨dzo⟩łózcami część twoję kładł jeś.
- ⟨20⟩ Usta twoja oplwita była zgłoby a język twój śpiewał jest leść.
- ⟨21⟩ Siedząc przeciwu bratu twemu mołwił jeś i przeciwu synowi macierze twojej kładł jeś szkodę; to jeś czynił, a ja jeśm milczał.
- ⟨22⟩ Wnimał jeś źle, iże będę tobie podobny; karać cie będę i postawię przeciw tobie oblicze twoje.
- ⟨23⟩ Rozumiejcie temu, jż zapominacie Boga, być niekiedy nie połapił, a nie będzie, jenże by odjął.
- ⟨24⟩ Ofiera chwały poćci mie, a tamo droga, jaż pokażę jemu zbawienie boże.

1: *Bog bogow, Gospodzin:* T: *Bog, bogow Gospodzin.* — **1 – 2:** *ziemię od słuńca wschoda:* T: *ziemię. Od słuńca wschoda.* — **5:** *s wirzchu:* T: *z wirzchu;* — *ziemię obeźrzyć:* T: *ziemię, obeźrzyć.* — **6:** *jego:* V: (testamentum) eius, Puł i Kr: *jego.* — **9:** *w ofierze twojej:* ale V: in sacrificiis tuis, Puł: *w obietnicach twych,* Kr: *w obiatach twoich.* — **17:** *i bierzesz:* V: et assumis, Puł: *i bierzesz,* Kr: *i przymujesz.* — **18:** *zasię:* T: *za się.* — **24:** *poćci:* T: *poczci.*

⟨Psalm 50⟩

- ⟨1⟩ Smiłuj się nade mną, Boże, podług wielkiego miłosierdzia twego
⟨2⟩ i podług mnożstwa lutowania twego zgładź lichotę moją!
⟨3⟩ Dalej omyj mnie od lichoty mojej i od grzechu mego oczyść mnie!
⟨4⟩ Bo lichotę moją ja poznawam i grzech mój przeciwko mnie jest zawždy.
⟨5⟩ Tobie samemu zgrzeszył jeśm i złe przed tobą czynił jeśm, by sprawion w mołwach twojich,
i *przemożesz, gdy cie sądzą.
⟨6⟩ Bo owa w lichocie począł jeśm się i w grzeszech poczęła mnie mać moja.
⟨7⟩ Owa wiem prawdę miłował jeś, niepewne i tajemne mądrości twojej zjawił jeś mnie.
⟨8⟩ Okropisz mnie, Gospodnie, izopem, i oczyszczon będę, omyjesz mnie, i nad śnieg ubielon będę.
⟨9⟩ Słuchowi memu dasz radość i wiesiele, i radować się będą kości uśmierzone.
⟨10⟩ Otwroci lice twoje od grzechow mojih i wszystkie lichoty moje zgładź!
⟨11⟩ Sierce czyste stworz we mnie, Boże, i duch prawy wznowi we czrzewiech mych!
⟨12⟩ Nie odrzucaj mnie od lica twego i ducha świętego twego nie otejmuj ote mnie.
⟨13⟩ Wroci mnie wiesiele zbawienia twego i duchem przednim śćwirdzi mnie!
⟨14⟩ Nauczę liche drogą twym a niemiłościwi ku tobie się obroczą.
⟨15⟩ Zbaw mnie ode krwi, Boże, Boże zbawienia mego, i wiesielić będzie język mój sprawiedność
twoją.
⟨16⟩ Gospodnie, wargi moje *otwórz, a usta moja zjawią chwałę twoją.
⟨17⟩ Bo by był chciał ofiarę, dałbych był owszem, ofierami nie będziesz się kochać.
⟨18⟩ Ofiera Bogu duch smęcony; sierca skruszonego i uciszonego, Boże, nie wzgardzisz.
⟨19⟩ Dobrotliwie uczyń, Gospodnie, w dobrej woli twej Syjon, aby sprawiony mury jersalemskie.
⟨20⟩ Tegdy przymiesz ofiarę sprawiedności, modły i ofiary, tegdy włożą na twój ołtarz cieląt.

5: *przemożesz* (T tak samo): V: ut... vincas, Puł: *by... przepomogł*, Kr: *aby... przewyciężył*. — **16:** *otwórz*: Kr tak samo, Puł: *roztwórz*, V: *otvoř*, ale V: *aperies*. — **18:** *smęcony*: T: *smącony*. — **19:** *yersalemskie*: T: *jeruzalemskie*. — **20:** *włożą*: T: *włożę*.

⟨Psalm 51⟩

- ⟨1⟩ Cso sie chwalisz we złości, jenże mocen jeś w lichocie?
- ⟨2⟩ Wszystek dzień myślił nieprawdę język twój, jako brzytwa ostra uczynił jeś niewiarę.
- ⟨3⟩ Miłował jeś złość nad dobroć, lichotę więcej niże mowić prawdę.
- ⟨4⟩ Miłował jeś wszystka słowa zdradności językiem łciwym.
- ⟨5⟩ Przeto Bog skazi cie do końca, wykręci cie i wyniesie cie z przebytki twego i korzeń twój z ziemi żywych.
- ⟨6⟩ Uźrzą prawdziwi i będą sie bać, i nań sie będą śmiać, i rzeką: Owa człowiek, jenże nie położył Boga pomocnika swego,
- ⟨7⟩ ale pwał jest w mnożstwo bogactw swoich i przemogł w jeszutności swojej.
- ⟨8⟩ Ja wiem jako oliwa owocająca w domu bożem pwał jeśm w miłosierdzie boże na wieki i na wieki wiekom.
- ⟨9⟩ Spowiadaćci sie będę tobie na wieki, iże uczynił jeś, i czekać będę imienia twego, bo dobre jest w obeźrzeniu świętych twych.

5: *wykręci:* T: *wykręci.* — **9:** *spowiadaćci sie:* T: *spowiadać ci sie.*

⟨Psalm 52⟩

- ⟨1⟩ Rz(e)kł jest głupi na swoim sercu: Nie Boga.
- ⟨2⟩ Skazili są się i nieludzscy czynili są się w lichotach swoich, nie, jenże by uczynił dobre.
- ⟨3⟩ Bog s nieba weźrzał jest na syny ludzkie, by widział, jestli rozumny albo szukający Boga.
- ⟨4⟩ Wszyscy odchyliłi są się, pospołu nieużyteczni uczynili się są a nie jest, jenże by uczynił dobre, nie jest aż do jednego.
- ⟨5⟩ Wszako wzwiedzą wszytcy, jż czyni(ą) lichotę, jż żrą lud moj jako karmią chlebową?
- ⟨6⟩ Boga są nie wezwali, tu są drżeli bojaźnią, gdzież nie było bojaźni.
- ⟨7⟩ Bo Bog rozsypa kości jich, jż ludu lubi są, osromoceni będą, bo Bog wzgardzał jimi.
- ⟨8⟩ Kto da z Syjon zbawienie Israhel? Gdy obroci Bog jęstwo luda swego, radować się będzie Jakob i wiesielić się będzie Israhel.

2: *nieludzscy*: T: *nieludzscy*. — **3:** *s nieba*: T: *z nieba*.

⟨Psalm 53⟩

- ⟨1⟩ Boże, w imieniu twojem zbawiona mnie uczyni a we czci twojej zbaw mie!
- ⟨2⟩ Boże, wysłuszaj modlitwę moję, uszyma usłysz słowa ust mojih!
- ⟨3⟩ Bo cudzy wstali są przeciwko mnie a mocni szukali są dusze mojej, a nie położyli są Boga przed obliczym swoim.
- ⟨4⟩ Owa wiem Bog pomaga mi a Gospodzin przyjemca jest dusze mojej.
- ⟨5⟩ Otwroci złe nieprzyjacielom mojim, w prawdzie twojej rozproszy je.
- ⟨6⟩ Wolnie oferować będę tobie i spowiadać się będę imieniowi twemu, bo jest dobre.
- ⟨7⟩ Bo ze wszego zamętka wytargł jeś mie i na nieprzyjaciele moje wzglądało oko moje.

⟨Psalm 54⟩

- ⟨1⟩ Wysłuszaj, Boże, modlitwę moję i nie wzgardzaj prośbą moją, rozumiej mienie i wysłuszaj mnie!
- ⟨2⟩ Smęcił jeśm sie w kłopotcie mojem i zatroskał jeśm sie od głosa nieprzyjacielskiego i od zamączenia grzesznego.
- ⟨3⟩ Bo skłoniły sie w mię lichoty moje i w gniewie żałościwi są byli mnie.
- ⟨4⟩ Sierce moje smęciło sie jest we mnie a strach śmierci padł jest na mię.
- ⟨5⟩ Bojaźń i drzenie przyszły są na mię i pokryły są mie émy.
- ⟨6⟩ I rzekł jeśm: Kto mi da pierze jako gołębiczy, a polecę i odpoczyne?
- ⟨7⟩ Owa oddalił jeśm sie bieząc i bydlil jeśm na puszczy.
- ⟨8⟩ Czakał jeśm jego, jenże mie zbawiona uczynił od umniejszonego ducha i potopu.
- ⟨9⟩ Rozdrzesz, Gospodnie, rozdziel języki jich, bo jeśm widział lichotę i przeciwomówę[c] w mieście.
- ⟨10⟩ We dnie i w nocy ogarnie je na mury jego lichota a robota pośrzod jego i nieprawda.
- ⟨11⟩ I nie niedostawała z ulic jego lichwa i zdrada.
- ⟨12⟩ Bo by mie był poklął nieprzyjaciel moj, cirzpiąłbych był owszem.
- ⟨13⟩ A by ten, jenże mie nienawidział, na mię wielkie rzeczy mołwił, skryłbych sie był snadź od niego.
- ⟨14⟩ Ty zaprawdę, człowiek jednej myśli, wodz moj i znaniec moj,
- ⟨15⟩ jenże pospołu se mną słodkie brał jeś karmie, w domu bożem chodziła jeswa z przylubieniem.
- ⟨16⟩ Przydź śmierć na nie i zstępcie we pkieł żywi,
- ⟨17⟩ bo lichoty w przebytcech jich, pośrzod jich.
- ⟨18⟩ Ja wiem ku Bogu wołał jeśm a Gospodzin zbawił mie.
- ⟨19⟩ Wieczor i rano, i w południe powiadać i swiastować będę, i wysłusza głos moj.
- ⟨20⟩ Odkupi w pokoju duszę moję od tych, již sie bliżą ku mnie, bo między wielmi bywał(i) se mną.
- ⟨21⟩ Wysłusza Bog i uśmierzy je, jenże jest przed wieki.
- ⟨22⟩ Nie jest wiem jim przemienienie ani są sie bali Boga; wściagnął jest rękę swoją w odpłacaniu.
- ⟨23⟩ Pokalali są obrząd jego, rozdzielili sie są od gniewu oblicza jego i przybliżyło sie sierce jego.
- ⟨24⟩ Umiękczone są mowy jego nad olej, a ony są strzały.
- ⟨25⟩ Rzuci na Gospodna pieczę twoję, a on cie odkarmi i nie da na wieki nieustawicstwa prawemu.
- ⟨26⟩ Ty zaprawdę, Boże, wwiedziesz je w jamę zginienia.
- ⟨27⟩ Mężowie krwi a łściwi nie społowią dniow swoich, ja wiem pwać będę w cię, Gospodnie.

2: smęcił jeśm sie: T: smącił jeśm sie. — **4:** smęciło sie jest: T: smąciło sie jest. — **9:** przeciwomówę[c]: T: przeciwomówię. — **13:** mie nienawidział: T: nie nienawidział. — **14:** człowiek: V: homo, Puł i Kr: człowiecze. — **14–15:** znaniec moj, jenże... brał jeś karmie: T: znaniec moj; Jenże... brał jeś karmie. — **16–17:** zstępcie..., bo lichoty: T: sstępcie... Bo lichoty. — **19:** swiastować będę: T: zwiastować będę. — **25:** nieustawicstwa: T: nieustawiczstwa.

⟨Psalm 55⟩

- ⟨1⟩ Smiłuj się nade mną, Boże, bo podeptał mnie człowiek, wszego dnia nagabając maćił mie.
- ⟨2⟩ Zdeptali są mie nieprzyjaciele moi wszego dnia, bo wiele bojujących przeciw mnie.
- ⟨3⟩ Od wysokości dnia bać się będę, ja zaprawdę w cię pwać będę.
- ⟨4⟩ W Bodze chwalić będę mołwy moje, w Boga jeśm pwał, nie będę się bać; cso mi uczyni ciało?
- ⟨5⟩ Wszego dnia słowa moja nienaźrzana są, przeciwko mnie wszystkie myśli jich we złe.
- ⟨6⟩ Przebywać będą i skryjg, oni stopę moję chować będą.
- ⟨7⟩ Jako są cirzpieli duszę moję, za nics zbawiony uczynisz je, w gniewie lud złamiesz.
- ⟨8⟩ Boże, żywot moj zjawił jeśm tobie, położył jeś słzy moje w obeźrzeniu twojem.
- ⟨9⟩ Jako i w obietnicy twojej, tegdy obrocą się nieprzyjacielowie moi opak.
- ⟨10⟩ W ktorykoli dzień wzowę cie, owa poznał jeśm, bo Bog moj jeś.
- ⟨11⟩ W Bodze chwalić będę słowo, w Gospodnie chwalić mołwę, w Boga jeśm pwał, nie będę się bać, cso mi uczyni człowiek.
- ⟨12⟩ We mnie są, Boże, obietnice twoje, jimiż wrocę chwalenia twoja,
- ⟨13⟩ bo wytargł jeś duszę moję ze śmierci a nogi moje od upelźnienia, bych lub był przed Bogiem w świecy żywych.

4: *ciało* (Kr tak samo): V: caro, Puł: *człowiek*. — **12 – 13:** *wrocę chwalenia twoja, bo wytargł jeś duszę moję*: T: *wrocę chwalenia twoja. Bo wytargł jeś duszę moję*.

⟨Psalm 56⟩

- ⟨1⟩ Smiłuj się nade mną, Boże, smiłuj się nade mną, bo w cię pwa dusza moja
⟨2⟩ a i w cień skrzydłu twoju pwać będę, aże pominie lichota.
⟨3⟩ Wołać będę ku Bogu nawyszszemu, Bogu, jenże dobrze uczynił mnie.
⟨4⟩ Posłał s niebios i wywolił mie, dał w potęgę depcące mnie.
⟨5⟩ Posłał Bog miłosierdzie swe i prawdę swoją i wywolił duszę moję z pośrzodka szczeniāt lwow, spał jeśm zamaçon.
⟨6⟩ Synowie ludzszczy, zęby jich czyn a strzały, a język jich miecz ostry.
⟨7⟩ Powyszy się na niebiosa, Boże, i we wszeliką ziemię sława twoja.
⟨8⟩ Sidło nagotowali nogam mojim i nakłonili są duszę moję.
⟨9⟩ Kopali są przed obliczym mojim jamę i wpadli są w nią.
⟨10⟩ Gotowo serce moje, Boże, gotowo serce moje, piac będę i psalm mołwić w sławie mojej.
⟨11⟩ Wstań, sławo moja, wstań, żałtarzu i gęśli! Wstanę na świtaniu.
⟨12⟩ Spowiadaćci się będę tobie w ludziodch, Gospodnie, i psalm ci rzekę w poganiech,
⟨13⟩ bo uwiel(mo)żyło się jest aż do niebios miłosierdzie twoje a prawda twoja aż do obłokow.
⟨14⟩ Powyszy się nad niebiosa, Boże, i na wszeliką ziemię sława twoja.

4: *s niebios:* T: *z niebios.* — **6:** *ludzszczy:* T: *ludzscy.* — **12:** *spowiadaćci się będę:* T: *spowiadać ci się będę.* — **12–13:** *psalm ci rzekę..., bo uwiel(mo)żyło się jest... miłosierdzie:* T: *psalm ci rzekę... Bo uwielżyło się jest... miłosierdzie.*

⟨Psalm 57⟩

- ⟨1⟩ Acz zaiste owszem sprawiedlnosc mołwicie, prawie sędzicie, syno(w)ie ludzszczy,
⟨2⟩ bo zaprawde w siercu lichoty strojicie, na ziemi krzywdy ręce wasze *śpiewają.
⟨3⟩ Oddalili są sie grzesznicy od porodzenia, bładzili są od brzucha, mołwili są krzywdy.
⟨4⟩ Rosierdzie jim podług podobienstwa wężowego, jako źmije głuchej i zaciskającej uszy swoje,
⟨5⟩ jaź nie wysłucha głosa czarownikow i łowca czarującego mądrze.
⟨6⟩ Bog zetrze zęby jich w usciech jich, czeluści lwow złamie Gospodzin.
⟨7⟩ Wniwecz wnida jako woda ciekąca; naciagnął jest łączyszczce swe, aliz sie rozniemoga.
⟨8⟩ Jako wosk, jenze płynie, wzięci będą, spadł jest ogień, i nie widzieli są słuńca.
⟨9⟩ Drzewiej niżli są urozumieli tarnowie waszy oset, jako żywy, tako w gniewie poźrze je.
⟨10⟩ Wiesielic sie będzie prawy, gdy uźrzy pomstę, ręce swoji umyje we krwi grzesznego.
⟨11⟩ I rzecze człowiek: Acz zaiste jest owoc prawemu, zaiste jest Bog sądzac je na ziemi.

1: *ludzszczy*: T: *ludzscy*. — **1–2:** *Acz zaiste owszem... mołwicie..., bo zaprawde... lichoty strojicie*: T: *acz zajiste owszem... mołwicie... Bo zaprawde... lichoty strojicie*. — **2:** *śpiewają* (T tak samo), V: *concinnant*, Puł: *śpiewają*, Kr: *zgromadzają*, Vintr: *składają*, tłumacz bł. odczytał lub zrozumiał *concinnant* jako *concinant*. — **4:** *źmije*: T: *źmije*. — **11:** *Acz zaiste* (T: *zajiste*) *jest owoc prawemu, zaiste* (T: *prawemu? Zajiste*) *jest Bog*.

⟨Psalm 58⟩

- ⟨1⟩ Wytargń mie z nieprzyjacielow mojih, Boże moj, i ote wstających na mię zbaw mie!
⟨2⟩ Wytargń mie z czyniących lichotę i z mężów krwi wybaw mie!
⟨3⟩ Bo owa ułapili są duszę moję, rzucili są sie na mię mocni.
⟨4⟩ Ani lichota moja, ani grzech moj, Gospodnie, przez lichoty biegał jeśm i chodził.
⟨5⟩ Wstań naprzeciwu mnie i widz, a ty, Gospodnie, Boże czci, Boże israhelski,
⟨6⟩ umyśl ku nawiedzeniu wszystko pogaństwo, nie slutuj ⟨sie⟩ wszem, již czynią lichotę.
⟨7⟩ Obroceni *bądźcie ku wieczoru a głod cirzpieć będą jako psi i chodzić będą około miasta.
⟨8⟩ Owa mołwić będą w swych uściech, a miecz w wargach jich. Bo kto słyszał?
⟨9⟩ A ty, Gospodnie, naśmiewać będziesz je, wniwecz obrocisz wszystkie pogany.
⟨10⟩ Moc moję ku tobie strzec będę, bo Bog przyjemca moj jeś, Bog moj, miłosierdzie jego przejdzie mie.
⟨11⟩ *Boże, *pokaży mi na nieprzyjaciele moje, nie zabijaj jich, by niegdy nie zapomniał lud moj.
⟨12⟩ Rozprosz je w mocy twojej i słoż je, zaszczyćcie⟨lu⟩ moj, Gospodnie,
⟨13⟩ grzech ust jich, mołwę warg jich, i połapieni *bądźcie w pyszności swej.
⟨14⟩ I od żądania i łże zjawieni będą we skończaniu, w gniewie skończania, i nie będzie jich.
⟨15⟩ I zwiedzą, iż Bog panować będzie Jakobowi i końcom ziemie.
⟨16⟩ Obrocą sie ku wieczorowi i głod cirzpieć będą jako psi, i obchodzić będą miasto.
⟨17⟩ Oni zaprawdę rozyjdą sie ku najedzeniu, acz zaprawdę nie będą nasyceni, i szeptać będą.
⟨18⟩ Ja zaprawdę piac będę moc twoję i powyszę rano miłosierdzie twoje,
⟨19⟩ bo uczynił jeś sie przyjemca moj i utok moj w dzień zamaćania mego.
⟨20⟩ Pomocniku moj, tobie śpiewać będę, bo Bog przyjemca moj jeś, Bog moj, miłosierdzie moje.

7: *obroceni bądźcie:* V: convertentur, Puł i Kr: *obrocą sie*, ale FL i codd.: convertantur. — **11:** *Boże, pokaży* (T tak samo): V: Deus ostendet, ale FL: Deus ostende, codd: Deus ostendit, Puł: *Bo(g) pokazał*, Kr: *Bog ukazał*. — **13:** *połapieni bądźcie* (T i Puł tak samo): V: comprehendantur, ale FL: comprehenduntur, Kr: *złapani będą*. — **18 – 19:** *powyszę... miłosierdzie twoje, bo uczynił jeś sie przyjemca moj:* T: *powyszszę... miłosierdzie twoje. Bo uczynił jeś sie przyjemca moj*.

⟨Psalm 59⟩

- ⟨1⟩ Boże, odpędził jeś nas i skaził jeś nas, rozgnie⟨wał⟩ jeś sie i slutował jeś sie nam.
⟨2⟩ Poruszył jeś ziemię i zamącił jeś ją; uzdrow skruszenia jej, bo poruszyła sie jest.
⟨3⟩ Pokazał jeś ludu twojemu twarda, napojił jeś nas winem skruszenia.
⟨4⟩ Dał jeś bojącym sie ciebie znamię, bychą uciekali od oblicza łączyska.
⟨5⟩ Bychą zbawieni byli mili twoji, zbaw prawicą twoją i wysłuchaj mie.
⟨6⟩ Bog mołwił jest w świętem swoim: Wiesielić sie będę i rozdzielę Sycymę, i nizinę stanow rozmierzę.
⟨7⟩ Moj jest Galaad i moj jest Manasses, a Efrajim moc głowy mojej.
⟨8⟩ Juda krol moj, Moab garniec nadzieje mojej.
⟨9⟩ W Idumeją wściagnę obow moję, mnie cudzoziemcy poddani są.
⟨10⟩ Kto przewiedzie mnie do miasta murowanego? Kto przewiedzie mnie aż do Idumejej?
⟨11⟩ Wszako ty, Boże, jenże jeś odpędził nas, i nie wynijdziesz, Boże, we czciach naszych?
⟨12⟩ Daj nam pomoc z zamętka, bo prozne zbawienie człowiecze.
⟨13⟩ W Bodze uczynimy cześć, a on ku niczemu przywiedzie zamęczające nas.

1: *odpędził jeś*: T: *odpądził jeś*. — **5:** *prawicą twoją*: T: *prawicę twoją*. — **7:** *Efrajim*: T: *Effrajim*.
— **11:** *jeś odpędził*: T: *jeś odpądził*.

⟨Psalm 60⟩

- ⟨1⟩ Wysłuchaj, Boże, prośbę moję, rozumiej modlitwie mojej!
- ⟨2⟩ Od końcow ziemie ku tobie jeśm wołał, gdy sobie styskowało sierce moje, na skale powyszył jeś mie.
- ⟨3⟩ Przewiodł jeś mie, iże uczynił jeś sie nadzieja moja, wieża mocy od lica nieprzyjacielowa.
- ⟨4⟩ Przebywać będę w przebytcie twojem na wieki, zaszczycon będę od pokrycia skrzydł twojich,
- ⟨5⟩ bo ty, Bog moj, wysłuchał jeś modlitwę moję, dał jeś dziedzinę bojącym sie imienia twego.
- ⟨6⟩ Dni na dni krolowy nadłożysz, lata jego aż do dnia pokolenia i pokolenia.
- ⟨7⟩ Przebywa na wieki w obeźrzeniu bożem [na wieki]. Miłosierdzia a prawdy jego kto będzie szukać?
- ⟨8⟩ Tako psalm mowić będę imieniu twemu na wieki wiekom, bych wrocił obietnice moje ote dnia do dnia.

4: *od pokrycia:* FL: a velamento, ale V: in velamento, Puł: *w pokryciu*, Kr: *w przykryciu*. — **4 – 5:** *zaszczycon będę..., bo ty... wysłuchał jeś:* T: *zaszczycon będę... Bo ty... wysłuchał jeś*. — **5:** *Bog moj:* V: Deus meus, Puł i Kr: *Boże moj*.

⟨Psalm 61⟩

- ⟨1⟩ Wszak Bogu poddana będzie dusza moja? Od niego wiem zbawienie moje.
- ⟨2⟩ Bo i on Bog moj i zbawiciel moj, przyjemca moj, nie poruszon będę więcej.
- ⟨3⟩ Bo dokąd poruszacie się na człowieka? Zabijacie się wszyscy wy jako ścienie nakłonionej i ogrodzeniu wypędzonemu.
- ⟨4⟩ Wszak zaprawdę myto moje myśleli są odpędzić; biegałem w łączności picia; usta swymi błogosławiachą, a sercem swym poklinachą.
- ⟨5⟩ Wszak zaprawdę Bogu posłuszna bądź dusza moja, bo od niego śmiara moja.
- ⟨6⟩ Bo on Bog moj jest i zbawiciel moj, pomocnik moj; nie wyndę.
- ⟨7⟩ W Bodze zbawienie moje, sława moja, Bog pomocy mojej a nadzieja moja w Bodze jest.
- ⟨8⟩ Pwajcie weń wszelikie sebranie ludzi, wylejcie przed nim serca wasza, bo Bog pomocnik nasz na wieki.
- ⟨9⟩ Wszak zaprawdę próżni synowie ludzszczy, łżowie synowie ludzszczy w wagach, bychą obłudzi oni z prożności w toż istne.
- ⟨10⟩ Nie chciejcie pwać w lichoty a łupu nie żędjacie, bogactwa acz będą p(rz)ychodzić, nie przykładajcie serca.
- ⟨11⟩ Jedną mołwił jest Bog, dwoje to słyssałem jeść, iż moc boża jest, i tobie, Gospodnie, miłosierdzie, bo wrocisz każdemu podług dzieła jego.

3: *Zabijacie się* (Puł tak samo): niejasna strona zwrotna, V: interficitis, Kr: *zabijacie*; — *wypędzonemu*: T: *wypędzonemu*. — **9:** *ludzszczy* (dwukrotnie): T: *ludzscy*; — *istne*: T: *jistne*.

⟨Psalm 62⟩

- ⟨1⟩ Boże, Boże moj, k tobie za światła czuję.
- ⟨2⟩ Żądała ciebie dusza moja, kako rozliczycie tobie ciało moje.
- ⟨3⟩ W ziemi pustej i *na *drodze przezwodnej, tako w świętem pokazał jeśm sie tobie, bych widział cześć twoję i sławę twoję.
- ⟨4⟩ Bo lepsze jest miłosierdzie twoje nad żywoty, wargi moje chwalić cie będą.
- ⟨5⟩ Tako błogosławić cie będę w żywocie mojem i w imię twoje wzniosę ręce moje.
- ⟨6⟩ Jako tuku i tłuściości napełniona bądź dusza moja a wargami wiesiela chwalić będą usta moja.
- ⟨7⟩ *Tako pamięcien jeśm był cie na postłaniu mojem, w jutrzni będę myślić w tobie, bo jeś był pomocnik moj,
- ⟨8⟩ i pod pokrycim krzydł twojich wiesielić sie będę: Przystala jest dusza moja za tobą, mnie jest przyjęła prawica twoja.
- ⟨9⟩ Oni zaprawdę po proźnicy szukali są dusze mojej, wnida w niskości ziemie, dani będą w ręce miecza, części liszek będą.
- ⟨10⟩ Krol zaprawdę wiesielić sie będzie w Bodze, chwaleni będą wszyscy, již przysięgają w niem, bo zatkana są usta mołwiących lichoty.

3: *na drodze* (T i Puł tak samo): V: (in terra deserta et) in via, co tłumacz bł. rozumiał jako in via (et in aquosa), Kr: (w ziemi pustej i) błędnej (i przezwodnej). — **7:** *tako* (T, Puł i Kr tak samo) *pamięcien jeśm był*: V: si (ale FL: sic) memor fui. — **10:** *przysięgają*: T: *przysięgają*.

⟨Psalm 63⟩

- ⟨1⟩ Wysłuszaj, Boże, modlitwę moję, gdy proszę, od bojaźni nieprzyjacielowy wyjmi duszę mą!
- ⟨2⟩ Zaszczycił jeś mie od sebrania złych, od mnożstwa strojących lichotę.
- ⟨3⟩ Bo naostrzyli są jako miecz języki swoje, naciągnęli są łęczysko rzecz gorzką, bychą strzelali w tajemności niepokalanego.
- ⟨4⟩ Nagle strzelać ji będą i nie będą sie bać, ścwardzili są sobie mołwę złą,
- ⟨5⟩ mołwili są, bychą pokryli sidła, rzekli są: Kto użrzy je?
- ⟨6⟩ Badali są lichoty, seszli są badając badanim.
- ⟨7⟩ Przystąpi człowiek ku sercu wysokiemu, i powyszon będzie Bog.
- ⟨8⟩ Strzały malutkich uczyniły są sie plagi jich i rozniemogli są sie przeciw jim językowie jich.
- ⟨9⟩ Zamęcili są sie wszyscy, już są widzieli je, i bał sie jest wszeliki człowiek.
- ⟨10⟩ I zjawili są działa boża i uczynki jego urozumieli są.
- ⟨11⟩ Wiesielić sie będzie prawy w Bodze i pwać będzie weń, i chwaleni będą wszyscy prawego serca.

3: *łęczysko rzecz gorzką*: T: *łęczysko, rzecz gorzką*.

⟨Psalm 64⟩

- ⟨1⟩ *Ciebie słusza chwała, Boże, w Syjon i tobie wrocona będzie obietnica w Jerusalem.
- ⟨2⟩ Wysłuszaj modlitwę moję, k tobie wszelikie ciało przydzie.
- ⟨3⟩ Słowa złych przemogła sie nad nami i nie-w-miłościach naszych ty smiujesz sie.
- ⟨4⟩ Błogosławiony, jegoż jeś wybrał i przyjął, przebywać będzie w trzemiech twojich.
- ⟨5⟩ Napełnieni będziemy w dobrych domu twego, święty jest kościół twój, dziwny w prawdzie.
- ⟨6⟩ Wysłuchaj nas, Boże, zbawicielu nasz, nadzieja wszech końcow ziemie i w morzu daleko!
- ⟨7⟩ Gotuję gory we czci swojej, opasan mocą, jenże smącasz głębokość morza, żwięk cieczenia jego.
- ⟨8⟩ Zamaćą sie pogani i bać sie będą, již przebywają na końcoch, od znamion twojich; wyście jutrznie i wieczor kochać sie będziesz.
- ⟨9⟩ Nawiedził jeś ziemię i upojił jeś ją, rozmnożył jeś napełnić ją.
- ⟨10⟩ Rzeka boża napełniona ⟨j⟩est wod, gotował jeś karmią jich, bo tako jest gotowanie jego.
- ⟨11⟩ Strumienie jego upoj, rozmnoż płod jego, w kapaniu jego wiesielić sie będzie rodząc.
- ⟨12⟩ Błogosławić będziesz koronie lata miłości twojej a pola twoja napełniona będą żyźni.
- ⟨13⟩ Roztyją krasy puszczej a wiesielim gory opaszą sie.
- ⟨14⟩ Obleczeni są baranowie owiec i padołowie będą opłwici żyta, wołać będą i zaprawdę pienie mowić będą.

1: *ciebie* (T tak samo, Puł: *tobie*, Kr: *na cie*) *słusza*: V: *te decet*; — *w Jerusalem*: T: *w Jeruzalem*. — **3:** *nie-w-miłościach*: T: *nie w miłościach*. — **8:** *wyście*: T: *wyszcie*; — *wyście jutrznie i wieczor kochać sie będziesz*: V: *exitus matutini et vespere delectabis*, Puł: *w skończaniu jutra i wieczoru kochać sie będziesz*, Kr: *wychody jutrzenne i wieczorne lube uczynisz*.

⟨Psalm 65⟩

- ⟨1⟩ Śpiewajcie Bogu, wszelika ziemia, psalm mowcie imieniu jego, daj(cie) sławę chwale eius!
- ⟨2⟩ Mowcie Bogu: Kako groźna są dzieła twoja, Gospodnie! W wielkości czci twojej zelżą tobie nieprzyjaciele twoji.
- ⟨3⟩ Wszystkie ziemia *kłaniać się *będzie tobie i *śpiewać *będzie tobie, psalm mow imieniu twemu.
- ⟨4⟩ Chodźcie i widzcie dzieła boża, groźny w radzie nad synmi ludzkimi,
- ⟨5⟩ jenże obraca morze w suchość, po rzece pojedą pieszcy, tamo wiesielić się będziem w niem,
- ⟨6⟩ jenże panuje we czci swojej na wieki, oczy jego na pogany patrzą; jż się bucą, nie będą powyszeni sami w sobie.
- ⟨7⟩ Błogosławcie, poganowie, Boga naszego i słyszący czyńcie głos chwały jego,
- ⟨8⟩ jenże położył jest duszę moję ku żywotowi i nie dał jest w poruszenie nog mojih.
- ⟨9⟩ Bo kusił jeś nas, Boże, ogniem jeś nas pokuszał, jako pokuszają srebro.
- ⟨10⟩ Wwiodł jeś (nas) w sidło, położył jeś zamęty na chrbecie naszym, położył jeś lud na głowach naszych.
- ⟨11⟩ Szli jesmy przez ogień i przez wodę i wwiodł jeś nas w ochłodzenie.
- ⟨12⟩ Wnidę w dom twój w pocztach, wrocę-ć obietnice moje, jeż są rozdzielila usta moja,
- ⟨13⟩ i mowiła są usta moja w zamętce mojem.
- ⟨14⟩ Pocztę *osłodzone dam tobie z kadzidłem baranowym, oferować będę tobie woły z kozły.
- ⟨15⟩ Podzicie a słyszycie, a wypowiem, wszystcy, jż się *boją Boga, kako wiele uczynił jest duszy mojej.
- ⟨16⟩ K niemu usta mojimi wołał jeśm i wiesielił jeśm się pod językiem mojim.
- ⟨17⟩ Lichoty acz jeśm przyglądał w sercu mojem, nie wysłucha Gospodzin.
- ⟨18⟩ Przeto wysłuszał Bog i baczył jest głos próby mojej.
- ⟨19⟩ Błogosławiony Bog, jenże nie oddalił modlitwy mojej i miłosierdzia swojego ode mnie.

3: *kłaniać się będzie... i śpiewać będzie* (T, Puł i Kr tak samo): V: adoret... et psallat. — **5:** *pojedą*: T: *pojdzie*. — **7–8:** *słyszący* (Kr tak samo, Puł: *usłyszony*) *czyńcie głos chwały jego, jenże położył jest duszę moję*: T: *słyszący czyńcie głos chwały jego. Jenże położył jest duszę moję*. — **10:** *nas*: V: (induxisti) nos, Puł i Kr: *nas*. — **12:** *w dom twój w pocztach, wrocę-ć*: T: *w dom twój; w pocztach wrocę-ć*. — **14:** (*pocztę*) *osłodzone* (Puł: *śłodkie*): V: (holocausta) medullata, co tłumacz bł. zrozumiał jako mellita, Kr: (*obiaty*) *tluste*. — **15:** *słyszycie, a wypowiem, wszystcy, jż się boją*: V: videte et narrabo omnes, qui timetis, T: *słyszycie, a wypowiem wszystki, jż się boją*; — *się boją*: bł. zam. *się boicie*, V: timetis, Puł i Kr: *się boicie*, ale Vintr: (*jż*) *sě bojie*.

⟨Psalm 66⟩

- ⟨1⟩ Bog smiłuj sie nad nami i błogosław nam, oświeci oblicze swe nad nami i smiłuj sie nad nami,
⟨2⟩ abychom poznali na ziemi drogę twoję, we wszech poganoch zbawienie twe.
⟨3⟩ Spowiadajcie sie tobie lud, Boże, spowiadajcie sie lud wszystkim.
⟨4⟩ Wiesielcie sie i radujcie sie pogani, bo sądzisz lud w prawocie a pogany na ziemi sprawiasz.
⟨5⟩ Spowiadajcie sie tobie lud, Boże, spowiadajcie sie tobie lud wszystkim; ziemia dała owoc swoj.
⟨6⟩ Błogosław nas Boże, Boże nasz, i bojcie sie jego wszytcy końcowie ziemie.

1 – 2: *smiłuj sie nad nami, abychom poznali*: T: *smiłuj sie nad nami. A bychom poznali.* — **6:** *(błogosław nas), Boże, Boże nasz,* ale V: *(benedicat nos) Deus, Deus noster,* Kr: *(niechaj przeżegna nas) Bog, Bog nasz.*

⟨Psalm 67⟩

- ⟨1⟩ Wstani Bog i rozproszeni bądźcie nieprzyjaciele jego, i uciekajcie od lica jego, iż nienazrzą
⟨ji⟩.
- ⟨2⟩ Jako schodzi dym, snijdzicie, jako płynie wosk, który płynie od oblicza ogniowego, tako
zgińcie grzeszni przed obliczym bożym,
- ⟨3⟩ a prawi *używać będą i *wiesielić się przed Bogiem, i kochajcie się w radości.
- ⟨4⟩ Pojcie Bogu, psalm mowcie imieniu jego, drogę czyńcie jemu, jęże wstąpił na zachod,
Gospodzin imię jemu,
- ⟨5⟩ i wiesielcie się w obeźrzeniu jego. Smętni będą od oblicza jego, oćca[wie] sirot i sędzie wdow.
- ⟨6⟩ Bog na mieście świętem swoim, Bog, jęże przebywać każe jednakiego obyczaja w domu,
- ⟨7⟩ jęże wywodzi jętcę w mocy, także ty, iż się naśmiewają, iż przebywają w grobiech.
- ⟨8⟩ Boże, gdy *wynidziesz w obeźrzeniu luda twego, gdy *przejdiesz w puszcza,
- ⟨9⟩ ziemia ruszyła się jest i zapra⟨w⟩dę niebiosa się rozkapła od oblicza bożego Synaj, od oblicza
bożego Israhel.
- ⟨10⟩ Deszcz powolny odłączysz, Boże, dziedzinie twej i rozniemogła się jest, ty zaprawdę śćwirdził
jeś ją.
- ⟨11⟩ Żwierzęta twoja przebywać będą w niej, nagotował jeś w słodkości twojej ubogiemu, Boże.
- ⟨12⟩ Gospodzin da słowo przepowiadnikom czią wieliką.
- ⟨13⟩ Krol czi *miły, *miły a *krasy domu dzielić plony.
- ⟨14⟩ Acz spać będziecie między dwiema żako[no]ma, pierze gołębie poźrebrzone a pośladkowie
chrębtą jego w błałości złota.
- ⟨15⟩ Gdy *widzi Niebiesski krole na niej, śniegiem ubieleni będą w Selmo⟨n⟩; gora boża gora
tłusta.
- ⟨16⟩ Gora zsiadła gora tłusta; czemu podeźrzany imacie gory zsiadłe?
- ⟨17⟩ Gora, w jejże lubiło się jest Bogu przebywać w niej, a zapra⟨w⟩dę Gospodzin przebywać
będzie do końca.
- ⟨18⟩ Woz boży dziesiącią tysięcy więcszy, tysięcy wiesielących się, Gospodzin w nich w Syna
w świętem.
- ⟨19⟩ Wstąpił jeś na wysokość, jał jeś jęctwo, wziął jeś dary na ludzoch,
- ⟨20⟩ bo zaprawdę niewierzące przebywać w Gospodnie, Bodze.
- ⟨21⟩ Błogosławiony Gospodzin *dnia na każdy dzień i śpieszną drogę uczyni nam Bog zbawienia
naszego.
- ⟨22⟩ Bog nasz Bog zbawiony uczynić a gospodnowy, gospodnowy wyścia śmierci.
- ⟨23⟩ Wszakóż zaprawdę Bog złamie głowy nieprzyjacielow swoich, wirzech włosą chodzących
w grzeszech swoich.
- ⟨24⟩ Rzekł Gospodzin: Z Bazan obrocę, obrocę w głębokość morza,
- ⟨25⟩ by się omoczyła noga twoja we krwi, język psow twych z nieprzyjacielow od niego.
- ⟨26⟩ Widzieli są wchody twoje, Boże, wchody Boga mego, krola mego, jęże jest w świętem.
- ⟨27⟩ Przeszli są książęta przyłączeni śpiewającym poźród młodziczek bębnennic.
- ⟨28⟩ W cerekwiach dobrzemowcie Bogu, Gospodnu z studzien Israhel.
- ⟨29⟩ Tamo Benijamin junoszka w myśli wysokiej,
- ⟨30⟩ książęta Juda wodzowie jich, książęta Zabulon i książęta Neptalim.
- ⟨31⟩ Każy, Boże, czi twojej, poćwirdzi, Boże, to, cso uczynił jeś w nas.
- ⟨32⟩ Od kościoła twego, jęże jest w Jerusalem, tobie oferować będą krolowie dary.

- ⟨33⟩ Karzy zwierze trzciane, zgromadzenie juńców w krowach ludzkich, bychą wycisnęli je, już kuszeni są srebrem.
- ⟨34⟩ Rozsypi pogany, już chcą bojow; przydą posłowie z Egipta, Murzynowie przejdą ręki jego Bogu.
- ⟨35⟩ Krolewstwa ziemie, pojmie Bogu, śpiewajcie Gospodnu,
- ⟨36⟩ śpiewajcie Bogu, jenże wstąpił na niebiosa niebios ku wschodu!
- ⟨37⟩ Owa da głosowi swemu głos czci; dajcie sławę Bogu ⟨nad⟩ Israhel, wielmnożstwo jego a cześć jego w obłoczech.
- ⟨38⟩ Dziwny Bog w świętych swoich, Bog Israhel, on da cześć i moc ludu swemu, błogosławiony Bog.
- ⟨39⟩ Sława Oćcu i Syno⟨wi, i Świętemu Duchu⟩.

1: *ji:* V: (oderunt) eum, Kr: (*nienawidzieli*) *jego*. — **3:** *używać będą i wiesielić się:* V: *epulentur et exsultent*, Puł: *używajcie a wiesielcie się*. — **6–7:** *Bog, jenże przebywać każe..., jenże wywodzi:* T: *Bog, jenże przebywać każe... Jenże wywodzi*. — **8:** *gdy wynidziesz..., gdy przejdiesz* (Puł tak samo): V: *cum egredieris..., cum pertransieris*, Kr: *gdy by wyszedł..., kiedy przyszedł by*. — **9:** *i zaprawdę:* V: (*terra mota est*) *etenim* (*caeli distillaverunt*), Puł: *bo*, Kr: *ize*. — **10:** *deszcz:* T: *deżdż*. — **13:** *miły, miły* (T, Puł, Kr tak samo): *ale* V: *dilecti, dilecti*; — *krasy* (T, Puł i Kr tak samo): *ale* V: *speciei* (dat.). — **14:** *miedzy dwiema żakoma* (T: *zakonoma*): V: *inter medios cleros*, tłumacz bł. przełożył dwuznaczne łac. *clerus*. — **15:** *widzi:* T tak samo, *ale* V: *discernit*, Puł: *rozgadza*, Kr: *rozdziela*. — **16:** *imacie:* T: *jimacie*. — **17:** *a zaprawdę:* V: *etenim*, Puł: *bo*, Kr: *ize*. — **18:** *w Syna:* T: *w Synaj*. — **19–20:** *jął jeś jęcstwo..., bo zaprawdę niewierzące przebywać:* T: *jął jeś jęcstwo... Bo zaprawdę nie wierzące przebywać*. — **20:** *bo zaprawdę:* V: *etenim*, Puł: *bowiem*, Kr: *ize*. — **21:** *dnia na każdy dzień:* V: *die cottidie*, Puł: *na każdy dzień*, Kr: *przez wszystkie dni*. — **22:** *Bog nasz Bog:* T: *Bog nasz, Bog*; — *wyścia:* T: *wyszcia*. — **25:** *od niego:* T tak samo, *ale* V: *ab ipso, sc. sanguine*. — **28:** *dobrzemowcie:* T: *dobrze mowcie*. — **29:** *Benjamin:* T: *Beniamin*. — **32:** *w Jerusalem:* T: *w Jeruzalem*. — **33:** *Karzy... zgromadzenie juńców..., bychą wycisnęli je:* T: *Karzy... sgromadzenie juńców...; bychą wycisnęli je*; — *trzciane:* T: *trściane*. — **34:** *z Egipta:* T: *z Egipta* (tak dalej w całym tekście); — *Murzynowie:* T: *murzynowie*. — **37:** *nad:* V: *super*, Puł i Kr: *na*, Vintr: *nad*. — **39:** *Synowi, i Świętemu Duchu:* FL: *Filio et Spiritui sancto*, por. 1, 8.

⟨Psalm 68⟩

- ⟨1⟩ Zbawiona mnie uczyń, Boże, bo weszły są wody aż do dusze mojej.
- ⟨2⟩ Uwiąznął jeśćm w glinie głębokiej a nie dostatka.
- ⟨3⟩ Przyszedł jeśćm na wysokość morza a potop pogrążył *mie*.
- ⟨4⟩ Usiłował jeśćm wołając, oniemiałe uczyniły się są dziaśła moja, pomdlele jesta oczy moje, gdy pwam w Boga mego.
- ⟨5⟩ Rozmnożyli się są nad włosy głowy mojej, jż mnie nienawidzieli za dar.
- ⟨6⟩ *Postrobieni* są, jż gonili są mnie, nieprzyjaciele moi po krzywdzie; jegoż jeśćm nie brał, to jeśćm zapłacał.
- ⟨7⟩ Boże, ty wiesz głuposc moję a grzechy moje od ciebie nie są skryty.
- ⟨8⟩ Nie zapalajcie się na mię, jż czekają ciebie, Gospodnie, Gospodnie czci.
- ⟨10⟩ *Bo* jeśćm prze ci(ę) cirzpiął przeciwnosc, pokrył jest srom lice moje.
- ⟨9⟩ Nie osromoceni bądźcie nade mną, jż szukają ciebie, Boże Israhel.
- ⟨11⟩ Cudzy uczynił jeśćm się braci mojej i pielgrzym synom macierze mojej,
- ⟨12⟩ bo miłość domu twego jadła mie i przekory przegar(z)ających cie spadły są na mię.
- ⟨13⟩ I pokrył jeśćm w poście duszę moję, i uczyniło się jest w przekorę mnie.
- ⟨14⟩ I po(ł)żył jeśćm odzienie moje pytlem, i uczynił jeśćm się w przypowieść.
- ⟨15⟩ Przeciwo mnie mółwili są, jż siedzieli we wrociech, i we mnie śpiewachą, jż są pili wino,
- ⟨16⟩ ja zaprawdę modlitwę moję k tobie, Gospodnie; czas dobrej wolej, Boże.
- ⟨17⟩ We mnożstwie miłosierdzia twego wysłuchaj mie w prawdzie zbawienia twego.
- ⟨18⟩ Wytargń mie ze błota, bych nie ugnął, wywol mie od tych, jż nienażrzeli mie, i z głębokości wod.
- ⟨19⟩ Nie pogrężaj mie potop wodny ani mie pożyraj morze, ani zatwarzaj nade mną szachta ust swoich.
- ⟨20⟩ Wysłuszaj mie, Gospodnie, bo dobrotliwe jest miłosierdzie tve, podług mnożstwa slutowania twego względni na mię
- ⟨21⟩ *i* nie odwracaj lica twego od sługi twego, bo się męcę, rychło wysłuchaj mie.
- ⟨22⟩ Rozumiej duszy mojej i wywol ją, prze nieprzyjaciele moje wytargń mie.
- ⟨23⟩ Ty wiesz łajanie moje i sromotę moję, i sromanie moje,
- ⟨24⟩ w obeźrzeniu twojem są wszyscy, jż męcą mie. Łajania czekało jest serce moje i nędze
- ⟨25⟩ i cirzpiął jeśćm, jenże se mną by się smęcił, a nie był, jenże by uwiesiesił, a nie nalazł jeśćm.
- ⟨26⟩ I dali są w karmią moję żość a w wchcieniu picia mojego napawali mie octem.
- ⟨27⟩ Bądź stoł jich przed nimi w sidło i w odpłaty, i we szkodę.
- ⟨28⟩ Poćmieni bądźcie oczy jich, bychą nie widzieli, a chrzebiet jich zawždy skrzyw.
- ⟨29⟩ Wylej na nie gniew twój i rosierdzie gniewu twego połapi je.
- ⟨30⟩ Bądź przebytek jich pust a w stanoch jich nie bądź, jenże by przebywał.
- ⟨31⟩ Bo jegoż jeśćm uderzył, nastali są i nad boleść ran moich przyłożyli są.
- ⟨32⟩ Przyłoż lichotę na lichotę jich a nie *będą *chodźć w sprawiedności twojej.
- ⟨33⟩ Zgładzeni bądźcie z ksiąg żywych a z prawymi nie bądźcie pisani.
- ⟨34⟩ Ja jeśćm ubogi i bolejący, zbawienie twoje, Boże, przyjęło jest mie.
- ⟨35⟩ Chwalić będę imię boże z pienim i wielicz(yć) ji będę w chwale,
- ⟨36⟩ i *lub *będę Bogu nad cielca młodego, jeż dobywa rogów i paznoktow.

- ⟨37⟩ Widzcie ubodzy i wiesielcie się, szukajcie Boga, i żywa będzie dusza wasza,
⟨38⟩ bo wysłuszał ubogiego Gospodzin i jęćcy swymi nie wzgardził.
⟨39⟩ Chwalcie jemu niebo i ziemia, morze i wszelkie *łapające w nich,
⟨40⟩ bo Bog zbawiony uczyni Syjon i usiedlona będą miasta Jude.
⟨41⟩ I bydlic będą tam, i dziedzictwem dobędą jego,
⟨42⟩ i siemię sług jego dzierżyć je będzie a już miłują imię jego, przebywać będą w niem.

3: *na wysokość*: w bł. przekładzie wieloznacznego V: in altitudinem, Puł i Kr: *na głębokość*; — *pogrążył*: T: *pogrąził*. — **4:** *dziąsła*: V: fauces, Puł i Kr: *gardło*. — **5:** *za dar*: T: *zadar*. — **6:** *gonili są mnie, nieprzyjaciele moi*: T: *gonili są mnie nieprzyjaciele moi*. — **10 i 9:** w rkpsie przestawiony właściwy szyk wersetów. — **25:** *się smęcił*: T: *się smęcił*. — **26:** *w chcieciu*: T: *w chceniu* (tak dalej w całym tekście). — **29:** *połapi je*: T: *połapi ją*, zob. kom. do translit. — **32:** *a nie będą chodzić* (T tak samo), V: et non intrent, Kr: *aby nie weszli*. — **36:** *lub będą*: V: placebit, ale FL: placebo, Puł i Kr: *lubo będzie*. — **37:** *wiesielcie się*: T: *wiesielce się*. — **38:** *ubogiego*: ale V: pauperes, Puł: ubogie, Kr: *ubogich*. — **39:** *wszelkie łapające*: V: omnia reptilia, co tłumacz bł. rozumiał jako raptalia, Puł: *wszelika gmyrząca*, Kr: *wszystki gmyrzące*.

⟨Psalm 69⟩

- ⟨1⟩ Boże, na pomoc moję rozumiej, Gospodnie, na pomaganie mnie przyśpiesz!
- ⟨2⟩ Osromoceni i posromani bądźcie, już szukają dusze mojej.
- ⟨3⟩ Obroćcie ⟨sie⟩ opak i zapalajcie się, już chcą mnie złych.
- ⟨4⟩ Odwróćcie się rychło zapalając się, już mówią mnie: Ej! ej!
- ⟨5⟩ Wiesielcie się i radujcie się w tobie wszyscy, już cie szukają, i mowicie zawsze: Uwieliczon
*będzie Gospodzin, już miłują zbawienie twoje.
- ⟨6⟩ Ja zaprawdę potrzebizny i ubogi jeśm, Boże, pomoży mnie!
- ⟨7⟩ Pomocnik moj i zbawiciel moj jeś ty, Gospodnie, nie mieszka.

5: *Uwieliczon będzie* (T i Puł tak samo): V: magnificetur, Kr: *wielmożon bądź*.

⟨Psalm 70⟩

- ⟨1⟩ W cię jeśm, Gospodnie, pwał, nie będę osromocon na wieki. W prawdzie twojej zwol mie i wytargń mie,
- ⟨2⟩ nakłoń ku mnie ucho twoje a zbaw mie!
- ⟨3⟩ Bądź mi w Boga zaszczytcę i w miasto murowane, aby zbawiona mie uczynił,
- ⟨4⟩ bo twardość moja i utoka moja jeś ty.
- ⟨5⟩ Boże moj, wymi mie z ręki grzesznego i z ręki przeciwu zakonu czyniącego i złego,
- ⟨6⟩ bo ty jeś śmiara moja, Gospodnie, ⟨Gospodnie⟩, nadzieja moja od młodości mojej.
- ⟨7⟩ W tobie poćwirdzon jeśm z żywota, z brzucha macierze mojej ty jeś zaszczytca moj.
- ⟨8⟩ W tobie pienie moje zawždy, jako dziw uczynion jeśm wielu, a ty pomocnik mocny.
- ⟨9⟩ Napełniona bądźcie usta moja chwały twej, bych piał sławę twoję, wszystek ⟨dzień⟩ wielikość twoję.
- ⟨10⟩ Nie porzucaj mie w czas starości, gdy sydzie cześć moja, nie ostawiaj mie.
- ⟨11⟩ Bo rzekli są nieprzyjaciele moi mnie a jż strzegli dusze mojej, radę są uczynili w jedno,
- ⟨12⟩ rzekąc: Bog został jego, nastojcie nań i połapcie ji, bo nie jest, jenże by ji wyjął.
- ⟨13⟩ Boże, nie oddalaj sie ode mnie, Boże moj, na pomoc moję względni!
- ⟨14⟩ Osromoceni bądźcie i sydzicie uwłaczający duszy mojej, pokryci bądźcie ⟨gańbą i⟩ sromotą, jż szukają zła mnie.
- ⟨15⟩ Ja zaprawdę wszegdy pwać będę i przyłożę nad wszystkę chwałę twoję.
- ⟨16⟩ Usta moja powiedzą prawdę twoję, wszego dnia zbawienie twoje.
- ⟨17⟩ Bo nie poznał jeśm pisma, wnidę w mocy gospodnowy, Gospodnie, pamięcien będę sprawiedlności twojej samego.
- ⟨18⟩ Boże, nauczył jeś mie od młodości mojej i aż ninie przepowiadać będę dziwy twoje.
- ⟨19⟩ I aż do postarzenia i starości, Boże, nie ostawiaj mie,
- ⟨20⟩ aliz zwiastuję ramię twoje pokoleniu wszelikiemu, jeż przychodzące jest,
- ⟨21⟩ moc twoję i sprawiedlność twoję, Boże, aż w wysokie, jeż jeś uczynił wielkości. Boże, kto jest rowien tobie?
- ⟨22⟩ Kako wielkie pokazał jeś mi zamętki mnogie i złe, a obrociw sie żywił jeś mie i z głębokości ziemie opięc wywioldł jeś mie.
- ⟨23⟩ Rozmnożył jeś wielmnożstwo twoje a obrociw sie uwiesielił jeś mie.
- ⟨24⟩ Bo i ja spowiadać ci sie będę we sędziech psalmowych, pra(w)dę, Boże, śpiewać będę tobie na gęśloch, święty Israhel.
- ⟨25⟩ Wiesielić sie będą wargi moje, gdy-ć będę piał, i dusza moja, jaż jeś odkupił.
- ⟨26⟩ Ale i język moj myślić będzie wszego dnia sprawiedlność twoję, gdy osromoceni i zasromani będą, jż szukają zła mnie.

3: zaszczytcę: T: zaszczytcą. — **3 – 4:** aby... mie uczynił, bo... jeś ty: T: a by... mie uczynił. Bo... jeś ty. — **5 – 6:** wymi mie..., bo ty jeś śmiara: T: wymi mie... Bo ty jeś śmiara. — **6:** Gospodnie: V: (Domine), Domine, Kr: (Panie), Panie. — **9:** dzień: V: (tota) die, Puł i Kr: dzień. — **14:** gańbą i: V: confusione et (pudore), Puł: gańbą i (sromotą), Kr: hańbą i (sromotą). — **19 – 20:** nie ostawiaj mie, aliz zwiastuję: T: nie ostawiaj mie. Aliz zwiastuję. — **22:** opięc: T: opiąc. — **24:** we sędziech: T: we ssędziech.

⟨Psalm 71⟩

- ⟨1⟩ Boże, sąd twój krolowi daj a sprawiedność twoją synowi krolowskiemu
⟨2⟩ sędzi⟨ć⟩ lud twój w sprawiedności a ubogie twoje w sądzie.
⟨3⟩ Przyjmicie gory pokój ludu a pagorkowie sprawiedność.
⟨4⟩ Sędzić będzie ubogie ludzkie i zbawiony uczyni syny [ludzi] ⟨ubogich⟩, i uśmierzy potwarcę.
⟨5⟩ I przebywać będzie se słońcem i przed miesiącem w pokolenie i w pokolenie.
⟨6⟩ Zstąpi jako deszcz w runo i jako kropie kapające na ziemię.
⟨7⟩ Wznidzie we dniach jego sprawiedność i opłwitość pokoja, aliz odniesion będzie miesiąc.
⟨8⟩ I panać będzie od morza aż do morza i od rzeki aż do krajow okręga ziem.
⟨9⟩ Przed nim padać będą Murzynowie a nieprzyjaciele jego będą lizat ziemię.
⟨10⟩ Krolowie Tarsys i ostrowowie oferować będą, krolowie arabszczy i Saba dary przywiodą.
⟨11⟩ I modlić się będą jemu wszyscy krolowie ziemie, wszyscy pogani służyć będą jemu,
⟨12⟩ bo zbawił ubogiego od silnego i ubogiego, jemuż nie było pomocnika.
⟨13⟩ Oduści ubogiemu i niemającemu a dusze ubogich zbawiony uczyni.
⟨14⟩ Z lichw i lichoty odkupi dusze jich i poczestne imię jich przed nim.
⟨15⟩ I żyw będzie, i dadzą jemu od złota arabskiego, i kłaniać się będą od niego zawždy, wszego dnia błogosławić będą jemu.
⟨16⟩ Będzie ścwierdzenie w ziemi na wysokości gor, wzniesion będzie nad Libanem owoc jego i kwiść będą z miasta jako siano ziemie.
⟨17⟩ Bądź imię jego błogosławiono na wieki, przed słońcem *przebywać *będzie imię jego.
⟨18⟩ I błogosławiona będą w niem wszystka pokolenia ziemie, wszystek lud wieliczyć będzie ji.
⟨19⟩ Błogosławiony Gospodzin, Bog Israhel, iże uczynił dziwy wielkie sam,
⟨20⟩ i błogosławione imię wielmnoźstwa jego na wieki, i napelniona będzie wielmnoźstwa jego wszelika ziemia. Stań sie! stań sie!

1 – 2: *sąd... daj... sędzić lud:* T: *sąd... daj... Sędzić lud.* — **4:** *syny [ludzi] ubogich:* T: *syny ludzi ubogich.* — **6:** *deszcz:* T: *deżdż.* — **10:** *Tarsys:* T: *Tarsis;* — *arabszczy:* T: *arabscy.* — **13:** *nieimającemu:* T: *niejmającemu.* — **17:** *przebywać będzie* (T tak samo): V: *permanet,* Puł: *jest,* Kr: *przebywa.* — **19:** *iże:* FL: *quia,* ale V: *qui,* Puł: *jen,* Kr: *jenże.*

⟨Psalm 72⟩

- ⟨1⟩ Kako dobry Israhel Bog tym, jż są prawego sierca!
⟨2⟩ Moje wiem nogi ⟨malem nie⟩ poruszyły sie są, niemalem wylity ⟨sie⟩ są pościa moja,
⟨3⟩ bo jeśm miłował na złe, pokoj grzesznym widz \acute{a} c,
⟨4⟩ bo nie weźrzenia śmierci jich a śćwirdzenie w pladze jich.
⟨5⟩ W robocie ludzkiej nie są a s ludźmi nie będą biczowani.
⟨6⟩ Przeto trzymała je pyszność, pokryci są lichotą i niemilością swoją.
⟨7⟩ Wyszła jest jako od tuka lichota jich, szli są w żądzą sierca.
⟨8⟩ Myślili i mołwili są szaleność, lichotę na wysokości mołwili są.
⟨9⟩ Położyli są w niebiosa usta swoja, a język jich chodził jest po ziemi.
⟨10⟩ Przeto obroci sie lud moj tu i dniowie pełni nalezieni będą w nich.
⟨11⟩ I rzekli są: Kako Bog wie? I jestli wiedzenie na wysokości?
⟨12⟩ Owa oni grzeszni i opłwici na świecie odzierzeli są bogactwa.
⟨13⟩ I rzekł jeśm: Tegodla przez winy sprawił jeśm sierce moje i umył jeśm miedzy niewinnymi ręce moje,
⟨14⟩ i był jeśm biczowan wszystkim dzień, i pokażi moja w jutrzniach.
⟨15⟩ *I rzekł jeśm: Wypowiem tako, owa postać synow twych odrzucił jeśm
⟨16⟩ i wnimał jeśm, abych poznał to, robota jest przede mną,
⟨17⟩ aliż wnidę w świątość bożą i rozumieć będę w pośladko⟨ch⟩ jich.
⟨18⟩ Wszakoz zaprawdę prze zdrady położył jeś jim, porzucił jeś je, gdy są sie wznaszali.
⟨19⟩ Kako uczynieni w rozplenienie, rychło seszli są prze lichotę swoją.
⟨20⟩ Jako sen wstających, Gospodnie, w mieście twojem obraz jich ku niczemu obrocisz.
⟨21⟩ Bo zażgło sie jest sierce moje i pokrątki moje przemieniły sie są a ja ku niczemu obrocon jeśm, a nie wiedział jeśm.
⟨22⟩ Jako kobyła uczynił jeśm sie u ciebie, a ja na każde z tobą.
⟨23⟩ Trzymał jeś rękę prawicę moję i w woli twojej przewodził jeś mie, i se sławą przyjął jeś mie.
⟨24⟩ Cso wiem mnie jest na niebie a od ciebie cso jeśm chciał na ziemi?
⟨25⟩ Seszło jest ciało moje i sierce moje, Bog sierca mego i część moja Bog na wieki.
⟨26⟩ Bo owa, jż sie oddalają od ciebie, zginą, zgubił jeś wszystkie, jż odstąpają od ciebie.
⟨27⟩ Mnie wiem przystać Bogu dobre jest i położyć w Gospodnie, Bodze nadzieję moję,
⟨28⟩ bych zjawił wszystka kazania twoja we wrociech cory Syjon.

2: *malem nie* (T brak): V: paene, Puł: *malem nie*, Kr: *jakoby*. — **2 – 4:** *wylity sie są pościa moja, bo jeśm miłował na złe...*, *bo nie weźrzenia śmierci jich*: T: *wylity sie są poszcia moja. Bo jeśm miłował na złe... Bo nie weźrzenia śmierci jich*. — **15:** *I rzekł jeśm* (T tak samo): V: *si dicebam*, ale FL: *et dicebam*, Puł: *acz jeśm rzekł*, Kr: *acz mowiłem*. — **16 – 17:** *robota jest przede mną, aliż wnidę*: T: *robota jest przede mną. Aliż wnidę*. — **19:** *rychło seszli są*: FL: *subito defecerunt*, ale V: *subito defecerunt*, *perierunt*, Puł: *rychło ustali, zaginęli*, Kr: *nagle stali, zginęli*. — **23:** *rękę prawicę*: V: *manum dexteram*, Puł i Kr: *rękę prawą*. — **27 – 28:** *mnie... dobre jest...*, *bych zjawił*: T: *mnie... dobre jest... Bych zjawił*.

⟨Psalm 73⟩

- ⟨1⟩ Czemu jeś, Boże, odpędził do końca, rozgniewało się roszardzie twoje na owce pastwy twojej?
⟨2⟩ Pamięcien bądź sebrania twego, jeż jeś osiadł od początku.
⟨3⟩ Odkupił jeś pręt dziedzistwa twego, gora Syjon, na jejżeś przebywał w niej.
⟨4⟩ Wzniesi ręce twoje w pychy jich do końca! Kielko zgłobił się jest nieprzyjaciel w świętem!
⟨5⟩ I sławili się są, jż cię nienawidzieli, pośrod god twojich.
⟨6⟩ Położyli są znamiona swa znamiona, a nie poznali są jako w wyściu na wysoce.
⟨7⟩ Jako w lesiech drew siekiram i wyrąbili drzewi jego w toż istne, w siekirze i przesiece szrucili ją.
⟨8⟩ Zażgli są ogniem świętość twoję, w ziemi pokalali są przebyt imienia twego.
⟨9⟩ Rzekli są na swem sercu rodzina jich pospołu: Przestać każymy wszem dniom świętym bożym od ziemi.
⟨10⟩ Znamion naszych nie widzieli jesmy, już nie jest prorok a nas nie pozna dalej.
⟨11⟩ I dokąd, Boże, łajać będzie nieprzyjaciel, drażni przeciwnik imię twoje do końca?
⟨12⟩ I czemu odwracasz rękę twoję i prawicę twoję z pośrzod łona twego do końca?
⟨13⟩ Bog wiem krol nasz przed wieki, czynił jest zbawienie weśrzod ziemi.
⟨14⟩ Ty jeś poćwierdził we czci twojej morze, zamącił jeś głowy smokow w wodach.
⟨15⟩ Ty złamał jeś głowy smokowy, dał jeś ji karmią ludu murzyńskiemu.
⟨16⟩ Ty roztergł jeś studnie i strumie⟨nie⟩, ty posuszył jeś rzeki Etan.
⟨17⟩ Twój jest dzień i twoja jest noc, ty ukował jeś zorze i słuńce.
⟨18⟩ Ty jeś uczynił wszystkie kraje ziemi, lato i wiosnę ty jeś stworzył je.
⟨19⟩ Pamięcien bądź tego: Nieprzyjaciel łajał Gospodnu a lud głupi rozgorzył imię twoje.
⟨20⟩ Nie dawaj zwierzom dusze spowiadającej się tobie a dusz ubogich twojich nie zapominaj do końca.
⟨21⟩ Weźrzy na obrząd twój, bo napełnioni są, jż pomroczyli są się ziemi, domowych lichot.
⟨22⟩ By się nie otewrocił śmierny uczynion osromoconym; ubogi i nieimający chwalić będą imię twoje.
⟨23⟩ Wstań, Boże, i sędzi przą twoję, pamięcien bądź łajaniem twojim tych, jaż od głupiego są wszego dnia.
⟨24⟩ Nie zapominaj głosow nieprzyjacielow twojich; pycha jich, jż są cię nienaźrzeni, wstępuje zawždy.

1: odpędził: T: odpądził. — **5:** jż cię nienawidzieli, pośrod god twojich: T: jż cię nienawidzieli pośrod god twojich. — **6:** w wyściu: T: w wyszcium. — **7:** istne: T: jistne. — **13:** przed wieki, czynił jest: T: przed wieki czynił jest. — **15:** smokowy: T: smokowi, V: draconis, Puł: smokowe, Kr: smoka. — **17:** zorze: V: auroram, Puł: zarzę, Kr: zorzę. — **22:** nieimający: T: niejimający. — **20:** dusze spowiadającej się tobie: FL: animam confitentem tibi, ale V: animas confitentes tibi, Puł i Kr: dusz chwałących cię.

⟨Psalm 74⟩

- ⟨1⟩ *Spowiadamy sie tobie, Boże, *spowiadamy sie i wzwiemy imię twoje.
⟨2⟩ Powiemy dziwy twoje; gdy wezmę czas, ja sprawiedności będę sędzić.
⟨3⟩ Rozskwarła sie ziemia i wszytcy, już przebywają w niej; ja ućwierdził jeśm słupy jej.
⟨4⟩ Rzekł jeśm złym: Niechajcie źle czynić! i dopuszczającym sie: Nie chcejcie wznosić rogu!
⟨5⟩ Niechajcie wznaszać w wysokość rogu waszego, niechajcie mołwić przeciwu Bogu lichoty,
⟨6⟩ bo ani ode wschoda, ani od zachoda, ani od pustych gor, bo Bog sędzią jest.
⟨7⟩ Tego poniża, a onego powysza, bo kielich w ręce gospodnowie wina czystego pełny smiesi.
⟨8⟩ I nakłonił [sie] z tego w to, bo zaprawdę drożdza jego nie jest sie przemieniła, będą pić wszytscy grzeszni ziemie.
⟨9⟩ Ja zaprawdę zjawię na wieki, piał będę Bogu Jakubowu.
⟨10⟩ I wszytcki rogi grzesznych złamię, i powyszony będą rogowie prawego.

1: *spowiadamy sie... spowiadamy sie* (T tak samo): Vintr: *vzpovedámy* (-*daimy ms.*), ale V: *confitebimur*, Puł: *chwalić... będziemy*, Kr: *spowiadać sie będziemy*. — **3:** *rozskwarła sie*: T: *rozkwarta sie*. — **5–6:** *niechajcie mołwić... lichoty, bo* (Kr: *ize*)... *Bog sędzią jest*: T: *niechajcie mołwić... lichoty, Bo... Bog sędzią jest*. — **8:** *nakłonił sie*: *sie zb.*, V: *inclinavit*, Kr: *nakłonił*. — **10:** *powyszony*: możliwa też lekcja *powyszoni*.

⟨Psalm 75⟩

- ⟨1⟩ Znan w Żydostwie Bog, w Israhel wielkie imię jego.
⟨2⟩ I uczyniło się jest w pokoju miasto jego a przebywanie jego w Syjon.
⟨3⟩ Tamo złamał jest siły *łęczyszcze, szczyt, miecz i boj.
⟨4⟩ Świecąc ty dziwnie od gor wiekujich, zamaćili są się wszyscy głupi serca.
⟨5⟩ Spali są sen swój a nics są nie naleźli wszyscy mężowie bogactw w ręku swoju.
⟨6⟩ Od pokarania twego, Boże Jakobow, drzemali wszyscy, jż wsiadali są na konie.
⟨7⟩ Ty groźny jeś a kto przeciwi się tobie? Z tego gniew twój.
⟨8⟩ Z nieba usłyszany uczynił jeś sąd, ziemia drżała jest i odpoczynęła,
⟨9⟩ gdy wstał w sądzie Bog, by zbawiony uczynił wszystkie utulne ziemie.
⟨10⟩ Bo myślenie człowiecze spowiadać się będzie tobie a ostatekowie myślenia dzień święty będą-ć czynić.
⟨11⟩ Obiecujcie i napełniajcie Gospodnu Bogu waszemu wszytcy, jż około jego nosicie dary,
⟨12⟩ groźnemu i jemu, jenże bierze duch książęcy, groźnemu u wszech krolow ziemie.

3: *siły łęczyszcze* (Puł tak samo, T: *siły, łęczyszcze*): V: *potentias arcuum*, Kr: *mocy łęczysk*, ale FL: *potentias arcum*, Vintr: *mocú lučišče*.

⟨Psalm 76⟩

- ⟨1⟩ Głosem mojim ku Gospodnu wołał jeśm, głosem mojim ku Gospodnu, i usłyszał mie jest.
- ⟨2⟩ W dzień zamęta mego Boga szukał jeśm, rękama mojima w nocy przeciwu jemu, i nie jeśm zdradzon.
- ⟨3⟩ Wzgardzała wiesielić sie dusza moja, pomniał jeśm Boga i kochał jeśm sie, ⟨i skusił jeśm sie⟩, i zszedł jest duch moj.
- ⟨4⟩ Przełożyły są wijilije oczy moi, zamącił jeśm sie i nie mołwił jeśm.
- ⟨5⟩ Myślił jeśm dni stare a lata wiekuja w myśli jeśm imiał.
- ⟨6⟩ I myślił jeśm w nocy z sercem mojim, i skuszał jeśm sie, i miotł jeśm duch moj.
- ⟨7⟩ Azali na wieki porzuci Bog, i nie przyłoży, by lubieżliwszy był jeszcze?
- ⟨8⟩ Albo do końca miłosierdzie swoje odrzeże, od pokolenia w pokolenie?
- ⟨9⟩ Albo zapomni smiłowac sie Bog? Albo wstrzyma w gniewie swoim miłosierdzia swoja?
- ⟨10⟩ I rzekł jeśm: Juże uchwacił jeśm, to przemienienie prawice *twojej *wysokiej.
- ⟨11⟩ Pamięcien jeśm był działom gospodnowym, bo pamięcien będę od początku dziwom twojim
- ⟨12⟩ i myślić będę we wszech dzielech twojich, i w nalezieniach twojich skuszę sie.
- ⟨13⟩ Boże, w świętem droga twoja. Który bog wieliki jako Bog nasz? Ty jeś Bog, jenże czynisz dziwy.
- ⟨14⟩ Znamienitą uczynił jeś w ludziodch cześć twoję, wybawił jeś w ramieniu twojem lud twoj, syny Jakobowy i Josefowy.
- ⟨15⟩ Widziely są cie wody, Boże, widziely są cie wody i bały są sie, i zamąciły są sie głębokości.
- ⟨16⟩ Mnożstwo żwięka wod, głos dali są obłocy.
- ⟨17⟩ Bo zaprawdę strzały twoje szły są, głos gromu twego w kole.
- ⟨18⟩ Rozświeciły są błyskawice twoje okręgu ziemie, poruszyła sie i wezdrzała ziemia.
- ⟨19⟩ W morzu droga twoja i ścieżki twoje w wielu wod a śladowie twoji nie będą poznani.
- ⟨20⟩ Przewiodł jeś jako owce lud twoj w r(ę)ce Mojżeszowie i Aaronowie.

3: *i skusił jeśm sie* (T brak): V: et exercitatus sum, Puł: *i skusił jeśm sie*, Kr: *i pokuszałem sie*. — **4:** *wijilije*: T: *wigilije*. — **5:** *imiał*: T: *jimiał*. — **7:** *lubieżliwszy*: T: *lubieżliwszy*. — **10:** *prawice twojej wysokiej* (T tak samo): niejasne, V: dexteræ Excelsi, Puł: *prawicy Wysokiego*, Kr: *prawice Nawyszszego*. — **14:** *Josefowy*: T: *Jozefowy*. — **20:** *Aaronowie*: T: *Aaranowie*.

⟨Psalm 77⟩

- ⟨1⟩ Rozumiejcie, lud moj, zakon moj, nakłońcie ucho wasze w słowa ust moich!
- ⟨2⟩ Otworzę w powieściach usta moja, mówić będę gadki od początku,
- ⟨3⟩ kielko słyszeli i poznali jesmy je, i oćcowie naszy powiadali są nam.
- ⟨4⟩ Nie są utajona od synow jich w p(o)koleniu drugim,
- ⟨5⟩ powiadając chwały gospodnowy i czci jego, i dziwy jego, jeż uczynił.
- ⟨6⟩ I pobudził świadecztwo w Jakob a zakon położył w Israhel,
- ⟨7⟩ kielko kazał oćcom naszym zjawiona uczynić je synom swoim, by poznało pokolenie drugie,
- ⟨8⟩ synowie, jiz sie narodzą i wstaną, i wypowiedzą synom swoim,
- ⟨9⟩ aby położyli w Bodze nadzieję swoją a bychą nie zapomnieli dzieł bożych, a kaźni jego szukali,
- ⟨10⟩ bychą nie byli jako oćcowie jich, pokolenie złe i przegarżające,
- ⟨11⟩ pokolenie, jeż nie naprawiło serca swego ani jest wierzon z Bogiem duch jego.
- ⟨12⟩ Synowie Efreem, dośpiewając i spuszcżając łączysko, obrocili sie są w dzień boja,
- ⟨13⟩ nie strz(e)gli są obrzędą bożego a w zakonie jego nie chcieli chodzić
- ⟨14⟩ i zapomnieli są dobrze czyniących jego a dziwow jego, jeż pokazał jest jim.
- ⟨15⟩ Przed oćcy jich czynił dziwy w ziemi Ejipta w polu Taneos,
- ⟨16⟩ rozdarł morze i przewiodł je, i postawił wody jako w męchyrzu,
- ⟨17⟩ i wywiodł je w obłok dniowy, i wszęj nocy w oświeceniū ognia,
- ⟨18⟩ rozdarł opokę na puszczy i napojil je jako w głębokości wielikiej,
- ⟨19⟩ i wywiodł wodę z opoki, i wywiodł jako rzeki wody.
- ⟨20⟩ I przyłożyli są jeszcze zgrzeszyć jemu, w gniewie rozdrażniali są Wysokiego w przewodziu,
- ⟨21⟩ i kusili są Boga w siercoch swoich, abychą prosili karm duszam swoim,
- ⟨22⟩ i źle mótwili są o Bodze. Rzekli są: Aza może Bog gotować stoł na puszczy?
- ⟨23⟩ Bo uderzył jest opokę i płynęły wody, i strumienie wezbrały są.
- ⟨24⟩ Azali chleb może dać albo gotować stoł ludu swemu?
- ⟨25⟩ Przeto usłyszal Bog i czekał a ogień zażęgł sie jest w Jakob, a gniew wstąpił w Israhel,
- ⟨26⟩ bo nie wierzyli są w Boga ani pwali są we zbawieniū jego.
- ⟨27⟩ I kazał jest obłokom s wirzchu, i uliczki nieba otworzył,
- ⟨28⟩ i *płynie jim manna na jedzenie, i chleb nieba dał jest jim.
- ⟨29⟩ Chleb anjelski jadł człowiek, karmie posłał jim w opłwitości.
- ⟨30⟩ Przeniosł wiatr ⟨południ⟩ s nieba i wwiodł we czci swej przyzapadni,
- ⟨31⟩ i płynęło na nie jako proch mięso a jako piasek ptacy pierzeni,
- ⟨32⟩ i padali są pośrzod grodow jich, podług stanow jich.
- ⟨33⟩ I jedli są, i nasyceni są barzo, żądzą jich przydał jest jim, nie są zdradzeni od żądzej swojej.
- ⟨34⟩ Jeszcze karmie jich biechą w uściech jich, a gniew boży wstąpił na nie
- ⟨35⟩ i pobił tłuste jich a wybrane Israhel nagabał.
- ⟨36⟩ We wszęch tych zgrzeszyli jeszcze a nie wierzyli w dziwy jego
- ⟨37⟩ i seszli są w jeszutności dniowie jich a lata jich s rychłością.
- ⟨38⟩ Gdy zabije je, szukachą jego i wracali sie, i rano przychodzili k niemu,

- ⟨39⟩ i rozpamiętali się są, iż Bog jest pomocnik jich i Bog wirzchni odkupiciel jich jest.
- ⟨40⟩ I miłowali są ji w uściech swoich, a językiem swym sełgali są jemu.
- ⟨41⟩ Sierce zaprawdę jich nie było proste s nim ani wierni imiani są w obrzędzie jego.
- ⟨42⟩ On zaprawdę jest miłosierdny, slutujący będzie grzechom jich i nie rozproszy jich.
- ⟨43⟩ I opłwit był, aby otwrocił gniew swój i nie zażęł wszego gniewu swego.
- ⟨44⟩ I wspominał, iż ciało są, duch idący a nie wracający się.
- ⟨45⟩ Kielkokroć rozżurzali są ji na puszczy, w gniew pobudzali ji w przewodniu!
- ⟨46⟩ I obrocili są się, i kusili są Boga a świętego Israhel rozgorzyli.
- ⟨47⟩ Nie są pamiętliwi rękę jego w dzień, w jenze odkupił je z rękę zamacającego,
- ⟨48⟩ jako położył w Ejipte znamiona swoja i cuda swoja w polu Taneos
- ⟨49⟩ i obrocil w krew rzeki jich i przewały jich, bychą nie pili,
- ⟨50⟩ posłał w nie psią muchę, i jadła je, i żabę, i rozegnała je,
- ⟨51⟩ i dał czyrzwiom owoc jich, roboty jich kobyłkam,
- ⟨52⟩ i pobił w gradzie winnice jich i mory jich w *żerzawiu,
- ⟨53⟩ i dał jest gradowi skot jich i dzierzenie jich ogniovi.
- ⟨54⟩ Posłał w nie gniew rozgniewania swego, rozgniewanie i gniew, i zamęt, wpuszczenie przez anjoły złe.
- ⟨55⟩ Drogę uczynił scdze gniewu swego i nie odpuścił od śmierci duszam jich a wardeę jich we śmie(r)ci świeził.
- ⟨56⟩ I pobił wszystka pirzwienięta w ziemi Ejipta, początki wszech robot jich w przebytkoch Cham.
- ⟨57⟩ I odjął jako owce lud swój, i przewiodł je jako czrzodę na puszczy.
- ⟨58⟩ I wywiodł je w nadzieji, i nie bali się, a nieprzyjaciele jich pokryło morze.
- ⟨59⟩ I wwiodł je na górę świętości swojej, górę, jejże dobyła prawica jego.
- ⟨60⟩ I wyrzucił od oblicza jich pogany, i losem rozdzielił jim ziemię w powrozku rozdzielienia.
- ⟨61⟩ I bydlíč kazał w stanoch jich postaci Israhel.
- ⟨62⟩ I kusili są, i roz(g)arzali są Boga wysokiego a świadeczstw jego nie strzegli są.
- ⟨63⟩ I otewrocili są się, i nie chowali smołwy jako oćcowie jich, obrocili są się w łęczyszczce krzywe.
- ⟨64⟩ W gniew pobudzili są ji w pagorkoch swych i w obrazoch swoich ku gniewowi ji przywiedli.
- ⟨65⟩ Usłyszał Bog i wzga(r)dział, i ku niczemu przyniosł barzo Israhel.
- ⟨66⟩ I odpędził przebytek Sylo, przebytek swój, gdzie przebywał w ludzioch.
- ⟨67⟩ I dał w jęcstwo cześć jich i cudność jich w ręce nieprzyjacielowy.
- ⟨68⟩ I świeził w mieczu lud swój, i dziedzinę swoją wzgardzał.
- ⟨69⟩ Młode jich śniadł ogień a dziewice jich nie są oplakany.
- ⟨70⟩ Popowie jich w mieczu spadli są a wdowy jich nie płakany będą.
- ⟨71⟩ I wzbudzon jest jakoby śpiący Gospodzin i jakoby mogący utropiony od wina.
- ⟨72⟩ I uderzył nieprzyjaciele swoje w pośladki, przekorę wiekują dał jim.
- ⟨73⟩ I odpędził przebytek Josef a pokolenia Efrem nie wybrał,
- ⟨74⟩ ale wybrał pokolenie Juda, górę Syjon, jaż jest miłował.
- ⟨75⟩ I uczynił jako jednorożec świętość swoją w ziemi, jaż założył na wieki.
- ⟨76⟩ I wybrał Dawida sługę swego a wyjął ji z stad owiec, od porodzących wziął ji
- ⟨77⟩ paść Jakoba sługę swego a Israhel dziedzicstwo swoje.
- ⟨78⟩ I pasł je w niewinowacstwie sierca swojego, i w rozumiech rękę swoju przewiodł jest je.

2–3: mowić będą gadki..., kielko słyszeli... jesmy je: T: mowić będą gadki... Kielko słyszeli... jesmy je. — **6–7:** pobudził świadectwo..., kielko kazał... zjawiona uczynić je: T: pobudził świadectwo... Kielko kazał... zjawiona uczynić je. — **7–8:** by poznało pokolenie drugie, synowie: T: by poznało pokolenie drugie. Synowie. — **8–9:** wypowiedzą synom swoim, aby położyli: T: wypowiedzą synom swoim. A by położyli. — **12:** Efrem: T: Effrem. — **17:** w obłok dniowy: T: w obłok dniowi, FL: in nubem diei, Puł: w obłoce dniowym, Kr: w obłoce dnia. — **20:** rozdrażniali są: T: rozdrażniali są. — **21:** kusili są..., a bychą prosili: T: kusili są...; a bychą prosili. — **25–26:** gniew wstąpił..., bo nie wierzyli są w Boga: T: gniew wstąpił... Bo nie wierzyli są w Boga. — **27:** s wirzchu: T: z wirzchu. — **28:** płynie im manna (T tak samo): V: pluit (co tłumacz czytał jako pluet) illis manna, Puł: pluła jim manna, Kr: spuścił im mannę. — **30:** wiatr południ: V: austrum, Puł: wiatr południ, Kr: wiatr południowy; — s nieba: T: z nieba. — **35:** (wybrane) Israhel: V: (electos) Israel, ale Puł i Kr (wybrane) w Israhel. — **38:** zabije: FL: occiderit, ale V: occideret, Puł: (gdy) ubijał, Kr: (kiedy) zabijał. — **41:** imiani są: T: jimiani są. — **45:** kielkokroć... pobudzali ji...!: T: kielkokroć... pobudzali ji...? — **48:** w Ejipte: T: w Egipcie. — **52:** w żerzawiu (T tak samo): V: in pruina, co tłumacz bł. czytał jako in pruna, Kr: sronem. — **55:** scdze gniewu swego: T: śdże gniewu swemu; — swięził: T: swiąził. — **66:** odpędził: T: odpadził. — **67:** nieprzyjacielowy: T: nieprzyjacielowi, V: (in manus) inimici, Kr: nieprzyjaciela. — **68:** swięził: T: swiąził; — dziedzinę swoją: możliwa też lekcja: dziedziną swoją (tak T). — **73:** odpędził: T: odpadził. — **75:** jednorożec (T, Puł i Kr tak samo), V: unicornium, ale FL: unicornus. — **76–77:** wziął ji paść: T: wziął ji, Paść.

⟨Psalm 78⟩

- ⟨1⟩ Boże, przyszli są pogani w dziedzictwo twoje, poniechali są kościół święty twój, położyli są Jerusalem w sadową strożę.
- ⟨2⟩ Położyli są śmiertności *sługam *twojim karmie ptakom nieba, mięso świętych twojich zwierzom ziemie.
- ⟨3⟩ Wylali są krew jich jako wodę w okręgu Jerusalem i nie był, jenże by pogrzebł.
- ⟨4⟩ Uczynieni jesmy przekorą sąsiadom naszym, szpila i pośmiewanie tym, jż w okolicy naszej są.
- ⟨5⟩ Dokądże, Gospodnie, gniewać się będziesz do końca, zażże się ja(k)o ogień gniew twój?
- ⟨6⟩ Wylej gniew twój w pogany, jż ciebie nie znali, i w krolewstwa, jaż imienia twego nie wzywały,
- ⟨7⟩ bo śniedli są Jakob i miasto jego pusto uczynili są.
- ⟨8⟩ Nie pamiętaj lichot naszych starych, rychło *przejdą nas miłosierdzia twoja, bo ubodzy uczynieni jesmy barzo.
- ⟨9⟩ Podpomoży nas, Boże *zbawienia *naszego, i prze sławę imienia twego wyzwol nas, Gospodnie, i miłościw bądź grzechom naszym prze imię twoje,
- ⟨10⟩ *bo snadź *rzeką w pogaństwie: Gdzie jest Bog jich? I *znano *będzie w postaciach przed oczyma naszyma
- ⟨11⟩ pomsta krwie sług twojich, jaż rozlita jest. Wnidzi w obeźrzeniu twojem stękanie spiętych.
- ⟨12⟩ Podług wielkości ramienia twego osiadź syny umarżających
- ⟨13⟩ i wroci sąsiadom naszym siedmkroć więcej w łono jich łajanie jich, jeż łajali tobie, Gospodnie.
- ⟨14⟩ My zaprawdę, lud twój i owce pastwy twojej, spowiadaćci się będziem tobie na wieki,
- ⟨15⟩ w pokoleniu i w pokoleniu zjawimy chwałę twoję.

2: *sługam twojim* (T tak samo): bł. zam. *sług twojich*, V: *servorum tuorum*, Puł: *sług twych*, Kr: *sług twoich*. — **6–7:** *wylej gniew twój w pogany...*, *bo śniedli są Jakob*: T: *wylej gniew twój w pogany...* *Bo śniedli są Jakob*. — **8:** *przejdą* (T tak samo): ale V: *anticipent*, Puł: *uspieszycie*, Kr: *aby uprzedziły*. — **9:** *zbawienia naszego* (T tak samo): V: *salutaris noster*, Puł: *zbawienie nasze*, Kr: *zbawicielu nasz*. — **9–10:** *miłościw bądź...*, *bo snadź rzeką*: T: *miłościw bądź...* *Bo snadź rzeką*. — **10:** *bo... rzeką* (T i Puł tak samo): w bł. rozumieniu V: *ne... dicant*, Kr: *aby... nigdy nie rzekli*; — *znano* (niejasne neutrum, Vintr: *vznámilo se*) *będzie* (T i Puł tak samo): w bł. rozumieniu V: *innotescat*, Kr: *aby jawna była*. — **10–11:** *znano będzie... pomsta*: T: *znano będzie... Pomsta*. — **14:** *spowiadaćci się będziem*: **T:** *spowiadać ci się będziem*.

⟨Psalm 79⟩

- ⟨1⟩ Jenże oprawiasz Israhel, rozumiej! Jenże przewodzisz jako owcę Josef,
- ⟨2⟩ jenże siedzisz na cherubin, zjaw sie przed Efraim, Benijamin i Manasse!
- ⟨3⟩ Wzbudź moc twoję a przydzi, aby zbawiony uczynił nas!
- ⟨4⟩ Boże, obroci nas a pokaż lice twoje, i zbawieni będziem.
- ⟨5⟩ Gospo[spo]dnie, Boże czci, i dokąd będziesz sie gniewać na modlitwę sługi twego,
- ⟨6⟩ karmić będziesz nas chlebem szez a picie dasz nam we szezach w mierze?
- ⟨7⟩ Położył jeś nas w przeciwołwienie sąsiadom naszym a nieprzyjaciele naszymy naśmiewali są nas.
- ⟨8⟩ Boże czci, obroci nas i pokaży oblicze twoje, i zbawieni będziem.
- ⟨9⟩ Winnicę z Ejipta przenioś jeś, wyrzucił jeś pogany i sadił jeś ją.
- ⟨10⟩ Wodz drogi był jeś w obeźrzeniu jej i sadił jeś korzenie jej, i napełniła ziemię.
- ⟨11⟩ Pokryła jest gory ćma jej a chrost jej cedry boże.
- ⟨12⟩ Wściągła jest macice swoje aż do morza i aż do rzeki odrośli jej.
- ⟨13⟩ I czemu, Boże, skaził jeś ścianę jej i biorą ją wszyscy, jiz idą po drodze?
- ⟨14⟩ Wrył ją wi(e)prz z lasa a drugi źwierz popaśł jest ją.
- ⟨15⟩ Boże czci, obroci sie, weźrzy s nieba i widz, i nawiedz winnicę tę,
- ⟨16⟩ i dokonaj ją, jaź szczepiła prawica twoja, i nad synem człowieczym, jegoź jeś poćwierdził sobie.
- ⟨17⟩ Zażżona ogniem i podkopana; od karania oblicza twego zginą.
- ⟨18⟩ Bądź ręka twoja nad mężem prawice twej i nad synem człowieczym, jegoź jeś poćwierdził sobie.
- ⟨19⟩ I nie odchodzimy od ciebie, ożywisz nas, a imię tve wzywać będziem.
- ⟨20⟩ Gospodnie, Boże czci, obroci nas i pokaży nam oblicze twoje, i zbawieni będziemy.
- ⟨21⟩ Sława Oćcu i Syno(wi i Świątemu Duchu).

1: rozumiej! Jenże przewodzisz: T: rozumiej; jenże przewodzisz. — **2:** Efraim: T: Efracim; — Benijamin: T: Beniamin. — **4:** pokaż..., i zbawieni będziem: T: pokaż... i zbawieni będziem. — **14:** drugi źwierz: ale: V: singularis, FL: singulus, Puł i Kr: osobny źwierz. — **21:** Oćcu i Synowi i Świątemu Duchu: FL: patri et filio, por. 1, 8.

⟨Psalm 80⟩

- ⟨1⟩ Wiesielcie się Bogu, pomocnikowi naszemu, śpiewajcie Bogu Jakob!
- ⟨2⟩ Weźmicie psalm a dajcie bęben, załóżcie wesołość z gęśmi!
- ⟨3⟩ Trębicie w godną trąbę we znamienity dzień święcenia waszego,
- ⟨4⟩ bo każni w Israhel jest i sąd Bogu Jakob.
- ⟨5⟩ Świadczenie w Josefie położył ono, gdy wyszedł z ziemi Egiptu, język, którego nie znał, usłyszał.
- ⟨6⟩ Odwrócił od brzemion ⟨chrzebiat⟩ jego, ręce jego w koszu służyły jest.
- ⟨7⟩ W zamętce wezwał jeśm mnie i zbawił jeśm cie, i wysłuchał jeśm cie we skryci burze, kusił jeśm cie u wody przeciwomówienia.
- ⟨8⟩ Słysz, lud mój, i poświadczę cię, Israhel, będzieszli mnie słyszeć, nie będzie w tobie Bog ⟨nowy⟩ ani kłaniać się będziesz bogu cudzemu.
- ⟨9⟩ Ja zaprawdę jeśm Gospodzin, Bog twój, jęże wywiodł jeśm cie z ziemi Egiptu, rozszerzy usta twoją, a napełni je.
- ⟨10⟩ I nie słyszał lud mój głosu mego a Israhel nie rozumiał mnie,
- ⟨11⟩ i puścił jeśm ⟨je⟩ podług żądź sierca jich; pojedą w nalezieniach swoich.
- ⟨12⟩ By lud mój słyszał był mnie, Israhel by po drogach moich był chodził,
- ⟨13⟩ za nics snadź nieprzyjaciele jich uśmierzyłbych był i na zamęczające je posłałbych był rękę moję.
- ⟨14⟩ Nieprzyjaciele gospodnowy sełgali są jemu i będzie czas jich na wieki.
- ⟨15⟩ I karmił je z tuku żyta a z opoki strdzy nasycił je.

3: *święcenia:* T: *święcenia.* — **3–4:** *trębicie..., bo każni... jest:* T: *trębicie... Bo każni... jest.* — **5:** *w Josefie:* T: *w Jozefie.* — **6:** *chrzebiat (T: chrzebiat):* V: *dorsum,* Puł: *chrzebiat,* Kr: *chrzebt.* — **8:** *nowy:* V: *recens,* Puł i Kr: *nowy.* — **11:** *je:* V: *eos,* Puł i Kr: *je.* — **14:** *gospodnowy:* T: *Gospodnowi,* V: *Domini,* Puł: *boży,* Kr: *panowi.*

⟨Psalm 81⟩

- ⟨1⟩ Bog stał we zborze bogów, w pośrodku zaprawdę bogi rozsądza.
⟨2⟩ I dokąd sądzicie lichotę i oblicze grzesznych bierzecie?
⟨3⟩ Sędzicie nieimającemu i sirocie, cichego i ubogiego sprawcie,
⟨4⟩ wytargńcie ubogiego i nieimającego z ręki grzesznego wywołcie!
⟨5⟩ Nie wiedzieli są ani rozumieli, we śmach chodzą; poruszą się wszystkie założenia ziemi.
⟨6⟩ Ja jeśm rzekł: Bogowie jeście i synowie Wysokiego wszyscy.
⟨7⟩ Wy zaprawdę jako ludzie mrzecie a jako jeden ze książąt padniecie.
⟨8⟩ Wstań, Boże, sędzi ziemię, bo ty dziedzicem będziesz we wszech poganoch.

3: *nieimającemu*: T: *niejimającemu*. — **4:** *nieimającego*: T: *nejimającego*.

⟨Psalm 82⟩

- ⟨1⟩ Boże, kto rowiennik tobie? Nie milczy ani uśmierzon bądź, Boże,
⟨2⟩ bo owa nieprzyjaciele twoji zawzniali są a już nienawidzieli ciebie, wzniesli głowę.
⟨3⟩ Na lud twój zgłobili radę i myśleli są przeciw świętym twojim.
⟨4⟩ Rzekli są: *Pojdziem, i rozproszymy je z luda a nie będzie wspomieniono imię Israhel dalej.
⟨5⟩ Bo myśleli są jednako, pospołu przeciw tobie obrząd rozłożyli są: przebytki Idumeow i Ismahelit,
⟨6⟩ Moab i Agareni, Gebal i Amon, i Amalech, cudzoziemcy z przebywającymi Tyr.
⟨7⟩ Bo zaprawdę Assur przyszedł s nimi, uczynili się są na pomoc synom Lot.
⟨8⟩ Uczyni onym jako Madyjan i Syzare, jako Jabin w strumieniu Cyson!
⟨9⟩ Zginęli są w Endor, uczynili się jako gnoj ziemi.
⟨10⟩ Połóż książęta jich jako Oreb i Zeb, i Zebee, i Salmana,
⟨11⟩ wszystka książęta jich, już są rzekli: Dziedzistwem osiadźmy świętość bożą.
⟨12⟩ Boże moj, połóż je jako koło i jako śćbło przed licem wiatra!
⟨13⟩ Jako ogień, jenże źze las, i jako płomień żgący gory,
⟨14⟩ tako gonić będziesz je w burzy twojej a w gniewie twojem zamącisz je.
⟨15⟩ Napełni oblicze jich gańby, a szukać będą imienia twego, Gospodnie.
⟨16⟩ Zapłońcie się i zamęćcie się na wieki wiekom, i osromoceni bądźcie, i zgińcie.
⟨17⟩ I poznają, iż imię tobie Bog, ty sam najwyszszy na wszej ziemi.

1 – 2: *Nie milczy..., bo... zawzniali są:* T: *Nie milczy... Bo... zawzniali są.* — **4:** *pojdzim* (T tak samo): V: *venite*, Puł: *pojdźcie*, Kr: *podźcie*. — **5:** *Ismahelit:* T: *Izmahelit*. — **8:** *Madyjan:* T: *Madian*. — **13 – 14:** *Jako ogień..., tako gonić będziesz je:* T: *Jako ogień... Tako gonić będziesz je.*

⟨Psalm 83⟩

- ⟨1⟩ Kako mili przebytkowie twoji, Gospodnie czci! Żąda i schodzi dusza moja w wieże boże.
- ⟨2⟩ Sierce moje i ciało moje wiesieliła sie jesta w Bog żywy.
- ⟨3⟩ Bo zaprawdę wrobl nalazł sobie dom a gardlica gniazdo, gdzie położy kurzęta swoja.
- ⟨4⟩ Ołtarzowie twoji, Gospodnie czci, krolu moj i Boże moj!
- ⟨5⟩ Błogosławieni, jiz przebywają w domu twojem, Gospodnie, na wieki wiekom chwalić cie będą.
- ⟨6⟩ Błogosławiony mąż, jegoż jest pomoc od ciebie, wstąpienia w sercu swoim rozłożył, w padole szez, na mieście, jeż położył.
- ⟨7⟩ Bo zaprawdę błogosławienie da zakonanośca; pojda ze czci w cześć, widzian będzie Bog bogow w Syjon.
- ⟨8⟩ Gospodnie, Boże czci, usłysz modliwę moję, uszyma usłysz, Boże Jakob!
- ⟨9⟩ Zaszczytca nasz, przyźrzy, Boże, i weźrzy w oblicze pomazańca twego!
- ⟨10⟩ Bo lepszy jest dzień jeden w trzemiech twojich nad tysięcy.
- ⟨11⟩ Wybrał jeśm odrzucon być w domu Boga mego więcej, niż bydlic w przebytkach grzesznikow.
- ⟨12⟩ Bo miłosierdzie i prawdę miłuje Bog, miłość i sławę da Gospodzin,
- ⟨13⟩ nie zbawi dobr jich, jiz chodzą w niewinowacstwie. Gospodnie czci, błogosławiony mąż, jenz pwa w cię.

10: *nad tysięcy:* T: *nad tysięcy.*

⟨Psalm 84⟩

- ⟨1⟩ Błogosławił jeś, Gospodnie, ziemię twoję, odwrócił jeś jęcstwo Jakob.
- ⟨2⟩ Odpuścił jeś lichotę ludu twemu, zakrył jeś wszystkie grzechy jich.
- ⟨3⟩ Ukojił jeś wszystek gniew twój, otwócił jeś się od gniewu rozgniewania twego.
- ⟨4⟩ Obroci nas, Boże, zbawienie nasze, i otwóci gniew twój od nas!
- ⟨5⟩ Aza na wieki gniewać się będziesz nam? Alboż rozciągniesz gniew twój od pokolenia w pokolenie?
- ⟨6⟩ Boże, ty obrociw się ożywisz nas, a lud twój wiesielić się będzie w tobie.
- ⟨7⟩ Pokaży nam, Gospodnie, miłosierdzie twoje i zbawienie twoje daj nam!
- ⟨8⟩ Usłyszę, cso mołwić będzie we mnie Gospodzin, Bog, bo będzie mołwić pokój w lud swój
- ⟨9⟩ i na święte swoje, i w ty, jż się nawracają ku sercu.
- ⟨10⟩ Zaprawdę wszako blizu bojących się jego zbawienie jego, iżby przebywała sława w ziemi naszej.
- ⟨11⟩ Miłosierdzie a prawda pośrzatła jesta jemu, sprawiedność a pokój całowalesta się [są].
- ⟨12⟩ Prawda z ziemie weszczdła jest a sprawiedność s nieba weźrzała jest.
- ⟨13⟩ Bo zaprawdę Gospodzin da miłość a ziemia nasza da owoc swój.
- ⟨14⟩ Sprawiedność przed nim chodzić będzie i położy na drodze chody swe.

12: *sprawiedność s nieba:* T: *sprawiedlność z nieba.*

⟨Psalm 85⟩

- ⟨1⟩ Nakłoń, Gospodnie, ucho twoje i wysłuszaj mnie, bo nieimający i ubogi jeśm ja!
- ⟨2⟩ Strzeży dusze mojej, bo święty jeśm, zbawiona uczyni sługę twego, Boże moj, pwającego w cię!
- ⟨3⟩ Smiłuj sie nade mną, Gospodnie, bo ku tobie wołał jeśm wszego dnia, uwiesiel duszę sługi twego, bo ku tobie, Gospodnie, duszę moję podźwigił jeśm!
- ⟨4⟩ Bo ty, Gospodnie, lubieżliwy i cichy jeś, i wiele miłosierdz wszem wzywającym ciebie.
- ⟨5⟩ Uszyma poczuj, Gospodnie, modlitwę moję i rozumiej głosowi prośby mojej!
- ⟨6⟩ W dzień zamęta mego wołał jeśm k tobie, bo wysłuszał jeś mie.
- ⟨7⟩ Nie jest rowiennik tobie w bodzech, Gospodnie, i nie jest podług dział twojich.
- ⟨8⟩ Wszyscy pogani, ktorekoli jeś uczynił, przydą i kłaniać sie będą przed tobą, Gospodnie, i sławić będą imię twoje,
- ⟨9⟩ bo wielki jeś ty i czyniący dziwy, ty jeś Bog sam.
- ⟨10⟩ Przewiedzi mie, Gospodnie, w drodze twojej, abych wszedł w prawdzie twojej, wiesiel sie sierce moje, aby sie bało imienia twego.
- ⟨11⟩ Spowiadać sie będę tobie, Gospodnie, Boże moj, we wszem siercu mojem i sławić będę imię twe ⟨na wieki⟩, Gospodnie,
- ⟨12⟩ bo miłosierdzie twoje wielkie jest nade mną i wytargł jeś duszę moję z piekła niższego.
- ⟨13⟩ Boże, źli wstali są na mię i zbor mocarzew szukali dusze mojej a nie przekładali ciebie w obeźrzeniu jich.
- ⟨14⟩ A ty, Gospodnie, lutościwiec i miłosierdny, mogący i wiele miłosierdz, i prawdziwy,
- ⟨15⟩ weźrzy na mię i smiłuj sie nade mną, daj cesarstwo dziecięci twemu i zbawiona uczyni syna dziewczki twojej!
- ⟨16⟩ Uczyni se mną znamię w dobrem, aby widzieli, jiz mie nienazrzeli, i osromoceni bądźcie, bo ty, Gospodnie, podpomogł jeś mie i ucieszy[szy]ł jeś mie.

1: *nieimający:* T: *niejimący*. — **4:** *lubieżliwy:* T: *lubieżliwy*. — **8–9:** *sławić będą...*, *bo wielki jeś ty:* T: *sławić będą...* *Bo wielki jeś ty*. — **11:** *na wieki,* V: in aeternum, Puł i Kr: *na wieki*; — *Gospodnie*²: dodatek tłumacza, V, Puł i Kr brak. — **14–15:** *A ty, Gospodnie...* *prawdziwy, weźrzy na mię:* T: *A ty, Gospodnie...* *prawdziwy. Weźrzy na mię*. — **14:** *mogący:* Fl: potens, ale V: patiens, Puł i Kr: *cirpiący*. — **15:** *cesarstwo:* T: *cesarstwo*.

⟨Psalm 86⟩

- ⟨1⟩ Założenia jego w gorach świętych, miłuje Bog wrota Syjon nade wszystkie stany Jakob.
- ⟨2⟩ Sławiona rzeczona są o tobie, miasto boże.
- ⟨3⟩ Pamięcien będę Raab i Babiloniji wiadącym mie.
- ⟨4⟩ Owa cudzoziemcy i Tyrus, i lud Murzynow, ci są byli tamo.
- ⟨5⟩ Azali Syjon rzecze: Człowiek a człowiek urodził sie w niej, a on założył ją Nawyszszy?
- ⟨6⟩ Gospodzin powiedział w piśmiech ludzkich i książąt, tych, już są byli w niej.
- ⟨7⟩ Jako wiesielących wszech przebytek jest w tobie.

⟨Psalm 87⟩

- ⟨1⟩ Gospodnie, Boże zbawienia mego, we dnie wołał jeśm i w ⟨n⟩ocy przed tobą.
⟨2⟩ Wnidź w obeźrzenie twoje modlitwa moja, nakłoń ucho twoje ku modlitwie mojej.
⟨3⟩ Bo napelniła sie jest złych dusza moja a żywot moj we pkieł *przybliży sie.
⟨4⟩ Wniman jeśm se zstąpajęcymi w jezioro, uczynił jeśm sie jako człowiek przez pomocy, między martwymi wolen,
⟨5⟩ jako ranieni śpiąc w grobiech, jichże nie *jest pamięcien więcej, a oni z ręki twej odpędzeni są.
⟨6⟩ Położyli są mnie w jezierze niższem, we ćmach i w ciemności śmierci.
⟨7⟩ Nade mną śćwierdził sie jest gniew twój i wszyscy rzeki twoje wwiodł jeś na mię.
⟨8⟩ Daleko uczynił jeś znane moje ote mnie, położyli są mnie w żądanie sobie.
⟨9⟩ Przedan jeśm a nie wychodził jeśm, oczy moi mdlesta byle przed ubożstwem.
⟨10⟩ Wołał ⟨jeśm⟩ k tobie, Gospodnie, wszego dnia, rozszerzył jeśm ⟨k tobie⟩ ręce moje.
⟨11⟩ Azali martwym będziesz czynić dziwy? Alboż lekarze wskrzeszą i spowiadać sie będą tobie?
⟨12⟩ Azali kto mowić będzie w grobie miłosierdzie twoje a prawdę twoję we zgubienie?
⟨13⟩ Azali poznany będą we ćmach dziwy twoje a sprawiedlność twoja w ziemi zapomnienia?
⟨14⟩ A ja ku tobie, Gospodnie, wołał jeśm, a rano modlitwa moja przejdzie ciebie.
⟨15⟩ Czemu, Gospodnie, modlitwę moję odpędzasz, odwracasz oblicze tve ode mnie?
⟨16⟩ Ubogi jeśm ja i w robotach od młodości mojej, powyszon zaprawdę, uśmierzon jeśm i zamącon.
⟨17⟩ ⟨...⟩
⟨18⟩ Ogarnęły mie jako woda wszego dnia, ogarnęły mie pospołu.
⟨19⟩ Oddalił jeś ode mnie przyjaciela i bliźniego mojego, i znane moje od nędze.

3: *przybliży sie* (T i Kr tak samo), V: *appropinquavit*, ale FL: *appropinquabit*, Puł: *sie przybliżył*. — **4:** *se zstąpajęcymi*: T: *se stąpajęcymi*. — **5:** *nie jest pamięcien* (T tak samo, Kr: *nie jest pamięć*), V: *non es memor*, Puł: *nie pomnisz*, ale FL: *non est memor*; — *odpędzeni*: T: *odpędzeni*. — **7:** *rzeki*: ale V: *fluctus*, Puł: *wody*, Kr: *węłny*. — **9:** *mdlesta* (T: *mdlelesta*) *byle*: V: *languerunt*, Puł: *schorzały*, Kr: *mdlały*. — **10:** *k tobie*² (T brak): V: *ad te*, Puł i Kr: *k tobie*. — **15:** *odpędzasz*: T: *odpędzasz*. — **17:** brak całego wersetu 17 (tak samo FL i FN), Puł: *na mię są szli gniewowie twoji i strachy twoje zamąciły mie*. — **18:** *ogarnęły* (2 razy): T: *ogarnęli*.

⟨Psalm 88⟩

- ⟨1⟩ Miłosierdzia gospodnowa na wieki piał będę.
- ⟨2⟩ W pokolenie i w pokolenie zjawię prawdę twoją w uścief mojih.
- ⟨3⟩ Bo rzekł jeś: Na wieki miłosierdzie założono będzie w niebiesief, nagotowana będzie prawda twoja w nich.
- ⟨4⟩ P(o)łożył jeśm obrząd wybranym mojim, prz(ysi)ągł jeśm Dawidowi słuźe *twemu: Na wieki nagotuję siemię twoje
- ⟨5⟩ i usiedłę w pokolenie i w pokolenie stolec twój.
- ⟨6⟩ Poznają niebiosa dziwy twoje, Gospodnie, i zaprawdę prawdę twoją w cerekwi świętych.
- ⟨7⟩ Bo kto w obłocief zrowna sie Gospodnu, rowiennik będzie Gospodnu w synoch bożyeh?
- ⟨8⟩ Bog, jenże sławion będzie w radzie świętych, wieliki i groźny nade wszemi, jiz w (o)kolicy jego są.
- ⟨9⟩ Gospodnie, Boże czci, kto rowiennik tobie? Mogący jeś, Gospodnie, i prawda twoja w okrędze twojem.
- ⟨10⟩ Ty panasz mocy morza, ruszanie zaprawdę lelejania jego ty uciszasz.
- ⟨11⟩ Ty uśmierzył jeś jako rannego pysznego, w ramieniu czci twojej rozproszył jeś nieprzyjaciele twoje.
- ⟨12⟩ Twoja są niebiosa i twoja jest ziemia, okrąg ziemie i pełność jej ty jeś założył, wiatr połnocny i morze ty jeś stworzył.
- ⟨13⟩ Tabor i Hermon w imieniu twojem wiesielić sie będą, twoje ramię s mocą.
- ⟨14⟩ Ścwierdzona bądź ręka twoja i powyszona bądź prawica twoja, sprawiedlność i sąđ nagotowanie stolca twego,
- ⟨15⟩ miłosierdzie a prawda przeździeta oblicze twoje. Błogosławiony lud, jenże umie śpiewanie.
- ⟨16⟩ Gospodnie, w światłości oblicza twego chodźć będą i w imieniu twojem wiesielić sie będą wszego dnia, i we sprawiedlności twojej powyszoni będą,
- ⟨17⟩ bo sława czci jich ty jeś i w lubości twojej powyszon będzie rog nasz,
- ⟨18⟩ bo boże jest wzniesienie nasze i świętego Israhel, krola naszego.
- ⟨19⟩ Tegdy mołwił jeś w widzeni świętym twojim i rzekł jeś: Położył jeśm pomoc w mocnem i powyszył jeśm wybrańca z luda mego.
- ⟨20⟩ Nalazł jeśm Dawida słuę mego, olejem świętym mojim pomazał jeśm ji.
- ⟨21⟩ Ręka zaprawdę moja podpomoże ji a ramię moje umocni ji.
- ⟨22⟩ Nics prześpieje nieprzyjaciel w niem a syn lichoty nie przyłoży zawadzać jemu.
- ⟨23⟩ I usiekę od oblicza jego nieprzyjaciele jego a nienawidzące ji w uciekanie obroćć.
- ⟨24⟩ A prawda moja i miłosierdzie moje s nim, a w imieniu mojem powyszon będzie rog jego.
- ⟨25⟩ I położę w morzu rękę jego a w rzekach prawicę jego.
- ⟨26⟩ On wezwał mie: Ociec moj jeś ty, Bog moj i przyjemca zbawienia mego,
- ⟨27⟩ a ja pirzwieńcem położę onego, wysokiego nad krolmi ziemie.
- ⟨28⟩ Na wieki schowam jemu miłosierdzie moje a obrząd moj wiorny jemu.
- ⟨29⟩ I położę na wieki wiekom siemię jego a stolec jego jako dni nieba.
- ⟨30⟩ Acz zaprawdę synowie jego ostali są zakona mego a w sąźdief mojih nie chodzili,
- ⟨31⟩ acz sprawiedlności moje pobiezczyli a kaźni mojih nie strzegli,
- ⟨32⟩ nawieźę w mietle lichoty jich i w biczach grzechy jich.
- ⟨33⟩ Miłosierdzia zaprawdę mego nie rozproszę od niego ani zawadzę w prawdzie mojej,

- ⟨34⟩ ani pobieżczyńię obrzędu mego a jeź wychodzą z warg mojih, nie uczynię wzdruszono.
- ⟨35⟩ Jedną przysięgł jeśm w świętem mojem: Acz Dawidem sełzę, siemię jego na wieki będzie
- ⟨36⟩ a stolec jego jako słuńce w obeźrzeniu mojem a jako łuna przezpieczna na wieki, a świadek w niebiesiech wierny.
- ⟨37⟩ Ty zaprawdę odpędził jeś i wżgardził jeś, i potępił jeś pomazańca twego.
- ⟨38⟩ Otwrocil jeś obrząd służy twego, pobieżczyńił jeś na ziemi świętość jego.
- ⟨39⟩ Skaził jeś wszystkie płoty jego, położył jeś ćwierdzą jego strachem.
- ⟨40⟩ Targali są ji wszyscy chodząc drogą, uczynił sie jest przekorę sąsiadom swoim.
- ⟨41⟩ Powyszył jeś prawicę poniżających ji, uwiesielił jeś wszystkie nieprzyjaciele jego.
- ⟨42⟩ Otwrocil jeś pomoc miecza jego i nie jeś pomocen był jemu w boju.
- ⟨43⟩ Skaził jeś ji od oczyszczenia a stolec jego na ziemi starł jeś.
- ⟨44⟩ Umniejszył jeś dni czasu jego, oblał jeś ji sromotą.
- ⟨45⟩ I dokąd, Gospodnie, otwracasz sie do końca, zażże sie jako ogień gniew twój?
- ⟨46⟩ Wspomień, cso jest moja część; azawiem zaprawdę za dar ustawił jeś wszystkie syny ludzkie?
- ⟨47⟩ Który jest człowiek, jenże żyw jest, a nie użrzy śmierci, wytargnie duszę swoją z ręki niskości?
- ⟨48⟩ Gdzie są miłosierdzia twoja stara, Gospodnie, jako jeś przysięgł Dawidowi w prawdzie twojej?
- ⟨49⟩ Pamięcien bądź przekory sług twojih, jaż trzymał jeśm w łonie mojem, wiela poganow,
- ⟨50⟩ cso rozgarzali cie nieprzyjaciele twoji, Gospodnie, cso rozgarzali są przemienienie pomazańca twego.
- ⟨51⟩ Błogosławiony Gospodzin na wieki. Zstań sie! Zstań sie!

4: *twemu* (T tak samo): V: (servo) meo, Puł: *memu*, Kr: *mojemu*, ale FL: (servo) tuo. — **8:** *śławion będzie*: ale V: glorificatur, Puł: *ślawią*, Kr: *wielbi sie*. — **16 – 18:** *powyszoni będą, bo sława... ty jeś...*, *bo boże jest wzniesienie nasze*: T: *powyszoni będą. Bo sława... ty jeś... Bo boże jest wzniesienie nasze*. — **30:** *acz zaprawdę... ostali są... a... nie chodzili, acz... pobieżczyńili a... nie strzegli*: FL: *si autem... derelinquerunt... et... non ambulaverunt, si... profanaverunt et... non custodierunt*, ale V: *si autem... dereliquerint... et... non ambulaverint, si... profanaverint et... non custodierint*, Puł: *ale ostanęli... a... nie będą chodzić, acz... pobieżczyńią a... nie strzec będą*, Kr: *ale acz opuściliby... i... nie chodziliby, acz... pokalaliby i... nie strzegliby*. — **37:** *odpędził jeś*: T: *odpędził jeś*; — *potępił jeś*: T: *potępił jeś*. — **40:** *prekorę*: T: *prekorą*. — **46:** *azawiem*: T: *aza wiem*; — *za dar*: T: *zadar*. — **49 – 50:** *pamięcien bądź przekory... wiela poganow, cso rozgarzali cie*: T: *pamięcien bądź przekory... wiela poganow. Czso rozgarzali cie*.

⟨Psalm 89⟩

- ⟨1⟩ Gospodnie, utoka uczynił jeś sie nam od pokolenia w pokolenie.
⟨2⟩ Drzewiej niż są gory były albo stworzona ziemia i świat, od wieka i aż do wieka ty jeś Bog.
⟨3⟩ Nie otewracaj człowieka we śmiarę, a rzekł jeś: Obroćcie sie, synowie ludzczy!
⟨4⟩ Bo tysiąc lat przed oczyma twojima jako dzień wczorajszy, jenże pominął,
⟨5⟩ a stroże w nocy, jichże nizacz nie imają, jich lata będą.
⟨6⟩ Rano jako ziele sydzie, rano zakwcie i minie, wieczor spadnie, zeschnie i świadnie.
⟨7⟩ Bo seszli jesmy w gniewie twojem a w rosierdziu twojem zamęceni jesmy.
⟨8⟩ Położył jeś lichoty nasze w obeźrzeniu twojem, świat nasz w oświeceniu oblicza twego.
⟨9⟩ Bo wszyscy dniowie naszymy zaginęli są a w gniewie twojem zaginęli jesmy.
⟨10⟩ Lata nasza jako pająk pomysłona będą, dniowie lat naszych siedmdziesiąt lat,
⟨11⟩ acz zaprawdę w mogących, ośmdziesiąt lat, a potem jich robota i boleść,
⟨12⟩ bo nadydzie śmiara i pokaźnieni będziem.
⟨13⟩ Kto zna je moc gniewu twego a prze strach twój gniew twój rozliczyć?
⟨14⟩ Prawicę twoję tako jawną uczyni a nauczone serca w mądrości.
⟨15⟩ Obroci sie, Gospodnie, i dokąd to? I modlący bądź nad sługami twojimi.
⟨16⟩ Napełnieni jesmy rano miłosierdzia twego i wiesielili jesmy sie, i kochali jesmy sie we wszech dniach naszych.
⟨17⟩ Radowali jesmy sie za dni, jimiż jeś nas uśmierzył, laty, jimiż widzieli jesmy złe.
⟨18⟩ Weźrzy na sługi twoje i na działa twoja a spraw syny jich!
⟨19⟩ I bądź światłość Gospodna, Boga naszego nad nami a działa rąk naszych spraw nad nami, a działa rąk naszych spraw.

2: *drzewiej niż:* T: *drzewiej, niż.* — **3:** *ludzczycy:* T: *ludzscy.* — **5:** *nie imają:* T: *nie jimają.* — **6:** *świadnie:* T: *zwiadnie.* — **10:** *pomyślona będą:* T: *pomyszlona będą.* — **17:** *za dni:* T: *za dny.*

⟨Psalm 90⟩

- ⟨1⟩ Jenże przebywa w pomocy Najwyższego, w zaszczyeniu Boga nieba przebędzie.
⟨2⟩ Rzeczę Gospodnu: Przyjemca moj jeś ty i utoka moja, Bog moj, pwać będę weń.
⟨3⟩ Bo on zbawił mie z sidła łowcow i od słowa przykrego.
⟨4⟩ Plecoma swojima zasłoni ciebie i pod piormi jego pwać będziesz.
⟨5⟩ Szczytem ogarnie c(ie)bie prawda jego, nie będziesz sie bać od strachu nocnego,
⟨6⟩ od strzały latającej we dnie, od potrzebizny chodzącej we ćmach, od biegu i dyjabła przepołudniego.
⟨7⟩ Upadną od boku twego tysiąc i dziesięć tysięcy od prawic twojich, ku tobie zaprawdę nie przybliży sie.
⟨8⟩ Zaprawdę wszako oczyma twyma uznamięnasz i odpłatę grzesznych uźrżysz.
⟨9⟩ Bo ty jeś, Boże, nadzieja moja, wysoki położył jeś utok *moj.
⟨10⟩ Nie przystąpi k tobie zło a bicz nie przybliży sie przebytkowi twemu,
⟨11⟩ bo anjełom swojim Bog kazał o tobie, bychą strzegli ciebie we wszech drogach twojich.
⟨12⟩ W rękę nosić będą ciebie, aby nie uraził o kamień nogi twojej.
⟨13⟩ Na źmiji i na bazyliszku chodzić będziesz i podepcesz lwa i smoku.
⟨14⟩ Bo w mię pwał, zbawię ji, z(a)szczyę ji, bo poznał imię *twoje.
⟨15⟩ Wołał ku mnie, i wysłuszam ji, s nim jeśm w zamętce, wymę ⟨ji⟩ i sławić będę ji.
⟨16⟩ Długości dni napelnię ji i pokażę jemu zbawienie moje.

6: *od potrzebizny*, V: a negotio, Puł: *od orędzia*, Kr: *od pokusy*. — **9:** *moj* (T tak samo): V: (refugium) tuum, Puł: *twój*, Kr: (*ucieczkę*) *twoję*. — **13:** *na źmiji*: T: *na źmiji*. — **14:** *twoje*: bł. zam. *moje*, V: (nomen) meum, Puł i Kr: *moje*, ale FL: tuum. — **15:** *ji*²: V: (eripiam) eum, Puł: *ji*.

⟨Psalm 91⟩

- ⟨1⟩ Dobrze jest spowiadać się w Gospodnie i śpiewać imieniowi twemu *wysoce
⟨2⟩ ku powiadaniu rano miłosierdzie twoje a prawdę twoją przez noc
⟨3⟩ w dziesięci strun żałtarzu, z pienim i z gęśłmi.
⟨4⟩ Bo kochał mnie jeś, Gospodnie, w uczynieniu twojem i w działa⟨ch⟩ ręku twoju będę się wiesielić.
⟨5⟩ Kako uwielczyła się są działa twoja, Gospodnie! Barzo głębokie uczyniły się są myśli twoje.
⟨6⟩ Mąż głupi nie poznaje i szalony nie urozumie tego.
⟨7⟩ Gdy wzniesieni będą grzeszni jako siano i pokażą się wszyscy, jż stroją lichotę,
⟨8⟩ abychą zginęli na wieki wiekom, ty zaprawdę najwyszszy na wieki, Gospodnie.
⟨9⟩ Bo owa nieprzyjaciele twoji, Gospodnie, bo owa nieprzyjaciele twoji zginą i rozproszeni będą wszytcy, jż stroją lichotę.
⟨10⟩ I powyszon będzie jako *jednorożec rog moj a starość moja w miłosierdziu oplwitem.
⟨11⟩ I nienażrzało jest oko moje nieprzyjacielow mojih, i na wstające na mię źle czyniące[m] usłyszcy ucho moje.
⟨12⟩ Prawy jako palma kwiśc będzie a jako cedr libański rozplodzi sie.
⟨13⟩ Szczepieni w domu bożem w trzemiech domu Boga naszego kwiśc będą,
⟨14⟩ jescze rozplodzą sie w starości oplwitej a dobrze cirzpiący będą, bychą zjawili,
⟨15⟩ bo prawy Gospodzin, Bog nasz, i nie jest lichota w niem.

1: *wysoce*: V: altissime, co tłumacz bł. rozumiał jako przysłówek, Kr: *nawyszszej*, ale Puł: *Wyso-ki*. — **1–2:** *dobrze jest... śpiewać... ku powiadaniu*: T: *dobrze jest... śpiewać... Ku powiadaniu*. — **7–8:** *gdy... pokażą się wszyscy, jż stroją lichotę, abychą zginęli..., ty zaprawdę najwyszszy*: T: *gdy... pokażą się wszyscy, jż stroją lichotę. A bychą zginęli...; ty zaprawdę Najwyszszy*. — **10:** *jednorożec* (T, Puł i Kr tak samo): V: unicornis, Vintr: *jednorożców*, ale FL: unicornus. — **14–15:** *bychą zjawili, bo prawy Gospodzin*: T: *bychą zjawili. Bo prawy Gospodzin*.

⟨Psalm 92⟩

- ⟨1⟩ Gospodzin krolował, w krasę oblekł sie, oblekł sie jest Gospodzin mocą i przepasał sie,
⟨2⟩ bo zaprawdę ścwierdził okrąg ziemie, jenże nie poruszy sie.
⟨3⟩ Gotow jest stolec twój, Boże, odtąd, od wieka ty jeś.
⟨4⟩ Podźwigły są rzeki, Gospodnie, podźwigły są rzeki głos swój,
⟨5⟩ podźwigły są rzeki licia swoja. Od głosow wod wiela
⟨6⟩ dziwna powyszenia morza, dziwny w wysokości Gospodzin.
⟨7⟩ Świadcztwa twoja wierząca uczyniła sie są barzo, domu twemu słusza świętość, Gospodnie,
w długość dniow.

5–6: *licia swoja. Od głosow wod wiela dziwna powyszenia morza: T: lica swoja od głosow wod wiela. Dziwna powyszenia morza. — 6: w wysokości: ale V: in altis, Puł i Kr: w wysokościach.*

⟨Psalm 93⟩

- ⟨1⟩ Bog pomst, Gospodzin, Bog pomst wolnie czynił jest.
⟨2⟩ Powyszy sie, jż sǎdzisz ziemię, wroci odpłatę pysznym!
⟨3⟩ I dokǎd grzeszni, Gospodnie, i dokǎd grzeszni chwalić sie będą,
⟨4⟩ wysłowiǎ i mołwić będą lichotę, mołwić będą wszyscy, jż czyniǎ nieprawdę?
⟨5⟩ Lud twój, Gospodnie, uśmierzyli sǎ i dziedzinę twoję gabali.
⟨6⟩ Wdowę i przychodnia ubili sǎ i siroty pobili sǎ.
⟨7⟩ I rzekli sǎ: Nie użrzy Gospod(z)in ani urozumie Bog Jakobow.
⟨8⟩ Rozumiejcie, głupi w ludzioch, a szaleni, niekiedy baczycie!
⟨9⟩ Jenże szczepił ucho, nie usłszy? Albo jen ulepił oko, nie znamiona?
⟨10⟩ Jenże kaźni pogany, nie będzie karat, jen uczy człowieka naukę?
⟨11⟩ Gospodzin wie myślenia ludzka, bo prozna sǎ.
⟨12⟩ Błogosławiony człowiek, jegoż ty nauczysz, Gospodnie, i z twego zakona nauczysz ji,
⟨13⟩ by ukojił jemu ote dniow złych, ażby u[o]kopian był grzesznemu doł.
⟨14⟩ Bo nie odpędzi Gospodzin luda swego a dziedziny swej nie zostawi,
⟨15⟩ aliż prawda obroci sie w sǎd a jż to podle onej, wszyscy, jż prawego sǎ sierca.
⟨16⟩ Kto przystanie mienie przeciwu zgłobiǎcym? Albo kto stanie se mnǎ przeciwu czyniǎcym lichotę?
⟨17⟩ Bo by Bog nie podpomoł mie, przez mała przebywałaby była w piekle dusza moja.
⟨18⟩ Acz rzekł jeźm: Poruszyła sie noga moja, miłosierdzie twoje, Gospodnie, podpomoż(e) mie.
⟨19⟩ Podług mnoźstwa boleści mojih w siercu mojem wiesiela twoja uwiesieliły sǎ duszę moję.
⟨20⟩ Azali przystanie tobie stolec lichoty, jenże czynisz robotę w kaźni?
⟨21⟩ Łuczachǎ w duszę prawego a krew niewinnǎ potępiachǎ.
⟨22⟩ I uczynił sie jest mienie Gospodzin w utok a Bog moj w pomoc nadzieje mojej.
⟨23⟩ I wroci jim lichotę jich a we złości jich rozproszy je, rozproszy ony Gospodzin, Bog nasz.

1: *Bog pomst, Gospodzin, Bog:* T: *Bog pomst, Gospodzin Bog.* — **8:** *szaleni, niekiedy baczycie!:* T: *szaleni, niekiedy baczycie.* — **14:** *odpędzi:* T: *odpǎdzi.* — **14 – 15:** *nie zostawi, aliż prawda obroci sie w sǎd a jż to podle onej:* T: *nie zostawi. Aliż prawda obroci sie w sǎd; a jż to podle onej.* — **18:** *podpomoże:* T: *podpomoż.* — **21:** *potępiachǎ:* T: *potǎpiachǎ.*

⟨Psalm 94⟩

- ⟨1⟩ *Podźmy, wiesielmy się Gospodnu, śpiewajmy Bogu, zbawicielowi naszemu,
⟨2⟩ przejdźmy oblicze jego w spowiedzi i w psalmiech pojmy jemu,
⟨3⟩ bo Bog wielki Gospodzin i król wielki nade wszystkimi bogami,
⟨4⟩ bo nie odpędził Gospodzin luda swojego,
⟨5⟩ bo w ręce jego są wszystkie kraje ziemi i wysokości gór jego są,
⟨6⟩ bo jego jest morze a on uczynił je i suchą rękę jego stworzył.
⟨7⟩ *Podźmy, pokłońmy się i padnijmy przed Bogiem, płaczmy przed Gospodnem, jenzé uczynił nas, bo on jest Gospodzin, Bog nasz,
⟨8⟩ a my lud jego i owce pastwy jego. Dzisiaj acz głos jego usłyszycie, niechajcie zaćwierdzać serca wasza,
⟨9⟩ jako w rozgarzaniu podług dnia kuszenia na puszczy, gdzież kusili są mnie oćcowie waszy, skusili są i widzieli są działa moja.
⟨10⟩ Czterdzieści lat rozgniewan jeśm był pokoleniu onemu i rzekł jeśm: Weźgi ci błądzą sercem
⟨11⟩ a ci nie poznali są dróg moich. Jakoż jeśm przysięgł w gniewie mojem, nie wnidę w odpoczywanie moje.

1: *podźmy* (T tak samo, Puł: *pojdzim*): V: *venite*, Kr: *podźcie*. — **4:** *bo nie odpędził* (T: *odpędził*) *Gospodzin luda swojego* (Puł i Kr brak): zob. komentarz do FL. — **7:** *podźmy* (T tak samo, Puł: *pojdzmy*): V: *venite*, Kr: *podźcie*. — **7–8:** *bo on jest Gospodzin, Bog nasz, a my lud jego*: T: *bo on jest Gospodzin Bog nasz. A my lud jego*.

⟨Psalm 95⟩

- ⟨1⟩ Pojcie Gospodnu pienie nowe, pojmie Gospodnu, wszelika ziemia!
⟨2⟩ Pojcie Gospodnu i błogosławcie imieniu jego, zjawcie ote dnia w dzień zbawienie jego!
⟨3⟩ Podajcie między pogany sławę jego, we wszech ludzioch dziwy jego,
⟨4⟩ bo wieliki Gospodzin i chwalny barzo, groźny jest nade wszemi bogi.
⟨5⟩ Bo wszyscy bogowie poganow dyjabli, Gospodzin zaprawdę niebiosa uczynił.
⟨6⟩ Spowiedź i krasa w obeźrzeniu jego, świętości i wielmożstwa w świętości jego.
⟨7⟩ Przynieście Gospodnu, oćczyzny poganow, przynieście Bogu sławę i cześć, przynieście Gospodnu sławę imieniu jego!
⟨8⟩ *Otworzcie *wrota a wnidzicie w trzemy jego, chwalicie Gospodna w trzemie świętem jego!
⟨9⟩ Poruszy sie od oblicza jego wszelika ziemia; mowcie w poganiech, iże Gospodzin krolewał,
⟨10⟩ bo zaprawdę oprowił świat ziemie, jenże nie poruszon będzie, sędzić będzie ludzi w rowności.
⟨11⟩ Wiesielcie sie niebiosa i raduj sie ziemia, porusz sie morze i pełnoś[noś]ć j(e)go, radować sie będą pola i wszystko, jeż w nich jest.
⟨12⟩ Tegdy wiesielic sie będą wszystka drwa lasow od oblicza gospodnowa, bo przyszedł jest, bo przyszedł jest sędzić ziemię.
⟨13⟩ Sędzić będzie okrąg ziemie w prawocie a ludzi w prawdzie swojej.

6: *świętości i wielmożstwa*: ale V: sanctimonia et magnificentia, Puł i Kr: *świętość i wielmożność*. — **7:** *przynieście Gospodnu, oćczyzny*: T: *przynieście Gospodnu oćczyzny*. — **8:** *otworzcie wrota* (T tak samo): V: tollite hostias, tłumacz bł. rozumiał hostias jako ostias, por. ps 117, 19, Puł: *weźmiecie pocztę*, Kr: *weźmiecie ofiary*.

⟨Psalm 96⟩

- ⟨1⟩ Gospodzin krolewał, wiesiel sie ziemia, radujcie sie ostrowow wiele.
⟨2⟩ Obłok i ciemność około jego, sprawiedlność i sąd oprawianie stolca jego.
⟨3⟩ Ogień przed nim przejdzie i napłomieni w okrędze jego nieprzyjaciele jego.
⟨4⟩ Świeciły są błyskawice jego okręgu ziemię, uźrzał⟨a⟩ i poruszyła sie jest ziemia.
⟨5⟩ Gory jako wosk płynęły są od oblicza gospodnowa, od oblicza gospodnowa wszelka ziemia.
⟨6⟩ Zjawila są niebiosa prawotę jego i widzieli są wszyscy ludzie sławę jego.
⟨7⟩ Osromoceni bądzcie wszyscy, jż sie modlą ryciu i jż sławią sie w obraziech swoich.
⟨8⟩ Chwalicie ji, wszyscy anjeli jego! Usłyszała i wiesieliła sie jest Syjon,
⟨9⟩ i wiesieliły sie cory Jude prze sądy twoje, Gospodnie,
⟨10⟩ bo ty jeś Gospodzin najwyszszy nade wszą ziemią, barzo p⟨o⟩wyszon jeś nade wszystki bogi.
⟨11⟩ Jż miłujecie Gospodna, nie⟨na⟩widzcie złego! Strzeże Gospodzin dusz świętych swoich,
z ręki grzesznego zbawił je.
⟨12⟩ Światłość weszczdła jest prawemu i prostym *sierce wiesiele.
⟨13⟩ Wiesielcie sie, prawi, w Gospodnie i spowiadajcie sie pamięci świętości jego!
⟨14⟩ Sława Oćcu i Synowi ⟨i Świętemu Duchu⟩.

4: *uźrzała*: T: *uźrzał*. — **11:** *zbawił*: FL: liberavit, ale V: liberabit, Puł: *wyzwoli*, Kr: *wybawi*. — **12:** *sierce*: bohemizm, zob. kom. do translit. — **14:** *i Świętemu Duchu*: FL: patri et filio et, por. 1, 8.

⟨Psalm 97⟩

- ⟨1⟩ Pojcie Gospodnu pienie nowe, bo dziwy uczynił!
- ⟨2⟩ Zbawił sobie prawicę swoją i ramię święte swoje.
- ⟨3⟩ Jawno uczynił jest Gospodzin zbawienie swoje, w obeźrzeniu poganow wyjawił prawotę swoją.
- ⟨4⟩ Wspomionął jest miłosierdziu swemu i prawdzie swojej domowi Israhel.
- ⟨5⟩ Widzieli są wszyscy krajowie ziemie zbawienie Boga naszego.
- ⟨6⟩ Pojcie Gospodnu, wszelika ziemia, pojcie i wiesielcie sie, i śpiewajcie!
- ⟨7⟩ Pojcie Gospodnu w gęśloch, w gęśloch i we głosie psalmowem, w trąbach giących i głosem trąby rogowej!
- ⟨8⟩ Śpiewajcie w obeźrzeniu kroła Gospodna! Porusz sie morze i pełność jego, okrąg ziem i jż przebywają w niem.
- ⟨9⟩ Rzeki plesać będą rękama, pospołu gory radować sie będą od obeźrzenia bożego, bo jest przyszedł sędzić ziemie.
- ⟨10⟩ Sędzić będzie okrąg ziem w prawocie a ludzi w prawdzie.

⟨Psalm 98⟩

- ⟨1⟩ Gospodzin krolował, gniewajcie się ludzie; jenże siedzisz na cherubin, porusz się ziemia.
- ⟨2⟩ Gospodzin w Syjon wieliki i wyszszy nade wszemi ludźmi.
- ⟨3⟩ Spowiadajcie się imieniu twemu wielikiemu, bo groźne i wielkie jest, a cześć krolowa sąđ miłuje.
- ⟨4⟩ Ty nagotował jeś *słodkości, sąđ i prawotę w Jakob ty jeś uczynił.
- ⟨5⟩ Powyszajcie Gospodna, Boga naszego, i chwalicie podnożek nog jego, bo [w]święty jest.
- ⟨6⟩ Mojisesz i Aaron w kapłaniech jego a Samuel miedzy tymi, jizż wzywają imię jego.
- ⟨7⟩ Wzywali sąđ Gospodna, a on *wysłuchawa je a we słupie obłoka mołwiasze k nim.
- ⟨8⟩ Strzegli sąđ świadcztw jego i kaźń jego, jaź dał jim.
- ⟨9⟩ Gospodnie, Boże nasz, (ty wysłuchawał jeś je), ty miłociw jeś był jim a mszczę wszystki nalezienia jich.
- ⟨10⟩ Powyszajcie Gospodna, Boga naszego, i chwalicie na gorze świętej jego, bo święty Gospodzin, Bog nasz.

1: *siedzisz* (Puł i Kr tak samo): FL: sedes, ale V: sedet. — **2:** *wyszszy*: ale V: excelsus, Puł i Kr: *wysoki*. — **4:** *słodkości* (T tak samo): FL: dulcedines, co tłumacz zapewne zrozumiał jako dulcitudines, ale V: directiones, Puł: *rozprawienia*, Kr: *rządzenia*. — **6:** *Mojisesz*: T: *Mojżesz*. — **7:** *wysłuchawa* (T tak samo): niejasny praes., V: exaudiebat, Puł i Kr: *wysłuchał*. — **9:** *ty wysłuchawał jeś je* (T brak): V: tu exaudiebas eos, Puł i Kr: *ty wysłuchawałeś je*.

⟨Psalm 99⟩

- ⟨1⟩ Pojcie Bogu, wszelika ziemia, służycie Gospodnu w wiesielu,
- ⟨2⟩ wnidzicie w obeźrzeniu jego w wiesielu!
- ⟨3⟩ Wiedzcie, iżę Gospodzin on jest Bog, on uczynił nas, a nie *my* nas.
- ⟨4⟩ Lud jego i owce pastwy jego, wnidzicie we wrota jego we spowiedzi, trzemy jego we chwale, spowiadajcie sie onemu!
- ⟨5⟩ Chwalicie imię gospodnowo, bo słodki jest Gospodzin, na wieki miłosierdzie jego i aż w pokolenie i w pokolenie prawda jego.

4: *wnidzicie we wrota..., trzemy* (T i Puł tak samo): V: *introite portas..., atria, Kr: wnidźcie we wrota..., w pałace.*

⟨Psalm 100⟩

- ⟨1⟩ Miłosierdzie i sąd piał będę tobie, Gospodnie.
- ⟨2⟩ Piał będę i urozumię na drodze niepokalanej, gdy przydziesz ku mnie.
- ⟨3⟩ Przechadzał jeśm sie w niewinowacstwie sierca mego pośrzod domu mego.
- ⟨4⟩ Nie pokładał jeśm przed oczyma mojima rzeczy nieprawdziwej, czyniące nieprawdę nienaźrzał jeśm.
- ⟨5⟩ Nie przylnęło mi sierce złe, odchylającego ote mnie złego nie poznawał jeśm.
- ⟨6⟩ Uwłaczającego tajemnie bliźniemu swemu, tego gonił jeśm.
- ⟨7⟩ Pysznego oka a niesytego sierca, z tym jeśm nie jadł.
- ⟨8⟩ Oczy moji ku wiernym ziemie, bychą siedzieli se mną; chodząc po drodze niepokalanej, ten mi służył.
- ⟨9⟩ Nie będzie bydlić pośrzod domu mojego, jen czyni pych.
- ⟨10⟩ Jen mołwi złe, nie *rozprawia w obeźrzeniu oczu moju.
- ⟨11⟩ W jutrzni zabijał jeśm wszystkie grzeszne ziemie, abych rozproszył z miasta bożego wszystkie strojące lichotę.

10: *nie rozprawia*: niejasny praes., V: non direxit, Puł: *nie rozprawiał*, Kr: *nie rządził*.

⟨Psalm 101⟩

- ⟨1⟩ Gospodnie, wysłuchaj modlitwę moję i wołanie moje k tobie przydzi.
⟨2⟩ Nie otwracaj oblicza twego ote mnie, w ktorykoli dzień mączę się, nakłoń ku mnie ucho twoje.
⟨3⟩ W torykoli dzień wzowę cie, rychło wysłuchaj mie.
⟨4⟩ Bo seszli są jako dym dniowie moji a kości moje jako skwarczek zeschły są.
⟨5⟩ Bit jeśm jako siano i zeschło jest sierce moje, bo jeśm zapomniał jeść chleba mego.
⟨6⟩ Od głosa stękania mego przylnęła jest kość moja mięsu memu.
⟨7⟩ Podobien uczynił jeśm sie pelikanowi puszczej, uczynion jeśm jako lelek w domku.
⟨8⟩ Czuł jeśm i uczynion jeśm jako wrobl szczegielny w dachu.
⟨9⟩ Wszego dnia przegarzali są mnie nieprzyjaciele moji a jiz mie chwaleczą, przeciwu mnie przysięgachą.
⟨10⟩ Bo popioł jako chleb jadł jeśm a picie moje se płaczem smieszał jeśm
⟨11⟩ od oblicza gniewu rozgniewania twego, bo wznaszając przytrącił jeś mie.
⟨12⟩ Dniowie moji jako cień otchylili sie a ja jako siano zwiądł jeśm.
⟨13⟩ Ty zaprawdę, Gospodnie, na wieki przebywasz a pamiętne twoje w pokolenie i w pokolenie.
⟨14⟩ Ty wstanę smiłujesz sie Syjon, bo czas smiłowania jego, bo przyszedł jest czas.
⟨15⟩ ⟨Bo luby były sługam twojim kamienie jego i nad ziemią jego smiłują sie⟩.
⟨16⟩ I bać sie będą ⟨pogani⟩ imienia twego, Gospodnie, i wszyscy krolowie ziemie sławy twojej,
⟨17⟩ bo usiedli Gospodzin Syjon i widzian będzie we sławie swojej.
⟨18⟩ Weźrzał na modlitwę śmiernych i nie wzgardzał modlitw jich.
⟨19⟩ Napisana bądźcie ta w pokoleniu drugim, a lud, jenz stworzon będzie, chwalić ⟨będzie⟩ Gospodna.
⟨20⟩ Bo weźrzał jest z wysokości świętej swe, Gospodzin s nieba na ziemię weźrzał jest,
⟨21⟩ by usłyszał stękanie spiętych, by rozwiązał syny zagubionych albo zabitych, albo zginętych,
⟨22⟩ abychą zjawili albo zwiestowali w Syjon imię gospodnowo a chwałę jego w Jerusalem
⟨23⟩ we snimaniu albo w sebraniu, albo w wchodzeniu luda w jedno, a krolowie eźbychą służyli Gospodnu.
⟨24⟩ Odpowiedział jemu na drodze mocy swojej: Małość dniow mych zjaw albo powiedz mnie!
⟨25⟩ Nie otzywaj mię w pośzrod dniow mych, ot *pokolenie aż do *pokolenie lata twoja.
⟨26⟩ Na początku ty, Gospodnie, ziemię założył ⟨jeś⟩ a działa ręku twoju są niebiesa.
⟨27⟩ Ony zgina, ale ty zostaniesz a *wszystcy jako odzienie zstarają się,
⟨28⟩ a jako zakrycie przemienisz je [je] i przemienią sie, ale ⟨ty⟩ tenże jisty jeś a lata twoja nie zej⟨d⟩ą.
⟨29⟩ Synowie sług twojich przebywać będą i siemię jich na wieki sprawiono będzie.

3: w torykoli: możliwa też lekcja w ftorykoli, T: w ktorykoli. — **9:** przysięgachą: T: przysięgachą. — **10–11:** smieszał jeśm od oblicza gniewu: T: smieszał jeśm. Od oblicza gniewu. — **12:** otchylili sie: T: odchylili sie. — **15:** bo luby były sługam twojim kamienie jego i nad ziemią jego smiłują sie (T: bo lubo było... smiłujesz sie): Puł: bo lubo było... kamienie jego, Kr: bo luby były... kamienie jego. — **16:** pogani (T brak): V: gentes, Puł i Kr: pogani. — **17:** usiedli: FL: edificabit, ale V: edificavit, Puł: usiedlił, Kr: ubudował. — **19:** jenz stworzon będzie, chwalić będzie: T: jenz stworzon, będzie chwalić, V: qui creabitur, laudabit, Kr: ktory stworzon będzie, chwalić będzie. — **20:** s nieba: T: z nieba. — **20–21:** weźrzał jest, by usłyszał: T: weźrzał jest. By usłyszał. — **21–22:** by rozwiązał syny..., abychą zjawili: T: by rozwiązał syny... A bychą zjawili. — **23:** a krolowie eźbychą służyli: T: a krolowie, eź bychą służyli. — **25:** ot pokolenie aż do pokolenie: bohemizm, zob. kom. do translit. — **27:** wszyscy (Puł i Kr tak samo): niejasna forma nom. pl. — **28:** ty: V: tu, Puł i Kr: ty.

⟨Psalm 102⟩

- ⟨1⟩ Błogosław, dusza moja, Gospodna i wszystko, coż we mnie jest, imieniu świętemu jego!
- ⟨2⟩ Błogosław, dusza moja, Gospodnu i nie zapominaj wszech odpłat jego!
- ⟨3⟩ Jenż sie slutuje nade wszemi lichotami twymi, jenże uzdrawuje wszećki niemocy twoje,
- ⟨4⟩ jenż wypłacuje ze straty żywot twój, jenże korunuje ciebie w miłosirdzi a w slutowaniu,
- ⟨5⟩ jenże *napęłnił w dobrem żądost twoję, otnowi sie jako orłowi młodość twoja.
- ⟨6⟩ Czynię *miłosirdzie Gospodzin a sąd wszem nasile cirpiącym,
- ⟨7⟩ znamy uczynił drogi swoje Mojżeszowi, synom israhelskim wole swoje,
- ⟨8⟩ miłościwy i miłosierdny Gospodzin, długo czakający i wielko miłosierdny.
- ⟨9⟩ Nie na wieki gniwać sie będzie ani na wieki grozić sie będzie.
- ⟨10⟩ Nie podług grzechow naszych czynił nam ani podle lichot naszych odpłacił nam.
- ⟨11⟩ Bo podług wysokości niebia od ziemie ścwierdził miłosirdzie swoje nad bojącymi siebie.
- ⟨12⟩ Jeliko jest wschod od zapada, daleko uczynił od nas lichoty nasze.
- ⟨13⟩ Kako slutawa sie albo smiłuwa sie ociec nad syny, tako sie jest slutował Gospodzin nad bojącymi siebie, bo on znaje albo poznał słozenie nasze,
- ⟨14⟩ wspomoniał jest, iż proch jesmy. Człowiek, jako siano dni jego, jako kwiet polny, tako otekucie.
- ⟨15⟩ Bo duch przejdzie w niem i nie ostanie, i nie pozna więce miasta swego.
- ⟨16⟩ Ale miłosirdzie boże od wieka aż do wieka nad bojącymi sie jego
- ⟨17⟩ a prawda jego nad syny synowymi, ciem, cso chowają ustawienie jego
- ⟨18⟩ i pomnią kaźnie jego ku czynieniu jich.
- ⟨19⟩ Gospodzin na niebiu oprawił stolec swoj a krolewstwo jego wszem będzie panować.
- ⟨20⟩ Błogosławcie Gospodnu, wszyscy anjeli jego mocni siłą, czyniący słowo jego ku posłuchaniu głosu słow jego!
- ⟨21⟩ Błogosławcie Panu, wszyćki siły jego, sługi jego, jiz czynicie wolą jego!
- ⟨22⟩ Błogosławcie Panu, wszyćka działa jego w kaźdem mieście państwa jego! Błogosław, dusza moja, Gospodna!

1: *świętemu*: T: *świtemu*. — **5:** *napęłnił* (T tak samo): V: *replet*, Puł i Kr: *napęłnia*. — **5:** *orłowi*: ale V: *aequile*, Puł i Kr: *orłowa*. — **6:** *miłosirdzie*: bohemizm, zob. kom. do translit. — **7:** *Mojżeszowi*: T: *Mojżeszowi* (dalej tak w całym tekście). — **13:** *tako*: dodatek tłumacza. — **20:** *wszyscy*: T: *wszyćcy*.

⟨Psalm 103⟩

- ⟨1⟩ Błogosław, dusza moja, Gospodna! Panie, Boże moj, powielbion jeś barzo.
- ⟨2⟩ Spowiedzią i krasą oblekł (jeś) sie, ogarnion światłością jako odzienim,
- ⟨3⟩ rozciągając niebo jako skorę, jenże pokrywasz wodami wirzchy jego,
- ⟨4⟩ jenże kładziesz obłok wstąpienie twoje, jenże chodzisz na skrzydłach wiatrow,
- ⟨5⟩ jenż czynisz anjely twoje duchy a sługi twe ogniem zażegającym,
- ⟨6⟩ jenże ustawił albo założył jeś ziemię na ustawicstwie jej, nie nachyli albo nakłoni sie na wiek wiekom.
- ⟨7⟩ Głębokość jako odzienie odziew jego, na gorach staną wody.
- ⟨8⟩ Od porokowania twego ucieką, ot głosa groma twego bać sie będą.
- ⟨9⟩ Wstępują gory i zstępują pola na miasto, jez jeś założył jim.
- ⟨10⟩ Miezę albo granicę położył jeś jim, jezże nie przestąpią ani sie obroć pokryć ziemię.
- ⟨11⟩ Jenże wypuszczasz studnie w podolech, między pośrzodkiem gor pojedą wody.
- ⟨12⟩ Pić będzie wszytek zwierz pola, czekać będą łosiowie we hcieniu picia swego.
- ⟨13⟩ Nad nimi ptacy niebia bydlic będą, z pośrzod opok dadzą głosy.
- ⟨14⟩ Zmaczający gory z wysokości jich, z owoca dział twojich nasycena będzie ziemia,
- ⟨15⟩ *wywodzi siano skotu a ziele służbie ludskiej,
- ⟨16⟩ aby wywiodł chleb z ziemie, a wino uwiesieli serce człowiecze albo ludskie,
- ⟨17⟩ by uwiesielił lice w oleju, a chleb serce człowiecze śćwirdzi albo posili.
- ⟨18⟩ Nasycona będą drwa polna a cedrowie libańszczy, (jeż) sadził jest, tamo wroblowie gnieździć będą.
- ⟨19⟩ Rarogowy dom wojwoda jest jich, gory wysokie jeleniom, opoka ubiezenie jezom albo uciekanie.
- ⟨20⟩ Uczynił miesiąc w czasie, słuńce poznało jest zachod swoj.
- ⟨21⟩ Położył jeś ćmy i uczyniła się noc, w niej przechodzić będą wszelka zwierzeta leśna,
- ⟨22⟩ szczenięta albo dzieci lwow rzując, bychę ułapiły a szukały od Boga karmie sobie.
- ⟨23⟩ Wzeszło jest słuńce, i zgromadziły są sie a w barłodzech swojich sie składą.
- ⟨24⟩ Wynidzie człowiek na działo swe a ku działaniu swemu aż do wieczora.
- ⟨25⟩ Kako wielbiony są działa twoja, Gospodnie! Wszytko w mądrości jeś uczynił, napełniona jest ziemia osiedzeni(m) twojim.
- ⟨26⟩ To morze wielkie i szyrokie rękama, tamo łączący zwierz, jemuż nie jeść czysła,
- ⟨27⟩ zwierz maluczki s wielikim, tamo łodzie przedą,
- ⟨28⟩ smok ten, jenż jeś stworzył na obłudzanie jemu. Wszytko ot ciebie czeka, by dał jim karmią w czas.
- ⟨29⟩ Dawanim twojim onym zbirać będą, w otworzeniu ręku twoju wszystko napełniono będzie dobroci.
- ⟨30⟩ Ale w otwroceni *obliczaje twego od nas zamęceni będą, odejmiesz duch jich, i zginą a we proch (swoj) sie obroćą.
- ⟨31⟩ *Wypuść duch twoj, i stworzena będą, i obnowisz obliczej ziemie.
- ⟨32⟩ Bądź sława gospodnowa na wieki, wiesielić sie będzie Gospodzin we wszech skutcech swych albo swojich,
- ⟨33⟩ jenże żrzy na ziemię i każe sie jej trzeć albo drzeć, jenże dotyka gor i kurzą się.
- ⟨34⟩ Piać będę Gospodnu w żywocie mem, śpiewać będę Bogu memu, dojad jsem.

⟨35⟩ *Wesołe bądź jemu mołwienie moje, ale [ale] ja kochać się będę w Panie.*

⟨36⟩ *Zgińcie grzeszni z ziemie i liszy albo nieprawi, tako iżby jich nie było. Błogosław, dusza moja, Gospodnu!*

6: *na ustawicstwie:* T: *na ustawiczstwie.* — **12:** *we chczeniu:* T: *we chczeniu.* — **15:** *wywoździ:* niejasna forma praes., V: *producens*, Puł: *dając*, Kr: *dawając*; — *ludzkiej:* T: *ludzkiej.* — **16:** *ludzkie:* T: *ludzkie.* — **18:** *libańszczy:* T: *libańscy*; — *jeż:* V: *quas*, Puł: *jeż*, Kr: *ktore.* — **22:** *rzując:* możliwa też lekcja *rzwiąc* (tak T). — **23:** *zgrupadziły są sie:* T: *sgrupadziły są sie.* — **25:** *osiedzeniem:* T: *osiedzenim.* — **28:** *ot ciebie:* T: *od ciebie.* — **30:** *w oturoceni:* T: *w odwroceni*; — *obliczaje:* bohemizm, zob. kom. do translit.; — *swoj* (T brak): V: *suum*, Puł i Kr: *swoj.* — **31:** *wypuść* (T i Puł tak samo): V: *emittes*, ale FL: *emitte*, Vintr: *vypusti*, ale w innych rkpsach także *vypustiš.* — **32 – 33:** *wiesielić się będzie Gospodzin..., jenze źrzy:* T: *wiesielić się będzie Gospodzin... Jenze źrzy.* — **36:** *zgińcie grzeszni..., tako iżby jich nie było:* T: *zgińcie grzeszni... tako, iż by jich nie było.*

⟨Psalm 104⟩

- ⟨1⟩ Spowiedajcie się Gospodnu i wzywajcie jimię jego, przepowiedajcie między pogany działa jego!
- ⟨2⟩ Śpiewajcie jemu i gęǳcie jemu, powiedajcie wszystkie dziwy jego!
- ⟨3⟩ Chwaleni bąǳcie w imieniu świętem jego, wiesiel się sierce szukających Gospodzina.
- ⟨4⟩ Szukajcie Gospodna i stwirdzicie się, szukajcie obliczaja jego węǳi!
- ⟨5⟩ Pomnicie dziwy jego, jeź czynił jest, cuda ⟨jego⟩ i sądy ust jego!
- ⟨6⟩ Siemię Abrahamowo słuǳi jego, synowie Jakobowi wybrani jego.
- ⟨7⟩ On Gospodzin Bog nasz, we wszęj ziemi sądy jego.
- ⟨8⟩ Pomniał jest na wieki obrząd swój, słowa, jeź rozkazał w tysiąc *pokoleniu,
- ⟨9⟩ coś ułożył jest ku Abrahamowi, i przysięgi swojej ku Isaakowi,
- ⟨10⟩ i ustawił jest ono Jakobowi w kazień a Israhel w obrząd wiekuji
- ⟨11⟩ rzekąc: Tobie dam ziemię Kanaan powrozek dziedziny waszej.
- ⟨12⟩ Gdy są byli czysła krotkiego, maluczcy i bydlący jej[o],
- ⟨13⟩ i szli są z luda w lud i ze krolewstwa w lud drugi,
- ⟨14⟩ nie zostawił człowieka zawadzić jim i karał za nie krole.
- ⟨15⟩ Nie tykajcie pomazańców mojih a w prorocech mojih nie zgłóbcie się.
- ⟨16⟩ I wezwał jest głód na ziemię a wszytkę twardość chleba starł.
- ⟨17⟩ Posłał przed nim⟨i⟩ męża, w słuǳę przedan jest Jozef.
- ⟨18⟩ Uśmierzyli są w pęcicach nogi jego, ⟨żelazo przeszło duszę jego⟩, aliź przyszło słowo jego,
- ⟨19⟩ słowa boża zaǳła ji. Posłał krol i rozwiązał ji, ksiąǳę ludzkie i puścił ji.
- ⟨20⟩ Postawił jej panem domu swego i ksiąǳzem wszęgo bydła swego,
- ⟨21⟩ by nauczył ksiąǳęta jego jako sam siebie a stare jego mądrości uczył.
- ⟨22⟩ I wszęǳł Israhel w Ejipt, a Jakub gościem był w ziemi Kam.
- ⟨23⟩ I rozmnożył lud swój silno, i śćwirdził jej nad nieprzyjaciele jego.
- ⟨24⟩ Obrocił sierce jich, bychą nienaǳrzeni ludu jego i leść czynili w słuǳi jego.
- ⟨25⟩ Posłał Mojżesza słuǳę swego, Aarona, jegoż wybrał jej.
- ⟨26⟩ Położył w nich słowa znamion swojih i cud swojih w ziemi Kam.
- ⟨27⟩ Posłał ćmy i zachmurzył, ⟨i nie rozgorzył⟩ rzeczy albo słów swych.
- ⟨28⟩ Obrocił wody jich w krew i pobił ryby jich.
- ⟨29⟩ Porodziła ziemia jich żaby w przebytkoch krolow jich.
- ⟨30⟩ Rzekł i przyszła jest mucha i płoszczyce we wszelkich krajoch jich.
- ⟨31⟩ Położył dǳde jich grad, ogień żgący w ziemi jich.
- ⟨32⟩ I pobił winnice jich i fikowe drzewo ⟨jich i starł drzewo⟩ krajow jich.
- ⟨33⟩ Rzekł i przyszła kobyłka i chrąst, jemuż nie było czysła,
- ⟨34⟩ i pojadł wszystko siano w ziemi jich, i pojadł owoc wszytek w ziemi jich.
- ⟨35⟩ I pobił wszystko pirzwiczno w ziemi jich, pirzwiecznięta wszelkiej roboty jich.
- ⟨36⟩ I wywiódł je se srebrem i se złotem, i nie biesze w postacioch albo w pokoleniu jich niemocny.
- ⟨37⟩ Wiesielił się jest Ejipt w prześpiwaniu jich, bo przypadł był strach jich nad nimi.
- ⟨38⟩ Rozciągnął jest obłok na zaszczylenie jich a ogień, aby świecił jim przez noc.

- ⟨39⟩ Prosili i przyszła ciecierz, i chleba niebieskiego nasycił je.
 ⟨40⟩ Rozdarł opokę i popłynęły wody, poszły są po suszy rzeki,
 ⟨41⟩ bo pomniał słowo święte swoje, jeź jimiał jest ku Abramowi słudze swemu,
 ⟨42⟩ i wywiódł lud swój w radości i wybrane swoje w wiesielu,
 ⟨43⟩ i dał jim krolewstwa poganow, i roboty ludskie osiedli są,
 ⟨44⟩ bychą strzegli prawot albo sprawiedlnosti jego i zakona jego wydobywali albo zyskowali.

5: *jego* (T brak): V: eius, Puł i Kr: *jego*, ale FL brak. — **8:** *w tysiąc pokoleniu*: bł. loc. zam. gen., Puł: *w tysiąc pokolenia*, Kr: *w tysiąc rodzajow*. — **8–9:** *pomniał jest... słowa...*, *coż ułożył jest*: T: *pomniał jest... słowa... Czoż ułożył jest*. — **10:** *w kaziń*: T: *w kaźń*. — **11:** *dam ziemię... powrozek*: T: *dam ziemię...; powrozek*. — **18:** *żelazo przeszło duszę jego* (T brak): V: ferrum pertransiit animam eius, Puł: *żelazo przeszło duszę jego*. — **20–21:** *postawił jej panem...*, *by nauczył*: T: *postawił jej panem... By nauczył*. — **27:** *i nie rozgorzył*: V: et non exacerbavit, Puł: *i nie rozgorzył*, Kr: *i nie rozdrażnił*. — **30:** *mucha*: ale V: coenomia, Puł: *mucha wielika*, Kr: *mucha psia*. — **32:** *fikowe drzewo*: ale V: ficulneas, Puł: *figusze*, Kr: *figi*; — *jich i start drzewo* (T brak): V: eorum et contrivit lignum, Puł i Kr: *jich i start drzewo*. — **43:** *ludskie*: T: *ludzkie*. — **43–44:** *dał jim krolewstwa...*, *bychą strzegli*: T: *dał jim krolewstwa... Bychą strzegli*. — **44:** *sprawiedlnosti*: T: *sprawiedlnosty*.

⟨Psalm 105⟩

- ⟨1⟩ Chwalcie Gospodna, eże dobry, bo na wieki miłosierdzie jego.
- ⟨2⟩ Kto mołwić będzie mocy gospodnowy, usłyszany uczyni wszystkie chwały jego?
- ⟨3⟩ Błogosławieni, już strzegą sąda twego i uczynią prawotę w każdy czas.
- ⟨4⟩ Pomni nas, Gospodnie, w dobrowolstwie luda twego, nawiedzi nas we zbawieni twojem
- ⟨5⟩ na widzenie w dobroci wybranych twojich, na uwiesienie w radości luda twego, by chwalon z dziedziną twoją.
- ⟨6⟩ Zgrzeszyli jesmy i s otcy naszymi, po krzywdziesmy uczynili, lichotę jesmy strojili.
- ⟨7⟩ Otcowie naszymy w Ejipte nie rozumieli dziwom twojim, nie byli pamiętliwi mnożstwa miłosierdzia twego
- ⟨8⟩ i pobudzili albo i wzdrażnili są zstępując w morze, Morze Czerwione.
- ⟨9⟩ I zbawił je prze imię swoje, by znaną uczynił moc swoją.
- ⟨10⟩ I ukarał Morze Czerwione, i wyszło jest, i wywiodł je w głębokościach jako na puszczy.
- ⟨11⟩ I zbawił je z ręki nienazręczących, i odkupił je z ręki nieprzyjacielowy.
- ⟨12⟩ I pokryła woda zamęczające je, jeden z nich nie został.
- ⟨13⟩ I wierzyli są słowom jego, i chwalili są chwałę jego.
- ⟨14⟩ Rychło uczynili są, zapomnieli są skutkow albo dział jego, nie chowali są rady jego
- ⟨15⟩ i żądali są żądze na puszczy, i kusili są Boga w przewodziu.
- ⟨16⟩ I dał jim prośbę jich, i posłał nasycenie w dusze jich.
- ⟨17⟩ I rozgniewali albo rozdrażnili Mojżesza w staniach, Aarona świętego gospodnow⟨a⟩.
- ⟨18⟩ Otworzyła się ziemia i pożarła Datan, i pokryła zbor Abiron,
- ⟨19⟩ i zagorzał się ogień w synagodze jich, płomień pożegł grzeszne.
- ⟨20⟩ I uczynili cieł w Orebiu, i modlili są sie rytym bałwanom,
- ⟨21⟩ i przemienili są sławę swoją w podobieństwo ciełęcia jedzącego sieno.
- ⟨22⟩ Zapomnieli są Boga, jeż zbawił je, jeż uczynił *wielgie rzeczy w Ejipte, dziwy w ziemi Kam, oćwiernice w Morzu Czerwionem.
- ⟨23⟩ I rzekł jest, by je rozproszył albo zatracił, by nie Mojżesz wybrany jego stał w rozłomieniu przed nim,
- ⟨24⟩ by otworoł gniew jego, by nie rozproszył albo nie zatracił jich, i za nicse jimieli są ziemię żądną.
- ⟨25⟩ Nie wierzyli są słowom jego i szemrali są w staniach swoich, nie usłyszeli są głosa panowa.
- ⟨26⟩ I wzniosł rękę swoją na nie, by rozprostrzał je na puszczy
- ⟨27⟩ i by szrucił siemię jich w pogany, i rozproszył je w krolewstwa.
- ⟨28⟩ I poczęli są Beelfegor albo poświęcili są bałwana pogańskiego Belfegor, i jedli są poświęcenie martwych,
- ⟨29⟩ i rozgorzyli są ji w nalazach albo w nale⟨zie⟩nich swych, i rozmnożyło sie w nich spadzenie.
- ⟨30⟩ I stał Finees, i ukojił, i przestało trzęsienie.
- ⟨31⟩ I jimiano jemu jest za prawotę z pokolenia w po⟨ko⟩lenie aż na wieki.
- ⟨32⟩ I rozdrażnili są ji u wody przeciwieństwa, i gaban jest Mojżesz prze nie, bo rozgorzyli duch jego,
- ⟨33⟩ i rozdzielil w wargach swoich. Nie rozproszyli poganow, jeż rzekł Gospodzin jim,
- ⟨34⟩ i smieszali są sie miedzy pogany, i nawykli są działom jich, i służyli są rytym bałwanom jich, i uczyniło sie ⟨jim⟩ w pogorszenie.

- ⟨35⟩ I obietowali są syny swe i cory swe dyjabłom,
 ⟨36⟩ i przelili są krew niewinowatą, krew synow swoich i cor swoich, jeź są obietowali rytym bałwanom kanaańskim.
 ⟨37⟩ I pobita jest ziemia jich we krwiech, i pokalena jest w działoch jich, i grzeszyli są w nalazach swoich.
 ⟨38⟩ I rozgniewał sie jest rosierdzim Gospodzin na lud swój, i om(i)rziła jest jej dziedzina swoja,
 ⟨39⟩ i poddał je w ręce poganom, i panowali są jim, již nienawidzieli jich,
 ⟨40⟩ i męcili je nieprzyjaciele jich, i uśmierzyli są sie pod rękama jich. Często zbawiał je,
 ⟨41⟩ ale oni rozgarzali ji w radzie swojej i uśmierzyli są sie w lichotach swoich.
 ⟨42⟩ I uźrzał, gdy męcili są sie, i usłyszał modlitwę jich,
 ⟨43⟩ i pomniał obrząd swój, i żal mu jest było podług mnożstwa miłosierdzia jego,
 ⟨44⟩ i dał je w miłosierdzia przed obliczym wszech, již są je jęli.
 ⟨45⟩ Zbawiony uczyni nas, Gospodnie, Boże nasz, i zbierzy nas z pogan,
 ⟨46⟩ bychom chwalili albo spowiedali (sie) imieniu świętemu twemu i radowalibychom sie w sławie twojej.
 ⟨47⟩ Błogosławiony Gospodzin, Bog Israhel, ot wieka i aż do wieka, i rzecze wszytek lud: Bądź, bądź.

3: *twego*: dodatek tłumacza. — **4–5:** *nawiedzi nas we zbawieni twojem na widzenie*: T: *nawiedzi nas we zbawieni twojem. Na widzenie*. — **5:** *na uwiesielenie*: T: *na wiesielenie*. — **6:** *s otcsy*: T: *s otcy*. — **7:** *otcsowie*: T: *otcowie*. — **9:** *znaną*: V: *notam (potentiam)*, T: *znano*. — **15:** *w przewodziu*: T: *w przewodziu*. — **20:** *w Orebiu*: T: *w Orebu*. — **22:** *wieligie*: zob. kom. do translit. — **23–24:** *by nie Mojżesz... stał...*, *by otwrocił gniew*: T: *by nie Mojżesz... stał... By odwrocił gniew*. — **28:** *poświęcili są*: T: *poświęcili są*; — *poświęcenie*: T: *poświęcenie*. — **34:** *jim*: V: *illis*, Puł: *jim*, Kr: *onym*. — **35:** *cory*: T: *cery*. — **37:** *jich¹*: dodatek tłumacza. — **38:** *om(i)rziła jest jej dziedzina swoja*: zob. kom. do translit., T: *omrziła jest jej dziedziny swojej*; — *jej*: dodatek tłumacza. — **40–41:** *często zbawiał je, ale oni rozgarzali ji*: T: *często zbawiał je. Ale oni rozgarzali ji*. — **45–46:** *zbierzy nas z pogan, bychom chwalili*: T: *sbierzy nas z pogan. Bychom chwalili*.

⟨Psalm 106⟩

- ⟨1⟩ Chwalcie Gospodna, bo dobry, ⟨bo⟩ na wieki miłosierdzie jego.
- ⟨2⟩ Rzeczcie ninie, już wykupieni są od Gospodna, jeż odkupił z ręki nieprzyjacielskie a z krolewst⟨w⟩ sebrał je
- ⟨3⟩ ode wschoda słońca aż do zapada, od północy aż i morza.
- ⟨4⟩ Zbłądzili są na puszczy bez wod, drogi miasta przebyta nie naleźli.
- ⟨5⟩ W łączności i w przepici dusza jich w nich zaginęła jest.
- ⟨6⟩ I zawołali są ku Panu, gdy smęcili są ⟨sie⟩, a z potrzebizn jich wytargł je
- ⟨7⟩ i wywiodł je na drogę ⟨prostą⟩, bychą szli w miasto przebyta.
- ⟨8⟩ Spowiadajcie się [jemu] Gospodnu miłosierdzia jego i dziwy jego synom ludzkim,
- ⟨9⟩ iże nasycił duszę ⟨czczą⟩ i duszę łączną nasycił dobrym.
- ⟨10⟩ Siedząc we śmach i w cieniu śmierci, skowane w żebractwie i w żelezie,
- ⟨11⟩ ⟨bo⟩ rozgorzyli mólwy boże i radę Nawyszszego rozdraźnili,
- ⟨12⟩ i uśmierzyli albo i poniżono jest serce jich w robotach, i rozniemo⟨gli⟩ są sie, i nie było, jen by pomogł.
- ⟨13⟩ I zawołali są ku Gospodnu, gdy są sie męcili, a z potrzebizn jich wywoił je
- ⟨14⟩ i wywiodł je ze śmy i z cienia śmierci, i przekowy jich złamał.
- ⟨15⟩ Spowiadajcie się Gospodnu miłosierdzia jego a dziwy jego synom ludzkim,
- ⟨16⟩ bo starł jest wrota mosiądzowa i zawory żelazne zbił.
- ⟨17⟩ Przyjął je z drogi lichoty jich, prze krzywdy ciem jich uśmierzeni są.
- ⟨18⟩ Wszelką karmią wzgarzała jest dusza jich i przybliżyli są sie aż do wrot śmierci.
- ⟨19⟩ I zawołali są ku Gospodnu, gdy są sie męcili, a z potrzebizn jich wywoił je,
- ⟨20⟩ posłał słowo swoje i uzdrowił je, i wytargł je ze zginienia jich.
- ⟨21⟩ Spowiadajcie się Gospodnu miłosierdzia jego i dziwy jego synom ludzkim,
- ⟨22⟩ aby obiotowali obiet chwały a i *zjawią działa jego w radości.
- ⟨23⟩ Jiż to zstapają na morze w łodziach, czyniąc działa albo skutki w wodach wielikich,
- ⟨24⟩ ci są widzieli działa gospod⟨no⟩wa a dziwy jego w głębokości.
- ⟨25⟩ Rzekł jest i stał duch wełny, i powyszyły są sie wełny albo przewały jego.
- ⟨26⟩ Wstapają aż do nieba i zstapają aż do głębokości, dusza jich we złych sniemogła.
- ⟨27⟩ Zamaćili są sie i poruszyli są sie jako pijany a wszystka mądrość jich poźrzana jest.
- ⟨28⟩ I wołali są ku Gospodnu, gdy są sie męcili, i z potrzebizn jich wywiodł je,
- ⟨29⟩ i postawił wełny jich w cichość, i milczały są wełny jich.
- ⟨30⟩ I radowali są sie, iże milczeły, i wwiodł je w przystań wolej jich.
- ⟨31⟩ Spowiadajcie się Gospodnu miłosierdzia jego a dziwy jego synom ludzkim albo człowieczym
- ⟨32⟩ i powyscie jego we zborze luda, i na stolcu starzejszych chwalcie ji.
- ⟨33⟩ Położył rzeki w puszcza a uście albo a wychod wod w chcienie picia,
- ⟨34⟩ ziemię płodną albo płodzistą w niepłodność albo w słoność prze zgłobę przebywających w ni.
- ⟨35⟩ Położył puszcze w stawy albo w jeziera wod a ziemię przez wody w wychody wod
- ⟨36⟩ i posadził tamo łączne, i ustawili są miasto przebyta,
- ⟨37⟩ i siali są role, i sadzili są winnice, i czynili owoc narodenia.

- ⟨38⟩ I błogosławił jim, i rozmnożyli są ⟨sie⟩ barzo, i wardegi jich nie umniejszył.
- ⟨39⟩ I mało sie jich uczyniło, i męceni są od zamęta [jich] złych i boleści.
- ⟨40⟩ Wyliła sie jest swada na książęta i błędzić je uczynił w przezdroży, a nie na drodze.
- ⟨41⟩ I pomógł ubogiemu z niedostatkow albo z biady, i położył jako owce czeladzi.
- ⟨42⟩ Uźrzą prawi i wiesielić sie będą a wszetka lichota zatka usta swoja.
- ⟨43⟩ Który mądry a strzec będzie ⟨tego⟩ i urozumie miłosierdzia boża?

1: *bo*² (T brak): V: quoniam, Puł i Kr: *bo*. — **5:** *w przezpici dusza jich*: T: *w przezpici; dusza jich*. — **7:** *prostą* (T brak): V: *recta*, Puł: *prostą*, Kr: *prawą*. — **8:** *ludskim*: T: *ludzkim*. — **8–9:** *spowiadajcie sie Gospodnu..., iże nasycił*: T: *spowiadajcie sie Gospodnu... Iże nasycił*. — **9:** *czczą* (T tak samo): V: *inanem*, Puł: *czczą*, Kr: *prozną*. — **11:** *bo* (T brak): V: *quia*, Puł: *bo*, Kr: *iże*; — *rozniemo⟨gli⟩ są sie*: T: *rozniemożą sie*, Puł: *rozniemogli sie*. — **15:** *ludskim*: T: *ludzkim*. — **15–16:** *spowiadajcie sie Gospodnu..., bo start jest wrota*: T: *spowiadajcie sie Gospodnu... Bo start jest wrota*. — **21–22:** *spowiadajcie sie Gospodnu..., aby obiotowali... a i zjawią*: V: *confiteantur Domino..., et (ale FL: ut) sacrificent... et annuntient*, Puł: *spowiadajcie sie Bogu... i wzdadajcie..., i zjawią*, Kr: *niechaj dziękują Panu... i ofiarować będą..., i wzjawią*. — **23–24:** *jiż to zstąpają..., ci są widzieli*: T: *jiż to (s)stąpają... Ci są widzieli*. — **24:** *gospod⟨no⟩wa*: T: *Gospodna*. — **29:** *wetny*: ale V: *procellam*, Puł: *wetnę*, Kr: *wetn*. — **43:** *tego* (T brak): V: *haec*, Puł: *tego*, Kr: *tych rzeczy*.

⟨Psalm 107⟩

- ⟨1⟩ Gotowo serce moje, Boże, gotowo serce moje, pisać będę i gąść będę w sławie mojej.
- ⟨2⟩ Wstań, żałtarzu i gę(ś)li, wstanę na świtanium.
- ⟨3⟩ Chwalić cie będę w ludziach, Gospodnie, i gąść będę tobie w postaciach,
- ⟨4⟩ bo wielkie jest na niebiech miłosierdzie twoje i aliz do obłoków prawda twoja.
- ⟨5⟩ Powyszy się na nieba, Boże, i nade wszą ziemię sława twoja. Bychą zbawieni mili twoji,
- ⟨6⟩ zbawiona uczyni prawicą twoją a usłysz mnie. Bog mołwił jest w świętem swoim:
- ⟨7⟩ Wiesielić się będę i rozdzielię Sykcyne, i nizinę albo podole stanów rozmierzę.
- ⟨8⟩ Moj jest Galaad a moj jest Manases i Efraim przyjęcie głowy mojej.
- ⟨9⟩ Juda krol moj, Moab łatka nadzieje mojej.
- ⟨10⟩ W Idumeą wściągnę obow moję, mnie cudzoziemcy przyjaciele szczynili są ⟨sie⟩.
- ⟨11⟩ Kto mię przewiedzie w miasto murowane[go]? Kto mie przewiedzie aż do Idumeje?
- ⟨12⟩ Wszako ty, Boże, jenże *opędził jeś nas? I nie wynidziesz, Boże, w mocach naszych albo w siłach naszych?
- ⟨13⟩ Daj nam pomoc z zamęta, bo prozne zbawienie człowiecze.
- ⟨14⟩ W Bodze uczynimy siłę a on w nice dowiedzie nieprzyjaciele nasze.

3: *w ludziach:* T: *w ludziach.* — **5:** *nade wszą ziemię:* T: *nade wszą ziemią,* V: *super omnem terram,* Kr: *над всеыткє зięміє.* — **6:** *zbawiona uczyni prawicą twoją:* T: *zbawioną uczyni prawicę twoję.* — **7:** *Sykcyne:* T: *Sycynę (?).* — **10:** *w Idumeą:* T: *w Idumeją.* — **12:** *opędził jeś:* T: *odpądził jeś,* zob. kom. do translit.

⟨Psalm 108⟩

- ⟨1⟩ Boże, *chwały* mojej nie milczy, bo usta grzesznego a usta łściwego albo *łżywego* na mię stworzyła są ⟨sie⟩.
- ⟨2⟩ Mołwili są przeciwko mnie językiem l(ś)ciwym i mołwami nienaźrenia ogarnęli są mnie, i wybojowali mie za dar.
- ⟨3⟩ Za to, by mię miłowali, uwłoczyli są mnie, ale jaz modlił jeśm się.
- ⟨4⟩ I położyli są przeciwko mnie złe za dobre i nienaźrenie za miłowanie moje.
- ⟨5⟩ Postaw nad nim grzesznego i dyjabeł stoj na prawi⟨cy⟩ jego.
- ⟨6⟩ Gdyż będzie są*dzo*⟨n⟩, aby wyszedł potępion, a modlitwa jego bądź w grzech.
- ⟨7⟩ Bą*dź*cie dni jego w male a biskup⟨s⟩two jego weźmi jiny.
- ⟨8⟩ Bą*dź*cie synowie jego siroty a żona jego wdowa.
- ⟨9⟩ Mijając przeniesioni bą*dź*cie synowie jego i żebrzyce, wyrzuceni bą*dź*cie i⟨z⟩ przebytko⟨w⟩ jich.
- ⟨10⟩ Swybadaj lifnik wszytko imie⟨nie⟩ jego i rozbierzcie cudzy roboty jego.
- ⟨11⟩ Nie bą*dź* jemu pomocnik ani bą*dź*, jen by smiłowal sie nad sirotami jego.
- ⟨12⟩ Bą*dź*cie synowie jego we zgubę, w pokoleni jednym zagładzono bą*dź* imię jego.
- ⟨13⟩ W pamięć wroci sie lichota albo zgłoba, albo nieprawiedlnost oćc⟨o⟩w jego przed oczyma gospodnowyma i grzech macierze jego nie *bą*dzie* zgładzon.
- ⟨14⟩ Bą*dź*cie przeciwko Gospodnu weźgi i zg⟨iń⟩ albo zgładzi ⟨sie⟩ z ziemie pamięć jich, przeto iż nie jest wspomionął uczynić miłosierdzie
- ⟨15⟩ i naprzeciwiął jest sie człowieka niedostatecznego i żebraka, i skruszonego sierca umorzyć,
- ⟨16⟩ i miłował zgłobę albo kłatwę, i przydzie jemu albo nań, a nie chciał jest bogosławienia, i oddalono bą*dzie* od niego,
- ⟨17⟩ i oblekł sie jest w przekłęcie jako w odziew, i weszło jest jako woda w wnętrza jego *i* jako olej w kości jego.
- ⟨18⟩ Bą*dź* jemu jako odzienie, jim sie odziewa, a jako wirzbca, jaź sie weźdgi [sie] pasze.
- ⟨19⟩ To działo jich, jiz uwłczą mnie u Gospodna i jiz mołwią złe przeciwko duszy mojej.
- ⟨20⟩ A ty, Gospodnie, uczyń se mną prze imię twoje, bo słodkie jest miłosierdzie twoje,
- ⟨21⟩ zbaw mie albo wypraw, bo biednik i ubogi ja jeśm a serce moje zamąciło sie jest we mnie.
- ⟨22⟩ Jako cień, jenż to mija, wzięt jeśm i wybit albo wypędzon jeśm jako kobyłka.
- ⟨23⟩ Kolana moja rozniemogła są sie ot posta a ciało moje przemin*ilo* sie jest prze olej.
- ⟨24⟩ I ja uczynił sie jeśm w przeciwność jim, widzieli są mie i chwieli są głowami swym⟨i⟩.
- ⟨25⟩ Pomoży mi, Panie, Boże moj, zbawiona mię uczyń podług miłosierdzia twego,
- ⟨26⟩ i wiedzieć będą, iż ręka twoja ta, a ty, Gospodnie, uczynił jeś *je.
- ⟨27⟩ Kłąc będą oni, a ty *bogosławiż; jiz wstawają na mię, osromoceni bą*dź*cie, ale sługa twoj wiesielić sie bą*dzie*.
- ⟨28⟩ Obleczeni bą*dź*cie, jiz mnie uwłczą, sromotą i odzieni bą*dź*cie jako sowitym płaszczem sromotą swoją.
- ⟨29⟩ Ch[a]walić będę Gospodna barzo w uściech mojih i pośrzod wiewa chwalić ji będę,
- ⟨30⟩ *jenże stał jest na prawicy ubogiego, by zbawioną uczynił ot przyśladownikow duszę moję.
- ⟨31⟩ Sława Oćcu i Synow⟨i⟩, i Świętemu Duchu, jakoż było na początku, *i* już, i z⟨a⟩wždy, i na wiek wiekom, amen.

4: *nienaźrenie*: T: *nienaźrenie*. — 5: *stoj*: T: *stoji*. — 9: *i⟨z⟩ przebytko⟨w⟩*: T: *i z przebytkow*. — 10: *imienie*: T: *jimienie*. — 13: *nie bą*dzie* zgładzon* (T i Kr tak samo): V: non deletur, Puł:

nie bądź zgładzon. — **17:** *i jako:* T: *jako.* — **22:** *wypędzon:* T: *wypądzon.* — **26:** *je:* T: *jq,* zob. kom. do translit. — **27:** *bogostawiz* (Puł: *blógostaw*): V: *benedices,* Kr: *bogostawić będziesz.* — **29–30:** *chwalić ji będę, jenże stał jest:* T: *chwalić ji będę. Jenże stał jest.* — **30:** *jenże* (T tak samo): FL: *qui,* Puł: *jen,* ale V: *quia,* Kr: *ize;* — *ot przyśladownikow:* T: *od prześladownikow.*

⟨Psalm 109⟩

- ⟨1⟩ Rzekł jest Gospodzin Gospodnu memu: Siądź na prawicy mojej,
- ⟨2⟩ aliz położę nieprzyjaciele twoje podnożek nog twojich.
- ⟨3⟩ Pręt mocy twojej wypuści Gospodzin z Syjon, *panować *będzie w pośród nieprzyjacielow twych.
- ⟨4⟩ Z tobą początek w dzień mocy twojej w światłościach świętych, ⟨z żywota⟩ przed świtaniem urodził jeśm cię.
- ⟨5⟩ Przysiągł jest Gospodzin a nie będzie sie kajać: ⟨Ty⟩ jeś pop na wieki podług zakona Melchysedech.
- ⟨6⟩ Gospodzin na prawicy twojej, słomił jest w dzień gniewa swego krole.
- ⟨7⟩ Sędzić będzie w narodziech albo w pokoleniach i napełni upadzenia, strzęsie głowy w ziemi mnogich.
- ⟨8⟩ Z strumienia na drodze pić będzie, przeto powyszy głowę.

1 – 2: *siądź na prawicy...*, *aliz położę*: T: *siądź na prawicy...*; *Aliz położę*. — **3:** *panować będzie* (T tak samo): Puł: *paniać będzie*, ale V: *dominare*, Kr: *panny*, bł. zam. *panuy*. — **4:** *z żywota* (T brak): V: *ex utero*, Puł i Kr: *z żywota*. — **5:** *ty* (T brak): V: *tu*, Puł i Kr: *ty*; — *Melchysedech*: T: *Melchizedech*. — **6:** *słomił jest*: T: *złomił jest*. — **8:** *z strumienia*: T: *z stromienia*.

⟨Psalm 110⟩

- ⟨1⟩ Chwalić cie będę, Gospodnie, we wszem sercu mojem, w radzie prawych i we zborze.
- ⟨2⟩ Wielika działa gospodnowa, wynaleziona we wszytki wole jego.
- ⟨3⟩ Chwała i wielikość działo jego a prawda jego przebywa na wiek wieka.
- ⟨4⟩ Pamięć uczynił jest dziwow swoich *litościwy* i miłosierdny Gospodzin, karmią dał jest bojącym sie jego,
- ⟨5⟩ pomnieć będzie na wieki obrząd[o] swoj. Moc albo siłę dział swoich [i]zjawi ludu swojemu,
- ⟨6⟩ by dał jim dziedzinę pogan(o)w. I działa ręku jego prawda i sąd,
- ⟨7⟩ wierne wszytki kaźni jego, *poćwirzone na wieki wiekom, uczynione w *prawdzie* i w *prawocie*.
- ⟨8⟩ Otkupienie posłał Gospodzin ludu swemu, wskazał jest na wieki obrząd swoj.
- ⟨9⟩ Święte i groźne imię jego, początek mądrości bojaźń boża.
- ⟨10⟩ Rozum dobry ⟨wszem⟩ czyniącym ji, chwał(e)nie jego przebywa na wiek wieko(m).

4: *swoich*: T: *swojich*. — **5:** *ludu*: T: *ludowi*. — **7:** *poćwirzone* (T tak samo): bohemizm, por. Vintr: *všěcka kázanie... potvⁱrzená*. — **8:** *otkupienie*: T: *odkupienie*. — **10:** *wszem* (T brak): V: omnibus, Puł i Kr: *wszem*.

⟨Psalm 111⟩

- ⟨1⟩ Błogosławiony mąż, jenże sie boi Gospodna, w kaźnioch jego chcieć będzie barzo.
- ⟨2⟩ Mocne będzie na ziemi siemię jego, pokolenie prawych błogosławiono będzie.
- ⟨3⟩ Sława i bogactwa w domu jego a prawda jego przebywa na wiek wiekom.
- ⟨4⟩ Wezszła jest we émach światłość prawym sercem, miłościwy i miłosierdny, i prawy.
- ⟨5⟩ Wiesioły człowiek, jen się smiłuje i pożyczca, rozłoży rzeczy swoje w sądzie, bo na wieki nie będzie poruszon.
- ⟨6⟩ W pamięci wiekuje prawy będzie, ot słyszenia złego nie będzie sie bać.
- ⟨7⟩ Gotowo sierce jego pwać w Gospodna, poćwirdzono jest sierce jego, nie poruszy sie, aliż wzgardzi nieprzyjacielmi swymi.
- ⟨8⟩ Rozsypał, dał jest ubogim, prawota jego przebywa na wieki wiekom, rog jego powyszon będzie w sławie.
- ⟨9⟩ Grzeszny uźrzy a gniewać sie będzie, zęby swymi skrzytać będzie i sprochnie albo ⟨...⟩, żądza grzesznych zaginie.

1: *sie boi*: T: *sie boji*; — *w kaźnioch*: T: *w kaźniach*. — **4:** *wezszła jest*: T: *weszła jest*, zob. kom. do translit.; — *prawym* (dat. pl.) *siercem* (instr. sg), T: *prawym sierca*: FL: *rectis corde*, ale V tylko: *rectis*, Puł i Kr tylko: *prawym*, por. *skruszone sierzem*, ps 146, 3. — **6:** *ot słyszenia*: T: *od słyszenia*. — **9:** po *albo* kopista opuścił zapewne synonim *sprochnie*.

⟨Psalm 112⟩

- ⟨1⟩ Chwalcie, dzieci, Gospodna, chwalicie imię panowo!
- ⟨2⟩ Bądź imię jego błogosławiono ot ninie aż na wieki.
- ⟨3⟩ Od słońca wschoda aż do zapada chwalne imię boże.
- ⟨4⟩ Wysoki nade wszemi pogany Gospodzin a na niebiesiech sława jego.
- ⟨5⟩ Kto jako Gospodzin, Bog nasz, jen na wysokości przebywa a śmierne widzi na niebie i na ziemi?
- ⟨6⟩ Pobudzając ot ziemi niedostatecznego a z gnoja wznaszając ubogiego,
- ⟨7⟩ by posadził ji se książęty, se książęty luda swego,
- ⟨8⟩ jenże przebywać każe przedziatkinią w domu macierz syno⟨w⟩ radującą sie.

2: *jego*: ale V: Domini, Puł i Kr: *boże*; — *ot ninie*: T: *od ninie*. — **7:** *se książęty*²: T brak.

⟨Psalm 113⟩

- ⟨1⟩ W wyścieniu Izrael z Egipta, domu Jakobowa z luda pogańskiego,
⟨2⟩ uczyniło się Żydowstwo świętość jego, Izrael moc jego.
⟨3⟩ Morze uźrzało jest i uciekło, Jordanisz obrocił się jest opak,
⟨4⟩ gory wiesieliły się jako skopowie a *pogorki jako baranowie owiec.
⟨5⟩ Co jest tobie, morze, iż uciekało jeś, ⟨i⟩ ty, Jordanie, iż obrocił ⟨jeś⟩ się opak?
⟨6⟩ Gory, wiesieliłyście się jako baranowie a *pogorki jako ownowie owiec?
⟨7⟩ Od oblicza gospodnowa ruszyła się ziemia, ot oblicza Boga Jakobowa,
⟨8⟩ jenże obrocił opokę w jeziora wod a skałę w studnie wod.
⟨9⟩ Nie nam, Gospodnie, nie nam, ale imie⟨ni⟩u twemu daj sławę
⟨10⟩ na miłosierdzie twoje i prawdę twoję, bychą niegdy nie rzekli ⟨pogani⟩: Gdzie jest Bog jich?
⟨11⟩ Ale Bog nasz na niebie, wszystko, cożkoli chciał, uczynił jest.
⟨12⟩ Bałwani poganow srebro i złoto, dział⟨a⟩ ręku ludzku.
⟨13⟩ Usta mają, a nie mówić będą, oczy mają, a nie będą widzieć,
⟨14⟩ uszy mają, a nie będą słyszeć, nozdrze mają, a nie będą wonieć,
⟨15⟩ ręce imają, a nie będą maceć, nogi imają, a nie będą chodzić ani wołać będą w gardle swoim.
⟨16⟩ Podobni *będą jim, jż czynią to, i wszyscy, jż dbają w nie.
⟨17⟩ Dom Israhelow pwał w Pana Gospodna, pomocnik jich i zasłoniciel jich jest.
⟨18⟩ Dom Aaron nadzieję imiał jest w Panu, pomocnik jich i zaszczytciel jich jest.
⟨19⟩ Jż się boją Pana, pwali są w Pana, pomocnik jich i zaszczytca jich jest.
⟨20⟩ Pan pomniał jest nas i błogosławił jest nam,
⟨21⟩ błogosławił domowi Israhel, pożegnał domowi Aaron,
⟨22⟩ bogosławił wszem, jż się boją Gospodna, małym s wielkimi.
⟨23⟩ Przyłoż Gospodzin nad was, nad was i nad syny wasze.
⟨24⟩ Błogosławieni wy Gospodnu, jenże uczynił jest niebo i ziemię.
⟨25⟩ Niebo niebieskiemu Gospodnu, ale ziemię dał jest synum ludzkim.
⟨26⟩ Nie martwi będą chwalić ciebie, Gospo⟨d⟩nie, ani wszyscy, jż zstapają do piekła,
⟨27⟩ ale my, jż żywi jesmy, bogosławimy Panu ot ninie aż na wieki.

1: w wyścieniu: T: (w) wyszcieniu. — **4:** pogorki: T: pagorki, Puł: pagorcy, Kr: pagorkowie. — **5:** i (T brak) ty: V: et tu, Puł i Kr: a ty; — obrocił ⟨jeś⟩ sie (T tak samo): możliwa też lekcja obrociłś sie, Vintr: žes sě obratil, zob. kom. do translit. — **6:** pogorki: T: pagorki, Puł: pagorcy, Kr: pagorkowie. — **7:** ot oblicza: T: od oblicza. — **9:** nie nam²: T: nie mam. — **10:** pogani (T tak samo): V: gentes, Puł: pogani, Kr: poganowie. — **15:** imają (dwukrotnie): T: jimają; — będą maceć (T tak samo): bohemizm, Puł i Kr: będą macać. — **16:** podobni będą (T, Puł i Kr tak samo): ale V: similes... fiant. — **17:** w Pana Gospodna: V: in Domino, Puł: w Gospodna, Kr: w Panie. — **18:** imiał jest: T: jimiał jest. — **23:** przyłoż (T: przyłoży), V: adiciat, Puł: przyłoży, ale FL: adiciet, Kr: przyda. — **25:** ludzkim: T: ludzkim. — **27:** ot ninie: T: od ninie.

⟨Psalm 114⟩

- ⟨1⟩ Miłował jeśm, bo *usłyszał Pan głos modlitwy mojej,
⟨2⟩ bo nakłonił ucho swoje mnie et we dniach moich wzywać będę.
⟨3⟩ Ogarnęły są mnie boleści śmierci a szkody piekielne należl⟨y⟩ są mnie.
⟨4⟩ Smętek a boleść nalez jeśm a imie⟨nia⟩ gospodnowa wzywał jeśm.
⟨5⟩ O Panie, wywol duszę moję! Miłosierdny Gospodzin i prawdziwy a Bog nasz smiłuje się.
⟨6⟩ Strzegący malutkich Gospodzin, uśmierzył jeśm się i zbawił mie.
⟨7⟩ Wroć sie, dusza moja, w pokoj twój, bo Pan dobrze uczynił tobie,
⟨8⟩ iże wytargł duszę moję ze śmierci, oczy moi ot szez, nogi moje od upelźnienia.
⟨9⟩ Lub będę Panu w ziemi z[w]ywych.

1: *usłyszał* (T tak samo): codd: exaudivit, Vintr: *usłyszał*, ale V i FL: exaudiet, Puł: *usłysz*, Kr: *wysłucha*. — **2:** *moich*: T: *mojich*. — **4:** *nalez jeśm*: T: *nalezł jeśm*, Puł: *nalazł jeśm*, Kr: *nalazłem*. — **7:** *tobie* (T, Puł i Kr tak samo): V: tibi, FL: mihi. — **7–8:** *Pan dobrze uczynił tobie, iże wytargł duszę moję*: T: *Pan dobrze uczynił tobie. Iże wytargł duszę moję*.

⟨Psalm 115⟩

- ⟨1⟩ Wierzył jeśm, przetoż albo przeto eże mowił jeśm, ale ja pak uśmierzył jeśm ⟨sie⟩ wielmi.
- ⟨2⟩ Ja jeśm rzekł w przestąpieniu mojem: Wszelki człowiek leż.
- ⟨3⟩ Czym opłacę Panu za wszystko, coż zapłacił mi jest?
- ⟨4⟩ Kielich zbawienia wezmę a imię panowo wzowę.
- ⟨5⟩ Obietnice moje Panu wrocę przede wszemi ludźmi jego, droga przed oczyma gospodnowym⟨a⟩ śmierć świętych jego.
- ⟨6⟩ O Panie, iż ja sługa twój, ja sługa twój i syn sługi twoji.
- ⟨7⟩ Roztargł jeś okowy moje a tobie wzdam modłę ch[a]wały, a imię panowo wzowę.
- ⟨8⟩ Obietnice moje Panu wrocę przed oczyma wszego luda jego, we trzemoch domu panowa, w pośrzod ciebie, Jeruzalem.

3: *opłacę*: T: *odpłacę*.

⟨Psalm 116⟩

⟨1⟩ Chwalcie Pana, wszystkie pogany, chwalcie jį, wszyscy ludzie,

⟨2⟩ bo poćwirdzono jest nad nami miłosierdzie jego a prawda boża przebywa na wieki.

1 – 2: *chwalcie jį,...* bo poćwirdzono jest... miłosierdzie jego: **T:** *chwalcie jį... Bo poćwirdzono jest... miłosierdzie jego.*

⟨Psalm 117⟩

- ⟨1⟩ Chwalcie Pana, bo dobry, bo na wieki miłosierdzie jego.
⟨2⟩ Rzecz ninie Israhel, bo dobry, bo na wieki miłosierdzie jego.
⟨3⟩ Rzeczcie ninie dom Aronow, bo na wieki miłosierdzie jego.
⟨4⟩ Rzeczcie ninie, już się boją Gospodna, iż dobry, bo na wieki miłosierdzie jego.
⟨5⟩ Z zamęta wezwał jeśm Gospodna i usłyszał mię w szerokości Gospodzin.
⟨6⟩ Gospodzin ⟨mnie⟩ pomocnik jest a ja nie wzboję się, co mi uczyni człowiek.
⟨7⟩ Pan mnie pomocnik jest ⟨a ja⟩ wzgardzę nieprzyjacieli moimi.
⟨8⟩ Dobrze jest pwać w Pana, niż pwać we człowieka.
⟨9⟩ Dobrze jest dbać albo nadzieję mieć w Gospodzinu, niż dbać we książęta.
⟨10⟩ Wszyscy pogani obeszli mnie, a w imię panowo bo pomścił ⟨jeśm⟩ sie w nich.
⟨11⟩ Ogarniając ogarniali są mnie, a w imię gospodnowo bo pomścił jeśm sie w nich.
⟨12⟩ Ogarniali są mnie jako pszczoły i zagorzali są ⟨sie⟩ jako ogień w cizniu, a w imię panowo bo pomścił jeśm sie w nich.
⟨13⟩ Pochynion wezwrocon jeśm, bych spadł, a Gospodzin przyjął mnie.
⟨14⟩ Moc moja i chwała moja Pan ⟨i⟩ uczynił mi sie mnie w zbawienie.
⟨15⟩ Głos wiesiela i zbawienia w stanach prawych.
⟨16⟩ Prawica panowa uczyniła jest mocy, prawica gospodnow⟨a⟩ powyszyła me, prawica panowa uczyniła moc.
⟨17⟩ Nie umrę, ale żyw będę i prawić będę dzieła panowa.
⟨18⟩ Każnię każnił me Pan a śmierci nie dał me.
⟨19⟩ Otworzycie mnie wrota sprawiedności, wszedw w nie chalić będę Pana. Ta wrota go⟨s⟩podzinowa, pra⟨w⟩dziwi wnidą w nie.
⟨20⟩ Chwalić będę, Gospodnie, ciebie, bo usłyszał jeś me i uczynił jeś sie mnie we zbawienie.
⟨21⟩ Kamień, jen są odrzucili działając, ten uczynion jest we głowę kąta;
⟨22⟩ ot Gospodna stało sie to i jest dz[w]iwno w oczu naszu.
⟨23⟩ Ten jest dzień, jenże jest uczynił Gospodzin, wiesielmy sie i radujmy sie w niem.
⟨24⟩ O Gospodnie, zbawiona me uczyni, o Panie, dobrze przyspiej! Błogosławiony, jenże przyszedł jeś w imię boże.
⟨25⟩ Błogosławilimy wam z domu panowa. Bog Gospodzin i oświecił nam.
⟨26⟩ Ustawcie dzień cstny w gęszczach aż do rogu altarza.
⟨27⟩ Bog moj jeś ty i będę chwalić cię, Bog moj jeś ty i pow⟨y⟩szę cię.
⟨28⟩ Chwalić będę cię, bo jeś usłyszał mię i jeś uczynił się mnie we zbawienie.
⟨29⟩ Chwalcie Pana, bo dobry, eże na wieki miłosierdzi jego.

6: *mnie* (T tak samo): V: mihi, Puł i Kr: *mnie*. — **7:** *a ja* (T tak samo): V: et ego, Kr: *a ja*, Puł: *a*. — **10, 11, 12:** *a... bo*: V: et... quia, Puł: *a... bo*, Kr: *a... iże*: niejasne. — **13:** *pochynion wezwrocon jeśm*: T: *pochynion, wezwrocon jeśm*. — **14:** ⟨*i*⟩ (T brak): V: et, Puł i Kr: *i*; — *mnie*: dodatek tłumacza. — **18:** *każnię*: T: *każnią*, V: *castigans*, Kr: *karząc*. — **19:** *chalić będę*: T: *chwalić będę*. — **20:** *Gospodnie*: codd.: *Domine*, ale V, FL, Puł i Kr brak. — **22:** *ot Gospodna*: T: *od Gospodna*. — **24:** *przyszedł jeś*: ale V: *venit*, Puł i Kr: *przyszedł*, zob. kom. do FL. — **26:** *cstny*: T: *czstny*; — *altarza*: T: *oltarza*.

⟨Psalm 119⟩

- ⟨1⟩ Ku Gospodnu, kdy *jeśm mącon, wołał jeśm i usłyszał mię jest.
- ⟨2⟩ Gospodnie, zbaw duszę moję od wargi lichych i ot języka l(ś)ciwego!
- ⟨3⟩ Csoć dadzą tobie albo csoć przyłożą tobie ku języku l(ś)ciwemu?
- ⟨4⟩ Strzały mocnego ostre s węglim popuściałym.
- ⟨5⟩ Gorze mnie, iż przebyt moj przedłużył się jest! Przebywał jeśm z przebywającymi w Cedar, długo bydlila dusza moja.
- ⟨6⟩ Z cimi, jż są nienaźrzeli pokoja, był jeśm pokojen, gdy mołwich jim, wywojowali albo bojowali przeciwko mnie darmo albo za dar.

1: *kdy*: T: *gdy*; — (*kdy*) *jeśm mącon*: ale V: *tribularer*, Puł: *gdym był mącon*, Kr: *gdy zasmucon-em był*. — **2:** *od wargi*: ale V: *a labiis*, Puł i Kr: *od warg*. — **3:** *csoć* (dwukrotnie): T: *czso-ć*. — **6:** *z cimi*: T: *s tymi*.

⟨Psalm 120⟩

- ⟨1⟩ Podźwiǳi jeśm oczy moi na gory, otkąd przydzie pomoc mnie.
⟨2⟩ Pomoc moja od Pana, jenże uczynił niebo i ziemię.
⟨3⟩ Nie da na poruszenie nogi twoje ani *drzemać *będzie, jen ciebie strzeże.
⟨4⟩ Owa nie drzemać ani spać będzie, jenże strzeże Israhel.
⟨5⟩ Pan strzeże ciebie, Gospodzin zaszczylenie twoje nad rękę prawą twoję.
⟨6⟩ Przez dzień słońce nie będzie żec cię ani miesiąc przez noc.
⟨7⟩ Pan będzie strz(e)c ciebie ote wszego złego, ostrzeży dusze twojej Gospodzin.
⟨8⟩ Pan strzeży weścia twego i wyścia twego ot ninie aż na wieki.

1: *moi:* T: *moji*; — *otkąd:* T: *odkąd*. — **3:** *na poruszenie:* T: *na pokuszenie*, zob. kom. do translit.; — *ani drzemać będzie* (T tak samo): V: *neque dormitet*, Puł: *ani drzemi*, Kr: *niechaj nie drzemie*. — **8:** *weścia:* T: *weszcia*; — *wyścia:* T: *wyszcia*; — *ot ninie:* T: *od ninie*.

⟨Psalm 118a⟩

- ⟨1⟩ Błogosławieni niepokaleni na drodze, już chodzą w zakonie gospodnowem.
⟨2⟩ Błogosławieni, już badają świadectwa jego, we wszem sercu szukają jego,
⟨3⟩ bo ci, już działają lichotę, na drogach jego nie chodzili.
⟨4⟩ Ty kazał jeś kaźni twoich ostrzegać barzo,
⟨5⟩ abychą sprawiony drogi moje na ⟨o⟩strzeżanie prawot twojich.
⟨6⟩ Tedy nie będę osromocon, gdy przeźrę we wszech kaźnia⟨ch⟩ twoich.
⟨7⟩ Spowiedać będę sie tobie w prawocie serca mego, iże zwykł jeśm sądy prawoty twoje.
⟨8⟩ Prawot twoich strzec będę, nie ostawiaj mnie aż do końca.
⟨9⟩ W czym oprawia młodzie drogę swoją? We strzeżeniu słow[o] twoich.
⟨10⟩ We wszem siercy mojem szukał jeśm cię, nie otganiaj mię ot kaźni twoich.
⟨11⟩ W siercy mojem skrył jeśm słowa twoja, abych nie grzeszył tobie.
⟨12⟩ Błogosławiony jeś, Panie, nauczycie mnie prawotam twojim.
⟨13⟩ W wargach mych zmołwił jeśm wszytki sądy ust twoich.
⟨14⟩ Na drodze świadectw twojich kochał jeśm sie jako we wszech[em] bogastwie⟨ch⟩.
⟨15⟩ W kaźniach twoich snażyć sie będę i spatrzę drog twoich.
⟨16⟩ W prawotach twojich będę myślić, nie zapomnię słow twoich.

4: *twoich:* T: *twojich*; — **4–5:** *Ty kazał jeś kaźni twoich ostrzegać..., abychą sprawiony drogi moje:* T: *Ty kazał jeś kaźni twojich ostrzegać... A bychą sprawiony drogi moje.* — **6, 8, 9:** *twoich:* T: *twojich*. — **10:** *nie otganiaj mię ot kaźni twoich:* T: *nie odganiaj mię ot kaźni twojich*. — **13:** *twoich:* T: *twojich*. — **14:** *twojich:* T: *swojich*, zob. kom. do translit.; — *we wszech bogastwiech:* T: *we wszem bogastwie*, zob. kom. do translit. — **15:** *w kaźniach:* T: *w kaźniach*, zob. też kom. do 111, 1; — *twoich* (dwukrotnie) T: *twojich*. — **16:** *twoich:* T: *twojich*.

⟨Psalm 118b⟩

- ⟨17⟩ Otpłaci słudze twemu, ożywi mię, a będę strzec słów twych.
⟨18⟩ Zjaw oczy moi, i spatrzę dziwy ze zakona twego.
⟨19⟩ Bydlący ja jeśm na ziemi, nie kryj przede mną kaźni twoich.
⟨20⟩ Żądała jest dusza moja żędać prawot twoich we wszelkiem czasie.
⟨21⟩ Karał jeś pyszne; zakłęci, jż zstapają z kazań twoich.
⟨22⟩ Otejmi ote mnie przeciwność i potępę, bo jeśm świadcztwie two(j)e szukał.
⟨23⟩ Bo siedzieli są książęta a przeciwu mnie mołwili, ale sługa twój snażył sie w prawotach twojich.
⟨24⟩ Bo i świadcztwa twoja myślenie moje jest, i rada moja prawoty twoje.
⟨25⟩ Przylnęła jest ku podłodze dusza moja; ożywi mię podług słowa twego!
⟨26⟩ Drogi moje zjawił jeśm i usłyszał jeś mię; nauczy mnie prawotam twojim!
⟨27⟩ Drogę prawot twojich naucz mie, i snażyć się będę w dziwiech twojich.
⟨28⟩ Drzemała dusza moja przed tesnicą; stwirdzi mię w słowiech twoich!
⟨29⟩ Drogę lichoty otejmi ote mnie a z zakona twego smiłuj się nade mną!
⟨30⟩ Drogę prawoty albo prawdy wybrał jeśm, sądow twojich nie jeśm zapomniał.
⟨31⟩ Przysłał jeśm świadcztwom twojim, Panie; nie zasromawaj mnie!
⟨32⟩ Drogą kaźni twoich bieżał jeśm, gdy rozsyrzył jeś serce moje.

17: *otplaci*: T: *odplaci*. — **18:** *moi*: T: *moji*. — **19, 20, 21:** *twoich*: T: *twojich*. — **22:** *świadcztwie*: bohemizm, zob. kom. do translit., Puł: *świadectwo*, ale V: testimonia, Kr: *świadectw*. — **23:** *a*: T brak, zob. kom. do translit. — **28:** *tesnicą*: T: *tesznicą*; — *twoich*: T: *twojich*. — **32:** *drogą*: T: *drogę*; — *twoich*: T: *twojich*.

⟨Symbolum Athanasianum⟩

- ⟨1⟩ Ktorykole chce zbawion być, przede wszym potrz(e)bizno jest, aby dzierzał krześci(j)ąńską wiere.
- ⟨2⟩ Jaż ależ wszelki z pełna i nieporuszenie zachowa, kromie wątpienia na wi(e)ki zginie.
- ⟨3⟩ A wiera krześciąńska ta jest, bychom jednego Boga we Trojcy, a Trojcę w jedności ćcili,
- ⟨4⟩ ani smieszając person, ani osoby rozłączając,
- ⟨5⟩ bo jina jest persona oćcowa, jina synowa, jina Ducha Świątego.
- ⟨6⟩ Ale oćcowo i synowo, i Ducha Świątego jedno jest bostwo, rowna sława, wiekuje wielmożstwo.
- ⟨7⟩ Jaki Ociec, taki Syn, takiz Świąty Duch.
- ⟨8⟩ Niestworzony Ociec, niestworzony Syn, niestworzony Świąty Duch,
- ⟨9⟩ przezmierny Ociec, przezmierny Syn, przezmierny Duch Świąty,
- ⟨10⟩ wiekuj Ociec, wiekuj Syn, wiekuj Świąty Duch,
- ⟨11⟩ a wszakoż nie trze wiekuj, ale jeden wiekuj,
- ⟨12⟩ jako nie trze niestworzeni ani trze przezmierni, ale jeden niestworzony i jeden przezmierny.
- ⟨13⟩ Takiez wszemogący Ociec, wszemogący Syn, wszemogący Duch Świąty,
- ⟨14⟩ a wszakoż nie trze wszemogący, ale jeden wszemogący.
- ⟨15⟩ Tako Bog Ociec, Bog Syn, Bog Duch Świąty,
- ⟨16⟩ a wszako nie trze Bogowie, ale jeden jest Bog.
- ⟨17⟩ Tako Pan Ociec, Pan Syn, Pan Duch Świąty,
- ⟨18⟩ a szwszako nie trze Panowie, ale jeden jest Pan.
- ⟨19⟩ Bo jakoż osobnie każdą personę Bogiem i Panem poznawać krześciąńską prawdą przyciśnieni jesmy, takie trzy Bogi i Pany mołwić pospolita wiara zakazuje.
- ⟨20⟩ Ociec od nikogo jest uczynion ani stworzon, ani porodzon,
- ⟨21⟩ Syn od Oćca samego jest nie uczynion ani stworzon, ale porodzon,
- ⟨22⟩ Duch Świąty od Oćca i Syna nie uczynion ani stworzon, ani porodzon, ale pochodzący.
- ⟨23⟩ Jeden tegodla Ociec, nie *trze* Ocowie, jeden Syn, nie *trze* Synowie, jeden Duch Świąty, nie *trze* Duchowie Świąci.
- ⟨24⟩ A w *tej* Trojcy nics pirzw(e)j albo pośledziej, nics więcsze albo mniejsze, ale wszystkie trzy persony pospolicie wiekujis*te* sobie są i rowne.
- ⟨25⟩ Tako jakoż wszystko już przepowiedziano jest, aby Trojca w jednoci, a jednoć we Trojcy ćciona była.
- ⟨26⟩ Ktoż chce przeto zbawion być, tako o Trojcy rozumiej.
- ⟨27⟩ Ale potrzebizno jest ku wiecznemu zbawieniu, aby opł[e]cnie albo ciała przyjęcie też Pana naszego Jezu Krysta wiernie wierzył.
- ⟨28⟩ Jest przeto wiara prawa, bychom wierzeli i znali, iż Pan nasz Jezuskrystus boży Syn, Bog i człowiek jest.
- ⟨29⟩ Bog jest z osoby albo z postawy oćcowy przed wieki urodzon, a człowiekiem jest z osoby macierzynej na świecie porodzon.
- ⟨30⟩ Swirchowany Bog, swirchowany człowiek od dusze rozumne i człowieczego ciała sąc.
- ⟨31⟩ Rowien Oćcu podług bostwa, [mniejszy] mniejszy Oćca podług człowieczstwa.
- ⟨32⟩ Jenże jakokoli Bog jest i człowiek, nie dwa wżdy, ale jeden jest Krystus.
- ⟨33⟩ Jeden zajiście nie obrocenim bożstwa w ciało, ale przyjęcim człowieczstwa w Boga.
- ⟨34⟩ Jeden owszeją nie smieszanim podstawy, ale jednotą persony.

- ⟨35⟩ *Bo* jako dusza rozumna a ciało jeden jest człowiek, tako Bog a człowiek jeden jest Krystus.
- ⟨36⟩ Jenże cirpiał jest za zbawienie nasze, zstąpił do piekła, trzeciego dnia wstał jest z[a] martwych.
- ⟨37⟩ Wstąpił na niebiosa, siedzi na prawicy Boga Oćca wszemogącego, odjąd przyć[e] ima sędzić żywe i martwe.
- ⟨38⟩ Ku jegoż przyściu wszytcy ludzie wstać imają z ciała swojimi (i czynić imają) od uczynkow swoich liczbę.
- ⟨39⟩ A jiz są dobrze czynili, podą w żywot wiekuji, a ktorzy źle, w ogień wiekuji.
- ⟨40⟩ Ta jest wiara krzestiańska, jaż aliż wszelki wiernie i twardo wierzyć będzie, zbawion być nie może.

3: *ćcili:* T: *czcili*. — **6:** *oćcowo i synowo:* T: *Oćcowa i Synowa*. — **18:** *szuszako:* T: *wszako*. — **23:** *ocowie:* T: *oćcowie*. — **24:** *pirzwej:* T: *pirzwej*, zob. kom. do translit. — **25:** *ćciona:* T: *czczona*. — **27:** *opł[e]cenie:* T: *w opłcenie*. — **37:** *ima:* T: *jima*. — **38:** *przyściu:* T: *przyszciu*; — *imają:* T: *jimają*; — *i czynić imają* (T tak samo): FL: *et redditurit sunt*, Puł: *i czynić imają*, Kr: *i uczynić mają*; — *swoich:* T: *swych*. — **40:** *krzestiańska* (T tak samo): bohemizm, zob. kom. do translit.; — *aliż* (Kr: *ależ*)... *wierzyć będzie:* FL: *nisi... crediderit*, Puł: *aliż... wierzyć nie będzie*.

⟨Psalm 118c⟩

- ⟨33⟩ Zakon połącz mi, Gospodnie, drogę prawot twojich, i szukać jej będę weźgdy.
- ⟨34⟩ Da mi rozum, a będę badać zakon twój i będę strzec jego we wszem sercu mojem.
- ⟨35⟩ Przewiedzi mię we stdzy kaźni[ch] twoich, bo jeśm jej chciał!
- ⟨36⟩ Nakłoń sierce moje we świadczech(st)wa twoja, a nie w łakomstwo!
- ⟨37⟩ Otwroci oczy moi, bysta nie widzieli prożności, na drodze twojej ożywi mię!
- ⟨38⟩ Postaw słudze twemu słowa twe w bojaźni twojej!
- ⟨39⟩ Utni przeciwieństwo moje, jegoż w(n)imał jeśm się, bo sądownie twoji wiesieli.
- ⟨40⟩ Owa żądał jeśm kaźni twojich; w prawocie twojej ożywi mię!
- ⟨41⟩ A przydzi na mię miłosierdzie twoje, Gospodnie, zbawienie twoje podług słowa twego.
- ⟨42⟩ I odpowiem rozgarzającym albo łającym mnie słowo, bo jeśm pwał w słowa twoja.
- ⟨43⟩ A nie otejmuj z ust moich słowa prawdy aż do końca, bo w sądziech twojich nadzieję imia(ł) jeśm.
- ⟨44⟩ I strzec będę zakona twego weźgi, na wieki i na wiek wiekom.
- ⟨45⟩ I chodził jeśm w szerokości, bo kaźni twoje dobywał jeśm.
- ⟨46⟩ I mówił jeśm o świadczech twojich przed krolmi, i nie zasroman jeśm.
- ⟨47⟩ I myślił jeśm w kaźniech twojich, jeż jeśm miłował.
- ⟨48⟩ I wzniosł jeśm ręce moje ku kaźniom twoim, jeż jeśm miłował, i *snażyć się *będę w prawotach twojich.

34: *da:* T: *daj.* — **35:** *twoich:* T: *twojich.* — **37:** *moi:* T: *moji;* — *bysta nie widzieli:* T: *bysta nie widziele.* — **38:** *słowa:* ale V: *eloquium,* Puł: *słowo,* Kr: *wymowę.* — **42:** *odpowiem:* T: *odpowiem.* — **43:** *imiał(ł) jeśm:* T: *jmiał jeśm.* — **48:** *twoim:* T: *twojim;* — *snażyć się będę* (T i Puł tak samo): FL: *exercebor,* Kr: *doświadszać się będę,* ale V: *exercebar.*

⟨Psalm 118d⟩

- ⟨49⟩ Pomni słowa twego słudze twemu, w jemże mnie nadzieję dał jeś.
⟨50⟩ Ta mię ucieszyła [są] ⟨jest⟩ we śmierze mojej, bo słowo twoje żywiło jest mię.
⟨51⟩ Pyszni lichy czynili są aż do końca, ale ja od zakona twego nie *odchylił* jeśm się.
⟨52⟩ Pomniał jeśm sądy twoje od wieka, Panie, i ucieszon jeśm.
⟨53⟩ Pomdlenie trzymało mię za grzeszniki zostające zakona twego.
⟨54⟩ Pieniu podobne mnie były prawoty twoje w mieście *pilgrzymstwa* mego.
⟨55⟩ W pamięci imiał jeśm w nocy imię twoje, Gospodnie, i strzegł jeśm zakona twego.
⟨56⟩ *Te(n)* uczynion[a] jest mi, bo prawot twoich dobywał jeśm.
⟨57⟩ Część moja, Panie, rzekł jeśm *strzec* zakona twego.
⟨58⟩ Prosił jeśm oblicza twego we szem siercy mojem, smiłuj się nad mną ⟨*podług* słowa twego⟩.
⟨59⟩ Myślił jeśm drogi moje i obrocił jeśm nogi moje we świadecztwa twoja.
⟨60⟩ Gotow jeśm a nie jeśm się zamaćił, bych strzegł kaźni twoich.
⟨61⟩ Powrozy grzechow obwizały są mię, a zakona twego nie zapomniał jeśm.
⟨62⟩ Pośzrod nocy wstał jeśm na chwalenie tobie, na sądy prawoty twoji.
⟨63⟩ *Uczęstnik* jeśm ja wszech bojących się ciebie a strzegących kaźni twojich.
⟨64⟩ Miłości twoji, Panie, pełna jest ziemia, prawotam twojim nauczy mię.

55: *imiał jeśm:* T: *jimiał jeśm.* — **57:** *rzekł jeśm strzec:* T: *rzekł jeśm, strzec.* — **58:** *we szem:* T: *we wszem;* — *podług słowa twego* (T brak); V: *secundum eloquium tuum,* Puł: *podług słowa twego,* Kr: *podług wymowy twojej.* — **60:** *twoich:* T: *twojich.*

⟨Psalm 118e⟩

- ⟨65⟩ Dobrotę uczynił jeś se sługą twojim, Panie, podług słowa twego.
- ⟨66⟩ Dobroci i kaźni a uczeniu nauczy mię, bo kaźniom twojim wierzył jeśm.
- ⟨67⟩ Drzewiej niż u(ś)mierzył jeśm się, ja zgrzeszył jeśm, prz(e)toż słowa twego strzegł jeśm.
- ⟨68⟩ Dobry jeś ty a w dobroci tw(o)ji nauczy mię prawotam twojim.
- ⟨69⟩ Rozmnożyła się jest nade mną lichota pysznych, ale ja we wszem sercu będę mojem badać kaźni twojich.
- ⟨70⟩ Zsiadło sie jako mleko serce jich, ale ja zakon twoj myślił jeśm.
- ⟨71⟩ Dobrze mnie, iż jeś uśmierzył mię, abych nawyk prawoty twoje.
- ⟨72⟩ Dobrze mnie zakon ust twojich nad tysięcy złota i srebra.
- ⟨73⟩ Ręce twoi, Gospodnie, uczynilesta mnie i stworzyły jesta mię, daj mi rozum, bych wykł kaźniom twojim.
- ⟨74⟩ Jiż sie boją ciebie, uźrą mię a wiesielić się będą, iż jeśm w słowo twoje pwał.
- ⟨75⟩ Poznał jeśm, Gospodnie, iż prawda sądownie twoji, i w prawdzie twoi uśmierzył jeś mię.
- ⟨76⟩ Bądź miłosierdzie twoje, by ucieszyło mię, podług słowa twego słudze twemu.
- ⟨77⟩ Przydźcie mi miłosierdzia twoja, i będę żyw, bo zakon twoj myślenie moje.
- ⟨78⟩ Osromoceni bądźcie pyszni, eże krzywie lichotę czynili przeciw mnie, ale ja się snazyć będę w kaźniech twojich.
- ⟨79⟩ Obrocicie się mnie bojący się ciebie i jiż znali świadectwa twoja.
- ⟨80⟩ Bądź serce moje niepokalano w prawotach twojich, abych nie zasroman.

69: *we wszem sercu będę mojem badać:* T: *we wszem sercu mojem będę badać.* — **71:** *abych nawyk:* T: *a bych nawykł.* — **72:** *nad tysięcy:* T: *nad tysięcy.* — **73, 75:** *twoi:* T: *twoji.*

⟨Psalm 118f⟩

- ⟨81⟩ Omdlała jest we zbawieniu twojem dusza moja a w słowo twoje nadpwał jeśm.
⟨82⟩ Omdlale jesta oczy moje w słowo twoje rzekąc: Gdy ucieszysz mię?
⟨83⟩ Bo uczynił jeśm się jako bułga w przymroziu, a prawot twojich nie zapomniał jeśm.
⟨84⟩ Kielko jest dniow służy twego? Gdy uczynisz o naścigających mie sąd?
⟨85⟩ Rozprawili mi mnie złostni baśni, ale nie jako zakon twoj.
⟨86⟩ Wszystkie kaźni twoje prawda; złostni gonili są mie, pomóż mi.
⟨87⟩ Bez mała strawili są mie na ziemi, ale ja nie ostał jeśm kaźni twoich.
⟨88⟩ Podle miłosirdzie twego ożywi mie i ostrzegać będę świadeczstwa ust twych.
⟨89⟩ Na wieki, Gospodnie, słowo twoje przebywa na wieki na niebie.
⟨90⟩ Od naroda do naroda prawda twa; założył jeś ziemię, i przebywa.
⟨91⟩ Obrządzenim twojim stają dniowie, bo wszystko służy t[w]obie.
⟨92⟩ Jedno iże zakon twoj myślenie moje jest, tegdy snadź zginąłych we śmierze mojej.
⟨93⟩ Na wieki nie zapomnię prawot twojich, bo w nich ożywił jeś mię.
⟨94⟩ Twój jeśm ja, zbawiona mie uczyń, bo prawot twojich dobywał jeśm.
⟨95⟩ Mnie czakali są grzeszni, bychą zagubili mię, świadeczstwa twoja rozumiał jeśm.
⟨96⟩ Wszelkiego skończenia widział jeśm koniec, szeroko kazanie tve barzo.

85: *mnie*: zb. powtórzony zaimek, V: mihi, Fl i Kr: *mi*. — **87:** *twoich*: T: *twojich*. — **88:** *podle miłosirdzie*: bohemizm, zob. kom. do translit.; — *świadeczstwa*: T: *świadeczstwo*, zob. kom. do translit. — **91:** *służy t[w]obie*: T: *stodzy twoji*, zob. kom. do translit. — **92:** *jedno iże*: T: *jedno, iże*. — **96:** *skańczenia* (Kr: *skonania*): ale V: *consumationis*, Puł: *swirzchowania*.

⟨Psalm 118g⟩

- ⟨97⟩ Kako miłował jeśm zakon twój, Panie! Wszytek dzień myślenie moje jest.
- ⟨98⟩ Nad nieprzyjacioły mojimi mądra jeś mię uczynił kazanim twym, bo na wieki mnie jest.
- ⟨99⟩ Nade szwsztyki uczące mię rozumiał jeśm, eże kazania twoja myśl moja jest.
- ⟨100⟩ Nad starymi rozumiał jeśm, eże kaźni twoich szukał jeśm.
- ⟨101⟩ Ode wszelki złej drogi chował jeśm nogi moje, bych strzegł słowa twoja.
- ⟨102⟩ Od sądow twojich nie zstapał jeśm, bo ty zakon położył jeś mnie.
- ⟨103⟩ Jako słodkie gardzielam albo ⟨czeluściam⟩ mojem mołwy twoje, nad strzedź ustom mojim.
- ⟨104⟩ Od kaźni[ch] twojich rozumiał jeśm, przeto nienaźrał jeśm wszelki drogi lichoty.
- ⟨105⟩ Świeca nogam mojim słowo twoje i światłość stdzam albo stieżkam mojem.
- ⟨106⟩ Przysiągł jeśm i ustawił jeśm strzec sądow prawdy twojej.
- ⟨107⟩ Uśmierzył jeś⟨m⟩ się barzo, Gospodnie, ożywi mię podług słowa twego.
- ⟨108⟩ Wolna ust mojih wdzięczna uczyni, Gospodnie, i sądom twojim naucz mnie.
- ⟨109⟩ Dusza moja w ręku moju weźgi, a zakona twego nie zapomniał jeśm.
- ⟨110⟩ Położyli są grzeszni sidło mnie, a od kaźni twojich nie błądził jeśm.
- ⟨111⟩ Dziedzicstwem twojim dobył jeśm świadeczstw twoich na wieki, bo wiesiele sierce mego są.
- ⟨112⟩ Nakłonił jeśm sierce moje na czynieni⟨e⟩ prawot twych na wieki prze opłacanie.

99: *szwsztyki*: T: *wsztyki*. — **100:** *twoich*: T: *twojich*. — **103:** *słodkie*: T: *słodko*, zob. kom. do translit.; — *czeluściam* (T brak): Kr: *czeluściam*, por. ps 21, 16. — **104:** *nienaźrał jeśm*: T: *nienaźrał jeśm*. — **105:** *mojim*: T: *mojem*; — *stieżkam*: bohemizm, zob. kom. do translit. — **107:** *uśmierzył jeś⟨m⟩ się*: T: *uśmierzył jeś się*, zob. kom. do translit. — **111:** *twoich*: dod. tłumacza, T: *twojich*; — *sierce* (T: *sierca*): bohemizm, zob. kom. do translit.; — *mego*: T: *mojego*, zob. kom. do translit. — **112:** *prze opłacanie*: T: *prze odplacanie*.

⟨Psalm 118h⟩

- ⟨113⟩ Zgłobliwe albo liche w nienawiści miał jeśm a zakon twój miłował jeśm.
⟨114⟩ Pomocnik i przyjemca moj jeś ty a w słowie twojem nadzieję miał jeśm.
⟨115⟩ Odstępicie ode mnie, zgłobiwi, a będę badać kaźni Boga mego.
⟨116⟩ Przymi mię podług wołwy twojej, a żyw będę, a nie osromocaj mię od czakania mego.
⟨117⟩ Pomoży mi, a zbawion będę i myślić będę w prawotach twoich wężgi.
⟨118⟩ Wzgardzał jeś *wszemi* odstępającymi od prawot twojich, bo krzywa jest myśl jich.
⟨119⟩ Przeształające *wnimał* jeśm wszystkie grzeszne ziemie, przeto miłował jeśm świadectwa twoja.
⟨120⟩ Wepchaj strachem twojim mięso moje, eże od sądow twojich bał jeśm sie.
⟨121⟩ Czynił jeśm sąd i prawotę, nie dawaj mię potwarzającym mię.
⟨122⟩ Przymi sługę twego w dobre, a nie będą potwarzać mię *pyszni*.
⟨123⟩ Oczy moje pomdlele jesta w zbawienie twoje i w wołwy prawoty twoje.
⟨124⟩ Uczyni z sługą twojim podług miłosierdzia twego a prawotom twojim nauczy mię!
⟨125⟩ Sługa twój jeśm ja, daj mi rozum, bych umiał świadectwa twoja.
⟨126⟩ Czas uczynienia, Gospodnie, rozpostrzeli są zakon twój.
⟨127⟩ Przeto miłował jeśm zakon twój nad złoto i nad drogie kamienie.
⟨128⟩ Przeto ku wszem kaźniom twojim pośpieszył jeśm sie, wszelką drogę lichą w nienawiści miał jeśm.

113, 114: *imiał jeśm:* T: *jimiał jeśm.* — **115:** *odstępicie:* T: *odstępicie.* — **117:** *twoich:* T: *twojich.*
— **118:** *wszemi:* T: *wszymi.* — **122:** *a nie będą potwarzać* (Puł tak samo); ale V: non calumpnientur, FL: non ut calumpniantur, Kr: *aby nie potwarzali.* — **128:** *imiał jeśm:* T: *jimiał jeśm.*

⟨Psalm 118i⟩

- ⟨129⟩ Dziwna świadc(t)wa twoja, Gospodnie, przeto badała jest je dusza moja.
- ⟨130⟩ Rozpowiedzenie słow twojich oświecaje i rozum daj(e) malutkim.
- ⟨131⟩ Usta moja otworzył jeśm i przytargł jeśm duch, bo kaźni twojich [żą] żądał jeśm.
- ⟨132⟩ Weźrzy na mię i smiuj się nade mną podług sąda miłujących imię twoje.
- ⟨133⟩ Chody moje spraw podług mołwy twoje i nie panuj[e] mnie wszelka krzywda.
- ⟨134⟩ Wykupi mię ot potwarzy ludzki, bych strzegł kaźni twoich.
- ⟨135⟩ Oblicze twoje oświeci nad sługą twojim i naucz mię prawotam twojim!
- ⟨136⟩ Wychod wod wywiedle jesta oczy moje, iże nie strzegle zakona twego.
- ⟨137⟩ Prawy jeś[t], Gospodnie, i prosty sąd twój.
- ⟨138⟩ Kazał jeś prawotę świadcztwa twoja i prawdę twoję barzo.
- ⟨139⟩ Zwiędłym mie uczyniła miłost albo żądza moja, bo sę zapomnieli słow twoich nieprzyjaciele moji.
- ⟨140⟩ Ogienna mołwa twoja silno a sługa twój miłował ją.
- ⟨141⟩ Junoszka jeśm ja i potępiony, prawot twoich nie zapomniał jeśm.
- ⟨142⟩ Prawota twoja prawota na wieki a zakon twój prawda.
- ⟨143⟩ Zamętek i tesnica naleźle jesta mię, kaźni twoje myślenie moje jest.
- ⟨144⟩ Prawota świadc[t]stwa twoja na wieki; rozum daj mi, a żyw będę.

129: *świadcztwa*: T: *świadcztwa*. — **130:** *oświecaje*: T: *oświeca*, zob. kom. do translit. — **134:** *ot potwarzy*: T: *od potwarzy*; — *twoich*: T: *twojich*. — **137:** *jeś[t]*: T: *jest*, zob. kom. do translit. — **139:** *miłost*: bohemizm, zob. kom. do translit.; — *sę zapomnieli*: T: *sę zapomnieli*, zob. kom. do translit.; — *twoich*: T: *twojich*. — **140:** *silno*: T: *silna*, zob. kom. do translit. — **141:** *potępiony*: T: *potępiony*; — *twoich*: T: *twojich*.

⟨Psalm 118k⟩

- ⟨145⟩ Wołał jeśm we wszem siercu mojem, usłysz mię, Gospodnie, prawot twoich szukać będę.
⟨146⟩ Wołał jeśm ku tobie, zbawiona mie uczyń, eżbych strzegł kaźni twoich.
⟨147⟩ Przeszedł jeśm w starości i wołał jeśm, eże w słowa twoja pwał jeśm.
⟨148⟩ Uśpieszyle jesta oczy moje ku tobie na brzeźdzeniu, bych myślił mołwy twoje.
⟨149⟩ Głosa mego słuszaj podług miłosierdzia twego, Panie, i podług sąda twego ożywi mnie!
⟨150⟩ Przybliżyli są sie pościgając mnie *lichoty, ale ot zakona twego daleko uczynili są sie.
⟨151⟩ Blizu *bądź, Gospodnie, a wszystkie drogi two⟨j⟩e prawda.
⟨152⟩ Ot początku poznał jeśm o świadectwach twojich, bo na wieki założył jeś je.
⟨153⟩ Widz śmiarę moję i wytargń mię, bo zakona twego nie zapomniał jeśm!
⟨154⟩ Sędzi sąd moj a odkupi mię, prze mołwę twoję ożywi mię!
⟨155⟩ Daleko od grzesznych zbawienie, eże prawot twojich nie szukali.
⟨156⟩ Miłosierdzia twego wiele, Gospodnie, podług sąda twego ożywi mię!
⟨157⟩ Wiele, jż nastoją na mię i mącă mię, ot świadectw[a] twojich nie zstapał jeśm.
⟨158⟩ Widział jeśm przestapające i wiądł jeśm, iże mołw twojich nie strzegli są.
⟨159⟩ Widz, iże kaźni twoje miłował jeśm, Gospodnie, w miłosierdziu twojem ożywi mię!
⟨160⟩ Początek słow twoich prawda, na wieki wszystkie sądy prawoty twoji.

145, 146: *twoich:* T: *twojich*. — **150:** *lichoty* (T tak samo): bł. zam. dat. sg. *lichocie*, V: *iniquitati*, Puł i Kr: *złości*, Vintr: *k zlosti*, por. ps 90, 10; — *ot zakona:* T: *od zakona*. — **151:** *bądź* (T i Puł tak samo): FL: *esto*, Vintr: *bud*, ale V: *es tu*, Kr: *jesteś ty*. — **152:** *ot początku:* T: *od początku*. — **154:** *odkupi:* T: *odkupi*. — **160:** *twoich:* T: *twojich*.

⟨Psalm 118⟩

- ⟨161⟩ Książęta nastały są na mię za dar, a ot słow twojich straszyno sie jest sierce moje.
- ⟨162⟩ Wiesielic sie ja będe nad mołwami twojimi jako jenze nalazł łup wielki.
- ⟨163⟩ Lichotę w nienawisici imiał jeśm i poganion[a] jeśm [sie], ale zakon twoj miłował jeśm.
- ⟨164⟩ Siedemkroć we dnie chwałę mołwił jeśm tobie nad sądy prawoty twoje.
- ⟨165⟩ Pokoj wieliki miłującym zakon twoj a nie jest jim pośmiewanie.
- ⟨166⟩ Żdał jeśm zbawienia twego, Gospodnie, i kaźni twoje miłował jeśm.
- ⟨167⟩ Strzegła jest dusza moja świadectw[o] twojich i miłowała je wielmi.
- ⟨168⟩ Chowal jeśm kaźni twoje i świadectwa twoja, bo wszystkie drogi moje przed oczyma twoima.
- ⟨169⟩ Przybliży się prośba moja przed oczy twoje, Gospodnie, podług mołwy twojej da mi rozum!
- ⟨170⟩ Wnidzi prośba moja przed oczy twoje, podług mołwy twojej wytargń mię!
- ⟨171⟩ Wyrzygną wargi moje chwałę, gdy mię nauczysz prawotam twojim.
- ⟨172⟩ Przepowie język moj mołwę twoję, bo wszystkie kaźni twoje prawda.
- ⟨173⟩ Bądź ręka twoja, aby zbawiła mię, eze kaźni twoje wybrał jeśm.
- ⟨174⟩ Żadał jeśm zbawienia twego, Gospodnie, a zakon twoj myśl moja jest.
- ⟨175⟩ Żywa będzie dusza moja i chalic będzie cie albo ciebie a sądowi⟨e⟩ twoji pomogą mi.
- ⟨176⟩ Bładził jeśm jako owca, jaż zaginęła jest; szukaj sługi twego, bo kaźni twoich nie zapomniiał jeśm.

161: *nastały są:* T: *nastali są;* — *za dar:* T: *zadar;* — *ot słow:* T: *od słow.* — **163:** *imiał jeśm:* T: *jimiał jeśm.* — **168:** *twoima:* T: *twojima.* — **169:** *da:* T: *daj.* — **175:** *chalic będzie:* T: *chwalic będzie;* — *pomogą:* T: *mogą.* — **176:** *nie zapomniiał jeśm:* T: *nie zapomniiał jest,* zob. kom. do translit.

⟨Psalm 121⟩

- ⟨1⟩ Wiesielił jeśćm się w tych, jeż mi są powiedziany: W dom panow *pojdzimy.
⟨2⟩ Stojące były nogi nasze w pałacoch twojich, Jerusalem!
⟨3⟩ Jerusalem, jeż stawią jako miasto, jegoż uczeństwo albo dział jego w niem albo w wiekujem.
⟨4⟩ Bo tamo są wstąpiły postaci, postaci panowy, świadectwo Israhel na zjawienie imie⟨ni⟩u panowu.
⟨5⟩ Bo tamo są siedzieli stolcowie w sądzie, stolcy na[d] domu Dawidowie.
⟨6⟩ Proście, jeż to na pokoj są Jerusalem, i opwitość miłującym ciebie.
⟨7⟩ Bądź pokoj w mocy twojej a oplwitość w wieżach twoich.
⟨8⟩ Prze bracią moję i bliżnie moje mołwiach pokoj o tobie.
⟨9⟩ Prze dom Gospodna, Boga naszego szukał jeśćm dobra tobie.

1: *pojdzimy* (T tak samo): ale V: *ibimus*, Puł i Kr: *pojdziemy*. — **3:** *stawią* (Puł tak samo): ale V: *aedificabitur*, Kr: *budowano bywa*. — **7:** *twoich*: T: *twojich*.

⟨Psalm 122⟩

- ⟨1⟩ K tobie podźwiży jeśm oczy moje, jenże przebywasz na niebie.
⟨2⟩ Owa jako oczy sług twojich w ręku panow jich,
⟨3⟩ jako oczy poselkiniej w ręku paniej swojej, tako oczy nasze ku Panu, Bogu naszemu, aliż się smiłuje nad nami.
⟨4⟩ Smiłuje się nad nami, Gospodnie, smiłuje się nad nami, eże barzo napełnioni jesmy w⟨z⟩gardzenia,
⟨5⟩ bo wiele zapełniona jest dusza nasza przekorą opłwitym a gardzenie⟨m⟩ pysznym.

2: *twojich*: dodatek tłumacza. — **5:** *dusza nasza przekorą opłwitym a gardzenie⟨m⟩ pysznym*:
T: *dusza nasza; przekora opłwitym, a gardzenie pysznym*.

⟨Psalm 123⟩

- ⟨1⟩ Jedno iże Gospodzin był w nas, rcy ninie Israhel, jedno iże Pan był między nami,
⟨2⟩ gdy wstali są ludzie na nas, s⟨n⟩adź żywe bychą połknęli nas,
⟨3⟩ gdy rozgniewał się gni⟨e⟩w jich na nas, snadź by woda pożar⟨ła⟩by nas.
⟨4⟩ Strumień przeszła jest dusza nasza, snadź przeszłaby była dusza nasza wodę niecirpiącą.
⟨5⟩ Błogosławiony Gospodzin, jen nie dał jest nas w ułapienie zębom jich.
⟨6⟩ Dusza nasza jako wrobl wytargniona jest z sidła łowcow.
⟨7⟩ Sidło stargano jest, a my swyzwoleni jesm⟨y⟩.
⟨8⟩ Pomoc nasza w imieniu panowem, jen uczynił niebo i ziemię.

2: *snadź żywe bychą połknęli*: T: *snadź żywe, bychą połknęli*. — **3:** *snadź by... pożar⟨ła⟩by*: T: *snadź by... pożarła*. — **7:** *swyzwoleni*: T: *wyzwoleni*.

⟨Psalm 124⟩

- ⟨1⟩ Jiz dbają w Gospodna, jako gora Syjon; nie będzie poruszony na wieki, jen przebywa w Jerusalem.
- ⟨2⟩ Gory około jego a Pan około luda swego od ninie aż na wieki.
- ⟨3⟩ Bo nie zostawi Gospodzin pręta grzesznych na części prawych, bychą nie wściągali prawi ku lichocie ręku swoju.
- ⟨4⟩ Dobrze uczyń, Gospodnie, dobrym a prostego sierca!
- ⟨5⟩ Ale zstępujące w obowiązania przywiedzie Gospodzin z czyniącymi lichotę. Pokoj nad Israhel!

⟨Psalm 125⟩

- ⟨1⟩ W obroceniu Gospodzin jęcstwo Syjon uczynieni jesmy jako ucieszeni.
⟨2⟩ Tegdy napełniona są radości usta nasza i język nasz wiesiela.
⟨3⟩ Tegdy rzeką między pogany: Wieliczył Gospodzin uczynić s nimi.
⟨4⟩ Wieliczył Gospodzin s nami czynić, i uczynieni jesmy wiesielący się.
⟨5⟩ Obroci, Gospodnie, jęcstwo nasze jako strumień [w] na południu.
⟨6⟩ Jiż to sieją we sżach, w wiesieli żać będą.
⟨7⟩ Idąc chodzili i płakali, puszcżając nasienia swoja,
⟨8⟩ ale przydąc przydą z wiesiele⟨m⟩, nosząc [banden] snopy swoje.

5: [w] *na południu*: T: *w napołudniu*.

⟨Psalm 126⟩

- ⟨1⟩ Aliż Gospodzin uczyni dom, po prozności działają, jż czynią ji.
- ⟨2⟩ Ależ Gospodzin strz(e)c będzie miasta, we prozność *czują, jż *strzegą jego.
- ⟨3⟩ Prozność jest wam przed światłością wstając; wstańcie, gdy siedzieć będziecie, jż jecie chleb boleści,
- ⟨4⟩ gdy da miłym swoim spanie. Owa dziedzina panowa synowie, opłata owoc brzucha.
- ⟨5⟩ Jako strzały w ręce mocnego, tako synowie wytrzęsionych.
- ⟨6⟩ Bogosławiony mąż, jenże napelnił jest żądzą swoją s nich, nie zasroman będzie, gdy mołwić będzie nieprzyjacielom swoim we wrociech.

2: *czują jż strzegą* (T i Puł tak samo): ale V: *vigilat qui custodit*, Kr: *czuje, który strzeże*. — **4:** *opłata*: T: *odpłata*. — **6:** *s nich*: T: *z nich*.

⟨Psalm 127⟩

- ⟨1⟩ Błogosławieni wszyscy, już się boją Gospodna, już chodzą po drogach jego.
⟨2⟩ Usiłowania ręki twojej iż będziesz jeść, błogosławiony *będziesz i dobrze tobie będzie.
⟨3⟩ Żona twoja jako macica oplwita w ścianach domu twego,
⟨4⟩ synowie twoji jako młodźcowie oliw około stoła twego.
⟨5⟩ Owa tako błogosławion będzie człowiek, jenże boi się Boga.
⟨6⟩ Błogosław cię Gospodzin z Syjon i widz dobra Jeruzalem szwszech dniow żywota twego,
⟨7⟩ i widz ⟨syny⟩ synow twojich. Pokoj nad Israhel!

2: *usiłowania ręki twojej iże* (T: *twoju, iże*) *będziesz jeść* (Puł tak samo): V: *labores manuum tuarum quia manducabis*, Kr: *robot ręki twoich iże pożywać będziesz*; — *błogosławiony będziesz* (T tak samo): ale V: *beatus es*, Puł i Kr: *błogosławiony jeś*. — **5:** *boi się*: T: *boji się*. — **6:** *szwszech*: T: *z wszech*.

⟨Psalm 128⟩

- ⟨1⟩ Często wybijali mię ode młodości moje, rcy ninie Israhel.
- ⟨2⟩ Często wybojowali mię ode młodości mojej, ale nie mogli mnie ostaci.
- ⟨3⟩ Na chrzebcie mojem kowali są grzeszni, przedłużali są lichotę swoją.
- ⟨4⟩ Pan pra(w)dziwy setnie wirzchy albo żyły grzesznych; osromoceni bądźcie i obroceni opak wszyscy, jż nienaźrzą Syjon.
- ⟨5⟩ Bądźcie jako siano strzeszne, jeż drzewiej niż je wytargają, zwiędnie,
- ⟨6⟩ z jegoż nie napełnił ręki swojej, jenże będzie żać, i łona swego, jenże snopy zbirać będzie.
- ⟨7⟩ A nie rzekli są, jż to mijachą: Błogosławienie panowo na was, błogosławiliśmy wam w imię panowo.

4: *wszyscy*: T: *wszytcy*. — **5:** *drzewiej niż*: T: *drzewiej, niż*.

⟨Psalm 129⟩

- ⟨1⟩ Z głębokości wołał jeśm k tobie, Gospodnie, ⟨Gospodnie⟩, usłysz głos moj!
⟨2⟩ Bądźcie uszy twoje słuszające głosa modlitwy mojej.
⟨3⟩ Będzieszli lichoty chować, Panie, Panie, kto ścirzpi?
⟨4⟩ Bo u ciebie sm[ł]iłowanie jest a prze zakon twój cirpiał jeśm cię, Panie.
⟨5⟩ Cirpiała jest dusza moja w słowie jego, dusza moja pwała w Pana.
⟨6⟩ Ot stroże jutrznej aż do nocy pwaj Izrahel w Gospodna,
⟨7⟩ bo u Pana miłosierdzie i opłwite u niego odkupienie,
⟨8⟩ a on odkupi Izrahel ze wsz⟨e⟩ch *lichot jego*.

1: *Gospodnie*² (T brak): V: Domine, Puł: *Gospodnie*, Kr: *Panie*. — **6:** *ot stroże jutrznej*: T: *od stroże jutrznej*. — **7:** *otkupienie*: T: *odkupienie*.

⟨Psalm 130⟩

- ⟨1⟩ Panie, nie jest powyszono sierce moje ani wznieśle jesta sie oczy moje,
⟨2⟩ ani chodził jeśm w wielikich ani w dziwiech nad mię.
⟨3⟩ Acz nieśmiernie jeśm rozumiał, ale pow⟨y⟩szał jeśm duszę moję,
⟨4⟩ jako jest odkarmieno nad macierzą swoją, także otplata ⟨w⟩ duszy mojej.
⟨5⟩ Pwaj Israhel w Gospodna od ninie aż na wieki.

4: *jest odkarmieno*: T: *jest odkarmieno*; — *otplata*: T: *odplata*.

⟨Psalm 131⟩

- ⟨1⟩ Pomni, Gospodnie, na Dawida i na wszystkie śmiare jego,
⟨2⟩ jako przysiągł Gospodnu, obiatę służył Bogu Jakub:
⟨3⟩ Acz w(n)idę w stan domu mego, acz zstąpię w łożę postłania mego,
⟨4⟩ acz dam sen oczyma mojemu a powiekam mojemu drzemanie
⟨5⟩ i pokój skroniom mojemu, aliz najdę miasto Gospodnu, stan Bogu Jakub.
⟨6⟩ Owa słyszali jemy ją w E[w]fracie, należli jemy ją w polach lasa.
⟨7⟩ Wnidziem w stan jego, poklonimy się na mieście, gdzie są stały nogi jego.
⟨8⟩ Wstań, Panie, w odpoczywanie twoje[j], ty a skrzynia świętości twojej.
⟨9⟩ Popowie twoji obleczeni bądźcie w prawotę a święci twoji wiesielcie ⟨sie⟩.
⟨10⟩ Prze Dawida słuę twego nie otwracaj oblicza twego krysta.
⟨11⟩ Przysiągł jest Pan Dawidowi prawdę i nie obłudzi jego: Ot o[d]woca brzucha twego posadzę na stolcy twojem.
⟨12⟩ Będali strzec synowie twoi obrzęda mego a świadectw moich, jaż nauczę je,
⟨13⟩ i synowie jich aż na wieki będą siedzieć na stolcu twojem.
⟨14⟩ Bo wybrał jest Pan Syjon, wybrał jest ją w przebytu sobie:
⟨15⟩ To odpoczywanie moje na wieki wiekom, tu przebywać będę, bo jeśm wybrał ją.
⟨16⟩ Wdowę jej błogosławiąc błogosławić będę, ubogie jego nasycę chlebow.
⟨17⟩ Popy jego oblekę zbawieniem a święci jego radością wiesielić się będą.
⟨18⟩ Tamo odwiode rog Dawidow, ugotował jeśm świecę pomazańcu memu.
⟨19⟩ Nieprzyjaciele jego oblekę we sromotę, ale nad nim weskw[e]cie świętość moja.

1 – 2: *Pomni... na Dawida..., jako przysiągł:* T: *Pomni... na Dawida... Jako przysiągł.* — **6:** *w E[w]fracie:* T: *w Eufracie;* — *ją* (dwukrotnie): T: *ji*, zob. kom. do translit. — **8:** *w odpoczywanie:* T: *w odpoczywanie.* — **10:** *krysta:* T: *Krysta.* — **11:** *ot o[d]woca:* T: *od owoca.* — **12:** *twoi:* T: *twoji.* — **15:** *odpoczywanie:* T: *odpoczywanie.* — **16:** *jego:* T: *jej.*

⟨Psalm 132⟩

- ⟨1⟩ Owa kako dobrze i kako wiesieło przebywać bracią w jedno!
- ⟨2⟩ Jako maść na głowie, jaż zstąpiła w brodę, w brodę Aaronową,
- ⟨3⟩ jaż zstąpa w kraj odzienia jego, jako rosa Hermon, jaż zstąpa w gory Syjon,
- ⟨4⟩ bo tamo kazał Gospodzin błogosławienie i żywot aż na wieki.

3–4: *jaż zstąpa w gory Syjon, bo tamo kazał Gospodzin błogosławienie: T: jaż (s)stąpa w gory Syjon. Bo tamo kazał Gospodzin błogosławienie.*

⟨Psalm 133⟩

- ⟨1⟩ Owa ninie błogosławcie Panu, wszyscy sługi panowy,
⟨2⟩ już stoicie w domu panowem, w trzech domowych Boga naszego!
⟨3⟩ W nocy wdz(i)gnicie ręce wasze we święta a błogosławcie Panu!
⟨4⟩ Błogosław cię Gospodzin z Syjon, jen uczynił niebo i ziemię.

1 – 2: *błogosławcie..., wszyscy sługi panowy, już stoicie:* T: *błogosławcie... wszyscy sługi Panowi. Już stojicie.* — **2:** *w trzech:* T: *w trzemiech.* — **3:** *wdz(i)gnicie:* T: *wdźwignicie.*

⟨Psalm 134⟩

- ⟨1⟩ Chwalcie imię panowo, chalcie, sługi, Pana[wi],
⟨2⟩ już stoicie w domu panowem, w strzemiach domu Boga naszego!
⟨3⟩ Chalcie Pana, bo dobry jest Pan, gędzicie albo śpiewa⟨j⟩cie imieniu jego, bo słodki⟨e⟩ jest!
⟨4⟩ Bo Jakob wybrał sobie Pan, Israhel w bydła sobie.
⟨5⟩ Bo jeśm ja poznał, iż wielki jest Gospodzin a Bog nasz przed wszemi bogi.
⟨6⟩ Wszystko, cokoli chciał, uczynił Pan na niebie i na ziemi, w morzy i we wszech głębokościach.
⟨7⟩ Wywodzi obłoki od końca ziemie, błyskawice w deżdż uczynił,
⟨8⟩ jenże wywodzi wiatry z skarbow swoich, jenże pobił jest pirzwierodzone Ejipta ot człowieka aż do skocięcia,
⟨9⟩ wypuścił znamiona i cuda w pośrzod ciebie, Ejiptie, w faraona i we wszystkie sługi jego,
⟨10⟩ jenże pobił poganow wiele i pobił krole mocne,
⟨11⟩ Seon krola amorskiego i Og krola Bazan, i wszystka krolewstwa Kanaan,
⟨12⟩ i dał ziemie jich w dziedzictwo, w dziedzictwo Izrahel ludu swemu.
⟨13⟩ Panie, imię twoje na wieki, Gospodnie, pamiętne twoje ot pokolenia w pokolenie.
⟨14⟩ Bo będzie sędzić Pan lud swój a w sługach swoich proszon będzie.
⟨15⟩ Bałwani poganow srebro a złoto, działa rękę ludzkich.
⟨16⟩ Usta imają, a nie będą mołwić, oczy imają, a nie będą widzieć,
⟨17⟩ uszy imają, a nie będą słyszeć, bowiem nie jest duch w uściech jich.
⟨18⟩ Podobni będą jim, już czynią je, i szwszytcy, już dbają w nie.
⟨19⟩ Dom Israhelow, błogosławcie Gospodzinu, dom Aaronow, błogosławcie Gospodzinowi,
⟨20⟩ dom Lewi, błog[ł]osławcie Panu, już się boicie Pana, błogosławcie Panu!
⟨21⟩ Błogosławiony Pan z Syjon, jen bydli w Jeruzalem.

1: *chalcie:* T: *chwalcie*. — **2:** *stoicie:* T: *stojicie*; — *w strzemiach:* T: *w trzemiach*. — **3:** *chalcie:* T: *chwalcie*; — *słodki⟨e⟩:* T: *słodki*, zob. kom. do translit. — **4:** *w bydła:* ale V: in possessionem, Puł: *w bydło*, Kr: *w dzierzenie*. — **8:** *swoich:* T: *swojich*; — *ot człowieka:* T: *od człowieka*. — **13:** *ot pokolenia w pokolenie:* T: *od pokolenia w pokolenia*. — **16, 17:** *imają* (trzykrotnie): T: *jimają*. — **18:** *szwszytcy:* T: *wszytcy*.

⟨Psalm 135⟩

- ⟨1⟩ Chwalcie Pana, bo dobry, ⟨bo⟩ na wieki miłosierdzie jego!
⟨2⟩ Chalcie Boga bog⟨o⟩w!
⟨3⟩ Chwalcie Pana pan⟨o⟩w,
⟨4⟩ jen czyni dziwy wielki⟨e⟩ sam,
⟨5⟩ jen uczynił nieba w rozu⟨mie⟩,
⟨6⟩ jen śćwirdził ziemię na wodach,
⟨7⟩ jen uczynił świece wielikie,
⟨8⟩ słuńce w pomocy dniowi,
⟨9⟩ miesiąc i gwiazdy na pomoc nocy.
⟨10⟩ Jenż pobił Ejipt z pirwo⟨ro⟩dzonym⟨i⟩ jich.
⟨11⟩ Jen wywiodł Izrahel z pośrzod jich
⟨12⟩ w ręce mocnej i w ramieniu wysokiem.
⟨13⟩ Jen rozdzielił Morze Czerwione w rozdzielenia
⟨14⟩ i wywiodł Izrahel przez pośrzod jego,
⟨15⟩ i wybił faraona i moc jego w Morzu Czerwionem.
⟨16⟩ Jenże przewiodł lud swój przez puszcza.
⟨17⟩ Jen zbił krol⟨e⟩ wielki⟨e⟩
⟨18⟩ i pobił krole mocne,
⟨19⟩ Seon krola Amorreow
⟨20⟩ i Og krola Basan,
⟨21⟩ i wszytka krolestwa Kanaan,
⟨22⟩ i dał ziemię jich dziedzic⟨n⟩ę,
⟨23⟩ dziedzinę Izrahel słuźce swemu.
⟨24⟩ Bo we śmierze naszej pomniał nas
⟨25⟩ i odkupił nas od nieprzyjacielow naszych.
⟨26⟩ Jen dawa karmią wszemu ciału albo mięsu.
⟨27⟩ Chwalci⟨e⟩ Boga niebieskiego!
⟨28⟩ Chwalcie Pana pan⟨o⟩w, bo na wieki miłosierdzie jego!

1: *bo*² (T brak): V: quoniam, Puł i Kr: *bo*. — **2:** *chalcie*: T: *chwalcie*. — **6:** *ścićwirdził*: możliwa też lekcja *stwierdził* (tak T). — **17:** *krole wielkie*: T: *krol wielki*, zob. kom. do translit. — **20:** *Basan*: T: *Bazan*.

⟨Psalm 136⟩

- ⟨1⟩ Na rzekach babilońskich, tamo siedzieli jesmy i płakali, gdy wspominali ⟨jesmy⟩ Syjon.
⟨2⟩ Na wirzbach w pośrzodku jej zawiesieli jesmy organy nasze.
⟨3⟩ Bo tamo pytali nas, jż to jęćce wiodli nas, słowa pieśni,
⟨4⟩ a jż to odwiedli nas: Pienie pojcie nam z pieśni Syjon!
⟨5⟩ Kako piał będziemy pienie panowo w ziemie cudzej?
⟨6⟩ Acz zapomnię[li] ciebie, Jeruzalem, zapomnieniu dana bądź prawica moja.
⟨7⟩ Przylni język moj krtaniu memu, acz nie spomienę ciebie,
⟨8⟩ acz nie położę cię, Jeruzalem, na począ⟨t⟩ku wiesiela mego.
⟨9⟩ Pamiętaj, Panie, syny Edom w dzień Jeruzalem,
⟨10⟩ jż to mowią: Zjinaczycie, zjinaczycie aż do założenia w niej!
⟨11⟩ Dziewka babilońska nędzna! Błogosławiony, jenże opłaci tobie opłatę tw⟨o⟩ję, jż opłaci⟨a⟩
jeś nam.
⟨12⟩ Błogosławiony, jen trzymać będzie i przyrazi malutkie *swoje ku opoce.

6: *zapomnię[li]*: T: *zapomnięli*. — **7:** *spomienę*: T: *wspomienę*. — **9–10:** *Pamiętaj... syny...*, *jż to mowią*: T: *Pamiętaj... syny... Jż to mowią*. — **11:** *opłaci*: T: *odpłaci*; — *opłatę*: T: *odpłatę*; — *opłaci⟨a⟩ jeś*: T: *odpłaci jeś*, zob. kom. do translit. — **12:** *swoje* (Puł i Kr tak samo): FL: suos, ale V: tuos.

⟨Psalm 137⟩

- ⟨1⟩ Chwalić cię będę, Gospodnie, we wszem siercy mojem, bo słuszał jeś wszytka słowa ust mojih.
- ⟨2⟩ Przed obliczym ⟨anjelskim⟩ albo oczyma anje⟨l⟩skima będę gąść tobie i pokłonię się ku kościołu świętemu twemu, i chalić będę imię twoje
- ⟨3⟩ na miłosierdzie twoje i prawdę twoję, ⟨bo⟩ uwieliczył jeś nade [mna] wszytko imię święte twoje.
- ⟨4⟩ W ktorykoli dzień wzowę cię, usłysz mie, rozmnożysz w duszy mojej siłę albo moc.
- ⟨5⟩ *Chwalić cię *będą, Panie, wszytcy krolewie ziemie, bo słyszeli wszytki słowa ust twojih,
- ⟨6⟩ bychą piali na drogach panowych, bo wielika jest sława twoja panowa,
- ⟨7⟩ bo wysoki Pan a śmierna ogląda, a wysoka od daleka znaje.
- ⟨8⟩ Będęli chodzić weśrod zamęta, ożywisz mię, i nad gniewem nieprzacielow mojih wściągnął jeś rękę twoję, i zbawiona mię uczyniła prawica twoja.
- ⟨9⟩ Pan opłaci za mię. Pan⟨ie⟩, miłosierdzie twoje na wieki, działa rękę twoju nie gardzi.

2: *anjelskim* (T brak): Kr (*przed obliczem*) *aniotow*; — *chalić będę*: T: *chwalić będę*. — **3:** *bo*: V: *quoniam*, Puł: *bo*, Kr: *iże*. — **4:** *rozmnożysz*: T: *wzmnożysz*. — **5:** *chwalić cię będą* (Puł i T tak samo): ale V: *confiteantur tibi*, Kr: *chwałę niechaj dawają tobie*; — *słyszeli*: T: *słyszali*. — **6:** *bychą piali*: V: *cantent*, ale FL: *cantat*, T: *będą piali*, Puł: *piąć będą*, Kr: *śpiewać będą*; — *twoja*: dodatek tłumacza. — **8:** *weśrod*: T: *weśrzod*; — *nieprzacielow* (T: *nieprzyjacielow*): bohemizm, zob. kom. do translit. — **9:** *opłaci*: T: *odpłaci*.

⟨Psalm 138⟩

- ⟨1⟩ Panie, skusił jeś mię i poznał jeś mię, ty poznał jeś siedzenie moje i wkrzeszenie moje.
- ⟨2⟩ Urozumiał jeś myśli moje z daleka, drogę moję i powrozek moj wybadał jeś.
- ⟨3⟩ I szwytki drogi moje spatrzył jeś, bo nie jest mołwy w języce mojem.
- ⟨4⟩ Owa ty, Panie, poznał jeś wszytka, poślednia i stara, ty stworzył jeś mię i położył jeś na mię rękę twoję.
- ⟨5⟩ Dziwno się uczyniła nauka twoja ze mnie, potwierzona jest, a nie mogę k niej.
- ⟨6⟩ Kamo pojedę ⟨od ducha⟩ twego a kamo od oblicza twego uciekę?
- ⟨7⟩ Acz wstąpię na niebo, ty tamo jeś, acz wstąpię do piekła, tu ty jeś.
- ⟨8⟩ Acz wezmę pierze moje rano i przebywać będę w krajoch morza,
- ⟨9⟩ *bo i tamo ręka twoja przewiedzie mię i trzymać mię będzie prawica twoja.
- ⟨10⟩ I rzekł jeśm: Snadź ćmy podepcą mię a noc poświecenie moje w rozkoszech mojih,
- ⟨11⟩ iże ćmy nie ocienieny będą ot ciebie a noc jako dzień oświecona będzie, jako ćmy jego, tako i światłość jego.
- ⟨12⟩ Bo ty objął ⟨albo⟩ osiadł jeś pokrą(t)ki moje, przyjął jeś mię ot żywota macierze mojej.
- ⟨13⟩ Chwalić cię będę, bo groźnie wi(e)liczył jeś się, dziwna działa twoja, a dusza moja pozna barzo.
- ⟨14⟩ Nie jest sie utajila *usta moja ot ciebie, *jeże uczynił jeś w tajnicy, ⟨a osoba⟩ moja w nizinach ziemie.
- ⟨15⟩ Niedostatek moj widziele jesta oczy twoi i na księgach twojih wszytcy pisani będą; dniow(ie) stworzeni ⟨będą⟩, a nikt w nich.
- ⟨16⟩ Ale mnie barzo poćcieni są przyjaciele twoji, Boże, barzo poćwierdzono jest księżstwo jih.
- ⟨17⟩ Zliczę je i nad piasek rozmnożą sie, *bo wstał jeśm i jeszcze jeśm z tobą.
- ⟨18⟩ Acz pobijesz, Boże, grzeszne, mężowie krwi odstępacie ode mnie.
- ⟨19⟩ Bo mołwicie w myśli: Wezmą w prozności miasta swoja.
- ⟨20⟩ Aza nie jiz nienawidzieli są cię, Gospodnie, nienawidział jeśm ⟨i na nieprzyjaciele twoje sechł jeśm⟩?
- ⟨21⟩ Swirchowany nienażrzenim nienażrał jeśm jih, nieprzyjaciele szczynili są ⟨sie⟩ mnie.
- ⟨22⟩ Skusi mię, Boże, i wiedz me sierce, spytaj mię i poznaj drogi moje
- ⟨23⟩ a widz, acz jest[li] droga lichoty we mnie, a wwiedz mię w drodze wiekujej.

5: *dziwno*: ale V: mirabilis, Puł i Kr: *dziwna*; — *potwierzona*: bohemizm, Vintr: *potvⁱrzeno* (sc. *učenje*), zob. kom. do translit. — **6:** *od ducha* (T tak samo): V: a spiritu, Puł i Kr: *od ducha*. — **9:** *bo i* (Puł i T tak samo): V: etenim, ale FL: et, Kr: *zaprawdę*. — **11, 12:** *ot*: T: *od*. — **12:** *albo*: spójnik wprowadzający głosę. — **14:** *nie jest*: T: *nie są*; — *usta* (Vintr i T tak samo): błąd tłumacza zam. *kość*, V: os, Puł i Kr: *kość*; — *ot*: T: *od*; — *jeże* (T tak samo): bł. zam. *jqże*, Puł: *jqże*, Kr: *ktorqś* (*uczynił*); — *a osoba*: V: et substantia, Puł: *a osoba*, Kr: *a isność*. — **15:** *twoi*: T: *twoji*; — *stworzeni będą*: V: formabuntur, Puł: (*dni*) *stworzony będą*, Kr: *stworzone będą*. — **16:** *poćcieni są*: T: *poczczeni są*. — **17:** *bo* (Puł i T tak samo): FL: et, V i Kr: brak. — **18:** *odstępacie*: T: *odstępacie*. — **20:** *i na nieprzyjaciele twoje sechł jeśm* (T brak): V: *super inimicos tuos tabescebam*, Puł: *i na nieprzyjaciele twoje sechł jeśm*, Kr: *a nad nieprzyjaciele twoje gniewałem sie*. — **21:** *nienażrał jeśm*: T: *nienażrał jeśm*. — **23:** *acz jest[li]*: T: *acz jest li*, Puł i Kr tylko: *jestli*, ale Vintr: *ač... jest*, zob. kom. do translit.

⟨Psalm 139⟩

- ⟨1⟩ Wytargń mię, Gospodnie, ode człowieka złego, ot męża lichego wytargń mię!
⟨2⟩ Jiż to myślili są *lichotę w siercy, wszego dnia ustawowali boje.
⟨3⟩ Ostrzyli są język swoj jako wężowie, jad źmijow pod wargami jich.
⟨4⟩ Strz(e)ży mię, Gospodnie, ot ręki grzesznego i ot ludzi lichych wytargń mię!
⟨5⟩ Jiż to myślili podłożyć chody moje, skryli są pyszni sidło mnie
⟨6⟩ i powrozy rozpostrzeli są mnie w sidło, podle drohi sromotę położyli są mnie.
⟨7⟩ Rzekł jeśm Gospodnu: Bog moj jeś ty, usłysz, Gospodnie, głos próby mojej!
⟨8⟩ Gospodnie, Gospodnie, mocy zbawienia mego, zaścienił jeś nad głowę moję w dzień boja.
⟨9⟩ Nie dawaj mię, Gospodnie, od żądzej mojej grzesznemu; myślili są przeciwko mnie; nie zostaj mnie, *bo snadź *bucić się *będą.
⟨10⟩ Głowa ochodzenia jich, usile warg jich pokryje je.
⟨11⟩ Padnie na nie węgle, w ogień porzucisz je, w nędzach nie zstoją.
⟨12⟩ Mąż mołwiący nie prześpieje na ziemi, męża krzywego złe ułapi we zginieniu.
⟨13⟩ Poznał jeśm, iż uczyni Gospodzin sąd niszczotnym a pomstę ubogim.
⟨14⟩ Ale prawi chalić będą imię twoje i przebywać będą prawi s obliczym twojim.

1: *ot*: T: *od.* — **2:** *lichotę* (T tak samo): V: *iniquitates*, Puł i Kr: *złości.* — **3:** *źmijow*: T: *źmijow.*
— **4:** *ot* (dwukrotnie): T: *od.* — **6:** *drohi* (T: *drohy*): bohemizm, zob. kom. do translit. — **9:** *bo... bucić się będą* (T tak samo): Puł: *bo... wznaszać się będą*, ale V: *ne... exaltentur*, Kr: *aby sie... nie wyszyli.* — **14:** *chalić będą*: T: *chwalić będą.*

⟨Psalm 140⟩

- ⟨1⟩ Gospodnie, wołał jeśćm ku tobie, usłysz mię, bacz na głos moj, gdy wołać będę ku tobie.
- ⟨2⟩ Prześpiej modlitwa moja przed oczyma twojima jako zażżono, podźwżenie ręku moju modła wieczerna.
- ⟨3⟩ Połóż, Gospodnie, strożą ustom mojim a drzwi około stojące wargam mojim!
- ⟨4⟩ Nie spuszczaż serca mego we słowa lichoty, na omołwienie wymołw(ieni)a [grzesznych] w grzeszech
- ⟨5⟩ s ludźmi czyniącyimi lichotę, i nie będę obcować s wybranymi jich.
- ⟨6⟩ Karać mię będzie prawy w miłosierdziu i swarzyć mię, ale olej grzesznego nie utłuści głowy mojej.
- ⟨7⟩ Bo jesczce modlitwa moja w lubościach jich, poża(r)ci są przyrzeszeni opoce sędzie jich.
- ⟨8⟩ Usłyszą słowa moja, bo przemogły, jako tuk ⟨ziemie⟩ wyszła są na ziemię.
- ⟨9⟩ Rozsuty są wszystkie kości nasze podług piekła, bo ku tobie, Gospodnie, ⟨Gospodnie⟩, oczy moje, w cię pwał jeśćm, nie otemuj duszę moję.
- ⟨10⟩ Strzeży mię od sidła, jeż postawili są mnie, i od sromoty działających lichotę.
- ⟨11⟩ Padą w sieci jego grzeszni, osobnie jeśćm ja, aż pojde.

4: [grzesznych] w grzeszech: T: grzesznych w grzeszech. — **8:** ziemie (T i Puł brak): V: terrae, Kr: ziemie. — **9:** wszystkie kości nasze: FL: omnia mea, Puł: kości moje, ale V: ossa nostra, Kr: kości nasze; — *Gospodnie*² (T brak): V: Domine, Puł: *Gospodnie*. — **11:** padą: T: *padną*.

⟨Psalm 141⟩

- ⟨1⟩ Głosem mojim ku Panu wołał jeśm, głosem mojim ku Gospodnu modlił jeśm się.
⟨2⟩ Wylewając przed obliczym jego modlitwę moję i zamęt moj przed nim powiedając.
⟨3⟩ We mdleni ze mnie ducha mojego, a ty poznał jeś drogi moje.
⟨4⟩ Na drodze tej, jaż chodził jeśm, skryli są *pyszni* sidło mnie.
⟨5⟩ Znamionał jeśm na prawicę i widział jeśm, i nie był, kto by[ł] mnie poznał.
⟨6⟩ Zginęło uciekanie ote mnie ani jest, jen by szukał dusze mojej.
⟨7⟩ Wołał jeśm ku tobie, Gospodnie, rzekł jeśm: Ty jeś nadzieja moja, część moja w ziemię żywych.
⟨8⟩ Słuszaj prośby mojej, bo uśmierzył jeśm się silno albo barzo.
⟨9⟩ Zbaw mię od nadścigających mie, bo posilnieni są nade mną.
⟨10⟩ Wywiedzi ze strożej duszę moję na chwalenie imieniu twemu, mnie *są *czakali prawi, aliż mi opłacisz *mnie.

10: *są czakali* (T tak samo): Puł: *czekali*, ale V: *exspectant*, Kr: *czekają*; — *opłacisz*: T: *odpłacisz*; — *mnie*: zb. powtórzony zaimek, Puł: *aliż mi odpłacisz*, Kr: *ależ odpłacisz mnie*.

⟨Psalm 142⟩

- ⟨1⟩ Gospodnie, wysłuszaj modlitwę moję, uszyma przymi modlenie moje w prawdzie twojej, wysłuszaj mię w twojej prawocie!
- ⟨2⟩ A nie wchodzi w sąd se sługą twojim, bo nie sprawion będzie przed obliczym twojim wszelki żywy.
- ⟨3⟩ Bo naścigał jest nieprzyjaciel moj duszę moję, uśmierzył jest w ziemi żywot moj.
- ⟨4⟩ Posadził mie w ciemności jako martwe świata i tesny był we *mie duch moj, we mnie zamącone jest serce moje.
- ⟨5⟩ Pomniał jeśm dni stare, myślił jeśm we wszech dzielech twojich i w uczynkoch ręku twoju myślił jeśm.
- ⟨6⟩ Rozprostrzeł jeśm ręce moje ku tobie, dusza moja jako ziemia prz(e)z wody tobie.
- ⟨7⟩ Nagle usłyszysz mię, Gospodnie, ⟨bo⟩ omdlał jest duch moj.
- ⟨8⟩ Nie otwracaj oblicza twego ode mnie, a podobien będę zstapającym w jezioro.
- ⟨9⟩ Usłyszane uczyn rano miłosierdzie twoje, bo jeśm w cię pwał.
- ⟨10⟩ Znamą uczyn mie drogę, po jeż bych chodził, bo k tobie podniosł jeśm duszę moję.
- ⟨11⟩ Wytargni mię ot nieprzyjacielow mojih, Panie, ku tobie uciekł jeśm, nauczysz mię czynić wolej twojej, ⟨iże Bog moj jeś ty⟩.
- ⟨12⟩ Duch twój dobry wodzić mię będzie w ziemię prawą; prze imię twoje, Gospodnie, ożywisz mię w prawocie twojej.
- ⟨13⟩ Wywiedziesz z zamęta duszę moję a ⟨w⟩ miłosierdziu twojem rozproszysz nieprzyjaciele moje.
- ⟨14⟩ I stracisz wszytki, jiz mącą duszę moję, bo ja sługa twój jeśm.

4: *tesny*: T: *teszny*; — *we mie*: T: *we mnie*, zob. kom. do translit. — **7:** *bo*: FL: quia, Puł: *bo*, ale V, T i Kr brak. — **8:** *nie otwracaj*: T: *nie odwracaj*. — **10:** *znamą*: T: *znamo*, zob. kom. do translit. — **11:** *ot*: T: *od*; — *iże Bog moj jeś ty*: V i FL: quia Deus meus es tu, Kr: *iże Pan Bog moj jesteś ty*, Puł i T brak.

⟨Psalm 143⟩

- ⟨1⟩ Błogosławiony Pan, Bog mój, jenże uczy ręce moje ku biciu albo na wojnę a palce moje ku bojowi.
- ⟨2⟩ Miłosierdzie moje i ubiezenie moje, przyjemca moj i zbawiciel moj.
- ⟨3⟩ Zasłoniciel moj i weń jeśm pwał, jenż poddasz lud moj pod mnie.
- ⟨4⟩ Gospodnie, což jest człowiek, iżeś zjawił się jemu, albo syn człowieczy, iż ji za niecsio imasz?
- ⟨5⟩ Człowiek prożności podobien uczynion jest, dni jego jako cień mijają.
- ⟨6⟩ Panie, nakłoń niebiosa twoja a zstąpi, dotkni gory, a będą sie kurzyć.
- ⟨7⟩ Błyskaj błyskawicą i trz(as)kawicą, i rozproszysz ⟨je⟩, wypuści strzały twoje, i zamącisz je.
- ⟨8⟩ Wypuści rękę twoję z wysoka, wytargń mię i wywoł mię z wod wi(e)lkich i z ręki synow cudzych,
- ⟨9⟩ jichże usta mołwiła są prożność a prawica jich prawica lichoty.
- ⟨10⟩ Boże, pienie nowe piąc będę tobie, na żałtarzu dziesięcistruny(m) piąc będę tobie.
- ⟨11⟩ Jenże dajesz zbawienie krolom, jenże odkupił jeś Dawida sługę twego od miecza złościwego, wytargni mię!
- ⟨12⟩ I wytargni mię z ręku synow cudzych, jichże usta mołwiła są prożność a prawica jich prawica lichoty,
- ⟨13⟩ ji(ch)że synowie jako nowi szczepowie we młodości swojej.
- ⟨14⟩ Dziewki jich kazane, pokraszone jako podobieństwo kościoła,
- ⟨15⟩ komory jich pełne, rzygające z tego w ono,
- ⟨16⟩ owce jich płodne, opłwite w chodziech swoich, wołowie jich tłuści,
- ⟨17⟩ nie jest padzenie stiany ani przeście, ani wołanie w ulicach jich.
- ⟨18⟩ Błogosławiony rzekli [komu] lud, jemu są ty, bogosławiony lud, jegoż Pan Bog jego.

4: *imasz*: T: *jimasz*. — **7:** *błyskawicą i trz(as)kawicą*: ale V: *coruscationem*, Puł i Kr: *trzaskawicą*. — *je*: V: *eos*. Puł i Kr: *je*. — **8–9:** *wytargń mię... z ręki synow cudzych, jichże usta mołwiła są prożność*: T: *wytargń mię... z ręki synow cudzych. Jichże usta mołwiła są prożność*. — **10:** *dziesięcistruny(m)*: T: *dziesięci strun*, zob. kom. do translit. — **11:** *odkupił jeś*: T: *odkupił jeś*. — **12:** *prawica*¹: T: *prawicą*, zob. kom. do translit. — **14:** *kazane*: T: *kazanie*. — **17:** *stiany*: bohemizm, zob. kom. do translit.; — *przeście*: T: *przeszcie*. — **18:** *ty*: T: *ci*, zob. kom. do translit.

⟨Psalm 144⟩

- ⟨1⟩ Wyszyć cię będę, Boże moj, krolu moj, i błogosławić będę imię tve na wieki i na wiek wiekom.
- ⟨2⟩ Przeze szwytki dni błogosławić cię będę i chwalić imię twoje na wieki i na wiek wiekow.
- ⟨3⟩ Wieliki Pan i chwalny barzo a wielkości jego nie końca.
- ⟨4⟩ Pokolenie i pokolenie chwalić będzie działa twoja i moc twoję powiadać będą.
- ⟨5⟩ Wielikość sławy świętości twojej będą mołwić a dziwy twoje prawić będą.
- ⟨6⟩ I moc strachow twojich mołwić będą, i wielikość twoję wypowiedzą.
- ⟨7⟩ Pamięć opłwitości słodkości tve wyrzygą a prawdą twoją będą sie wiesielić.
- ⟨8⟩ Lutościwy i miłosierdny Gospodzin, cirpiący i wielmi miłosierdny.
- ⟨9⟩ Chętny albo lubiezny Pan we wszem a smiłowania jego nade wszytka działa jego.
- ⟨10⟩ Chwalcie ciebie, Gospodnie, wszytka działa twoja a święci twoji błogosławcie tobie.
- ⟨11⟩ Sławę krolewstwa twego powiedzą i moc twoję mołwić będą,
- ⟨12⟩ bychą znaną uczynili synom ludzkim moc twoję i sławę wielkości krolewstwa twego.
- ⟨13⟩ Krolewstwo twoje krolewstwo wszech wiekow a państwo twoje we wsze pokolenie i w pokolenie.
- ⟨14⟩ Wierny Gospodzin we wszech słowieh swoich i święty we wszech dzielech swoich.
- ⟨15⟩ Wznosi Gospodzin wszytki, jż spadają, i podnosi wszytki porażone.
- ⟨16⟩ Oczy szwszech w cię pwają, Gospodnie, a ty dajesz karmią jich w czas potrzebizny.
- ⟨17⟩ Otwarzasz ty rękę twoję i napełniasz wszelkie zwierzę błogosławienia.
- ⟨18⟩ Prawy Gospodzin we wszech drogach swoich i święty we wszech dzielech swoich.
- ⟨19⟩ Blizu jest Gospodzin szwszem wzywającym ji, wszem wzywającym ji w prawdzie.
- ⟨20⟩ Wolą bojącym się jego uczyni i prośbę jich wysłucha, i zbawiony uczyni je.
- ⟨21⟩ Strzeże Gospodzin wszytki miłujące ji a wszytki grzeszne rozproszy.
- ⟨22⟩ Chwalenie panowo mołwić będą usta moja i błogosław wszelkie ciało imieniu świętemu jego na wieki i na wiek wieka.

9: *lubiezny*: T: *lubieżny*; — *we wszem*: FL: *in universis*, ale V: *universis*, Puł: *wszystkim*, Kr: *wszytkim*. — **11 – 12:** *moc twoję mołwić będą, bychą znaną uczynili*: T: *moc twoję mołwić będą. Bychą znaną uczynili*. — **16:** *szwszech*: T: *wszech*. — **19:** *szwszem*: T: *wszem*.

⟨Psalm 145⟩

- ⟨1⟩ Chwal[cie]⟨i⟩, dusza moja, Gospodna! ⟨Chwalić będę Gospodna w żywocie mojem⟩, będę piał Bogu memu, dokąd długo jeśm.
- ⟨2⟩ Nie pwajcie w książęta, w syny ludzkie, w jichże nie jest zbawienia.
- ⟨3⟩ Wynidzie duch jego i wroci się w ziemię swą, w on dzień zginą wszystkie myśli jich.
- ⟨4⟩ Błogosławiony, jegoż Bog Jakobow pomocnik jego, nadzieja jego w Panie Bodze jego, jenże uczynił niebo i ziemię, ⟨morze⟩ i wszystko, cso w nich jest,
- ⟨5⟩ jenże strzeże prawdy na wieki, czyni sąd krzywdę cirpiącym, daje karmią łącznym.
- ⟨6⟩ Gospodzin rozwiązuje spięte, Pan oświeca ślepe,
- ⟨7⟩ Gospodzin wywysza albo podźwiga srażone albo urażone, Pan miłuje pra⟨w⟩dziwe,
- ⟨8⟩ Pan strzeże wchodniow, sirotę i wdowę przymie a drogi grzesznych rozproszy.
- ⟨9⟩ Będzie krolować Gospodzin na wieki, Bog twój, Syjon, w pokolenie i w pokolenie.

1: *chwalić będę Gospodna w żywocie mojem* (T brak): V: *laudabo Dominum in vita mea*, Puł: *będę chwalić Gospodna w żywocie moim*, Kr: *chwalić będę Pana w żywocie mojem*. — **4:** *morze* (T brak): V: *mare*, Puł i Kr: *morze*. — **4–5:** *jenże uczynił..., jenże strzeże*: T: *jenże uczynił... Jenże strzeże*.

⟨Psalm 146⟩

- ⟨1⟩ Chwalcie Gospodna, bo dobry jest *żalm*, Bogu naszemu bądź wiesiele i krasne *falenie*.
⟨2⟩ Uczynię albo buduję Jerusalem, Gospodzin rozproszenia izrahelska zbierze,
⟨3⟩ jenże uzdrawia skruszone sercem i ⟨s⟩więzuje skruszenia jich,
⟨4⟩ jenże liczy mnostwo gwiazd ⟨i⟩ wszem jim imienia *wzywa*.
⟨5⟩ Wieliki Pan nasz i wielika moc jego a mądrości jego nie jest *czysła*,
⟨6⟩ przymuję śmierne Gospodzin, ale uśmierzają grzeszne aż do *ziemie*.
⟨7⟩ Śpiewajcie Panu w chwale, poście Bogu naszemu w *gęślech*,
⟨8⟩ jenże pokrywa niebo obłoki i gotuje ziemi *deżdż*,
⟨9⟩ jenże wywodzi w gorach siano a ziele służbie ludzkiej,
⟨10⟩ jenże daje dobytku karmią jich a dzieciom gawronowym *wzywającym* ji.
⟨11⟩ Nie w mocy konia będzie *imieć* wołą ani w *ściążkach* męż⟨o⟩wych *lubić* sie będzie *jemu*.
⟨12⟩ Dobrze lubo jest Panu nad *bojącym*⟨i⟩ sie jego i w nich, *jiż* *pwają* na *miłosierdzie* jego.

3: *święzuje*: T: *swiązuje*. — **4:** *i* (T brak): V: *et*, Puł: *i*, Kr: *a*; — *imienia*: T: *imiena*; — *wzywa*: V: *vocat*, Puł: *zdziewa*, ale FL: *vocans*, Kr: *dawajac*. — **11:** *imieć*: T: *jimieć*.

⟨Psalm 147⟩

- ⟨1⟩ Chwali, Jeruzalem, Pana, chwali Boga twego, Syjon,
- ⟨2⟩ bo stwardził jest zamki wrot twojich, błogosławił synom twojim w tobie.
- ⟨3⟩ Jenże postawił kraje twoje pokoj a tukiem żyta nasycy cię,
- ⟨4⟩ jenże wypuszcza mołwę swoje ziemi, rychło bieży mołwa jego,
- ⟨5⟩ jenże daje śnieg jako wełnę, mgłę jako popioł rozsypa,
- ⟨6⟩ puszcza krzyształ swój jako skiby. Przed obliczym zimności jego kto ścirzpi?
- ⟨7⟩ Wypuści słowo swe i rozpuści je, podmie duch jego i popłyną wody.
- ⟨8⟩ Jenże zjawia słowo swoje Jakobowi, prawoty a sądy swoje Izrahel,
- ⟨9⟩ nie uczynił jest tako wszej postaci a sądow swoich nie zjawił jest jim.

8 – 9: *jenże zjawia... sądy swoje Izrahel, nie uczynił jest tako: T: jenże zjawia... sądy swoje Izrahel. Nie uczynił jest tako.*

⟨Psalm 148⟩

- ⟨1⟩ Chwalcie Gospodna s nieba, chwalcie ji na wysokości!
- ⟨2⟩ Chwalcie ji, wszyscy anjeli jego, chwalcie ji, wszystkie mocy jego!
- ⟨3⟩ Chwalcie ji, słońce i księżyc, chwalcie ji, wszystkie gwiazdy i światłość!
- ⟨4⟩ Chwalcie ji, nieba nieb a wody, żeż na niebie są, chwalcie imię panowo.
- ⟨5⟩ Bo on rzekł, i stała się, on kazał jest, i stworzona są.
- ⟨6⟩ Ustawił je na wieki i na wiek wiekom, każń założył jest, a nie minie.
- ⟨7⟩ Chwalcie Gospodna z ziemi, smokowie i wszystkie głębokości!
- ⟨8⟩ Ogień, grad, śnieg, lod, duch wełn albo burze, żeż czynią słowo jego,
- ⟨9⟩ gory i wszystkie pagorki, drwa owocna i wszystkie cedrowie,
- ⟨10⟩ zwierz i wszelkie skoty, węzowie i ⟨wszyscy⟩ ptacy pierzaści,
- ⟨11⟩ krolowie ziemi i *wszystki ludzie, książęta i wszyscy sędzie ziemi,
- ⟨12⟩ młodcy i dziewice, starzy se młodymi chwalcie imię panowo, bo powyszono jest imię jego samego.
- ⟨13⟩ Chwała jego na niebie i na ziemi, i powyszył jest rog luda swego.
- ⟨14⟩ Chwała wszem świętym jego, synom Izrahel, ludu przybliżającemu sie jemu.

1: *s nieba:* T: *z nieba.* — **10:** *wszyscy:* V, Puł, Kr, T brak, ale FL: omnes.

⟨Psalm 149⟩

- ⟨1⟩ Pojcie Panu pienie nowe, chwała jego we zborze świętych.
- ⟨2⟩ Wiesiel sie Izrahel w niem, jenże uczynił ji, a dziewczki Syjon radujcie się w krołu swoim.
- ⟨3⟩ Chwalcie imię jego w gęślach albo w korze, w bębnie ⟨i⟩ w żałtarzu gędzicie jemu.
- ⟨4⟩ Bo lubo jest Gospodnu w ludu swoim i powyszył śmierne we zbawienie.
- ⟨5⟩ Będą sie wiesielić święci w sławie, będą sie radować w przebytkoch swoich.
- ⟨6⟩ Wiesiela boża w ⟨g⟩ardle jich a miecze s obu stronu siekące w ręku jich
- ⟨7⟩ ku uczynieniu pomsty w postaci, karania w ludzioch,
- ⟨8⟩ ku swiązaniu krolew jich w przekowach a wielebne jich w rękawiech żelaznych,
- ⟨9⟩ bychą uczynili w nich sąd spisany. Sława ta jest wszem świętym jego.

3: *i* (T: brak): V: et, Puł i Kr: *i*. — **6:** *s obu*: T: *z obu*.

⟨Psalm 150⟩

- ⟨1⟩ Chwalcie Gospodna w świętych jego, chwalcie ji w éwirdzy siły jego!
- ⟨2⟩ Chwalcie ji w siłach jego, chwalcie ji podług mnożstwa wielkości jego!
- ⟨3⟩ Chwalcie ji w źwięce trąby, schwalcie ji w żałtarzu i w gęślich!
- ⟨4⟩ Chwalcie ji w bęb(ni)e i w gęślich, chwalcie ji w strunach i w organiech!
- ⟨5⟩ Chwalcie ji we zwonkach dobrze wz(ni)ących, chwalcie ji we zwonkoch wiesiela albo radostnych! Wsz(e)lki duch chwal Gospodna.

3: *schwalcie:* T: *chwalcie.*

⟨Canticum Isaiae. Is 12, 1 – 6⟩

- ⟨1⟩ Chwalić będę ciebie, Gospodnie, bo rozgniewał jeś się na mię a obrocił jest się gniew tw⟨o⟩j i ucieszył jeś mię.
- ⟨2⟩ Owa Bog, zbawiciel moj, śmieie będę czynić a nie będę sie bać,
- ⟨3⟩ bo moc moja i chwała moja Gospodzin i uczynił jest ⟨sie⟩ mnie we zbawienie.
- ⟨4⟩ Będziecie czyrpać wody w wiesielu ze studzien zbawicielowych i będziecie mołwić w on dzień: Chwalicie Gospodna a wzywajcie imię jego,
- ⟨5⟩ znamienicie uczynicie w ludziodch wynalezienia jego, pamiętajcie, iże wysokie imię jego!
- ⟨6⟩ Pojcie Gospodnu, bo wielice uczynił jest, zjawcie to we wszej ziemiej!
- ⟨7⟩ Raduj się i chwali, przebywanie Syjon, bo wieliki weśrzod ciebie święty Izrahel.

1: *obrocił jest się gniew twój:* V: *iratus es mihi*, Puł: *rozniewał jeś sie* (Kr: *rozniewałeś się*) *na mię.* — **2:** *Bog, zbawiciel:* T: *Bog zbawiciel.* — **2 – 3:** *nie będę sie bać, bo moc moja... Gospodzin:* T: *nie będę sie bać. Bo moc moja... Gospodzin.*

⟨Canticum Ezechiae. Is 38, 10 – 20⟩

- ⟨1⟩ Ja rzekł jeśm: Weśrzod dniow mojih pojde do wrot pkielnych. Szukał jeśm ostatka lat mojih.
- ⟨2⟩ Rzekł jeśm: Nie użrzę Pana Boga w ziemi żywych. Nie werzę na człowieka więcej i na przebywającego pokoja.
- ⟨3⟩ Pokolenie moje otjęto jest i otoczono jest ode mnie jakoby przebytek pastuchow.
- ⟨4⟩ Przekrojon jest jako ot tkacza żywot moj, gdym jeszcze tczon, przestrzygł mię; od zarania aż do wieczora dokonasz mię.
- ⟨5⟩ Pwał jeśm aż do zarania; jako lew tako starł wszytki koście moje;
- ⟨6⟩ od zarania aż do wieczora dokonasz mię. Jako dzieci⟨ę⟩ jastkołczyno tako będę wołać, myślić będę jako gołębica.
- ⟨7⟩ Pomdleni są oczy moji wglądając na wyszą.
- ⟨8⟩ Gospodnie, usile cirpię, odpowiedz za mię! Coż rzekę albo cso odpowie mnie, gdyż *ja sam *jeśm uczynił?
- ⟨9⟩ Wspomienę tobie wszytka lata moja w gorzkości dusze mojej.
- ⟨10⟩ Gospodnie, takoli żywą albo w takich żywot ducha mego, potrzeskcesz i ożywisz mię. Owa w pokoju gorzkość moja przegorzka,
- ⟨11⟩ ale ty wytargł jeś duszę moję, aby nie zginęła, porzucił ⟨jeś⟩ za chrzybiet twój wszytki grzechy moje.
- ⟨12⟩ Bo nie pkiel [nie będzie chwalić ciebie ani] spowiedać się będzie tobie ani śmierć chwalić ciebie; nie będą czekać, jż to zstapają w jezio⟨ro⟩, prawdy twoji.
- ⟨13⟩ Żywący, żywący, ten będzie spowiedać ⟨sie⟩ tobie, jako i ja dzisia; otec synom jawną uczyni prawdę twoję.
- ⟨14⟩ Gospodnie, zbawiona mię uczyni, a żalmy nasze będziemy piał we wszelkie dni żywota naszego w domu panowem.

2: *nie werzę*: T: *nie weźrzę*. — **3:** *otjęto jest i otoczono jest*: T: *odjęto jest i otoczono jest*. — **4:** *ot tkacza*: T: *od tkacza*. — **7:** *pomdleni są*: T: *pomdleny są*. — **8:** *gdź ja sam jeśm uczynił* (Puł i T tak samo): Kr: *gdź ja sam uczyniłbych*, Vintr: *kdyż sem sám učinil*, bł. 1. sg., V: *cum ipse fecerit*. — **12:** *nie pkiel [nie będzie chwalić ciebie ani] spowiedać się będzie*: T: *nie pkiel będzie chwalić ciebie, ani spowiedać się będzie*.

⟨Canticum Annae. I Reg 2, 1 – 10⟩

- ⟨1⟩ Wiesieliło się serce moje w Gospodnie i powyszon jest rog moj w Bodze[m] mojem.
- ⟨2⟩ Rozszerzyła są sie usta moja na nieprzyjaciele moje, bo radowała jeśm się we zbawieniu twojem.
- ⟨3⟩ Nie jest święty, jakoż jest Gospodzin, ani też jest jiny kromie ciebie a nie mocnego jako Bog nasz.
- ⟨4⟩ Nie współdzajcie molwić wysokich rzeczy pochwalając sie!
- ⟨5⟩ Odstępcie stare z ust waszych, bo Bog nauk Gospodzin jest ⟨a jemu⟩ gotują myśli.
- ⟨6⟩ Łęczysko mocnych przemożono jest, a mdli ogarnioni są siłą.
- ⟨7⟩ Napełnieni pirzwej za chlebmi są sie posadzili a łączni nakarmieni,
- ⟨8⟩ aliz jałowa narodziła wiele jich, a jaż wiele imiała jest synow, rozniemogła się.
- ⟨9⟩ Gospodzin umarza i ożywia, wwoźi do piekła i wywoźi.
- ⟨10⟩ Gospodzin ubogiego czyni i ubogaca, uśmierza i powysza,
- ⟨11⟩ krzeszę z prochu ubogiego a z gnoja powyszając nędz⟨n⟩ego,
- ⟨12⟩ aby siedział se książęty a stolec sławy trzymał.
- ⟨13⟩ Bo gospodnowy są ścieżeje ziemie i postawił na nie świat.
- ⟨14⟩ Nogi świętych swoich schowa a niemiłościwi we ćmach zamilkną, bo nie we swej mocy pokrzepion będzie mąż.
- ⟨15⟩ Gospodna lękać będą się przeciwnicy jego i nad nimi w niebiech będzie grzemieć.
- ⟨16⟩ Gospodzin będzie sędzić kraje ziemskie i da cesarstwo krolu swojemu, i powyszy rog pomażnica swojego.

5: *odstępcie:* T: *odstępcie;* — *a jemu* (T tak samo): V: *et ipsi*, Puł: *a jemu*, Kr: *i jemu*. — **7:** *pirzwej:* T: *pirzwej.* — **10 – 11:** *Gospodzin ubogiego... powysza, krzeszę z prochu:* T: *Gospodzin ubogiego... powysza. Krzeszę z prochu.* — **15:** *grzemieć:* T: *grzemieć.* — **16:** *cesarstwo:* T: *cesarstwo.*

⟨Canticum Moysis. Ex 15, 1 – 19⟩

- ⟨1⟩ Pojmy Gospodnu, ⟨bo⟩ sławnie ućcion jest, konia i wsiadacza wrzucił jest w morze.
⟨2⟩ Moc moja i sława moja Pan i uczynił mi się jest we zbawienie.
⟨3⟩ To Bog moj i będę słauić ji, Bog oćca mego i powyszę ji.
⟨4⟩ Gospodzin jako mąż bojujący, Wszemogący imię jego, jemu, woz faraonow i wojskę jego wrzucił jest w morze.
⟨5⟩ Wybrana książęta jego potonęły są w Morzu Czerwionem, bezednow⟨ie⟩ ogarnęli są je, poszły są na dno jako kamień.
⟨6⟩ Prawica twoja, Gospodnie, powieliczana jest w moc[n]y albo w silności, prawica twoja, Panie, uderzyła nieprzyjaciela a w mnostwie sławy twojej słozył jeś nieprzaciele moje,
⟨7⟩ spuścił jeś gniew twoj, jenże pożarł je jako ściebło. A w duchu gniewu twojego sebrały są się ⟨wody⟩,
⟨8⟩ stała jest rzeka ciekąca, sebrały są się otchłani albo głębokości w pośrod morza.
⟨9⟩ Rzekł jest wrog albo nieprzyjaciel: Pogonię, uch⟨w⟩acę, rozdzielę łupieżę, napełniona będzie dusza moja,
⟨10⟩ wymę z nożeń miecz moj, zabije je ręka moja.
⟨11⟩ Tehnął jest twój duch i przykryło je morze, potonęli są jako ołow w wodach silnych.
⟨12⟩ Kto rowien tobie między silnymi, Panie? Kto podobien tobie, wielkoczyniący [jeś] w świętości twojej, okropny albo groźny, albo przykry i chwalebny a czyniący dziwy?
⟨13⟩ Wściagnął jeś rękę twoję i pożrała je ziemia.
⟨14⟩ Wodz był jeś w miłosierdziu twojem ludu, jen jeś wykupił,
⟨15⟩ i nosił jeś ji w mocy twojej ku przebytku świętemu twemu.
⟨16⟩ Wstąpili ludzie i rozgniewali się, boleści odzierzeli przebywające Filistyny.
⟨17⟩ Tedy zamąciły są się książęta Edom, silne z Moaba odzierzała drzączka, ⟨...⟩ wszytki przebywacze w Kanaan.
⟨18⟩ Padń na nie strach i bojaźń w wielkości ramienia twego.
⟨19⟩ Bądźcie nieporuszni jako kamień, aliż przejdzie *gniew twoj, Gospodnie, aliż prz⟨e⟩jdzie lud twój ten, jenżeś osiadł.
⟨20⟩ Wwiedziesz je i wszczepisz na gorze dziedzicstwa twego, *natwardszego *przebytka *twojego, jenżeś uczynił, Gospodnie,
⟨21⟩ świętość twoja, Gospodnie, jaż *ućwirdziła *jest *ręka *twoja. Gospodzin *krolewał na wieki i dalej.
⟨22⟩ Wszedł jest farao s wozmi i s jeźcy swojimi w morze i swiodł na nie Gospodzin wody morskie,
⟨23⟩ ale synowie israhelszczy chodzili po suszy pośrod jego.

1: *bo* (T brak): V: enim, Puł: *bo*, Kr: *ize*; — *ućcion jest*: T: *uczczon jest*. — **4:** *jemu*: T, Puł i Kr brak, może pierwotnie glosa. — **5:** *potonęły są*: T: *potonęli są*; — *poszły są*: T: *poszli są*. — **6:** *nieprzaciele* (T: *nieprzyjaciele*): bohemizm, zob. kom. do translit. — **7:** *sebrały są się*: T: *sebrali są się*; — *wody* (T brak): V: *aquae*, Puł i Kr: *wody*. — **8:** *w pośrod*: T: *w pośrzd*. — **12:** *wielkoczyniący [jeś]*: T: *wielkoczyniący jeś*; — *twojej*: dod. tłumacza; — **16:** *odzierzeli*: T: *odzierzety*. — **17:** *zamąciły są się*: T: *zamęcili są się*; — przed *wszytki* brak czasownika (T tak samo): V: *obriguerunt*; — *przebywacze*: T: *przebywaczy*, Puł i Kr: *przebywające*, zob. kom. do FL. — **18:** *padń*: T: *pada*, zob. kom. do translit. — **19:** *gniew* (T tak samo): FL bł. *furor*, ale V: *populus*, Puł: *lud*. — **20:** *natwardszego przebytka twojego* (T i Puł tak samo): ale V: *firmissimo habitaculo tuo*, Kr: *w natwardszym przebytku twojem*, BZ: *w wielmi twardem przebytcie twem*. — **21:** *ućwirdziła jest ręka twoja* (Puł i T tak samo): ale V: *firmaverunt manus tuae*, Kr: *utwirdziły ręce twoje*; — *krolewał*: V: *regnabit*, Puł i Kr: *krolować będzie*, ale FL: *regnavit*. — **22:** *farao*: V: *eques Pharao*, Puł: *jezdecki farao*, Kr: *jeździec farao*, ale FL: *Pharao*; — *s jeźcy*: T: *s jeź(dz)cy*. — **23:** *pośrod*: T: *pośrzd*.

⟨Oratio Habacuc. Hab 3, 1 – 6⟩

- ⟨1⟩ Gospodnie, słyŝał jeŝm słyŝenie twoje i bał jeŝm się.
- ⟨2⟩ Gospodnie, działo twoje w poŝrzod lat ożywi je[go]!
- ⟨3⟩ Weŝrzod lat jawno uczynisz, gdy gniewien będziesz, miłosierdzie wspomieniesz.
- ⟨4⟩ Bog od południa przydzie a ŝwięty od gory Faran.
- ⟨5⟩ Pokryła jest niebiesa sława jego a chwały jego pełna jest ziemia.
- ⟨6⟩ Blask jego jako ŝwiatłość będzie, rogowie w ręku jego,
- ⟨7⟩ tamo skryta jest moc jego. Przed obliczym jego podzie ŝmierć,
- ⟨8⟩ wynidzie dyjabeł przed nogi jego. Stał jest i mierzył jest ziemię,
- ⟨9⟩ poŝrzał i rozproszył pogany, i starty są gory ŝwieckie.
- ⟨10⟩ Nakłoniony są pagorki ŝwiecki ot drog [ku] wieczności jego.

2: *je[go]*: T: *jego*. — **10:** *ŝwiecki*: T: *ŝwieckie*.